

دۇنياۋى مەشھۇر ئەسەر

قزىل خەت

ئاتاننىل خاۋسورن (ئامېرىكا)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئاتاننىل خاۋسورن (ئامېرىكا)

قزىل خەت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

چەت ئەل نادىر ئەسەرلىرى تەرجىمە قۇرۇلۇشى

外国文学经典翻译工程

قزىل خەت

ISBN 978-7-228-12433-6

9 787228 124336 >

定价: 16.00 元

دۇنياۋى مەشھۇر ئەسەر

قزىل خەت

ناتانل خاۋسورن (ئامېرىكا)

شہجاٹ خلیق نہ شریاتی

ناتانل خاۋسورن (ئامېرىكا)

قزىل خەت

تەرجىمە قىلغۇچى : ئابدۇقادىر جالالىدىن

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

红字：维吾尔文 / (美) 霍桑 (Hawthorne, N.) 著；阿不都卡
德尔·加拉力丁译. — 乌鲁木齐：新疆人民出版社，2009.5
ISBN 978-7-228-12433-6

I. ①红… II. ①霍… ②阿… III. ①长篇小说 — 美国 —
近代 — 维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①I712.44

中国版本图书馆CIP数据核字(2009)第074263号

责任编辑	迪力木拉提·阿不力孜
编 辑	艾合买提·伊明
责任校对	塞纳瓦尔
特约校对	海力切木·阿布里米提
封面设计	买买提·诺比提
出版发行	新疆人民出版社
电 话	0991-2827472
地 址	乌鲁木齐市解放南路348号
邮 编	830001
印 刷	北京顺诚彩色印刷有限公司
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
开 本	880×1230毫米 32开本
印 张	6.375
版 次	2014年9月第2版
印 次	2014年9月第1次印刷
定 价	16.00 元

ئاپتور ھەققىدە

ئاتانل خاۋسورن (1804 — 1864) ئامېرىكا يازغۇچىسى ، 1853 - يىلى ئامېرىكىنىڭ ئەنگلىيىدىكى لېۋىرپولدا تۇرۇشلۇق كونسۇلى بولغان ، 1857 - يىلى ئىتالىيىگە كۆچۈپ بارغان ، 1860 - يىلى ۋەتىنىگە قايتىپ ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان . «قىزىل خەت» ئۇنىڭ ۋەكىللىك ئەسىرى ھېسابلىنىدۇ . بۇ ئەسەردە مۇستەملىكە دەۋرىدىكى يېڭى ئىنگلاندىنىڭ تۇرمۇشى ئارقا كۆرۈنۈش قىلىنغان بولۇپ ، نامۇۋاپىق نىكاھنىڭ سىرتىقىغا بوغۇلغان ئايال خىستېر پرونىنىڭ «زىنا» قىلمىشى تۈپەيلى تۈرمىگە ئېلىنىشى ، ئەلگە سازايى قىلىنىشى ۋە ئۇزاق مۇددەت يالغۇز ياشاشقا سۈرگۈن قىلىنىشى ئىنچىكە تەسۋىرلەنگەن ھەمدە بۇ ئارقىلىق مۇستەملىكە ھاكىمىيىتىنىڭ رەھىمسىز ، ساختا قىياپىتى ئېچىپ بېرىلگەن . ئاپتور يەنە بۇ ئەسەردە جىنايەت ۋە ئەخلاققا مۇناسىۋەتلىك ئەخلاقىي ، پەلسەپىۋى مەسىلىلەر ئۈستىدە مۇھاكىمە يۈرگۈزگەن . خاۋسورننىڭ يەنە «يەتتە كۈنۈسلۈك ئۆي» ، «قاشتاش ھەيكەل» ، «دىنىي جەمئىيەت باشلىقىنىڭ قارا شالى» قاتارلىق ئەسەرلىرى بار .

Chapter 1. Introduction

The purpose of this book is to provide a comprehensive overview of the current state of research in the field of artificial intelligence (AI). This chapter introduces the key concepts and terminology used throughout the book, and outlines the structure of the remaining chapters. The book is organized into four main parts: Part I covers the foundations of AI, including logic, probability, and search algorithms. Part II focuses on machine learning, discussing supervised and unsupervised learning techniques. Part III explores natural language processing and computer vision, while Part IV discusses the ethical and societal implications of AI. Each chapter includes a detailed discussion of the relevant theory and practice, as well as references to the primary literature. The book is intended for students and researchers in the field of AI, and is also suitable for those with a general interest in the subject.

مۇندەرىجە

- 1 . تۈرمە ئىشكى 1
- 2 . بازار 3
- 3 . تونۇشۇش 15
- 4 . ئۇچرىشىش 26
- 5 . خىستېرنىڭ تىككۈچىلىك قىلىشى 35
- 6 . گۆھەر 47
- 7 . گوپېرناتور زالى 50
- 8 . گۆدەك بىلەن باستېر 57
- 9 . دوختۇر 67
- 10 . دوختۇر ۋە بىمار 78
- 11 . قەلب 89
- 12 . باستېرنىڭ ئۇيقۇلۇق تۈن سەيلىسى 95
- 13 . خىستېرنىڭ يەنە بىر تەرىپى 106
- 14 . خىستېر ۋە دوختۇر 114
- 15 . خىستېر بىلەن پېرل 121
- 16 . ئورماندىكى سەيلە 126
- 17 . باستېر ۋە مۇرىت 132
- 18 . بىر بالقىم ئاپتاپ 142
- 19 . ئېرىق بويىدىكى بالا 149

- 20 . تېڭىرقىغان باستېر 157
- 21 . يېڭى ئىنگلاندىنىڭ بايرىمى 168
- 22 . نامايىش 176
- 23 . قىزىل خەتنىڭ پاش بولۇشى 188
- 24 . تۈگەنچە 197

1. تۈرمە ئىشكى

قارا يەكتەك ، ئۈچلۈك قالپاق كىيىۋالغان ساقاللىق ئەرلەر ھەمدە يۈزىگە تور تارتىۋالغان ياكى يالاڭۋاش ئاياللار چوڭ ياغاچ ئۆيىنىڭ ئالدىدا توپلىشىپ تۇرۇشاتتى . ئۆيىنىڭ مەزمۇت دۇب ياغىچىدىن ياسالغان دەرۋازىسىغا تۆمۈر مىخلار زىچ قېقىلغانىدى . يېڭى مۇستەملىكىچىلەرنىڭ كاللىسىدا ئىنسانىي پەزىلەت ۋە بەخت توغرىسىدا قانچىلىك گۈزەل تەسەۋۋۇر بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ، تۈرلۈك ئەمەلىي ئېھتىياجلار لايىھىسىدە ئۇلار بىر پارچە تىڭ يەرنى قەبرىستانغا ، يەنە بىر پارچە يەرنى تۈرمىگە ئاجرىتىشنى ئۇتتۇپ قالمىغانىدى . مۇشۇ ئادەتكە ئاساسەن ، بىز مۇنداق ئىشەنچلىك يەكۈن چىقىرالايمىز : بوستوندىكى ئەجدادلار جىلغىدا قۇرۇپ چىققان تۇنجى تۈرمە بىلەن ئىساك جونسون رايونىدا بەرپا بولغان تۇنجى قەبرە تەڭلا روياپقا چىققان . كېيىنكى خان جەمەتى چېركاۋىنىڭ قەبرىستانى دەل ئۇنىڭ قەبرىسىنى چۆرىدەپ كېڭەيگەنىدى . شۈبھىسىزكى ، بازار پەيدا بولۇپ 15 ~ 20 يىل ئۆتكەندە تىنىمىسىز بوران - چاپقۇن ۋە قار - يامغۇرلار تۈپەيلى ، ياغاچ قۇرۇلمىلىق تۈرمىنىڭ قورقۇنچلۇق ۋە سۈرلۈك دەرۋازىسى خىرە ھەم ھەسرەتلىك تۈسكە كىرىپ ، ئىشكىتىكى تۆمۈر مىخلاردىكى داتلار بۇ يېڭى قۇرۇقلۇقتىكى باشقا ھەرقانداق ئىزىغا قارىغاندا قەدىمكىدەك كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالغانىدى . خۇددى جىنايەتكە ئالاقىدار بارلىق نەرسىلەرگە ئوخشاشلا ، تۈرمىمۇ ياشلىق پەيتىنى بېشىدىن كەچۈرۈپ باققان ئەمەس . بۇ بەتبەشىرە دەرۋازىدىن تاكى ھارۋا ئىزلىرى قاپلىغان كۈچىغىچە بولغان ئارىلىقتا بىر پارچە چۆپلۈك بولۇپ ، بۇ يەرنى قېرىقىز ، يانتاق ، زەھەرلىك ئوت - چۆپلەرگە ئوخشاش تايىنى يوق ئۆسۈملۈكلەر قاپلاپ كەتكەنىدى . بۇ ئۆسۈملۈكلەر بۇ يەردە ئورتاقلىشىشنى

تاپقاندەك قىلاتتى ، چۈنكى بۇ يەردە مەدەنىيەتلىك جەمئىيەتنىڭ قاباھەتلىك گۈلى بولغان تۈرمە ئاللىبۇرۇن بارلىققا كەلگەنىدى .
دەرۋازىنىڭ بىر تەرىپىدە ، يەنى دەل بوسۇغىسىدا دېگۈدەك يەردە بىر تۈپ ياۋا ئەتىرگۈل قەد كېرىپ تۇراتتى . ئىيۇن ئېيىدا ياقۇتتەك جۇلالىنىپ ئېچىلغان بۇ گۈل تۈرمىگە كېرىپ كېتىۋاتقان مەھبۇسلار ياكى قاراڭغۇلۇقتىن يېنىپ چىقىۋاتقان گۇناھكارلارغا ئۆزىنىڭ ھىدى ۋە گۈزەللىكىنى تەقدىم قىلىش ئارقىلىق ، تەبىئەت قەلبىدىكى چوڭقۇر ھېسداشلىق ۋە رەھىمدىللىقنى ئىزھارلاۋاتقاندەك تۇيۇلاتتى .

بۇ ئەتىرگۈل نۇرغۇن قىسمەتلەرنى كۆرگەن بولسىمۇ ، ئالاھىدە سەۋەبلەر تۈپەيلى ھايات قالغانىدى . ئۇنى قاتمۇقات ئورنىۋالغان قارىغاي ۋە دۇب دەرەخلىرىنىڭ ئۆرۈلۈپ چۈشۈشى بىلەن قەدىمىي ھەم مۇشەققەتلىك دالدا ئامان قالغانمۇ ياكى كىشىلەر ئىشەنگەن رىۋايەتتىكىدەك ئەن خاتچىنسۇن تۈرمە ئىشىكىدىن كىرگەندە ، ئۇنىڭ ئىزىدىن ئۈنۈپ چىققانمۇ ، بۇنى دەلىللەپ ئۆتۈشمىزنىڭ ھاجىتى بولمىسا كېرەك ، بىزنىڭ ھېكايىمىز ئاشۇ شۇم دەرۋازىدىن باشلىنىدۇ . بوسۇغىدا كۆزگە تاشلىنىپ تۇرغان ياۋا ئەتىرگۈلنىڭ بەرگىدىن بىرەر تال ئۈزۈپ كىتابخانلىرىمىزغا سۇنماي تۇرالايمىزمۇ ؟ بۇ ياۋا ئەتىرگۈل ئىنسان تەبىئىتىدىكى ئاجىزلىق ۋە ھاياتتىكى بەختسىزلىكلەرنى بايان قىلىشتا ، ئەخلاق گۈللىنىش خۇش پۇرىقى ۋە پىغانغا سىمۋول بولغان ھالدا ، ھېكايىمىزنىڭ پاجىئەلىك تۈگەللىمىسىدە كىتابخانلارغا كىچىككىنە تەسەللى بولسا ئىكەن دەيمىز .

2 . بازار

ئىككى يۈز يىل بۇرۇنقى بىر ياز كۈنى چۈشتىن ئاۋۋال ، تۈرمە ئالدىدىكى چۆپلۈك بوستون پۇقرالىرى بىلەن تولغانىدى . ئۇلار زىچ مىخلىق تۈرمە دەرۋازىسىغا تىكىلىشەتتى . مۇبادا باشقا پۇقرالار بولسا ياكى يېڭى ئىنگلاند شتاتىنىڭ يېڭى تارىخىي باسقۇچىغا يېتىپ بارغىلى بولغان بولسا ، بۇ ساقاللىق ئاق كۆڭۈل كىشىلەرنىڭ سوغۇق ئەپتى بولغۇسى شۇملۇقتىن ، ھېچبولمىغاندا سېسىق نامى پۇر كەتكەن جىنايەتچىنىڭ كىشىلەر كۈتكەن جاجىسىنى يېيىشىدىن دېرەك بەرگەن بولاتتى . چۈنكى ، ئۇ زامانلاردا سوتنىڭ ھۆكۈمى ئاۋامنىڭ رايىغا باقاتتى . ئەمما ، پروتېستانتلارنىڭ چۇس مەجەزىگە نىسبەتەن بۇنداق قىياسىمنى ئۆز بېشىمچىلىقتىن خالىي دېگىلى بولمايتتى ، بەلكىم بىر لەقۋا قۇل ياكى ئاتا - ئانىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلىمىغان بەڭۋاش ئەنە شۇ جازا سۈپىسىدە تەربىيە قوبۇل قىلاتتى . ئەمدى نۆۋەت كەلگىنى بەلكىم بىر زاھىدى تەقۋا ياكى باشقا بىر دىنىي مەزھەپنىڭ مۇخلىسى ۋە ياكى يات بىر دىن مۇخلىسى بولۇشى مۇمكىندۇ . بۇنداق ئادەملەر دەل مۇشۇ يەردە شەھەردىن قوغلاندى قىلىناتتى ، بىرەر بىكار تەلەپ ئىندىئان ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھاراقىنى ئىچىپ كۈچىنى بېشىغا كىيگەنلىكى ئۈچۈن قامچا بىلەن ئورمانغا ھەيدىلەتتى . بىرەر يەرلىك ئەمەلدارنىڭ ئارزۇ قىلغىنىدەك ، ھېبىنىس خانىمىدەك زەھەر خەندە جادۇگەر دارغا ئېسىلىشى مۇمكىن ئىدى . قانداق ئەھۋال بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ، تاماشىچىلار كەيپى ئۇچقان ھالدا سۈرلۈك تۇرۇشاتتى . بۇ ھال دەسلەپكى كۆچمەنلەرنىڭ سالاھىيىتىگە تولىمۇ ماس كېلەتتى . چۈنكى ، ئۇلاردىن بىلەن قانۇننى بىر نەرسە دەپ قارايتتى ، بۇ ئىككى نەرسە ئۇلارنىڭ خاراكتېرىدە يۇغۇرۇلۇپ كەتكەنىدى . تەرتىپكە ئالاقىدار

ھەرقانداق ماددا ئېغىر ياكى يېنىك بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ،
ئۇلارنىڭ ھۆرمىتىنى ۋە ئەيمىنىشىنى قوزغىيالايتتى . روشەنكى ،
جازا سۈپىسىدىكى گۇناھكارلارغا تاماشىبىنلاردىن كېلىدىغان
ھېسداشلىق يوق ھېسابتا ئىدى . ئۇنىڭ ئۈستىگە كىشىلەرنىڭ
مەسخىرىسىنى قوزغايدىغان ھازىرقى جازا ئەينى زاماندا كىشىنى
ئەيمەندۈرىدىغان كەيپىياتقا باي ئىدى .

ھېكايىمىز يۈز بەرگەن شۇ ياز ئەتىگىنىدە سۆزلەپ ئۆتۈشكە
ئەرزىيدىغان ئىشلار بار : كىشىلەر ئارىسىدا قىستىلىپ يۈرگەن
بىرقانچە ئايال بېرىلگۈسى قانداقتۇر بىر جازاغا ئالاھىدە
قىزىققانداك قىلاتتى . ئۇ يىللاردا كىشىلەر ئۈنچە كۆپ زوكۇنلارنى
بىلىپ كەتمەيتتى ، ئىچ كۆڭلەك ۋە كۆپتۈرمە كۆڭلەك كىيىۋالغان
ئاياللار چوڭ سورۇنلاردا بىمالال يۈرۈپۈرەتتى . سېمىز ئاياللار
بەدەنلىرىنى تولغاچ جازا سۈپىسىغا ئەڭ يېقىن كىشىلەرنىڭ
ئارىسىغا سىغدۇلىپ كىرگەندىمۇ ئەدەپسىزلىك بىلىنمەيتتى .
ئىنگىلىز يۇرتىدا تۇغۇلغان كېلىنلەر ۋە قىزلار ھەمدە ئۇلارنىڭ
ئالتە - يەتتە ئەۋلاد كېيىنكى چىرايلىق پۇشتى بىلەن
سېلىشتۇرغاندا ، ئۇلار قاۋۇل ۋە مەردانە ئىدى . ھەربىر ئانا ئەۋلاد
زەنجىرى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ قىزىغا سىپايە خاراكتېرىنى
قالدۇرمىغاندىمۇ ، ئاجىزراق بەدەن ، ئاقراق چىراي ، زىلۋا قامەتنى
قالدۇرغان دېيىشكە بولاتتى . تۈرمە دەرۋازىسى ئالدىدا تۇرۇشقان
ئاشۇ ئاياللار ئۆزلىرىنىڭ ۋەكىلى دەپ قارىلىدىغان ئەركەكلەرگە
خاس جاسارەتكە ئىگە ئېلىزابتىن يېرىم ئەسىر بۇرۇنراق
ياشىغانىدى . ئۇلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئايال پادىشاھنىڭ
يۇرتلۇقلىرى ئىدى ؛ ئۆيىدىكى كالا گۆشى ۋە بۇغداي شارابلىرى
تاۋلىنىشتىن ئۆتمىگەن روھىي ئوزۇق بىلەن بىرلىشىپ ، ئۇلارنىڭ
بەدەنلىرىنى كۈچلەندۈرۈۋەتكەنىدى . ئۇلارنىڭ مۇرىسى ، تولىغان
كۆكسى ، يۇمىلاق ھەم قىزىل مەڭزى تاڭ نۇرىدا پارقرايتتى ،
ئۇلار يىراقتىكى ۋەتەن ئارىلىدا چوڭ بولغان بولۇپ ، يېڭى ئىنگلاند
ھاۋاسىدا سۈزۈلۈشكە ۋە جۈدەشكە تېخى ئۈلگۈرمىگەنىدى .

كىشىنىڭ دىققىتىنى تارتىدىغىنى ، بۇ ئاياللارنىڭ ئاۋازى چوڭ ئىدى ، بۈگۈنكى كۈندە بولسا مەيلى ئۇلارنىڭ ئاۋازى ياكى گېپىنىڭ مەنىسى بولسۇن ، كىشىلەرنى ئەندىكتۈرۈۋەتكەن بولاتتى .

— ھەي خوتۇنلار ، — دېدى ئەللىك ياشلاردىكى گۆش يۈز بىر خوتۇن ، — ئويلانغانلىرىمنى سىلەرگە دەپ باقاي ، بىزگە ئوخشاش ياشىنىپ قالغان ، نام - ئاتىقى يامان ئەمەس دىنىي جەمئىيەت ئەزالىرى خىستېر پروندەك ئەسكى ئايالنى ئۆزىمىزلا جازالىۋالغان بولساق ، كۆپچىلىك ئۈچۈن ياخشى ئىش بولاتتى ، سىلەرچە قانداق ، خوتۇنلار ؟ ناۋادا ئۇ بۇزۇققا بەشىمىزنىڭ ئالدىدا ھۆكۈم چىقىرىلغان بولسا ، ئۇ ئاشۇ مۆھتەرەم جانابلارنىڭ ھۆكۈمىنى ئېلىپ بىر ياقىلارغا قېچىپ كېتەلمەيتى ؟ پەرۋەردىگارىم ، ئۇنداق بولۇشىغا ھەرگىز ئىشەنمەيمەن !

— ئاڭلىشىمچە ، — دېدى يەنە بىر ئايال ، — ھۆرمەتلىك باستېر دىمىسدېل ئۇ خوتۇننىڭ باستېرى ئىكەن . مۇخلىسلىرى ئارىسىدا مۇشۇنداق سەتچىلىكنىڭ چىققانلىقىدىن ئۇ ناھايىتى ئازابلىنىپتۇ .

— ئۇ جانابلارنىڭ ھەممىسى پەرۋەردىگارغا ئىشىنىدۇ ، لېكىن ئادەتتىن تاشقىرى رەھىمدىل ، بۇنىسى راست ، — دېدى ياشىنىپ قالغان ئۈچىنچى بىر ئايال تولۇقلاپ ، — ئۇلار ھېچبولمىغاندا خىستېر پروننىڭ پېشانىسىگە مۆھۈر بېسىشى لازىم . بۇنداق بولغاندا ، خىستېر دېگەن خوتۇن قورققان بولاتتى ، مەن بۇنىڭغا ئىشىنىمەن . لېكىن ، ئۇ بۇزۇق بىرىنچە چاپلاپ قويسىمۇ پەرۋا قىلمايدۇ ! ھىم ، كۆپچىلىك قاراپ تۇرۇڭلار ، ئۇ بىرەر بۇلاپكا ياكى يات دىن مۇخلىسلىرىنىڭ ئاللىقانداق زىبۇزىننەتلىرىنى ئېسىۋېلىپ مەيدىسىدىكى بەلگىنى توسۇپ قويۇپ ، كوچىدا يۈرۈۋېرىشى مۇمكىن !

— بىراق ، — دېدى بالا يېتىلىۋالغان ياش جۇۋان گەپ قىستۇرۇپ ، — توسقۇسى كەلسە توسىۋەرسۇن ، بەربىر كۆڭلىدە ئازابلىنىدۇ .

— پېشانىسىدە ياكى مەيدىسىدە بولامدۇ ، بەلگە دېگەن قانچىلىك گەپتى ، — دېدى يەنە بىر ئايال ۋارقىراپ ، ئۇ ئۆز - ئۆزىنى سوتىپىغا ئايلاندۇرۇۋالغان بۇ بىرقانچە ئايالنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ كۆرۈمىسىز ھەم رەھىمسىز بىرى ئىدى ، — ئۇ ھەممىمىزنىڭ يۈزىنى تۆگەندىكىن ، ئۆلۈمگە لايىق . «ئىنجىل» ۋە باشقا قانۇن دەستۇرلىرىدا يېزىلغانغۇ ! قانۇن بويىچە ئىش قىلمايدىغان ئاشۇ جانابلارنىڭ خوتۇن - قىزلىرى ناشايان يولدا ماڭسا ، ئاندىن تويۇشىدۇ .

— ۋاي خۇدايىم ، ئەي خوتۇنلار — دەپ ۋارقىرىدى كىشىلەر ئارىسىدىكى بىر ئەر ، — ئايال خەق دېگەننىڭ داردىن قورققىنىنى كۆرگەن ! ئۇلاردا نومۇستىن باشقا پەزىلەت قالمىدىمۇ نېمە ؟ ئۈنچىۋالا دەپ كەتمەڭلار ! ھەي خوتۇنلار ، ئۆزۈڭلارنى بېسىۋېلىڭلار ! تۈرمىنىڭ دەرۋازىسى ئېچىلدى ، خىستېر خانىم چىقىۋاتىدۇ .

تۈرمە دەرۋازىسى ئىچ تەرەپتىن ئېچىلدى ، ئالدى بىلەن گۈندىپاي كۆرۈندى . ئۇنىڭ بېلىدە خەنجەر ، قولىدا ئەدەپ كالتىكى بار ئىدى . ئۇنىڭ سۈرلۈك قىياپىتى كۈن نۇرىدا خۇددى كۆلەڭگىدەك تۇيولاتتى . ئۇنىڭ چىرايى پروتېستانت دىنىي دەستۇرلىرىدىكى رەھىمسىزلىك ۋە شەپقەتسىزلىكنىڭ سىمۋولى ئىدى ، ئاسىيلارنى ئاداققى قېتىم بىۋاسىتە جازالايدىغان ئادەم دەل مۇشۇ ئىدى . ئۇ سول قولىدا كالتەكنى ئېگىز كۆتۈرۈپ ، ئوڭ قولىدا ئالدىدىكى ياش چوكاننىڭ مۇرىسىدىن ئىتتەرگەن پېتى كېتىپ باراتتى . بوسۇغىغا كەلگەندە ، ئايال ئۆزىنىڭ قۇدرىتى ۋە غۇرۇرىنى نامايان قىلىدىغان ھەرىكەتنى قىلدى . ئۇ گۈندىپايىنى ئىتتىرىۋېتىپ ، سىرتقا گويا ئۆز ئىرادىسى بىلەن چىقىۋاتقاندا كىلاتتى . ئۇنىڭ قۇچىقىدا ئۈچ ئايلىقچە بولغان بوۋاق بار ئىدى . بوۋاق كۆزلىرىنى چىمچىقلىتىپ ، يۈزىنى قۇياش نۇرىدىن قاقچۇرۇشقا تىرىشاتتى ، چۈنكى ئۇ تۇغۇلۇپلا تۈرمىدىكى خىرە - شىرە شوللارغا ئادەتلەنگەنىدى .

ياش چوكان بوۋاقتىڭ ئانىسى ئىدى . ئايال كىشىلەر توپى ئالدىغا كېلىپ توختىغاندا ، بالىنى باغرىغا تېخىمۇ چىڭ باسقاندەك قىلدى ، ئۇنى قانداقتۇر ئانا مېھرىدىن بولدى دېگەندىن كۆرە مەيدىسىدىكى گۇناھ بەلگىسىنى يوشۇرۇشقا ئۇرۇندى ، دېگەن تۈزۈك ئىدى . لېكىن ، ئۇ دەرھاللا شۇنى سەزدى ، ئۇنىڭچە ، نومۇسنى نومۇس بىلەن ياپقلى بولمايدىغاندەك قىلاتتى ، شەيئىلەرنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى تەرەققىيات ساننىڭ ئۆزگىرىشى بىلەن ئاشكارىلىناتتى . شۇنىڭ بىلەن ئۇ بىر قولىدا بالىنى كۆتۈردى ، خىجىللىقتىن قىزارغان چېھرىدە مەغرۇر تەبەسسۇم بار ئىدى . ئۇ خىجىللىقتىن خالىي نەزىرىنى بازاردىكى كىشىلەرگە ۋە ھەقەمسايىلىرىگە تاشلىدى . ئۇنىڭ كۆڭلىكىنىڭ مەيدىسىدە قىزىل لېنتىدىن تىكىلگەن A ھەرىپى بولۇپ ، خەتنىڭ چۆرىسى زەر يىپ بىلەن ئىنچىكە كەشتىلەنگەنىدى . خەت ناھايىتى نەپىس بولۇپ ، ئۈستۈن ماھارەتتىن دېرەك بېرەتتى ، بۇ خەت كۆڭلەككە چىرايلىق بېزەك بولغانىدى . ئۇنىڭ كىيىمى شۇ دەۋرنىڭ گۈزەللىك زوقىنى ئايان قىلاتتىكى ، كىيىمدىكى سىپىتىلىق دەرىجىسى مۇستەملىكە دەۋرىدىكى ئاددىي - ساددىلىق نىزامىدىن ھالقىپ كەتكەنىدى .

چوكان ئېگىز ، خۇش پىچىم ئىدى ، قاپقارا چاچلىرى شۇ قەدەر پارقۇراق ئىدىكى ، ئاپتاپتا جۇلالىناتتى . چىرايى يۇمران ھەم لاتاپەتلىك ئىدى ، قاشلىرى ۋە قاپقارا كۆزلىرى كىشىنى مەھلىيا قىلاتتى . ئېسىل تەقى - تۇرقى ۋە سالاپىتى شۇ دەۋرگە نىسبەتەن ئېسىل زادە ئاياللارغا مەنسۇپ كۆرۈنۈشلەر ئىدى . ئۇنىڭدىكى سۈلكەت ھازىرقى كىشىلەرنىڭ نەزىرىدىكى زىلۋالىق ، ئەپچىللىك ۋە تەسۋىرلىگۈسىز نازاكەتتىن پەرقلىنەتتى . شۇ دەۋرنىڭ ئۆلچىمىدىن قارىغاندىمۇ خىستېر پرون تۈرمىدىن چىققاندىكىدەك بۇنداق ئېسىل سۈپەت بولۇپ باققان ئەمەس ئىدى . ئۇنى بىلىدىغان كىشىلەر بۇ قېتىملىق دەرد ئۇنىڭ ھۆسن جۇلاسىنى يوق قىلىۋېتىدۇ دەپ ئويلاشقانىدى . بىراق ، ئۇلار ھەيران قالدى . ئۇنىڭ كۆزىنىڭ يېغىنى يەيدىغان لاتاپىتى ئۆزىنى قورشاپ تۇرغان

بەختسىزلىك ۋە نومۇسنىڭ ئىلكىدە يارقىن نۇر چەمبىرىكىگە ئايلانغانىدى . سىنچى تاماشىبىنلار ئۇنىڭ چىرايىدىكى نازۇك ئازاب ئىپادىلىرىنى سەزمەي قالمىدى . ئۇ تۈرمىدە ئۆزىنىڭ تەسەۋۋۇرىغا تايىنىپ بۇ كىيىمنى كۆڭۈل قويۇپ تىكىپ چىققانىدى ، بۇ كىيىم ئالاھىدە بىر خىل بىمالاللىق ۋە نەپىسلىكى ئارقىلىق ئايالنىڭ روھىي دۇنياسىنى ئىپادىلەپ بېرەتتى ، ئۈمىدسىزلىكتىن كېلىپ چىققان پەرۋاسىزلىقمۇ بۇ كىيىمدە مانا مەن دەپ بىلىنىپ تۇراتتى . لېكىن ، كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى تارتقىنى ھەمدە خىستېر پرونى ئۆزگىچە قىلىپ كۆرسەتكىنى ئۇنىڭ مەيدىسىگە كەشتىلەنگەن قىزىل خەت بولدى . ھەتتا ، ئۇنى پىششىق تونۇيدىغان كىشىلەرمۇ ئۇنى بىرىنچى قېتىم كۆرۈۋاتقاندا ھېس قىلىشتى . قىزىل خەت بىر خىل چۆچۈتۈش قۇدرىتىگە ئىگە بولۇپ ، ئايالنى ئادەتتىكى كىشىلىك ئالاقە ئارىسىدىن تارتىپ چىقىرىپ ، ئۆزىنىڭ يارقىن شولىسىغا غەرق قىلدى .

— ئۇ يىڭنە ئىشىدا چېۋەر ئىدى ، بۇنىڭدا گەپ يوق ، — دېدى بىر ئايال ، — بۇ داپشاق مۇشۇ ھۈنرى بىلەن ئۆزىنى كۆرسەتمەكچى بوپتۇ — دە ، بۇنداق ئىشنى كۆرمەپتىكەنمەن . سىلەرگە دەپ قوياي ، خوتۇنلار ، بۇ مۆھتەرەم ئەمەلدار جانابلارنى ئوچۇق — ئاشكارا زاڭلىق قىلغانلىققۇ ، بۇ جازا ئارقىلىق ئۆزىنى كۆرسىتىش بولماي نېمە ؟

— مېنىڭچە ، — دېدى جىددىي چىراي بىر موماي ، — خىستېر خانىمنىڭ كۆڭلىكىنى سالدۇرۇۋەتكەن بولسا ياخشى بولاتتى ، ئاۋۇ غەلىتە خەتنى مەن ئاغرىپ قالغاندا ئىشلەتكەن مەخمەل پۇرۇچلىرىدىن تىككەن بولسا بوپتىكەن .

— كۆپچىلىك تىنچلىنىڭلار ، — دېدى ئەڭ ياش بىرى ، — ئۇ گېپىمىزنى ئاڭلاپ قالمىسۇن . كەشتىلىگەن خەتتىكى ھەربىر يىڭنە ئۇنىڭ يۈرىكىگە سانجىقلىق .

گۈندىپاي قولىدىكى كالتەك بىلەن ئىشارەت قىلدى .
— يولنى بوشتىڭلار ، ئاق كۆڭۈل كىشىلەر ، پادىشاھنىڭ

ھەققىدە يولنى بوشتىڭلار! — دەپ ۋارقىردى ئۇ، — سىلەرنى يولنى بوشاتساڭلار دەۋاتىمەن، شۇنى ھۆددە قىلالايمەنكى، پرون خانىمنىڭ تۇرىدىغان يەردىن ئۇنىڭ چىرايلىق كىيىمىنى ھەممىڭلار كۆرەلەيسىلەر، ھازىردىن باشلاپ چۈشتىن كېيىن سائەت بىرگىچە قانغۇدەك كۆرەلەيسىلەر. ئوچۇق - يورۇق ۋە ئادىل ماسساچۇست ئىشغالىيىتىگە بەخت تىلەيلى، گۇناھكارنى سازايى قىلايلى، بۇياققا كەل، خىستېر خانىم، بۇ بازاردا قىزىل خېتىڭنى بىر كۆرسەت! تاماشىبىن ئامما ئارىسىدىن بىر يول ئېچىلدى. خىستېر پرون گۈندىپايىنىڭ كەينىدىن ماڭدى. ئۇنىڭ كەينىدىن قاپاقلىرى تۈرۈلگەن ئەرلەر ۋە ئىچى يامان ئاياللاردىن ھاسىل بولغان رەتسىز توپ سازايىگاھقا قاراپ ماڭدى. تاماشا كۆرگىلى كەلگەن بىر توپ ئوغۇل بالىلار كۆز ئالدىدىكى ئىشلارنى چۈشەنمەيتتى، پەقەت مەكتەپنىڭ يېرىم كۈنلۈك ئوقۇش توختاتقانلىقىنىلا بىلەتتى. ئۇلار يۈگۈرەيتتى ۋە بۇرۇلۇپ ئايالنىڭ چىرايىغا، ئايالنىڭ قۇچىقىدىكى كۆزلىرىنى چىمچىقلىتىپ تۇرغان بوۋاققا، ئايالنىڭ مەيدىسىدىكى ھاقارەتلىك خەتكە قارىشاتتى. تۈرمە ئىشىكى بىلەن بازارنىڭ ئارىلىقى نەچچە قەدەملىك يول ئىدى، لېكىن مەھبۇسنىڭ روھىي كەچۈرمىشىگە نىسبەتەن يىراق ھەم ئازابلىق مۇساپە ئىدى، ئايال گەرچە قەددىنى كۆتۈرۈپ ماڭسىمۇ، كىشىلەرنىڭ نەزىرى ئاستىدىكى ھەربىر قەدەمنى ئېلىش مۈشكۈل ئىدى. خۇددى ئۇنىڭ قەلبى ھەممە يەرگە يېيىلغاندەك، بارلىق كىشىلەر ئۇنى ئاياغ ئاستى قىلىۋاتقان دەك تويۇلاتتى. ئىنساننىڭ تەبىئىتىدە تۇغما رەھىمدىللىق بولىدۇ، ئازابلانغۇچى ئازابلىنىۋاتقان ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە ئازابىنىڭ قانچىلىكلىكىنى بىلمەيدۇ. ئەمما، ئۇ ئازاب ئىسكەنجىسىدە تۇرىۋەرگەندە ئۇنى ھېس قىلىدۇ. خىستېر پرون بەھۇزۇر قىياپەتتە جازا سۇپىسىغا يېتىپ كەلدى. بۇ جازا سۇپىسى بوستوندىكى ئەڭ قەدىمىي چېركاۋنىڭ پېشايۋىنى ئاستىغا جايلاشقان بولۇپ، گويا شۇ چېركاۋنىڭ قوشۇمچىسىدەك كۆرۈنەتتى.

بۇ جازا سۇپىسى پۈتكۈل جازا ماشىنىسىنىڭ مۇھىم بىر

بۆلىكى ئىدى ، ئىككى - ئۈچ ئەۋلاد تارىخ ئۆتۈپ كەتكەن بۈگۈنكى كۈندە ، نەزىرىمىزدە ئۇ ئەنە شۇ تارىخ ۋە ئەنئەنىنىڭ يادىكارى بولۇپ كەتكەنىدى . ئەمما ، ئۇ ئەينى يىللاردا خۇددى فرانسىيە ئىنقىلابى دەۋرىدىكى تېررورچى پارتىيىلىكلەرنىڭ قەتلىگاھىغا ئوخشاش ئۈنۈملۈك تەلىم - تەربىيە قورالى دەپ قارىلاتتى . دېمەك ، ئۇ بىر سازايى سۈپىسى ئىدى . سۈپىنىڭ ئۈستىدە تاقاقلار ئېسىقلىق ئىدى ، ئۇ دەل گۇناھكارنىڭ بېشىنى ئىسكەنجىلەشكە ئەپلىك ئېگىزلىكتە بولۇپ ، گۇناھكار ئۇنىڭدا ئائىلاج تۇرۇشقا مەجبۇر بولاتتى . تۆمۈر ۋە ياغاچلاردىن مۇشۇنداق جازا قورالىنى ياساپ چىققان كىشىنى خورلاش ئۇسۇللىرىغا باي ئادەم دېمەي بولمايتتى . مېنىڭچە ، جىنايەت قانچىلىك دەرىجىدە بولسۇن ، جازالاشتىكى بۇنداق زوراۋانلىق بەربىر تولىمۇ ئىنسانىيەتسىزلىك بولۇپ چىقاتتى . گۇناھكارلارنىڭ ئۆز خىجىللىقىنى يوشۇرۇشىغىمۇ ئىمكانىيەت قالدۇرمىغان بۇنداق ياۋۇزلۇق ھەقىقەتەن چېكىگە يەتكەنىدى . بۇ دەل مۇشۇ خىل جازانىڭ مەقسىتى ئىدى . خىستېر پرونمۇ بۇرۇنقىلارغا ئوخشاشلا جازا قوبۇل قىلىپ بىر مۇددەت سازايى قىلىنماقچىدى . ئۇنىڭغا تاقاق سېلىش كەتمەيتتى ، ئەمما ئاشۇ رەھىمسىز ماشىنىنىڭ قىيناشلىرىدىن ساقىت بولالمايتتى . ئۇ نۆۋەتتە ئۆزى ئالىدىغان رولنى ياخشى چۈشىنەتتى ، ئۇ پەشتاق ئارقىلىق مۈرە بىلەن تەڭ ئېگىزلىكتىكى سۈپىغا چىقىپ رەسۋايىئەزم بولۇپ بەرسىلا بولاتتى .

ئەگەر بۇ بىر توپ پورتىئانلارنىڭ ئارىسىدا رىم كاتولىك مۇخلىسىدىن بىرەرى بولغان بولسا ، كىيىمى ۋە بەستى سۈرەتكىلا ئوخشايدىغان ، بالا كۆتۈرۈۋالغان بۇ ساھىبجامالنىڭ ۋۇجۇدىدىن نۇرغۇن رەسساملار تەرىپىدىن سىزىپ چىقىلغان مەريەم ئانىنىڭ ئوبرازىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرگەن بولاتتى ، ئەلۋەتتە . ئۇنىڭ تەسەۋۋۇرى سېلىشتۇرۇشتىن كەلگەن بولاتتى . چۈنكى ، مۇقەددەس رەسىمدىكى غۇبارسىز ئانىنىڭ قۇچىقىدىكى بوۋاق ئىنسانلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن كەلگەنىدى ، پرون خانىمنىڭ ۋۇجۇدىدا بولسا

پانىي ئالەمدىكى ئەڭ مۇقەددەس پەزىلەت ئېغىر گۇناھ بىلەن بۇلغانغانىدى. ئەمدى بۇ جاھان بۇ ئايالنىڭ گۈزەللىكى تۈپەيلى خىرەلىشىپ كېتىدىغان بولدى، ئۇنىڭ بوۋىقى تۈپەيلى چۈشكۈنلىشىپ كېتىدىغان بولدى.

ئىنسانلار جەمئىيىتى چىرىكلىكتە چېكىگە يېتىشتىن بۇرۇن كىشىلەر بۇ كەبى گۇناھ ۋە ئار - نومۇسنى كۆرگەندە، تىترەك باساتتىكى، كۈلۈپ ئۆتكۈزۈۋېتەلمەيتتى، تەشۋىش يۈرەكنى بىر ئالغان بولاتتى. خىستېر پرونىڭ سازايى بولغىنىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن كىشىلەر ئۆزىنىڭ ئاددىيلىقى ۋە پاكلىقىنى يوقاتمىغانىدى. ئەگەر ئۇ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان بولسا، كىشىلەر ئۇنىڭ ئۆلۈمىگە سوغۇق قانلىق بىلەن تىكىلىپ تۇرغان، ھەرگىز قاتتىق - يىرىك گەپلەر بىلەن غۇدۇراپ يۈرمىگەن بولاتتى. ئەمما، باشقا بىر جەمئىيەت فورمىسىدىكى كىشىلەر بولسا بۇنداق ئىشلارنى كۈلكىگە دەستەك قىلىۋالغان بولاتتى. بەزىلەر كۆڭلىدە كۈلكىلىك ھېس قىلىسىمۇ، بىرنەچچە مۆھتەرەم جانابلارنىڭ مەزكۇر مەيداندا بولۇشى تۈپەيلى ئۆزلىرىنى تۇتۇۋالاتتى. گوپېرناتور ۋە ئۇنىڭ بىرقانچە مۇشاۋىرلىرى، سوتچى ۋە گېنېرال ھەمدە بازاردىكى باستىرلارنىڭ ھەممىسى كېڭەش زالىنىڭ بالكونىدا ئولتۇر - قوپ بولۇشۇپ جازا سۇپىسىدىكى ئەھۋاللارنى كۆزىتىۋاتاتتى. بۇنداق كىشىلەرنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ھەيۋىتى ۋە ئىمتىيازىنى يوقاتمىغان ھالدا ئىشتىراك قىلىشىدىن شۇنى ئېنىق بىلەلەيمىزكى، ئۇلار چىقارغان ئاخىرقى ھۆكۈم ۋەزىمىن ئۈنۈم مەنىسىگە ئىگە ئىدى. شۇڭا، كىشىلەر ئارىسىدا شۇنىڭغا مۇناسىپ غەمكىنلىك ۋە سۈر پەيدا بولاتتى. شۇ بەختسىز گۇناھكارغا نەچچە يۈزلىگەن شەپقەتسىز كۆزلەر تىكىلىپ تۇراتتى، ھەممە بېسىم ئۇنىڭ مەيدىسىگە مەركەزلەشكەندى. ئەھۋال ھەقىقەتەن چىدىغۇسىز ئىدى، بىراق ئۇ بىر ئايالدا بولىدىغان ئەڭ زور چىدام بىلەن ئۆزىنى تۇتۇپ تۇراتتى. ئۇ ئەسلىدە قىزغىن بولۇپ، ئاسان ھاياجانلىناتتى، شۇ تاپتا ئۇ جەسۇرلىشىپ كەتكىنىچە خىلمۇخىل

ھاقارەت ئارقىلىق ئاچچىقىنى چىقىرىدىغان زەھەرلىك تىكەن
ۋە تىغ - خەنجەرلەرگە يۈزلەنگەندى . بىراق ، كىشىلەرنىڭ بۇنداق
ئېغىر كەيپىياتقا تېخىمۇ قورقۇنچلۇق ھالەت يوشۇرۇنغانىدى . ئۇ
ئاشۇ تاشتەك چىرايلاردىن مەسخىرىلىك كۈلكىلەرنى كۆرۈشكە
تەييار ئىدى . ناۋادا ئاشۇ ئەرلەر ، ئاشۇ ئاياللار ۋە ئاشۇ بالىلاردىن
پاراقلىغان كۈلكىلەر چىقسا ئىدى ، خىستېر پرون مەغرۇر
كۈلكىسى بىلەن جاۋاب قايتۇرغان بولاتتى . بىراق ، ئۇ بۇنداق
ئېغىر زەربىگە سەۋر قىلىشى لازىم ئىدى ، ئۇ كۆكسىدىكى بارلىق
كۈچنى توپلاپ ۋارقىرىۋېتىدىغاندەك ، جازا سۈپىسىدىن يىقىلىپ
چۈشىدىغاندەك ، ئۆزىنى ئېلىشىپ قالىدىغاندەك ھېس قىلدى .
ئۇ سازايى قىلىنغان شۇ ۋاقىتتا ، كۆز ئالدى گىرىمىسەنلىشىپ
كەتكەندەك بولدى ، كىشىلەر توپى پارچە - پۇرات ، غارايىپ
كۆلەڭگىلەردەك غۇۋا كۆرۈندى . ئۇنىڭ پىكىر ۋە خاتىرىسى
ئاجايىپ جانلىنىپ كەتتىكى ، غەربىي ئوكيان ساھىلىدىكى بۇ
ئىپتىدائىي كىچىك بازاردىن ، ئەجدادلىرى ئاچقان كوچا -
رەستىلەردىن ھالقىپ ، باشقىچە مەنزىرە ۋە جايلار كۆز ئالدىغا
كەلدى . ئۇنىڭ ئويلىغىنى ئۇچلۇق قالپاقلار ئاستىدا ئۇنى
كەمسىتىۋاتقان چىرايلار ئەمەس ئىدى ، بەلكى ئەرزىمەس ئۇششاق
ئىشلار ئىدى . بالىلىق ، مەكتەپ ، بالىلىق ئويۇنلىرى ، ئۇرۇش -
تالاش ، نىكاھتىن بۇرۇنقى ئانىسىنىڭ يېنىدا ئۆتكەن كۈنلەر
بىردىنلا يوپۇرۇلۇپ كېلىپ ، بۇنىڭغا كېيىنكى چوڭ ئىشلارنىڭ
پارچىلىرى قوشۇلۇپ كەتكەندى . بۇلارنىڭ ھەممىسى مۇھىم
بولۇپ ، بەئەينى بىر درامغا ئوخشاپ كېتەتتى . بەلكىم بۇ ئۇنىڭ
روھىدىكى بىر خىل تەبىئىي ئىنكاستۇر : ئۇ ھەر خىل خىيالىي
كارتىنلار ئارقىلىق ئۆزىنى كۆز ئالدىدىكى شەپقەتسىز رېئاللىقتىن
قۇتۇلدۇرۇۋاتاتتى .

قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ، بۇ سازايى سۈپىسى كۆزەت
نۇقتىسىغا ئايلىنىپ ، خىستېر پروننىڭ كۆز ئالدىدا قۇۋناق
بالىلىقىدىن بۇيانقى پۈتكۈل ئىزنالارنى نامايان قىلىپ بەردى . ئۇ

ئۇ يەردە تىك تۇرماقتا ، ئازابلانماقتا ، يۇرتى ئىنگلاندىكى كەنتلەرنى ، ئاتا - ئانىسىنىڭ ئۆيىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرمەكتە ئىدى : ئۇ بىر كونا ، كۈل رەڭ تاش ئۆي بولۇپ ، تېشىدىن بىچارە چىراي كۆرۈنسىمۇ ، ئىشىكىنىڭ ئۈستىدە قالغان شەكىللىك نەسەبنامە خىرە - شىرە كۆرۈنۈپ تۇراتتى ، ئۇ دادىسىنىڭ چېھرىنى سىلىق پىشانىسىنى ۋە ئېلىزابېت دەۋرىگە خاس پۈرمە ياقىلىرىغا چۈشۈپ تۇرغان سۆلەتلىك ئاپئاق ساقاللىرىنى كۆردى . ئۇ ئانىسىنىڭ چىرايىنى كۆردى ، ئانىسىنىڭ شەرەندازلىقى ، ئاق كۆڭۈللۈكى ۋە مېھرىبانلىقى ھەرقاچان ئۇنىڭ يادىدا ئىدى . ئانىسى دۇنيادىن ئۆتكەندىن كېيىنمۇ ئۇنىڭغا داۋاملىق نەسىھەت قىلىپ تۇرغاندەك تۇيۇلغانىدى . ئۇ نارەسىدە دەۋرىدىكى گۈزەل سېيماسىنى كۆردى ، بۇ سېيما ھەتتا ئەينەكنىمۇ يورۇتۇۋېتەتتى . ئۇ يەنە باشقا چىرايىنى كۆردى ، ئۇ قېرىپ ھالىدىن كەتكەن بىر ئەرنىڭ چىرايى بولۇپ ، تاتىراڭغۇ ھەم سولغۇن ئىدى ، بىر قاراشتىلا ئۆلىمانىڭ چىرايى ئىكەنلىكى مەلۇم ئىدى ، ئۇنىڭ كۆزلىرى چىراغ ئاستىدا توم - توم كىتابلارنى ئوقۇپ ، نۇرسىزلىنىپ كەتكەنىدى . دەل مۇشۇ خۇنىسىز كۆز باشقىلارنىڭ روھىيىتىنى كۆزەتكەندە باشقىچە ئۆتكۈرلىشىپ كېتەتتى ، گەرچە بۇ ئايال ئاياللارغا خاس تەسەۋۋۇر كۈچى بىلەن بۇ ئەرنىڭ ئوبرازىدىن يىراقلاشقا ئۇرۇنسىمۇ ، بۇ ئۆلىما ۋە زاھىتىنىڭ كۆلەڭگىسى يەنىلا ئەگىپ تۇراتتى . بۇ كۆلەڭگە قىيىق بولۇپ ، سول مۇرىسى ئوڭ مۇرىسىدىن ئېگىز ئىدى . ئۇنىڭ خاتىرىسىدە ئايان بولغىنى ياۋروپانىڭ مەلۇم بىر شەھىرىدىكى تار ھەم كېسىشمە كوچىلار ، كۈنلىكى چىقىپ تۇرغان ئاممىۋى قەسىرلەر ، ھەيۋەتلىك كاتولىك چېركاۋى ، ئېگىز كۈل رەڭ تۇرالغۇلار ئىدى . ئۇ يەردە يېڭى بىر ھايات ئۇنى ساقلاۋاتاتتى ، ئەمما بۇ ھېلىقى قىيىق ئۆلىما بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى ، ئۇ ھايات بەئەينى خارابىدىكى مۇخلام كەبى چىرىندىلەردىن قۇۋۋەت ئالاتتى . بۇ مەنزىرىلەر تىزمىسى تۇماندەك تارقاپ كەتتى ، ئايال ئاخىر پورتانلار مۇستەملىكىسىدىكى ۋەيرانە بازىرىغا قايتىپ

بولغانىدى . ئۇنىڭ نەزىرى خۇددى باشقىلارنىڭ ئىچكى دۇنياسىنى كۆزىتىشكە كۆنۈپ كەتكەندەكلا بىپەرۋا ئىدى . سىرتىدىكى نەرسە ئىچىدىكىدىن ئاز - تولا دېرەك بەرمىسە ئۇنىڭ قىممىتى بولمايدۇ - دە . بىراق ، ئۇنىڭ نەزىرى خۇددى ئوتقا چۈشكەندەكلا بىردىنلا سەگەكلىشىپ كەتتى . ئۇ ئازابلانغاندەك كۆرۈنەتتى ، گويا يۈزىدە يىلان ماڭغاندەك . ھايال ئۆتمەي ئۇنىڭ تۈگۈلگەن قەددى تېخىمۇ ئېنىق بولدى . ئۇنىڭ چىرايى كۈچلۈك ھاياجان تۈپەيلى تۇتۇقلىشىپ كەتكەنىدى . ئۇ ئامال قىلىپ ئۆزىنى تۇتۇۋالدى ، تۇتۇق چىرايى تىنچلانغاندەك كۆرۈنىدى . شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ ئازابلىرى غايىب بولدى ، ئازابلار ئۇنىڭ تەبىئىتىدىكى چوڭقۇر ھاڭلارغا چۆكۈپ كەتكەنىدى . ئۇ خىستېر پرونىڭ ئۆزىنى كۆرگەنلىكىنى سېزىپ ، بىر بارمىقىنى ئاۋايلاپ چىقىرىپ ئىما قىلىپ ، ئاندىن لېۋىگە تەگكۈزدى .

ئۇ يېنىدىكى بىرىگە مۇرىسىنى تەگكۈزۈپ ، سىپايلىك بىلەن سورىدى :

— بىلەمسىزكىن ، ئاق كۆڭۈل جاناب ، بۇ ئايال كىم ؟ ئۇ نېمىشقا سازايى قىلىنىدۇ ؟

— قارىغاندا ، ئەھۋاللاردىن بىخەۋەردەك تۇرىسىز ، بۇرادەر ، — دېدى بازارلىق كىشى سوئال سورىغۇچى ۋە ئۇنىڭ يەرلىك ھەمراھىغا قىزىقسىنىپ ، — بولمىسا خىستېر پرون خانىمنىڭ قىلمىشلىرىنى ئىشتىكەن بولاتتىڭىز . سىزگە كاپالەت بېرەلەيمەنكى ، تەقۋادار دىمىسدېل باستېرنىڭ چېركاۋىدا ئۇ خەقنىڭ غەزىپىنى قوزغاپ قويدى .

— راست دېدىڭىز ، — دېدى ھېلىقى ئادەم ، — مەن بىر مۇساپىر ، ئېقىپ يۈرمەن . دېڭىز ۋە قۇرۇقلۇقتا نۇرغۇن خەۋپ - خەتەرلەرگە يولۇقتۇم ، جەنۇبتىكى دەھرىيلەر مېنى ئۇزاق ۋاقىت تۇتقۇن قىلىۋالدى ، ھازىر بۇ ئىندىئان مېنى تىلىۋالىدىغان بىرەرەننى ئىزدەپ بۇ يەرگە ئېلىپ كەلدى . سىزدىن سوراپ باقسام ، خىستېر پرون ، توغرا دېيەلدىممۇ ، بۇ ئايال نېمە گۇناھى ئۈچۈن

جازالنىنۋاتىدۇ ؟

— راست دەيسىز ، بۇرادەر ، مېنىڭچە سىز ئادەم ئاز يەرلەردە كۈلپەت تارتىپ ، — دېدى بازارلىق ئادەم ، — بىزنىڭ يېڭى ئىنگلاندىقا ، يەنى ئادەملىرى خۇداغا تېۋىنىدىغان بۇ يەرگە كېلىپ خۇرسەن بولغانسىز ؟ بۇ يەردە ھەرقانداق گۇناھ ئەمەلدارلار ۋە پۇقرالارنىڭ ئالدىدا ئاشكارا سوراققا تارتىلىدۇ . بىلىشىڭىز كېرەككى ، ئۆرە تۇرغان ئاۋۇ ئايال ئوقۇمۇشلۇق بىرىنىڭ ئايالى ، ئېرى ئەنگىلىيەدە تۇغۇلۇپ ، ئامستېردامدا تۇرۇپ قالغان . نېمىشقىكىن ، خېلى ئاۋۋالا ئۇ دېڭىز ئاتلاپ ، بىزنىڭ ماسساچۇستقا كۆچۈپ كەلمەكچى بوپتۇ ، ئۇ ئايالنى بۇ يەرگە ئەكېلىپ قويۇپ ، ئۇ تەرەپتە ئۆزىنىڭ ئىشىنى قىلماقچى بوپتۇ . خۇدايا توۋا ، ئەزىز جاناب ، ئىككى يىل ئۆتكەندۇ ، بەلكىم ئۇنچىلىكمۇ ئۆتمىگەندۇ ، بۇ ئايال بوستوننىڭ پۇقراسى بولدى ، لېكىن ھېلىقى ئوقۇمۇشلۇق ئەرنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمىدى . شۇنىڭ بىلەن بۇ ياش چوكان ئەمەس يوللارغا كىرىپ قالدى .

— ھە ، ھە ، چۈشەندىم ، — دېدى ناتونۇش ئادەم ئازابلىق كۈلۈپ ، — ئېيتقانلىرىڭىز بويىچە بولغاندا ، ھېلىقى ئوقۇمۇشلۇق ئادەم ئەسلىدە كىتابلاردىن بولسىمۇ بۇنى چۈشىنىۋېلىشى كېرەك ئىكەن . ئېيتىڭا ، ئۇ بوۋاقنىڭ دادىسى كىم ئىكەن ؟ بايقىشىمچە ، پرون خانىمنىڭ قۇچقىدىكى بالا ئۈچ - تۆت ئايلىق بولغاندەك تۇرىدۇ .

— راستىنى دېسەم ، بۇرادەر ، بۇ بىر سىر . دانىلدەك تادان ئادەملەر ئاز ، — دېدى بازارلىق ئادەم ، — خىستېر خانىم جاھىللىق بىلەن ئۈندىمەي تۇرۇۋالدى ، يەرلىك ئەمەلدارلارمۇ چارىسىز قالدى . بەلكىم گۇناھقا شېرىك ئۇ ئادەممۇ بۇ ئېچىنىشلىق مەنزىرىنى كۆرۈۋاتقاندۇ ، ھازىرچە كىشىلەر ئۇنى بىلمەيدۇ ، لېكىن خۇدا ھەممىنى بىلىپ تۇرىدۇ .

— ھېلىقى ئوقۇمۇشلۇق ئادەم ، — دېدى ناتونۇش ئادەم سوغۇق كۈلۈپ ، — ئۆزى كېلىپ دېلو تەكشۈرسە بولغۇدەك .

— ئۇ ھاياتلا بولسا شۇنداق قىلسا بولاتتى . مۆھتەرەم جاناب ، ماسساچۇست ئەمەلدارلىرى شۇنداق قارايدۇكى ، ئايال چىرايلىق بولغاچقا ، ھەرباب بىلەن ئېزىقتۇرۇلغان . بەلكىم ئۇنىڭ ئېرى دېڭىزغا غەرق بولغاندۇ ، ئەمەلدارلار يۈرەكلىك ھالدا ئادىل جازا يۈرگۈزەلمەي قالدى . ئۇنىڭ قىلمىشى ئۆلۈمگە لايىق ئىدى ، ئۇلار يۇمشاق كۆڭۈللۈك قىلىپ ، ئۈچ سائەت سازايى قىلىشقا ھۆكۈم قىلدى . كېيىنكى ئۆمرىدە ھاقارەتلىك قىزىل خەت ئۇنىڭ مەيدىسىدە تۇرىۋېرىدىغان بولدى .

— نېمىدېگەن ئاقىلانە ھۆكۈم ، — دېدى ناتونۇش ئادەم بېشىنى ساڭگىلىتىپ ، — ئۇنداقتا ، بۇ ئايال باشقىلارنى گۇناھتىن توسۇشنىڭ ئىبرىتىگە ئايلىنىپتۇ ، تاكى ئاشۇ ھاقارەتلىك خەت قەبرە تېشىغا پۈتۈلگەنگە قەدەر . شۇنىڭغا بىئارام بولۇۋاتمەنكى ، ئۇنى گۇناھقا شېرىك قىلغان كىشىمۇ جازا سۈپىسىدا ئۇنىڭ بىلەن بىللە تۇرۇشى كېرەك ئىدى ، بۇ ئەقەللىي ئىش ئىدىغۇ . كىشىلەر ھامان ئۇنى بىلىدۇ ، ھامان تاپىدۇ ، چوقۇم تاپىدۇ !

ئۇ بازارلىق كىشىگە تەزىم قىلدى ، ئاندىن ئىندىئان ھەمراھىغا بىرىنچىلەرنى دەپ ، توپنىڭ ئالدى تەرىپىگە قاراپ يۈرۈپ كەتتى . بۇ چاغدا خىستېر پرون يەنىلا جازا سۈپىسىدا تۇرۇۋاتاتتى ، ئۇنىڭ كۆزلىرى ھېلىقى ناتونۇش ئادەمگە قادىلىپ قالغانىدى . پۈتۈن دىققىتى ئۇنىڭغا مەركەزلەشكەنىدى . ئارىدا ئايالنىڭ نەزىرىدىكى ھەممە نەرسە غايىب بولۇپ ، ناتونۇش ئادەم بىلەن ئىككىسىلا قالغاندەك ئىدى . بەلكىم ئۇنىڭ بىلەن باشقا بىر ھالدا دوقۇرۇشۇپ قېلىش تېخىمۇ قورقۇنچلۇق بولۇشى مۇمكىن . بۈگۈنچۈ ، بۈگۈن ئۇ ئايالنىڭ ئەسلىدىكى تام مەش ئالدىدىكى ئىللىق شولىغا چۆمۈلگەن خىرامان ھالىتى ، ئائىلىدىكى بەختنىڭ قۇچىقى ياكى چېركاۋنىڭ ھەيۋەتلىك كەيپىياتىدا كۆرگىلى بولىدىغان سالاپەتلىك تۇرقى دېڭىز دولقۇنىدەك يوپۇرۇلۇپ كەلگەن توپنىڭ ئالدىدا خۇددى مايىمۇن ئويۇنىغا ئوخشاش ئاقىۋەتكە قېلىۋاتاتتى ؛ چىڭقىچۇشنىڭ كۆيۈك ئاپتىپى ئۇنىڭ چىرايىدىكى

نومۇسنى ، مەيدىسىدىكى رەزىل خەتنى ، قۇچىقىدىكى گۇناھ مېۋىسىنى يورۇتۇۋاتاتتى . بۇ ھال قورقۇنچلۇق بولسىمۇ ، ئايال مىڭلىغان تاماشىبىننىڭ ئەكسىچە ئۇنىڭغا پاناھ بولۇپ قالغانلىقىنى ھېس قىلدى . ئايال ئۆرە تۇراتتى ، ئۇنىڭ بىلەن ناتونۇش ئادەم ئوتتۇرىسىدا باشقىلار بار ئىدى . بۇ ئىككىسىنىڭ يالغۇز ھالدا روبرو تۇرۇپ قېلىشىدىن كۆپ ياخشى ئىدى . ئايال توپتىن ۋە سازايىگاھتىن پاناھ ئىزدەيتتى ، بۇ پاناھنىڭ غايىب بولۇشىدىن ئەنسىرەيتتى ، كالىسى تۈرلۈك خىياللار بىلەن تولغانىدى . كەينىدە بولۇۋاتقان گەپ - سۆزلەر ئۇنىڭ قۇلىقىغا كىرمەيتتى ، ئاخىر بۇيرۇق ئاھاڭىدىكى بىر سۆز بارغانسېرى يۇقىرىلاپ ، ئۇنىڭ ئىسمىنى تەكرارلاپ ، مەيداندىكى ھەممە ئادەمگە ئېنىق ئاڭلاندى :
— قۇلاق سال ، خىستېر پرون !

باشتا ئېيتقىنىمىزدەك ، خىستېر پرون تۇرغان سۇپىنىڭ دەل ئۈستىدە بالكون بار ئىدى ، ئۇنى كارىدور دېيىشكىمۇ بولاتتى ، كارىدور كېڭەش زالىدىن سوزۇلۇپ كەلگەنىدى . ئەينى يىللاردا ، يەرلىك ئەمەلدارلار يىغىن ئېچىپ ، بىرەر ئىشنى جاكارلىماقچى بولسا مۇشۇ يەردە يىغىلىش بولاتتى . بۈگۈن مۇشۇ سورۇننى كۆزدىن كەچۈرۈش ئۈچۈن گوېېرناتور بېلىڭخام ئۆزى كەلگەنىدى . ئۇ ئولتۇرغان ئورۇندۇقنىڭ كەينىدە تۆت مۇھاپىزەتچى ھۆرمەت قاراۋۇلى بولۇپ تۇرۇۋاتاتتى . ئۇنىڭ شىلەپسىگە قارا پەي قىستۇرۇلغان ، پەلتوسىنىڭ چۆرىسىگە گۈل كەشتىلەنگەنىدى ، ئىچىگە قارا دۇخاۋا كۆڭلەك كىيۋالغانىدى . ئۇ ئوتتۇرا بوي تۆرە بولۇپ ، قورۇقلىرىدىن جاپالىق كەچمىشلىرى مەلۇم بولۇپ تۇراتتى . ئۇ مۇشۇ رايوننىڭ باشلىقى ۋە ۋەكىلى بولۇشقا تولىمۇ مۇناسىپتەك قىلاتتى . چۈنكى ، بۇ مۇستەملىكىنىڭ كېلىپ چىقىشى ، تەرەققىياتى ۋە ھازىرقى ھالىتى ياشلىقنىڭ ھاياجىنىغا ئەمەس ، بەلكى قىرانلىقنىڭ قەتئىي پىشقان ھالىتىگە ، ياشانغانلارنىڭ ھوقۇقى ۋە كۈچ - قۇدرىتىگە تايىناتتى . ئۇلار شۇنىڭ ئۈچۈن مۇۋەپپەقىيەت قازاندىكى ، ئۇلارنىڭ خىيال ۋە

ئارزۇلىرى تولىمۇ چەكلىك ئىدى. گوېرناتورنىڭ ئەتراپىدىكى باشقا ئەر-بالىلار بىر - بىرىدىن ھەيۋەت ئىدى، ئۇ زامانلاردا ھۆكۈمەت ئاپپاراتلىرى دىنىي ھوقۇق تۈزۈمىنىڭ مۇقەددەسلىكىگە ئىگە دەپ، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىمۇ پاك، دىيانەتلىك دەپ قارىلاتتى. يەر يۈزىدىن بۇ كەبى ئاقىل ۋە پازىل ئادەملەرنى تاللاپ چىقىش ئاسان ئەمەس ئىدى. ئەگەر بىرەر گۇناھكار ئايالنىڭ روھىنى سوتلاپ، گادىرماچ بولۇپ كەتكەن ياخشى - ياماننى ئايرىپ چىقىشقا دەۋەت قىلىنسا، ئۇلار خىستېر پرونىنىڭ ئالدىدىكى ئاكابىر ئەشرەپلەردەك زەككى بولالمىغان بولاتتى. ئېنىقكى، ئايال بۇنى چۈشىنىپتۇ، ئۇ ھەر نېمىگە ئېرىشمەكچى بولىدىكەن، ئۇنى ئادەملەر توپىنىڭ كەڭ، ئىللىق قوينىدىن ئىزدەش كېرەك ئىدى. ئۇ كۆزىنى سۇپا ئۈستىگە قاراتقان ھامان، چىرايى تاتىرىپ، تىترەپ كەتتى.

بايىلا ئۇنى سەگىتكەن ئاۋاز ئابرويلۇق باستىر جون ۋىلسوننىڭ ئىدى. ئۇ بوستون روھانىيلىرى ئىچىدە مويسىيىتەرەكى ئىدى، بىر كەسىپتىكى بۇرادەرلىرى كەبى ئۇمۇ ئۆلىما ئىدى. ئۇ ناھايىتى مېھرىبان، چىقىشقاق ئادەم ئىدى، بىراق ئۇنىڭ دىيانىتى پاراسىتىدەك روناق تاپماي قالغانىدى. ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئاق كۆڭۈللۈك ھۇزۇر ئەمەس، بەلكى نومۇس ئىدى. ئۇنىڭ ياقىسىنىڭ يېنىدىن ئاقۇچ يالغان چېچى كۆرۈنۈپ تۇراتتى، غۇۋا كۈتۈپخانغا ئادەتلەنگەن جاغال كۆزى ساپ قۇياش نۇرىدا خىستېر خانىمنىڭ بوۋىقىنىڭ كۆزىدەك چىمچىلايتتى. ئۇنىڭ بۇ ھالىتى كونا كىتابلارنىڭ تىتۈلىدىكى ياغاچ ئويما رەسىملەرگە ئوخشاپ كېتەتتى. ئۇ ئىنسانلارنىڭ گۇناھى، ھاۋايى - ھەۋەسلىرىگە قول تىققاندا، ئاشۇ قەدىمكى كىتابلاردىكى پورتىرىتلاردا ھەقلىقمۇ ئەمەس ئىدى.

— خىستېر پرون، — دېدى باستىر، — مەن بۇ نەۋقىران قېرىندىشىم بىلەن سۆزلەشتىم، سەن بۇرۇن ئۇنىڭ ئەمرىمەرۇپلىرىنى ئاڭلىغانىدىڭ، — جانابىي ۋىلسون قولىنى چىرايى تامدەك ئاقىرىپ كەتكەن ياش بالىنىڭ مۇرىسىگە قويۇپ

تۇرۇپ سۆزلىدى ، — مەن بۇ ياش بالىنى پەرۋەردىگار ئالدىدا ، ئاقىل تۈرلەرنىڭ ئالدىدا ، ئاۋامنىڭ كۆزىدە سېنىڭ ئىشىڭنى بىر تەرەپ قىلغىن ، قىلمىشلىرىڭنىڭ ئەڭ قارا يەرلىرىنى ئېچىپ بەرگىن ، دېدىم . چۈنكى ، ئۇ سېنى مەندىن بەكرەك چۈشىنىدۇ ، ئۇ ساڭا لايىق سوتچى بولالايدۇ . ئۇ سېنىڭ جاھىللىقىڭغا قانداق تاقابىل تۇرۇشنى ، سېنى ئازدۇرغان مەلئۇننى ئىقرار قىلدۇرۇشنى ئوبدان بىلىدۇ . ئۇنىڭ قابىلىيىتى يېشىدىن ھالقىپ كەتكەن بولسىمۇ ، ياشلىقىغا مۇناسىپ ئەزىملىكىمۇ يوق ئەمەس ئىدى . ئۇ مەن بىلەن تالىشىپ ، شۇنچە جىق ئادەملەر ئالدىدا ئۇنىڭ نومۇسىنى يايىساق ، ئاياللىق تەبىئىتى كۆتۈرەلمەيدۇ ، دەپ تۇرۇۋالدى . مەن ئۇنى ، نومۇس دېگەن جازا ۋاقتىدا ئەمەس ، گۇناھ ئۆتكۈزگەن ۋاقىتتا مەۋجۇت بولىدۇ ، دەپ قايىل قىلماقچى بولدۇم . يەنە بىر دېگىنە ، قېرىندىشىم دىمىسدېل ، قانداق قارايسەن ؟ ئۇ بىچارىنىڭ روھىنى زادى سەن قازامسەن ياكى مەنمۇ ؟

سۈپىدىكى سۈر چىراي جانابىلار ئۆزئارا قۇلاق قېقىشىۋالدى ، گوبېرناتور بېلىڭخام كۇس - كۇس گەپلەرنىڭ مۇددىئاسىنى ئېيتتى ، ئۇنىڭ گەپ قىلغاندىكى تەلەپپۇزى سۈرلۈك ئىدى . بىراق ، يەنىلا ياش باستىرغا بولغان ئىززەت - ئىكرامىنى بىلگىلى بولاتتى .

— مۇرۇۋۋەتلىك دىمىسدېل ئەپەندى ، — دېدى ئۇ ، — بۇ ئايالنىڭ روھىغا بولغان مەسئۇلىيىتىڭىز ئېغىر ، ئۇنىڭ توۋا قىلىپ ، يېڭى ئادەم بولۇپ چىقىشىدىكى مەسئۇلىيىتىڭىزنى ئادا قىلىشىڭىز كېرەك .

بۇ گەپلەر كىشىلەر توپىنىڭ نەزىرىنى باستىر دىمىسدېلغا يۆتكىدى . ئۇ ئەنگىلىيىدىكى داڭلىق بىر ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ ئەلاچى ئوقۇغۇچىسى بولۇپ ، تالانتلىق ئىدى . ئۇ بارلىق بىلىمنى بىزنىڭ بۇ ئىپتىدائىي ئورمانغا ئېلىپ كەلگەنىدى . ئۇنىڭ ناتىقلىقى ۋە دىنىي قىزغىنلىقى كەسپىي ئىستىقبالىدىن تېزلا بېشارەت بەرگەنىدى . ئۇنىڭ قىياپىتى قەتئىي بولۇپ ، پېشانىسىدىن ئېسىل

سۈپەتلىكلىكى چىقىپ تۇراتتى ، قوڭۇر رەڭ كۆزلىرى غەمكىن كۆرۈنەتتى ، كالىپۇكلىرى يۇمۇلماي قالسىلا تىترەپ كېتەتتى ، بۇ ئۇنىڭ سەزگۈرلۈكىنى ۋە تەمكىنلىكىنى بىلدۈرەتتى . گەرچە يۈكسەك تالانت ۋە ئۆلىماچە قابىللىققا ئىگە بولسىمۇ ، ياش باستىرىدىن غەمكىنلىك ۋە نېمىدىندۇر ئەندىكەندەك ھالەت چىقىپ تۇراتتى . ئۇ گويا ھايات يولىدا ئادىشىپ گاڭگىراپ قالغاندەك ، شۇ تۈپەيلى ئۈزۈل - كېسىل بېكىنىۋالغاندەك كۆرۈنەتتى . شۇڭا ، ئۇ ئىمكانقەدەر ئىشنى قىلىپ بولۇپلا ، بۈك - باراقسان باغچىنىڭ چىغىر يوللىرىدا سەيلە قىلاتتى ، ئۇ ئۆزىنىڭ ساپلىقى ۋە ھاياتى كۈچىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ، زۆرۈر تېپىلغاندا ، يېڭى ھەم شەبنەمدەك سۈزۈك پىكىرلىرى بىلەن چىقىپ كېلەتتى ، كىشىلەر ئېيتقاندەك ، ئۇ باشقىلارغا پەرىشتىنىڭ تىلىنى ھېس قىلدۇراتتى . باستىر ۋىلسون ۋە گوپېرناتورنىڭ ئاشكارا تونۇشتۇرۇشى بىلەن كۆپچىلىكنىڭ دىققىتىنى تارتقىنى دەل ئاشۇ ياش ئىدى . ئۇلار ئۇنى كۆپچىلىكنىڭ ئالدىدا ئۇ ئايالنىڭ روھىي سىرىنى يېشىشكە دەۋەت قىلدى . ئۇ ئايالنىڭ روھى گەرچە بۇلغانغان بولسىمۇ ، مۇقەددەس ئىدى . ياش بالا ئوڭايسىزلاندى ، چىرايى تاتىرىپ ، كالىپۇكلىرى تىترىدى .

— بۇ ئايالغا گەپ قىلىپ بېقىڭ ، قېرىندىشىم ، — دېدى ۋىلسون ئەپەندى ، — بۇ ئۇنىڭ روھىدىكى ھالقىلىق پەيت . مۆھتەرەم گوپېرناتور جانابلىرى ئېيتقاندەك ، ئايالنىڭ روھىغا نىسبەتەن سىزدە كەسپىي مەجبۇرىيەت بار . دېمەك ، بۇ سىزنىڭ روھىڭىز ئۈچۈنمۇ ھالقىلىق پەيت ، ئۇ ھەقىقىي ئەھۋالنى ئېيتسۇن .

دىمىسدېل ئەپەندى ئېڭىشىپ تىلاۋەت قىلدى ، ئاندىن ئالدىغا قاراپ بىر قەدەم ئالدى .

— خىستېر پرون ، — ئۇ بەدىنىنى بالكوندىن چىقىرىپ ، قەتئىي ھالدا پەسكە قارىدى ۋە ئايالنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلىپ سۆزلەشكە باشلىدى ، — بايىقى مۇرۇۋۇۋەتلىك جانابىنىڭ گېپىنى

ئاڭلاپ ، مېنىڭ زىممەمدىكى مەسئۇلىيەتنى چۈشەندىڭ . ئەگەر سەن روھىڭنى تىنچلاندۇرۇش ھەم قۇتقۇزۇشنى ئويلىساڭ ، ساڭا بۇيرۇق قىلىمەنكى ، سەن بىلەن بىرگە گۇناھقا شېرىك بولغان جوراڭنى پاش قىل ! ئۇنىڭغا خاتا ھېسداشلىق قىلىپ ، جىم تۇرۇۋالما . گېپىمگە ئىشەنسەڭ ، خىستېر ، سەن پاش قىلساڭ ، ئۇ كۈرسىدىن چۈشۈپ ، يېنىڭدا تۇرۇپ ، تەڭ سازايى بولىدۇ ، بۇ جىنايى قەلبىنى بىر ئۆمۈر ساقلاپ يۈرگەندىن كۆپ ياخشى . سۈكۈتنىڭ نېمە لازىمى ؟ بۇ ئۇنى ئازدۇرغانلىق بولىدۇ . ئۇنداق قىلساڭ ، گۇناھ ئۈستىگە ساختىلىق قوشۇلغان بولىدۇ ! پەرۋەردىگار سازايى بولۇش پۇرسىتىنى بەردى ، شۇڭا روھىڭدىكى يامانلىق ۋە چىرايىڭدىكى نادامەتنى يەڭگىن . لېۋىڭگە كېلىپ قالغان ئاچچىق ، ئەمما شىپالىق شارابىنى ئۇ ئادەم ئىچەلگۈدەك جاسارەتكە ئىگە بولمىسا كېرەك ، ئۇنىڭ بۇنى قوبۇل قىلىشىغا توسقۇن بولما ! ياش باستېرنىڭ گېپى ئۈزۈلۈپ - ئۈزۈلۈپ چىقاتتى ، ئۇنىڭ گەپلىرى يېقىملىق ، مەزمۇنلۇق ، چوڭقۇر بولۇپ ، ھەقىقەتەن تەسىرلىك ئىدى . سۆزىنىڭ مەنىسىگە قارىغاندا ، ئېنىق ئىپادىلەنگەن ھېسسىيات يۈرەك بېغىشىغا بەكرەك تېگەتتى . شۇڭا ، ئۇنىڭ گېپى كۆپچىلىكنىڭ بىردەك ھېسداشلىقىغا ئېرىشتى ، ھەتتا خىستېرنىڭ قۇچىقىدىكى بىچارە بوۋاقمۇ تەسىرلەنگەندەك قىلاتتى : ئۇ تەرتىپسىز قاراشلىرىنى ئۆزگەرتىپ ، دىمىسىدەپ ئەپەندىگە تىكىلدى . ئىككى بىلىكىنى كۆتۈرۈپ ، نە قايغۇ ، نە خۇشاللىققا ئوخشىمايدىغان ئاۋازلارنى چىقاردى . باستېرنىڭ گەپلىرى ھەقىقەتەن قايىل قىلارلىق ئىدى . نەق مەيداندىكى ئادەملەر «خىستېر پرون گۇناھكار ئادەمنىڭ ئىسمىنى دەۋىتىدىغان بولدى ، ئۇنداق بولمىغاندىمۇ ، گۇناھكار ئەر يۇقىرىدا ياكى تۆۋەندە بولسۇن ، ئۆز روھىنىڭ تۈرتكىسىدە جازا سۇپىسىغا ئۆزى مېڭىپ چىقىدىغان بولدى» دەپ ئويلاشتى .

خىستېر بېشىنى چايقىدى .

— خانىم ، تەڭرىنىڭ رەھمىتىگە يۈز ئورۇشنىڭمۇ چېكى

سۈپەتلىكلىكى چىقىپ تۇراتتى ، قوڭۇر رەڭ كۆزلىرى غەمكىن كۆرۈنەتتى ، كالىپۇكلىرى يۇمۇلماي قالسىلا تىترەپ كېتەتتى ، بۇ ئۇنىڭ سەزگۈرلۈكىنى ۋە تەمكىنلىكىنى بىلدۈرەتتى . گەرچە يۈكسەك تالانت ۋە ئۆلىماچە قابىللىققا ئىگە بولسىمۇ ، ياش باستىرىدىن غەمكىنلىك ۋە نېمىدىندۇر ئەندىكەندەك ھالەت چىقىپ تۇراتتى . ئۇ گويا ھايات يولىدا ئادىشىپ گاڭگىراپ قالغاندەك ، شۇ تۈپەيلى ئۈزۈل - كېسىل بېكىنىۋالغاندەك كۆرۈنەتتى . شۇڭا ، ئۇ ئىمكانقەدەر ئىشنى قىلىپ بولۇپلا ، بۈك - باراقسان باغچىنىڭ چىغىر يوللىرىدا سەيلە قىلاتتى ، ئۇ ئۆزىنىڭ ساپلىقى ۋە ھاياتى كۈچىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ، زۆرۈر تېپىلغاندا ، يېڭى ھەم شەبنەمدەك سۈزۈك پىكىرلىرى بىلەن چىقىپ كېلەتتى ، كىشىلەر ئېيتقاندەك ، ئۇ باشقىلارغا پەرىشتىنىڭ تىلىنى ھېس قىلدۇراتتى . باستىر ۋىلسون ۋە گوېرناتورنىڭ ئاشكارا تونۇشتۇرۇشى بىلەن كۆپچىلىكنىڭ دىققىتىنى تارتقىنى دەل ئاشۇ ياش ئىدى . ئۇلار ئۇنى كۆپچىلىكنىڭ ئالدىدا ئۇ ئايالنىڭ روھىي سىرىنى يېشىشكە دەۋەت قىلدى . ئۇ ئايالنىڭ روھى گەرچە بۇلغانغان بولسىمۇ ، مۇقەددەس ئىدى . ياش بالا ئوڭايسىزلاندى ، چىرايى تاتىرىپ ، كالىپۇكلىرى تىترىدى .

— بۇ ئايالغا گەپ قىلىپ بېقىڭ ، قېرىندىشىم ، — دېدى ۋىلسون ئەپەندى ، — بۇ ئۇنىڭ روھىدىكى ھالقىلىق پەيت . مۆھتەرەم گوېرناتور جانابلىرى ئېيتقاندەك ، ئايالنىڭ روھىغا نىسبەتەن سىزدە كەسپىي مەجبۇرىيەت بار . دېمەك ، بۇ سىزنىڭ روھىڭىز ئۈچۈنمۇ ھالقىلىق پەيت ، ئۇ ھەقىقىي ئەھۋالنى ئېيتسۇن .

دىمىسدىل ئەپەندى ئېڭىشىپ تىلاۋەت قىلدى ، ئاندىن ئالدىغا قاراپ بىر قەدەم ئالدى .

— خىستېر پرون ، — ئۇ بەدىنىنى بالكوندىن چىقىرىپ ، قەتئىي ھالدا پەسكە قارىدى ۋە ئايالنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلىپ سۆزلەشكە باشلىدى ، — بايىقى مۇرۇۋۋەتلىك جانابىنىڭ گېپىنى

ئاڭلاپ ، مېنىڭ زىممەمدىكى مەسئۇلىيەتنى چۈشەندىڭ . ئەگەر سەن روھىڭنى تىنچلاندۇرۇش ھەم قۇتقۇزۇشنى ئويلساڭ ، ساڭا بۇيرۇق قىلىمەنكى ، سەن بىلەن بىرگە گۇناھقا شېرىك بولغان جوراڭنى پاش قىل ! ئۇنىڭغا خاتا ھېسداشلىق قىلىپ ، جىم تۇرۇۋالما . گېپىمگە ئىشەنسەڭ ، خىستېر ، سەن پاش قىلساڭ ، ئۇ كۈرسىدىن چۈشۈپ ، يېنىڭدا تۇرۇپ ، تەڭ سازايى بولىدۇ ، بۇ جىنايى قەلبىنى بىر ئۆمۈر ساقلاپ يۈرگەندىن كۆپ ياخشى . سۈكۈتنىڭ نېمە لازىمى ؟ بۇ ئۇنى ئازدۇرغانلىق بولىدۇ . ئۇنداق قىلساڭ ، گۇناھ ئۈستىگە ساختىلىق قوشۇلغان بولىدۇ ! پەرۋەردىگار سازايى بولۇش پۇرسىتىنى بەردى ، شۇڭا روھىڭدىكى يامانلىق ۋە چىرايىڭدىكى نادامەتنى يەڭگىن . لېۋىڭگە كېلىپ قالغان ئاچچىق ، ئەمما شىپالىق شارابىنى ئۇ ئادەم ئىچەلگۈدەك جاسارەتكە ئىگە بولمىسا كېرەك ، ئۇنىڭ بۇنى قوبۇل قىلىشىغا توسقۇن بولما ! ياش باستېرنىڭ گېپى ئۈزۈلۈپ - ئۈزۈلۈپ چىقاتتى ، ئۇنىڭ گەپلىرى يېقىملىق ، مەزمۇنلۇق ، چوڭقۇر بولۇپ ، ھەقىقەتەن تەسىرلىك ئىدى . سۆزىنىڭ مەنىسىگە قارىغاندا ، ئېنىق ئىپادىلەنگەن ھېسسىيات يۈرەك بېغىشىغا بەكرەك تېگەتتى . شۇڭا ، ئۇنىڭ گېپى كۆپچىلىكنىڭ بىردەك ھېسداشلىقىغا ئېرىشتى ، ھەتتا خىستېرنىڭ قۇچىقىدىكى بىچارە بوۋاقمۇ تەسىرلەنگەندەك قىلاتتى : ئۇ تەرتىپسىز قاراشلىرىنى ئۆزگەرتىپ ، دىمىسىدەپ ئەپەندىگە تىكىلدى . ئىككى بىلىكىنى كۆتۈرۈپ ، نە قايغۇ ، نە خۇشاللىققا ئوخشىمايدىغان ئاۋازلارنى چىقاردى . باستېرنىڭ گەپلىرى ھەقىقەتەن قايىل قىلارلىق ئىدى . نەق مەيداندىكى ئادەملەر «خىستېر پرون گۇناھكار ئادەمنىڭ ئىسمىنى دەۋىتىدىغان بولدى ، ئۇنداق بولمىغاندىمۇ ، گۇناھكار ئەر يۇقىرىدا ياكى تۆۋەندە بولسۇن ، ئۆز روھىنىڭ تۈرتكىسىدە جازا سۇپىسىغا ئۆزى مېڭىپ چىقىدىغان بولدى» دەپ ئويلاشتى .

خىستېر بېشىنى چايقىدى .

— خانىم ، تەڭرىنىڭ رەھمىتىگە يۈز ئۆرۈشىڭمۇ چېكى

بار، — باستېر ۋىلسون تېخىمۇ ۋەزىمىن ھالدا تەكىتلىدى، — سېنىڭ ئاشۇ كىچىككىنە بوۋىقىڭمۇ پەرۋەردىگار ئاتا قىلغان ئاۋازى بىلەن سەن ئاڭلىغان نەسىھەتكە مايىل بولۇۋاتىدۇ. ئۇ ئادەمنىڭ ئىسمىنى دېگىن! توۋلىرىڭغا قوشۇپ مەيدەڭدىكى ئاھانەتلىك قىزىل خەتنى ئېلىۋېتىشكە پايدىسى بار.

— ھەرگىز دېمەيمەن! — دېدى خىستېر پرون جاۋابەن. ئۇ ۋىلسون ئەپەندىگە قارىماستىن، ھېلىقى ياش باستېرنىڭ ھەسرەتلىك كۆزلىرىگە قارىدى.

«بۇ قىزىل خەت بەكمۇ چوڭقۇر داغلانغان، ئۇنى چىقىرىۋەتكىلى بولمايدۇ. مەن ئۆز ئازابىم بىلەن قوشۇپ ئۇنىڭمۇ ئازابىنى تارتىشنى خالايمەن!»

— دېگىن، ھەي ئايال، — جازا سۈپىسىنىڭ چۆرىسىدىكى ئادەملەر توپىدىن سوغۇق بىر ئاۋاز كەلدى، — دېگىنە، بالاڭنىڭ دادىسى بار بولسۇن!

— دېمەيمەن! — دېدى خىستېر، ئۇ چىرايى ئۆلۈكنىڭ چىرايىدەك بولۇپ كەتكەن بولسىمۇ، ئۆزى تونۇغان ئاۋازغا كەسكىن ئىنكاس قايتۇردى، — قىزىمغا ئىلاھىي ئاتا كېرەك، ئۇ بۇ دۇنيادا دادىسىنىڭ بارلىقىنى ئەبەدىي بىلمەي قالسۇن!

— ئۇنىڭ دېگۈسى كەلمىدى، — دېدى دىمىسېل ئەپەندى غودۇڭشىپ، ئۇ گەۋدىسىنى بالكوندىن چىقىرىپ، مەيدىسىنى تۇتقىنىچە ئۆز نەسىھىتىنىڭ نەتىجىسىنى كۈتۈۋاتاتتى، ئۇ ئېغىر بىر تىنىۋېلىپ، گەۋدىسىنى بالكوندىن تارتتى، — ئايال كىشىنىڭ كۆكسى - قارنى نەقەدەر چوڭ، نەقەدەر كەڭ - ھە! ئۇ دېيىشنى خالىمىدى!

ياشىنىپ قالغان ھېلىقى باستېرمۇ بۇ بىچارە گۇناھكارنىڭ جاھىللىقىنى ئاللىبۇرۇن چۈشەنگەنىدى، بۇنىڭغا نىسبەتەن ئۇنىڭ تەييارلىقى بار ئىدى. ئۇ گۇناھ ھەققىدە بىر مەيدان سۆز قىلدى، تۈرلۈك گۇناھلارنى مىسال قىلدى. گەپ ئاخىر ئاشۇ بەتبەشىرە خەتكە بېرىپ تاقالدى. ئۇ بىر سائەتتىن ئارتۇق داۋام قىلغان نۇتقىدا قىزىل خەت توغرىسىدا تەپسىلىي توختالدى. ئۇنىڭ

جاراڭلىق سۆزلىرى قۇلاقلاردا ياڭراپ ، كۆڭۈللەرگە ۋەھىمە سالاتتى ، ھېلىقى ئاھانەتلىك خەت دوزاخ ئوتىدا قىپقىزىل چوڭلىنىپ كەتكەندەك كۆرۈنەتتى . شۇ پەيتتە ، خىستېر پرون ھارغىن ، بىپەرۋا ھالدا نومۇس سۈپىسىدا سالاپەت بىلەن تۇراتتى . شۇ كۈنى ئەتىگىنى ئۇ ئايال ئىنسان چىدايدىغانلىكى ئازابىنىڭ ھەممىسىنى تېتىدى . خاراكتېرىدىن ئېيتقاندا ، ئۇ بۇنداق ئازابتىن ھوشسىزلىنىش ئارقىلىقلا ساقىت بولالمايتتى ، پەقەتلا ئۇ روھىنى بىھوشلۇق نىقابىغا يوشۇرالايتتى ، خالاس . ۋەزىچىنىڭ ئاۋازى ئايالنىڭ قۇلاق تۈۋىدە شەپقەتسىزلەرچە گۈلدۈرلىگەن بولسىمۇ ئۈنۈم بەرمىدى . ئازابىنىڭ كېيىنكى دەقىقىلىرىدە ، بالىنىڭ چىرقىراق يىغا ئاۋازى جاھاننى بىر ئالدى ، ئايال ئىختىيارسىز بەزلەشنى ئويلىسىمۇ ، بالىنىڭ بىئاراملىقى ئۇنىڭ ئۈچۈن بەربىردەك قىلاتتى . ئايال ياغاچ ھەيكەلدەك قاتتىقچە تۈرمىگە ئېلىپ كېتىلدى . ئۇ زىچ تۆمۈر مىخ قېقىلغان تۈرمە دەرۋازىسىنىڭ كەينىدە كۆپچىلىكنىڭ نەزىرىدىن يىتتى . مارىلاپ يۈرۈشكەن كىشىلەر پىچىرلىشىپ دېيىشتىكى ، ئايالنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل خەت قاپقارا كارىدوردا قاندەك جۇلالىنىپ كەتكەنمىش .

4 . ئۇچرىشىش

خىستېر پرون تۈرمىگە قايتقاندىن كېيىن ، ئەسەبىي ھاياجانلىنىش ھالىتىگە كىرىپ قالدى . ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىشى ياكى بىچارە بوۋاققا خەۋپ يېتىپ قېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ، ئۇنى ھەر ۋاقىت نازارەت قىلىشقا توغرا كېلەتتى . تون پەردىسى يېپىلدى ، كىشىلەر ۋارقىراش ۋە قورقۇتۇشنىڭ كارغا كەلمىگەنلىكىنى تونۇپ يەتتى ، گۈندىپايىيى بىلاكت دوختۇر چاقىرىشنى ئېيتتى . بىلاكتىنىڭ ئېيتىشىچە ، دوختۇر خرىستىئان دىنىدىكى ھەر خىل داۋالاش ئۇسۇللىرىنى بىلىپلا قالماستىن ، ياۋايىلار ياشاۋاتقان ئورماندىكى دورا ئۆسۈملۈكلىرى ھەققىدىمۇ كۆپ نەرسىلەرنى بىلىدىكەن . دەرۋەقە ، داۋالاش خىستېرغا باققاندا بالىغا بەكرەك مۇھىم ئىدى . چۈنكى ، بالىنىڭ ئوزۇقى ئانىسىنىڭ سۈتى بولۇپلا قالماستىن ، بەلكى ئانىسىنىڭ ۋۇجۇدىدىكى بارلىق ھاياجان ، ئازاب ۋە ئۈمىدسىزلىكمۇ ئۇنىڭ ۋۇجۇدىغا ئۆتكەندەك قىلاتتى . بالا ئازابتىن تولغىناتتى ، ئۇنىڭ كىچىككىنە جىسمىدىكى ئۆزگىرىش خىستېر پروننىڭ بۈگۈنكى بىر كۈنلۈك ئازابىنىڭ پاكىتى ئىدى .

ئۆزگىچە قىياپەتلىك ھېلىقى ناتونۇش ئادەم گۈندىپايىنىڭ كەينىدىن سۆرۈن كامېرغا كىرىپ كەلدى . ئۇ بۈگۈن چۈشتىن ئاۋۋال كىشىلەر توپىنىڭ ئارىسىدا پەيدا بولغاندا ئايالنىڭ دىققىتىنى تارتقان ھېلىقى ئادەم ئىدى . ئەمەلدارلار بۇ ناتونۇش ئادەمنى تۈرمىدە ۋاقىتنىچە تۇرۇپ تۇرۇشقا ئورۇنلاشتۇردى ، بۇ قانداقتۇر ئۇنىڭ ناباب ئىشلارنى قىلىپ قويۇشىدىن ئەنسىرەپ ئەمەس ، بەلكى بىرىنىڭ ئىندىئانلارنىڭ كاتتىۋاشلىرىدىن ئۇنى تىلۋېلىشىدىن بۇرۇن شۇنداق قىلىشنىڭ مۇۋاپىقلىقىدىن بولغانىدى . ئۇنىڭ

ئىسمى روج چىلىسىڭزورس ئىدى . گۈندىپاي ئۇنى باشلاپ كىرگەندىن كېيىن ، ئايال جىمىپ كېتىۋىدى ، گۈندىپاي ھەيران بولدى . شۇ تاپتا بوۋاق يىغىسىدىن توختىمىغان بولسىمۇ ، خىستېر پرون ئۆلۈكتەك قېتىپلا قالدى .

— دوستۇم ، مېنى بىمار بىلەن بىردەم يالغۇز قالدۇرغىن ، — دېدى دوختۇر ، — ماڭا ئىشەنگىن ، مۇرۇۋەتلىك گۈندىپاي ، سەن قاراۋاتقان بۇ كامېر ھايال ئۆتمەي تىنچلىنىدۇ ، يەنە شۇنداق كاپالەت بېرىمەنكى ، پرون خانىممۇ ئەمدى ئەمەلدارلارنىڭ گېپىنى ئاڭلايدۇ ، بۇرۇنقىدەك بويۇنتاۋلىق قىلىپ كەتمەيدۇ .

— ۋاھ ، ئەگەر راستتىنلا شۇنداق قىلالىسىڭىز ، — دېدى گۈندىپاي بلاكت ، — دورىڭىزنىڭ شىپالىقلىقىغا راستتىنلا ئىشەنگەن بولاتتىم ، بۇ ئايالغا جىن تەگكەندەكلا ئىلاجىىز قالغانىدىم .

ناتونۇش ئادەم كامېرغا تەمكىن ھالدا كىرىپ كەلدى ، بۇ قىياپەت ئۇنىڭ ئاتالمىش دوختۇرلۇق كەسپىگە بەك ئۇيغۇن ئىدى . گۈندىپاي چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ، ئىككىسى روبىرو بولۇشتى ، ئەر يەنىلا تەمكىن ئىدى . ئايالنىڭ بايام ئادەملەر توپىدىكى بۇ ئەرگە قارىشى ئۇلار ئارىسىدا ئادەتتىكىچە بولمىغان مۇناسىۋەتنىڭ بولغانلىقىدىن دېرەك بەرگەندى . ئەر باشتا بالغا دىئاگنوز قويدى . بالا كارىۋاتتا تېپىرلاپ يىغلايتتى ، شۇڭا ئاۋۋال ئۇنى تىنچلاندۇرۇشقا توغرا كەلدى . ئۇ بالىنى ئەستايىدىل كۆزەتكەندىن كېيىن ، قوينىدىن تېرە قاپنى ئالدى ، ئۇ بىر تال دورىنى قاپتىن چىقىرىپ ئىستاكىغا سالدى .

— بۇرۇن كىمياگەرلىك قىلغانىدىم ، — دېدى ئۇ ، — بىر يىلدىن بۇيان دورا ئۆسۈملۈكلىرىنىڭ تەبىئىتىنى بىلىش ماھارىتىنى ئىگىلىدىم . گېپىمنى ئاڭلىغىن ، خانىم ! بۇ بالا سېنىڭ ، مېنىڭ پۇشتۇم ئەمەس ، بۇ قىز بالا ھەرگىزمۇ مېنىڭ چىرايىمنى دادا قاتارىدا تونۇپ كەتمەيدۇ ، شۇڭا دورىنى يەنىلا

ئۆزۈڭ ئىچۈرگىن .
خىستېر ئۇنىڭ قولىدىكى ئىستاكاننى ئىتتىرىۋېتىپ ،
گۇمانلىق نەزىرى بىلەن ئۇنىڭغا تىكىلدى .
— ئۆچىڭىزنى بۇ بىگۇناھ بالىدىن ئالاي دەۋاتامسىز ؟ — دېدى
ئايال پەس ئاۋازدا .

— ھاماقەت خوتۇن ! — دېدى سۇس كەيپىياتتا
ئەر ، — بۇنداق دادىسىز بىتەلەيگە زىيانكەشلىك قىلغىلى
ساراڭمىدىم ؟ دورىنى ئىچۈرۈۋەتسەڭ ئوڭلىنىپ قالىدۇ . ئەگەر ئۇ
مېنىڭ بالام بولغان تەقدىردىمۇ ، توغرا ، ئۇ مېنىڭ بالام بولغان
بولسا ، سېنىڭمۇ بالاڭ بولغان بولاتتى ، بۇنىڭدىن ياخشى دورام
بولماس ئىدى .

ئايال ئىككىلىنىۋاتاتتى ، ئەمەلىيەتتە ، ئۇنىڭ كاللىسى ئانچە
سەگەك ئەمەس ئىدى . ئەر پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ، بالىنى قولىغا
ئالدى . دە ، دورىنى ئىچۈرۈۋەتتى . دورا تېزلا ئۈنۈم بەردى .
دوختۇر توغرا دېگەندەك قىلاتتى . ساقسىز بالىنىڭ يىغىسى
پەسىيىپ ، بىئاراملىقىمۇ تۈگەپ قالدى . ئازراق ئۆتكەندىن كېيىن
شېرىن ئۇيقۇغا كەتتى . دوختۇر ئەمدى كېسەل تەكشۈرسە
بولۇپەرەتتى . ئۇ كۆڭۈل قويۇپ بالىنىڭ تومۇرىنى تۇتتى ، كۆزىنى
تەكشۈردى . دوختۇرنىڭ تونۇش كۆزلىرى ئەمدىلىكتە شۇنچە يۈچۈن
ھەم رەھىمسىز ئىدى ، يۈرىكى تارتىشقان ئايال تۈگۈلۈپ قالدى ،
ئەر دىئاگنوزنى ئوڭۇشلۇق ئاخىرلاشتۇرۇپ ، دورا تەڭشەشكە
باشلىدى .

— مەن قايىمۇقتۇرۇش دورىسى ياكى غەمنى كېسىدىغان
ئۆسۈملۈك دېگەندەك نەرسىلەرنى بىلمەيمەن ، — دېدى ئەر
چۈشەندۈرۈپ ، — بىراق ، ئاشۇ بەدەۋىلەرنىڭ ئارىسىدا يۈرۈپ ،
جىق داۋالاش ئۇسۇللىرىنى ئۆگەندىم . بۇ رېتسېپنى بىر ئىندىئان
كونا بىلىملىرىنى ئۆگىتىپ قويغانلىقىمغا جاۋابەن ماڭا ئۆگىتىپ
قويغانىدى . ئىچىۋەتكىن ! بەلكىم ، بۇ دورا پاك ۋىجداندەك
ئارامبەخش بولمىسا كېرەك . بۇنداق ۋىجداننى ساڭا بېرىش

قولۇمدىن كەلمەيدۇ ، بۇ دورا بوران - چاپقۇندىكى دولقۇندەك
ھەۋەسلىرىڭنى ئارام تاپتۇرالايدۇ .

ئۇ ئىستاكاننى خىستېرغا بەردى ، خىستېر ئىستاكاننى
ئېلىۋېتىپ ئەرگە قارىدى ، ئۇنىڭ كۆزلىرى ۋەھىمدىن خالىي
بولسىمۇ ، گۇمان ۋە ئاختۇرۇش بىلەن تولغان بولۇپ ، ئەرنىڭ
مەقسىتىنى پەملەشكە تىرىشاتتى . ئايال شېرىن ئۇيقۇدىكى بالغا
قارىدى .

— ئۆلۈشنى ئويلىغانىدىم ، — دېدى ئايال ، — ئۆلۈمنى شۇ
قەدەر ئارزۇ قىلىدىمكى ، خۇدادىن ئۆلۈمۈمنى تىلىدىم ،
تىلىگۈچىلىكىم بارمۇ ، بۇنى خۇدا بىلىدۇ . ئەگەر بۇ دورا جېنىمغا
زامىن بولىدىغان ئىش بولسا ، ئۇنى مەن ئوتلاشتىن بۇرۇن ،
ياخشىسى بىر ئويلىنىپ بېقىڭ ، مانا ئىستاكان ئاغزىمغا تېگەي
دېدى .

— ئىچكىن ، — دېدى ئەر جاۋابەن ، ئۇ بۇرۇنقىدەكلا
رەھىمسىز ئىدى ، — مېنى شۇ دەرىجىدە چۈشەنمەسەن ، خىستېر
پىرون ؟ قەلبىمدە قىساس بولغان تەقدىردىمۇ ، غەرىزىم بۇقەدەر
ئاددىي بولمايدۇ . مەقسىتىمگە يېتىشتە ، سېنى داۋاملىق تۇرمۇش
كەچۈرگۈزۈپ ، دورا بېرىپ ، تېنىڭدىكى ئازابقا بەرھەم بېرىپ ،
كۆكسۈڭنى نومۇسنىڭ داغلىرىدا داغلاشتىنىمۇ ئېسىل چارە
بارمۇ ؟ — ئۇ سۆزلىگەچ بىگىز بارمىقىنى قىزىل خەتكە سانجىدى .
قىزىل خەت گويا ئوت ئېلىپ ئايالنىڭ قەلب دىۋارلىرىنى
داغلىغاندەك بولدى . ئەر ئايالنىڭ بىئىختىيار قىياپىتىنى كۆرۈپ
قالدى ، — ياشاۋەرگىن ! كىشىلەر ۋە قىزىڭنىڭ ئالدىدا
پېشانەڭدىكىنى كۆر ! ياشىشىڭ ئۈچۈن بۇ دورىنى ئىچ .

خىستېر پىرون نەسىھەتكە قۇلاق سېلىپ يۈرمەي ، ۋاقتىنى
سوزمايلا ئىستاكاندىكى دورىنى كۆتۈرۈۋەتتى ، ئاندىن بۇ ئۇستا
دوختۇرنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ، بوۋاق ئۇخلاۋاتقان كارىۋاتتا
ئولتۇردى . دوختۇر كامپىردىكى بىردىنبىر ئورۇندۇقنى تارتىپ
ئەكېلىپ ، ئايالنىڭ يېنىدا ئولتۇردى . بۇ ئەھۋالدىن ئايالنىڭ

تېنىگە تىترەك ئولاشتى . چۈنكى ، ئىنسانچىلىققا ياتىدىغان بۇ
ئىشلار تاماملانغاندىن كېيىن — ئەگەر ئۇ راست بولسا — بۇ ئەر
بىر خىل سىپايە ۋەھشىيلىك تۈرتكىسىدە ئايالنى جىسمانىي
ھەرەجىدىن قۇتۇلدۇرغاندىن كېيىن ، ئۆزىنىڭ بۇ ئايال تۈپەيلى
تولدۇرغۇسىز زىيانكەشلىككە ئۇچرىغانلىقىنىڭ ئەلىمىنى ئېلىش
ئالدىدا تۇراتتى .

— خىستېر ، — دېدى ئەر ، — مەن سېنىڭ قانداقسىگە
گۇناھقا ياتقانلىقىڭنى ياكى سازايى سۈپىسىغا چىقىپ قالغانلىقىڭنى
سۈرۈشتۈرمەكچى ئەمەس . سەۋەبلەر ئېنىق ، ئۇ دەل مېنىڭ
دۆتلىۈكۈم بىلەن سېنىڭ ئاجىزلىقىڭ . مېنىڭ زېرەك ئالتۇن
چاغلارم بىلىمگە بولغان تەشەللىقىمنى قاندۇرۇش بىلەن ئۆتتى .
سەندىكى نازاكەت ۋە ياشلىق باھار ماڭا مۇناسىپ كەلمەيتتى .
توغۇلۇشۇمدىنلا كۆرۈمىزمەن ، مەن قانداقسىگە ئۆزۈمنى ۋە
باشقىلارنى ئالداپ ، غۇنچە قىزلارنىڭ نەزىرىدىكى جىسمانىي
كەمتۈكلۈكنى بىلىم ۋە ئەقىل - پاراسەت بىلەن تولۇقلاشقا
ئىنتىلىپ قالغاندىمەن ! كىشىلەر مېنى چېچەن دەيدۇ ، ناۋادا
ئەقىللىق كىشىلەر ئۆزىنى تونۇيدىغان ئىش بولسا ، بۇ ئاقىۋەتنى
بالدۇرلا بىلىسەم بولاتتى . بىپايان ئىپتىدائىي ئورماندىن چىقىپ ،
بۇ خىستىئانلار مەھەللىسىگە كېلىپ ، كۆرىدىغىنىمنىڭ جازا
سۈپىسىدىكى خىستېر پرونىنىڭ خۇنۇك قىياپىتى بولىدىغانلىقىنى
بۇرۇنراق بىلىسەم بولاتتى . ئاھ ، نىكاھ ئاخىرلىشىپ قەدىمكى
چېركاۋنىڭ بوسۇغىسىدىن تۇنجى قەدەمنى ئالغىنىمىزدا ،
يوللىمىزنىڭ چېكىدە قىزىل خەتنىڭ لاۋۇلداپ كۆيىدىغانلىقىنى
بىلىشىم كېرەك ئىدى .

— خەۋىرىڭىز بار ، — دېدى خىستېر ، روھىي ھالىتى تۆۋەن
بولسىمۇ ، ئۇنىڭ نومۇس بەلگىسىگە بولغان يېنىك ھۇجۇمغا چىداپ
تۇرالمايدى ، — مەن سىزدىن ھېچنېمىنى يوشۇرمىدىم ، مەن سىزنى
ياخشى كۆرەلمىدىم ، ساختىلىق قىلغىنىم يوق .

— روشەنكى ، — دېدى ئەر جاۋابەن ، — ئۇ مېنىڭ

ھاماقەتلىكىم ، بۇنى بايا ئېيتتىم . بىراق ، ھازىرغا قەدەر بىكارلا ياشاپ كەپتىمەن ، ئۆمۈر بويى ھەسرەت بىلەن ئۆتتۈم ، كۆڭلۈمنىڭ كەڭرىلىكىدىن ئۇنىڭغا شۇنچە كۆپ ئىنسانلار سىغىپ كېتىدۇ ، لېكىن مەندەك غەرىبكە پاناھ بولغۇدەك بىرەر بۇلۇڭمۇ يوق ، قەلبىم سۆرۈنلۈكتىن ھۇۋۇلداپ تۇرىدۇ ، بىرەر ئوچاققا ئوت قالانغان بولسا نەقەدەر ياخشى بولاتتى - ھە ! بۇ ئارتۇقچە تەلەپمۇ ئەمەس ئىدى . گەرچە ياشانغان ، پەرىشان ۋە كۆرۈمسىز بولساممۇ ، ھەممە ئادەمگە نېسىپ بولىدىغان ئەقەللىي بەخت مەندىمۇ بولسا بولاتتى . شۇڭا ، خىستىر ، سېنى كۆڭلۈمنىڭ خىلۋەت خانىسىغا باشلىدىم ، ئۆزۈڭ بەرگەن ھارارەتتە ئۆزۈڭنى ئىللىتاي دېگەندىم !

— مەن سىزگە ئۇۋال قىلدىم ، — دېدى خىستىر .

— ھەر ئىككىمىز ئۇۋال قىلىشتۇق ، — دېدى ئەر جاۋابىن ، — باشتا ساڭا مەن ئۇۋال قىلدىم ، جۇلالىق غۇنچە بويۇڭنى پورلىشىپ كەتكەن كونا ياغاچقا تاڭدىم ، ياشلىقنىڭ بەربات بولدى . پىكىرلىك بىر ئىنسان بولۇش سۈپىتىم بىلەن سەندىن قىساس ئېلىشنى ئويلىغىنىم يوق ، باشقا يامان غەرىزىمۇ يوق . ئارىمىزدىكى تارازا تەڭپۇڭ ئىدى . ئەمما ، ئىككىمىزگە زىيانكەشلىك قىلغان ئۇ ئادەم ھايات ، خىستىر ! ئۇ كىم ؟

— مەندىن سورىماڭ ، — دېدى خىستىر پرون ئەرنىڭ چىرايىغا قاراپ تۇرۇپ ، — بۇنى ھەرگىز بىلەلمەيسىز !

— ھەرگىز بىلەلمەيسىز دەۋاتامسەن ؟ — دېدى ئەر ، ئۇنىڭ چىرايىدا غەمكىن ئىشەنچ كۈلكىسى كۆرۈندى ، — مەڭگۈ بىلەلمەيسىز ؟ ئىشەنگىنكى ، خىستىر ، مەيلى تاشقى دۇنيادىكى ئىش بولسۇن ، مەيلى كۆڭۈلنىڭ ئەڭ تېرەن يېرىدىكى ئىش بولسۇن ، تىلىمىلارنى يېشىدىغان ئادەمنىڭ كۆزىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ . سەن ئىشنىڭ تېگى - تەكتىنى سۈرۈشتۈرىدىغان ئادەملەرنىڭ كۆزىدىن ، شۇنداقلا باستىر ۋە باشقا جانابلاردىن سىرلىرىڭنى پىنھان تۇتالايسەن . ئۇلار بۈگۈنكىدەك چارىلەر بىلەن ئۇ ئادەمنىڭ ئىسمىنى يۈرىكىڭدىن سۇغۇرۇپ چىقىپ ، سەن بىلەن بىرگە سازاۋىي

قىلماقچى بولسىمۇ ، ئەمەلگە ئاشمىدى . مەنچۇ ، مەن ئۇلاردا يوق سەزگۈلەر بىلەن جاۋاب تاپالايمەن . مەن ئۇ ئادەمنى كىتابتىن ھەقىقەت ئىزدىگەندەك ، كىمياگەر ئالتۇن تاۋلىغاندەك ، كۆڭلۈڭدىن قېزىپ چىقىرالايمەن . مەن ئۇ ئادەمنى ئورتاق سەزگۈر بىلەن تونۇيمەن ، ئۇنىڭ تىترەشلىرىنى كۆرىمەن ، ئۆزۈممۇ سەزمىگەن ھالدا تىترەيمەن . ھازىر يا كېيىن ئۇ ھامان قولۇمغا چۈشىدۇ .

چىرايىنى قورۇق باسقان ئالىمنىڭ كۆزى خىستېر پرونغا تىكىلىپ ، ئۇنى مەيدىسىنى تۇتۇۋېلىشقا مەجبۇر قىلدى ، خۇددى ئۇنىڭ مەيدىسىگە قاراپلا سىرنى ئوقۇۋالىدىغاندەك .

— ئۇنىڭ ئىسمىنى دېمەمسەن ؟ ئۇ بەربىر مەندىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ ، — دېدى ئارقىدىنلا ئەر ، ئۇنىڭ خۇددى تەقدىرنىڭ خوجىسىدەك چىرايىدا بىر خىل كىبىر بار ئىدى ، خۇددى تەقدىرنىڭ خوجىسىدەك ، — ئۇنىڭ كىيىمىدە سېنىڭكىدەك ئاھانەتلىك خەت يوق ، بىراق مەن يەنىلا ئۇنىڭ يۈرىكىنى كۆرەلەيمەن . ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەنسىرەپ كەتمە ! مېنى ئىلاھىي قانۇننى بىر چەتكە قايرىپ قويۇپ ، ئۇنى پاش قىلىپ ، ئىنسانىي قانۇن ئارقىلىق جازالايدۇ دەپ ئويلاپ قالما ، ئۇنداق قىلسام ماڭا نېمە پايدىسى ؟ ئۇنىڭ جېنىنى ئالىدۇ دەپ ئويلىمىغىن . ياق ، ئۇنىڭ نامشەرىپىنى ۋەيران قىلماقچىمۇ ئەمەسمەن . خاتالاشمىسام ، ئۇ ئابرويلۇق بىرى . ئۇ ياشاۋەرسۇن ، بەربىر مەندىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ !

— قارىماققا رەھىم قىلغاندەك تۇرىسىز ، — دېدى خىستېر ئەندىشە ئىچىدە ، — لېكىن ، سۆزلىرىڭىزدىن ۋەھىمە ياغىدۇ . — سەن مېنىڭ ئايالىم بولغانىكەنسىن ، بىر ئىشنى ئۈستۈڭگە ئېلىشنىڭ كېرەك ، — دېدى ئەر داۋاملاشتۇرۇپ ، — زىنا قىلغان ئەرنىڭ ئىسمىنى دېمىگەننىكەنسىن ، مېنىڭ سىرىمنىمۇ ساقلىغايىسەن ! بۇ يەردە مېنى ھېچكىم تونۇمايدۇ . ھېچكىمگە ئېرىڭ ئىكەنلىكىم توغرىلىق ئېغىز ئاچما . بۇ يەردە يەر شارىنىڭ بۇ

باياۋنىدا ، ئۆزۈم ئۈچۈن بارگاھ تىكىمەن ، نەگىلا باراي ، بەربىر مۇساپىرمەن ، ھەۋەسلىرىم ئۆزگىچە . مەن بۇ يەردە بىر ئايالنى ، بىر ئەرنى ۋە بىر بالىنى بايقاپ قالدىم ، ئۇلار بىلەن مېنىڭ ئارامدا زىچ مۇناسىۋەت بار . مۇھەببەت ياكى نەپرەت بولسۇن ، توغرا ياكى خاتا بولسۇن ، سەن ياكى سېنىڭ ئادىمىڭ بولسۇن ، بۇلارنىڭ ھەممىسى ماڭا تەۋە . سەن نەدە بولساڭ ، ئۇ ئەرمۇ شۇ يەردە ، مېنىڭ ئائىلەممۇ شۇ يەردە . مېنى ھەرگىز ئۇلارغا ئاشكارىلاپ قويما .

— نېمىشقا ئۇنداق قىلىسىز ؟ — خىستېر قورققان ھالدا سورىدى . ئۇ بۇ سىرنىڭ چەكلىمىسى تۈپەيلى قورقۇپ قېلىشنىڭ ۋەجىنى بىلمەي قالدى ، — سىز نېمىشقا ئاشكارا ئوتتۇرىغا چىقىپ ، خېتىمنى بېرىۋەتمەيسىز ؟

— بەلكىم ، — دېدى ئەر ، — ساداقەتسىز بىر ئايالنىڭ ئېرىگە ئېلىپ كەلگەن ئاھانەتلىرىنى قوبۇل قىلىشنى خالىمىغاندىمەن . بەلكىم ، باشقا سەۋەبلەرمۇ باردۇر . ئىشقىلىپ ، مېنىڭ مۇددىئايىم ئۆمۈر بويى بۇ ئىشنى كىشىلەرگە بىلدۈرمەسلىك . بۇ يەردىكىلەر مېنى ئۆلدى دەپ قارىسۇن . مەن توغرىلۇق گەپ - سۆز بولمىسۇن . گەپ - سۆز ، قىياپەت ، ھەرىكەت تەرەپلەردىن مېنى تونۇمايدىغان بولۇۋال . ئاغزىڭدىن ھور چىقىپ كەتمىسۇن ، بولۇپمۇ سەن ياخشى كۆرىدىغان ھېلىقى ئەرگە . ئەگەر ئىشىمنى بۇزۇپ قويدىغان بولساڭ ، ئۇ ئەرنىڭ شان - شەرىپى ، ئورنى ، ھاياتى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى مېنىڭ قولۇمدا . پەخەس بولغىن !

— ئۇنىڭ ئۈچۈن سىز ساقلىغاندەكلا ، سىز ئۈچۈنمۇ سىز ساقلايمەن ، — دېدى خىستېر .

— قەسەم قىل ! — دېدى ئەر .

ئايال قەسەم قىلدى .

— ئەمدى ، پرون خانىم ، — دېدى قېرى روج چىللىڭئورس ، — بۇنىڭدىن كېيىن ، بىز مۇشۇنداق چاقىرىشايلى . ئەمدى سېنى ئۆز ئىختىيارىڭغا قويىمەن ، بالاڭ ۋە ئاشۇ قىزىل خەت

بىلەن بىللە ياشاۋەرگىن . قانداق ، خىستېر ؟ ھۆكۈمدە
ئۇخلىغاندىمۇ قىزىل خەت بىلەن بىرگە ئۇخلاش بەلگىلەنگەندۇ ؟
قارا بېسىپ قېلىشتىن قورقماسەن ؟

— نېمىشقا بۇنداق كۈلىسىز ؟ — سورىدى ئېرىنىڭ قارشىنى
چۈشەنمىگەن خىستېر ، — سىز ئورمانلىقتىكى جىندەك
ياسىنىۋالغان قارا تەنلىكتەك بىزگە چېپىلاي دەۋاتامسىز ؟ ماڭا
قىلتاق قۇرۇپ ، روھىمنىڭ بەربات بولغانلىقىنى
ئىسپاتلىماقچى بولۇۋاتامسىز ؟

— ياق ، سېنىڭ روھىڭنىڭ ئەمەس ، دېدى — ئەر
ھىجىيىپ ، — سېنىڭ ئەمەس !

5. خىستېرنىڭ تىككۈچلىك قىلىشى

خىستېر پرونىڭ تۈرمىدىكى ھاياتى ئاخىرلىشىپ قالدى . بوسۇغىدىن چىقىۋىدى ، ئاپتاپ ئۇنى قويىغا ئالدى ، زېمىننى يورۇتقان قۇياش ئۇنىڭ ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتكەن قەلبىدە خۇددى مەيدىسىدىكى قىزىل خەتنى كۆرسىتىش ئۈچۈنلا يورۇۋاتقانداك تۇيولاتتى . بۇ قېتىملىق بوسۇغىدىن ئاتلاش ئالدىنقى قېتىملىق سازايى سۇپىسىغا چىقىشقا قارىغاندا تېخىمۇ ئازابلىق ئىدى . ئۇ كۈنى ئۇنىڭ جىددىيلەشكەن نېرۋىسى كۈرەشچان روھى تەرىپىدىن يۆلەپ تۇرۇلغان بولۇپ ، شۇ ھالەتنى تۇتۇق غەلىبىگە ئايلاندۇرغانىدى . مۇھىمى بۇ ئۇنىڭ ھاياتىدىكى مىسلىسىز ئالاھىدە ئىش ئىدى ، شۇڭا ئۇ ئادەتتىكى تىنچ يىللاردا ئۇزاق ۋاقىت يېتىدىغان ھاياتىي كۈچىنى ئاشۇ دەقىقىلەرگە سەرپ قىلدى . ئۇنى جازالىغان قانۇن گوياكى گىگانت ئادەمگە ئوخشاش بولۇپ ، بۇ ئادەمنىڭ تۆمۈر بىلەكلىرى ئۇنى يانچىۋېتەلەيتتى ياكى يۆلىيەلەيتتى . دەل مۇشۇ قانۇن ئۇنى سازايى قىلىنغان ۋاقىتتىكى ئازابلارغا بەرداشلىق بەرگۈزدى . ئەمدى ئۇ تەنھا ھالدا تۈرمىدىن چىقىپ ، كۈندىلىك ھاياتىنى باشلاش ئالدىدا تۇراتتى . ئۇ ئۆزىگە تايىنىپ ياشىمىسا بولمايتتى ، ئەمدى ئۇ زورۇقۇش ئارقىلىق قىيىن ئۆتكەلدىن ئۆتەلمەيتتى . ئەتە - ئۆڭۈن ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى كۈنلەرنىڭ ئۆزىگە خاس سىناقلىرى بار ئىدى . ھەربىر كۈننىڭ سىنىقى ئۆزگىچە بولسىمۇ ، بەرداشلىق بېرىش قىيىن بولغان تەسۋىرلىگۈسىز ئازابنىڭ دەرىجىسى ئوخشاش ئىدى . كېلەچەك يىراقتا ، يۈكلەرمۇ ئېغىر ، ئۇ بۇ ئېغىر يۈكلەرنى ئۆمۈر بويى يۈدۈپ يۈرۈشكە مەجبۇر ئىدى . كۈنلەر ۋە يىللار نومۇس ئۈستىگە ئازاب ئەكېلىدۇ . ئۇزاق ھايات مۇساپىسىدە ئۇ خاسلىقىدىن

ئايرىلىپ ، ئەخلاقشۇناسلار پات - پات تىلغا ئالىدىغان ئۈلگىگە ئايلىنىپ قالدۇ ، ئۇنىڭ ئوبرازى ئاياللارنىڭ ئاجىزلىقى ھەم شەھۋەتنىڭ گۇناھىنى كونكرېت چۈشەندۈرىدىغان بولىدۇ . ئەخلاقشۇناسلار مۇشۇ مىساللار ئارقىلىق مەسۇم بالىلارغا تەربىيە بېرىدۇ : قاراڭلار ، بۇ ئايالغا ، مەيدىسىگە كۆيۈۋاتقان قىزىل خەت چاپلىۋالغان ئاۋۇ ئايالغا ؛ قاراڭلار ، بۇ ئايالغا ، ئۇ ئەسلىدە ھۆرمەتكە سازاۋەر ئاتا - ئانىسى بار بالا ئىدى ؛ قاراڭلار ، بۇ ئايالغا ، كېيىن ئايال بولۇپ يېتىلىدىغان بوۋىقى بار ئاۋۇ ئايالغا ؛ قاراڭلار ، بۇ ئايالغا ، ئەسلىدە ئۇ پاك ، گۇناھسىز ئايال ئىدى . ئەمدى ئۇ گۇناھنىڭ تىمسالىغا ، گۇناھنىڭ ۋۇجۇدىغا ۋە گۇناھنىڭ ئەسلىي مەۋجۇدىيىتىگە ئايلاندى . قەبرىسىگە ئېلىپ كېتىدىغان قىزىل خەت ئۇنىڭ قەبرىسىدىكى بىردىنبىر ئابىدىگە ئايلىنىدۇ .

بۇ ئىش ئاجايىپ : ھۆكۈمنامىدە ئايالنىڭ پورتنالار رايونىدىن ھالقىپ كەتسە بولمايدىغانلىقى ھەققىدە بەلگىلىمە يوق ئىدى . ئۇ ھۆكۈمراندىن يىراق بىرەر ماكانغا كەتسە ، پۈتۈن دۇنياغا يۈزلىنىپ ، بىمالال ، ئەركىن ياشىيالايتتى ، يۇرتىغا كەتسىمۇ ، ياۋروپانىڭ باشقا ئەللىرىگە كەتسىمۇ بولاتتى ، ئىسمىنى ئۆزگەرتىپ ، ھەممىنى يېڭىدىن باشلىيالايتتى . ئۇ يەنە ئورمانغا ئېلىپ بارىدىغان يولنى تاللىسىمۇ بولاتتى ، ئۇ يەردە قانۇندىن خالىي بولۇپ ، ئۆزىنىڭ تايىماس تەبىئىتىنى تامامەن يات مىللەتلەرنىڭ ئارىسىدا تېخىمۇ گەۋدىلەندۈرۈپ ياشىيالايتتى . ئەجەپلىنەرلىكى شۇكى ، ئۇ يەنىلا بۇ يەرنى ئۆزىنىڭ ئائىلىسى دەپ قارىدى ، دەل مۇشۇ يەردە ، پەقەتلا مۇشۇ يەردە ئۇ نومۇسنىڭ ئەۋرىشكىسىگە ئايلىنىيالايتتى . تەقدىرنىڭ پەيلى شۇنداق بولسا كېرەك ، ئارا تۇرغىلى بولمايدىغان بىر خىل كۈچ ۋە ساقلاغىلى بولمايدىغان ھېسسىيات كىشىلەرنى ئۇنتۇلغۇسىز چوڭ ئىشلار يۈز بەرگەن جايدا ئەرۋاھتەك پەيدا بولۇشقا ۋە شۇ يەردە تۇرۇپ قېلىشقا مەجبۇر قىلاتتى . يۈز بەرگەن ئىشلارنىڭ تراگېدىيىلىك تۈسى قانچە كۈچلۈك بولسا ، كىشىلەرنىڭ بۇ زېمىنغا بولغان رىشتىمۇ شۇنچە

كۈچلۈك بولىدۇ . ئايالنىڭ گۇناھى ۋە نومۇسى مۇشۇ ماكانغا چوڭقۇر يىلتىز تارتىشىغا سەۋەبى بولدى . بۇ تۇپراقتا ئۇ تۇغۇلغان ۋاقتىدىكىدىن بەكرەك ھاياتى كۈچكە ئېرىشكەندەك بولدى . خىستېر پرونىڭ بۇ يېڭى ھاياتى باشقا كۆچمەنلەر ۋە سەرگەردانلار كۆنەلمىگەن ئورمان بەلۋېغىنى ئۆزىنىڭ قاقاس ، غەمكىن ، ئەمما كاپالەتلىك تۇرارگاھىغا ئايلاندۇرغانىدى . دۇنيادىكى باشقا جايلار ، ھەتتا ئۇ قۇۋناق بالىلىق ۋە روماننىڭ قىزلىق دەۋرىنى ئۆتكۈزگەن ئەنگىلىيە سەھراىرى خۇددى سېلىپ ئانىسىغا تاپشۇرۇپ بېرىلگەن كىيىمدەك بارغانسېرى يۈچۈنلەشپ كەتكەنىدى . خىستېرنى بۇ يەرگە باغلاپ تۇرغان نەرسە روھىنىڭ ئىچ - ئىچىگە چوڭقۇرلاپ كىرىپ كەتكەن زەنجىر بولۇپ ، ئۇ ئەبەدىي ئۈزلۈلمەيدىغاندەك قىلاتتى .

گەرچە خىستېر سىرلىرىنى يوشۇرۇپ يۈرسىمۇ ، بۇ سىرلار ئۇنىڭ مەنئىيىتىدىن يىلاندىك شۇڭغۇپ چىققاندا ، چىرايى تاتىرىپ كېتەتتى . بەلكىم ياكى شەكسىزكى ، بۇ يەرنىڭ چىغىر يوللىرىغا باغلاپ تۇرغىنى يەنە بىر ھېسسىيات ئىدى . بۇ يەردە يەنە بىر كىشى ياشاۋاتاتتى ، بۇ چىغىر يوللاردا ئۇ ئادەمنىڭ ئىزلىرى بار ئىدى . گەرچە كىشىلەر خوپ كۆرمىسىمۇ ، خىستېر ئىشىنەتتىكى ، ئۇلار بىر گەۋدىگە ئايلىنىپ بولغان ، قىيامەتنىڭ سورىقىغا بىللە داخىل بولۇپ ، ئۇ يەردە مۇقەددەس توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ ، كەلگۈسىنىڭ ئۈچ - چىكى يوق جازاسىنى تەڭ تارتاتتى . ئىنساننىڭ روھىدا بولىدىغان ئازدۇرغۇچ ئامىللار بۇنى ئۇنىڭ سەمىگە پات - پات سالاتتى ، ئۇنىڭ ھەۋەس ھەم ئىشتىياقىنى مەسخىرىلىك رەۋىشتە ئىگىلەپ ، ھەۋەسلىرىدىن ئاخىر ۋاز كېچىشكە مەجبۇر قىلاتتى . خىستېر بۇ خىياللارغا كۆزىنىڭ قىرىدا قاراپ قويۇپ ، ئۇنى دەرھال ئۇۋىسىغا سولىۋېتەتتى . ئاخىر ئۇ ئۆزىنىڭ يېڭى ئىنگىلاندا قېلىشنىڭ سەۋەبىنى تەھلىل قىلىپ ، شۇنىڭغا ئىشەندىكى ، ئۇنىڭ يېرىمى چىن ھېسسىيات بولۇپ ، يېرىمى ئۆزىنى ۋە ئۆزىگىنى ئالداش ئىدى . ئۇ ئۆز - ئۆزىگە ئېيتتىكى ، بۇ يەر

ئۇ گۇناھ سادىر قىلغان يەر ، شۇنداق ئىكەن ، بۇ يەر جازالىنىدىغان يەرگىمۇ ئايلىنىشى كېرەك . دېمەك ، ئۇ كۈن بويى نومۇس ئازابىدا تېنى ۋە روھىنى تازىلاپ ، يوقاتقان نەرسىلىرىگە قارىغاندا ، تېخىمۇ مۇقەددەس پاكلىقنى ياراتماقچى بولدى ، مانا بۇ ئىخلاسى ئىدى .

شۇنداق قىلىپ ، خىستېر پرون كەتمىدى . بازار ئەتراپىدىكى يېرىم ئارالنىڭ چېتىدە ، مەھەللىدىن يىراق بىر يەردە بىر كەپە بار ئىدى . ئەسلىدە ئۇ بىر كۆچمەن تەرىپىدىن سېلىنغان بولۇپ ، بۇ يەرنىڭ تۇپرىقى دېھقانچىلىققا ماس كەلمىگەچكە تاشلىۋېتىلگەنىدى . كەپە ساھىبلىدا بولۇپ ، دېڭىز بىلەن قارىشىپ تۇراتتى ، غەرب تەرىپىدە باراقسان دەل - دەرەخلەر بىلەن قاپلانغان بىر كىچىك تاغ بار ئىدى . يېرىم ئارالدىكى يېگانە پاكار دەرەخلەر كەپىنى يوشۇرالمىتتى ، ئەكسىچە ، بۇ يەردە بىر نىشاننىڭ بارلىقىنى ئاشكارىلاپ تۇراتتى . ئەسلىدە كۆرگىلى بولمايدىغان دەرىجىدە يوشۇرۇن بولسا بولاتتى . خىستېر بۇ كەپىدە تۇرۇپ ، ئۆزىگە مۇناسىپ ئۇسۇل بىلەن تىرىكچىلىك قىلىشقا ئۆزىنى نازارەت قىلىۋاتقان دائىرىلەرنىڭ رۇخسىتىنى ئالغانىدى . سىرلىق بىر كۆلەڭگە بۇ يەرنى قاپلىۋالغانىدى . بۇ ئايالنىڭ شەپقەت سىرتىدا قالدۇرۇلۇشنىڭ سەۋەبىنى چۈشەنمىگەن بالىلار يېقىن كېلىپ ، ئۇنىڭ روجەك ئالدىدا ئولتۇرۇپ يىڭنە ئىشى قىلىۋاتقىنىغا ، روجەك ئالدىدا تۇرۇشلىرىغا ، باغدا ئەمگەك قىلغىنىغا ، كەتتكە بارىدىغان يولدا مېڭىشلىرىغا قارايتتى ، ئۇلار تاكى ئۇنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل خەتنى كۆرەلمىگەنگە قەدەر قارايتتى ، ئاندىن گويا بىرەر نەرسە يۇقۇپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلغاندەك قېچىپ كېتىشەتتى . خىستېر شارائىتى قىيىن ، يوقلايدىغان بىرەر دوستى بولمىغىنى بىلەن كىيىم - كېچەك ، يېمەك - ئىچمەكتىن قىسلىپ قالمايتتى ، گەرچە ھۈنرىنى ئوبدان كۆرسىتىپ قويۇشقا ئىمكانىيەت بولمىسىمۇ ، ھۈنرى بىلەن ئۆزىنى ھەم بالىسىنى باقالايتتى ، بۇ ھۈنەرنى بۇرۇن ۋە ھازىر ھەرقانداق ئايال زاتى يېقىن كەلسىلا ئۆگىنەلەيتتى . ئۇ دەل تىككۈچىلىك ھۈنرى ئىدى .

ئۇنىڭ مەيدىسىدىكى ھەرپمۇ تەسەۋۋۇر ۋە نەپىسلىككە باي قول ھۈنەرىنىڭ مەھسۇلى ئىدى. ئېسىلزادە ھەرەم ئاياللىرىمۇ ئۆزلىرىنىڭ زەر ئارىلاش توقۇلمىلىرىغا نەپىسلىك ۋە يارقىنلىقنى قوشۇش ئۈچۈن ھۈنەرگە مۇراجىئەت قىلاتتى. ئەلۋەتتە، بۇ يەردە پورتانلارنىڭ كىيىمى تۆم قارا ۋە ئاددىي بولاتتى، شۇڭا خىستېرنىڭ نازۇك قول ھۈنەرگە ھاجىتى چۈشىدىغانلار يوق ھېسابتا ئىدى. لېكىن، مودا بۇنداق نازۇك ھۈنەرگە بولغان ئېھتىياجى كۈنساين ئاشۇرماقتا ئىدى. بۇ بىزنىڭ مۇنتىزىم ئەجدادلىرىمىزغا تەسىر كۆرسىتىپمۇ كەتمىگەندى، ئۇلار قارىماققا ۋاز كېچىش تەس بولغان نۇرغۇن ئادەتنى تاشلىۋەتكەندى. دىنىي ۋەزىپە بېرىلگەندە، ئەمەلدارلار ۋەزىپىگە ئولتۇرغاندا، يېڭى ھۆكۈمەت خەلققە ھەيۋە كۆرسىتىدىغان مۇراسىملاردا ھەيۋەتلىك تەرتىپلەر نامايان قىلىناتتى، بۇ تەرتىپلەر سالماق ھەم تەنتەنىلىك ئىدى. كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان پۈرمە ياقىلار، ئىنچىكە توقۇلغان لەۋھەلەر، نەپىس كەشتىلەنگەن پەلەيلەر بەگ - غوجاملار ئۆزىنىڭ سۆلىتىنى كۆز - كۆز قىلىدىغان بۇيۇملارغا ئايلىنىپ قالغانىدى. گەرچە ھەشەمەتنى چەكلەيدىغان قانۇنلار پۇقرالارنىڭ بۇنداق قىلىشىنى چەكلىگەن بولسىمۇ، باي، يۇقىرى تەبىقە كىشىلىرى شۇنداق قىلىۋېرەتتى. نەزىر - چىراغلاردا، مەرھۇمنىڭ زىننەت بۇيۇملىرىدا، ھازىدارنىڭ قارا كىيىملىرى ۋە ئاق ماتالىرىدا تۈرلۈك سىمۋوللۇق بەلگىلەر بولاتتى، بۇلار خىستېر پروغا يېتەرلىك ئەمگەك پۇرسىتى بېرەتتى، بوۋاقلارنىڭ كىيىمىمۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەمگەك پۇرسىتى يارىتىپ بېرەتتى.

ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇنىڭ تىككەن نەرسىلىرى ھازىر مودا دەپ ئاتىلىدىغان فورمىلارغا ئايلىنىپ كەتتى. بۇنداق بولۇش بەلكىم مۇشۇنداق شور پېشانە ئاياللارغا بولغان ھېسداشلىقتىن ياكى ئادەتتىكى ئىشلارنى سىرلىقلاشتۇرۇشتىن ۋە ياكى چۈشەنگىلى بولمايدىغان ئاللىقانداق باشقا سەۋەبلەردىندۇر. بۇنداق ئىشلار ئەينى ۋاقىتتا بار ئىدى، مانا ھازىرمۇ بار، بەزىلەر تەستە ئېرىشكەن

نەرسىلەرگە بەزىلەر ئاسانلا ئېرىشەتتى . بەلكىم خىستېر ھەقىقەتەن بىرەر بوشلۇقنى تولدۇرغان بولۇشى مۇمكىن . ھەربىمە دېگەنبىلەن ئۇنىڭغا توختىماي ئىش كېلىپ تۇراتتى . ئۇ ئىشنى ئاز - كۆپ قىلىشىدىن قەتئىينەزەر ، ئۇ خالىسىلا ، يامان ئەمەس كىرىم قىلىدىغان بولۇپ قالدى . بەزىلەر ئۆزلىرىنىڭ شوھرىتى پەرەسلىكىنى تىزگىنلەش ئۈچۈن سەلتەنەتلىك سورۇنلاردا ئاشۇ بىر جۈپ گۇناھلىق قوللاردا تىكلەنگەن كىيىملەرنى كىيەتتى . شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ يىڭنە ھۈنرى گوېبېرناتورنىڭ پۇرمە ياقىلىرىدا ، ھەربىيلەرنىڭ ئوردىن لېنتىسىدا ، باستىرلارنىڭ باتىكلىرىدا ، بوۋاقلارنىڭ پوسمىلىرىدا ئايان بولۇپ تۇرىدىغان بولدى ، ھەتتا مەرھۇملارنىڭ جەسەت ساندۇقلىرىدا چىرىپمۇ كېتىدىغان بولدى . ھېچكىم ئۇنىڭغا يېڭى كېلىنلەرنىڭ يۈز ياپقۇسىنى كەشتىلەشكە بەرمەيتتى . بۇ شۇنى چۈشەندۈرىدۇكى ، جەمئىيەت داۋاملىق تۈردە ئۇنىڭدىن نەپرەتلىنىپ كەلمەكتە ئىدى . خىستېردە تىرىكچىلىكتىن باشقا ئارتۇق تەلەپ يوق ئىدى . ئۇ ناھايىتى ئاددىي - ساددا تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقان بولۇپ ، بالغا كەلگەندە كەڭرەك ئىدى . ئۇ ئۆزىگە قوپال ، تۇتۇق رەختلەردىن كۆڭلەك تىكىپ كىيەتتى ، ئۈستىگە قىزىل خەتنى كەشتىلىۋالاتتى ، بۇنى قانۇن بەلگىلىگەندى . ئەكسىچە ، بالىنىڭ كىيىملىرى ئۆزگىچە تىكلەنگەن بولۇپ ، كىشىگە خىيالىي سېزىم ياكى ئۆزگىچىلىك بېغىشلايتتى ، قىزچاقنىڭ تېتىكلىكى ھەم تەسىرچانلىقىنى ئاشۇراتتى . ئانىنىڭ ئۆز قىزىنى بۇنداق ياساپ قويۇشىدا چوڭقۇر مەنە باردەك قىلاتتى . بۇنى كېيىن بايان قىلىمىز .

بالىنى ياساندۇرۇشقا سەرپ قىلغان خىراجەتتىن باشقا ، خىستېر تاپقان - تەرگىنىنى باشقىلارغا ياردەم قىلىشقا ئىشلىتەتتى ، گەرچە ئۇنىڭ ياردىمىگە ئېرىشكەنلەر ئۇنىڭدەك بەختسىز بولمىسىمۇ ، ئۇلار پات - پات تۈزكۈرلۈك قىلىپ ، ئۇنى ئەيىبلەپ ، ھاقارەتلەپ تۇرىسىمۇ ، خىستېر شۇنداق قىلىۋېرەتتى ، ئۇ دائىم نامراتلارغا ماتادىن كىيىم تىكىپ بېرەتتى . بەلكىم بۇ بىر خىل

توۋا قىلىش بولسا كېرەك . ئۇ نۇرغۇن ۋاقىتلاردا قاتتىق - يىرىك ئىشلارنى قىلىپ ، نۇرغۇن خۇشاللىقلاردىن مەھرۇم قالدى ، ئۇنىڭ تەبىئىتىدە باياشاتلىق ۋە ھەشەمەتنى قوغلىشىدىغان خۇسۇسىيەت ، ئىشرەتكۈيلىك بار بولۇپ ، بۇلار پەقەت ئۇنىڭ تىككۈچىلىكىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپاتتى ، باشقا تەرەپلەردە بولسا ئىمكانىيەت يوق ئىدى . ئاياللارنىڭ يىڭنە ئىشلىرىدىن تاپىدىغان لەززىتىنى ئەرلەر قىياس قىلالمايدۇ . خىستېر پرون ئۈچۈن ئېيتقاندا ، يىڭنە ئىشلىرى ئۇنىڭ ھاياتىدىكى بىر تۈرتكە ئىدى . لېكىن ، مۇشۇ بىردىنبىر خۇشاللىققىمۇ ئۇ گۇناھتىن تاشقىرى قاراشقا پىتىنالماتتى . ۋىجدان بىلەن ئالاقىسىز ئىشلارنى ۋىجدانغا چېتىۋېلىش ھەقىقىي توۋىغا ۋەكىللىك قىلالمايدۇ ، بەلكىم . ئۇنىڭ كەينىدە گۇمان قوزغايدىغان ، بىمەنە نەرسىلەر بولسا كېرەك .

شۇنداق قىلىپ ، خىستېر پرون بۇ جاھاندا ئۆزىگە مەنسۇپ بىر مو ئۈچ پۇڭ يەرگە ئىگە بولدى . ئۇ تۇغۇلۇشىدىنلا قەتئىي ھەم قابىلىيەتلىك بولۇپ ، گەرچە كىشىلەر ئۇنىڭ ئاياللىق قەلبىگە نىسبەتەن پېشانىسىگە مۆھۈر بېسىپ قويغاندىنمۇ بەكرەك چېدىغۇسىز بەلگىنى تاقاپ قويغان بولسىمۇ ، ئۇ جەمئىيەت ئالاقىسىدە ھېچبىر مەزھەپ بىلەن كېلىشەلمەيتتى . ئۇنىڭ بىلەن باردى - كەلدى قىلىشقان كىشىلەرنىڭ ھەربىر سۆز - ھەرىكىتى ، ھەتتا سۈكۈتى ئۇنى يەكلەشتىن بېشارەت بېرەتتى . ناتىۋان ھالىتى ئۇنىڭ باشقا بىر دۇنيادا ياشاۋاتقانلىقىنى ، كىشىلەر بىلەن باشقىچە بىر سەزگۈدە ئالاقىدە بولۇۋاتقانلىقىنى بىلدۈرەتتى . ئۇ كىشىلەر كۆڭۈل بۆلىدىغان ئەخلاقىي مەسىلىلەردىن ئۆزىنى تارتاتتى ، لېكىن كۆڭۈل بۆلمەيمۇ تۇرالمايتتى ، بۇ ھال گويا بىر ئەرۋاھنىڭ كونا تۇرالغۇسىغا قايتقانلىقى ، لېكىن ئائىلىسىدىكىلەرگە ئۆزىنى چاندۇرسا بولمايدىغانلىقى ، ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن باشقا كەلگەننى تەڭ كۆرەلمەيدىغانلىقىغا ئوخشايتتى . چەكلىمە ئىچىدىكى ھېسداشلىقنى ئىپادىلىگەن تەقدىردىمۇ ، بۇ يەنىلا باشقىلارنىڭ قورقۇنچى ھەم نەپرىتىنى قوزغايتتى . ئەمەلىيەتتە ، خىستېرنىڭ

بۇنداق ھېسسىياتى ۋە ئۇنىڭغا ئەگىشىپ پەيدا بولغان رەھىمسىز مەسخىرىلەر ئۇنىڭ باشقىلار قەلبىدىكى بىردىنبىر ئورنىدىن دېرەك بېرىدىغان نەرسىگە ئايلىنىپ قالدى. ھېسسىيات ئانچە نازۇكلىشىپ كەتمىگەن شۇ دەۋردە، ئۇ ئۆزىنىڭ ئورنىنى چوڭقۇر ھېس قىلىپ تۇرغانىدى، بۇنى ئۇتتۇپ كېتىشكە زىنھار مۇمكىن بولمىسىمۇ، ئەڭ ئاجىز يەرلىرىگە كىشىلەرنىڭ قوپاللىق بىلەن زەربە بېرىشى ئۇنىڭغا يېڭى ئازابلارنىڭ تەمىنى تەكرار - تەكرار تېتىتاتتى. باشتا قەيت قىلىپ ئۆتكىنىمىزدەك، ئۇ بارلىقى بىلەن نامراتلارغا يار - يۆلەك بولدى، ئېرىشكىنى يولسىزلا چە ھاقارەت بولدى. خىستېر قول ھۈنرى تۈپەيلى بايلارنىڭ دەرۋازىسىغا قەدەم باسقاندا، يۇقىرى تەبىقە خانىملىرى ئۇنىڭ يۈرىكىگە تۈز سېپەتتى. بەزىدە ئۇلار خىستېرغا چاندۇرماي سۈيىقەست قىلاتتى، چۈنكى ئاياللار كۈندىلىك تۇرمۇشتىكى ئەرزىمەس ئىشلاردىن جاننى ئالىدىغان ئوڭا ياساشقا ئۇستا كېلىدۇ. بەزىدە بۇ ئېسىلزادە خانىملار بەئەينى زەردابلىق يارىغا ياغاچ سانجىغاندەك، خىستېرنىڭ مۇداپىئەسىز روھىغا ئاشكارا ھۇجۇم قىلاتتى، خىستېر ئۇزاقتىن بېرى بەخىرامان يۈرۈۋەردى. ئۇنىڭ قارشىلاشقۇدەك ھالى يوق بولۇپ، تاتىراڭغۇ چىرايى ۋىلىدە قىزىرىپ، روھىنىڭ ئىچىگە چۆكۈپ كېتەتتى. ئۇ ھەممىگە سەۋر قىلاتتى، ئۇ راستتىنلا ئۆز ئەقىدىسى ئۈچۈن قۇربان بەرگۈچى ئىدى، ئۇ دۈشمىنى ئۈچۈن دۇئا قىلمايتتى، چۈنكى، ئۇ ھەرقانچە كەڭ قورساق بولسىمۇ، بۇ دۇئانىڭ ئىختىيارسىز قارغىشىغا ئايلىنىپ كېتىشتىن ئەنسىرەيتتى.

پروتېستانت دىنىي مەھكىمىسىنىڭ مەككارلارچە ئورۇنلاشتۇرغان جازاسى ھەربىر دەقىقىدە خىستېرغا چەكسىز ئازاب ھېس قىلدۇراتتى. باستىرلار كۈچىدىلا تۇرۇپ ئۇنىڭغا نەسىھەت قىلاتتى، قىزىقسىغان كىشىلەر ئۇلارنى ئورنىۋالاتتى. بۇ گۇناھكار ئاجىزە كۈلۈپ، تۈرۈلۈپ دېگەندەك تۇرۇشقا مەجبۇر بولاتتى. ئۇ چېركاۋغا كىرىپ، پەرۋەردىگارىنىڭ تىلاۋەت كۈندىكى تەبەسسۇمىنى

ئارزۇ قىلغاندا ، دەرھاللا ئۆزىنىڭ تەنبىھ مەزمۇنىغا ئايلىنىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلاتتى . ئۇ بالىلاردىنمۇ خۇدۇكلىنەتتى ، چۈنكى بالىلارمۇ ئاتا - ئانىلىرىدىن مۇجمەل گەپ - سۆزلەرنى ئاڭلاشقاندى . بالىسىدىن باشقا ھەمراھى يوق ، كوچىدا تەنھا يۈرگەن بۇ قورقۇنچلۇق ئايالنىڭ بىر يەرلىرىدە قورقۇنچلۇق نەرسىلەر بار ئىدى . بالىلار خىستېر ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن ، كەينىدىن ئەگىشىپ ، نېمىلەرنىدۇر دېيىشىپ چۇرقىرشاتتى . بالىلارنىڭ ئاغزىدىن چىققان بۇ قالايمىقان گەپلەر ئۆزلىرى ئۈچۈن مەنسىز گەپلەر بولسىمۇ ، خىستېر ئۈچۈن قورقۇنچلۇق ئىدى . ئۇنىڭ نومۇسلۇق ئىشىنى كىشىلەر پىچىرلىشىپ دېيىشەتتى ، تېما بولسىمۇ ، ھەممە يەرگە ياياتتى ، ئۇنى ھەتتا تەبىئەتمۇ بىلىپ كەتكەندى . ياز سەللىنىلرى ھەممە يەرگە گەپ توشۇپتتى ، قىش شىۋىرغانلىرى ھۇۋلاپ تۇرۇپ جاكارلايتتى ، مانا بۇ خىستېرغا ئەلەم قىلاتتى . ئۇنىڭدىن باشقا ، قانداقتۇر ناتونۇش كۆزلەرنىڭ مىختەك قادىلىشى ئۇنى بىئارام قىلاتتى . ھېلىقى كۈتۈلمىگەن مېھمان خىستېرنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل خەتكە قىزىقسىنىپ قارىغاندا ، بۇ خەت خىستېرنىڭ يۈرىكىگە قايتىدىن قىزدۇرۇپ بېسىلغاندەك بىلىنىپ كېتەتتى . ئۇنىڭ ئېسى قاقسىمۇ ، ئاخىر يەنە ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ ، مەيدىسىدىكى خەتنى قولى بىلەن توسۇۋالاتتى . ئەمەلىيەتتە ، تونۇشلارنىڭ قاراشلىرىمۇ ئۇنى قىينايتتى . شۇ دائىمىي سوغۇق بېقىشلار چىدىغۇسىز ئىدى . ئومۇمەن ، خىستېر مەيدىسىدىكى بەلگىگە كىشىلەرنىڭ قاراشلىرىدىن ئازاب ھېس قىلىپ تۇراتتى ، ئەسلىدە ئۇنىڭ يارىسى قاداققا ئايلىنىپ كەتسە بولاتتى ، لېكىن ئەكسىچە بارغانسېرى سېزىمچان بولۇپ كەتتى . خىستېر بىر ئىنسان كۆزىنىڭ نەچچە كۈندە بىر قېتىم ياكى نەچچە ئايدا بىر قېتىم دېگۈدەك ئۇنىڭ نومۇس بەلگىسىگە چۈشۈۋاتقانلىقىنى سېزەتتى . بۇ كۆز ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىۋاتقانداك ياكى ئازابىنى يەڭگىلەتتىۋاتقانداك ئىدى . شۇ ئەسنادا تېخىمۇ چوڭقۇر بىر ئازاب پەيدا بولاتتى . چۈنكى ، بۇ قاراشلاردىن كېيىن

خىستېر قايتىدىن گۇناھقا شېرىك بولاتتى ، ئۇ بۇ گۇناھنى ئۆزى يالغۇز سادىر قىلغانىدى ؟

ئۆزگىچە ھەم تەنھا تۇرمۇش ئۇنىڭ كەيپىياتىغا مەلۇم دەرىجىدە تەسىر قىلغانىدى ، ئەگەر روھى ئاجىز ، پىسخىك جەھەتتە نازۇك بولغان بولسا ، بۇنداق تەسىر تېخىمۇ ئېغىر بولغان بولاتتى . يەرلىكلەر خىستېر بىلەن يۈزەكى ئالاقىنى ساقلاپ كېلىۋاتقان بۇ تار ماكاندا ، تەنھا بېسىلىۋاتقان قەدەملەردە تاسادىپىي يۈز بەرگەن يېتىم قالدۇرۇش ھادىسىلىرىنىڭ جۇغلانمىسى ئۇلارنىڭ روھى ، ئەخلاق قىممىتى ۋە ھۆكۈملىرىنى بەلگىلەيتتى . خىستېر خىيالىي دۇنياغا چۆككەندە ، ئۇنىڭ يوشۇرۇن كۈچىگە تەڭ كېلىشنىڭ تەسلىكىنى ھېس قىلاتتى . ئۇ قىزىل خەت ئاتا قىلغان يېڭى كەچۈرمىشنى سېزىپ تۇراتتى ياكى تەسەۋۋۇر قىلاتتى . ئۇ تەشۋىشلەنەتتى ، ئەمما قىزىل خەتنىڭ باشقىلارنىڭ قەلبىدىكى يوشۇرۇن گۇناھنى ھېس قىلدۇرۇۋاتقانلىقىغا ئىشەنمەي تۇرالمايتتى . ئۇ بۇ تۇيغۇدىن چۆچۈپ كېتەتتى . بۇ تۇيغۇ يەنە نېمىدىن دېرەك بېرەر ؟ ئۇ شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىسى بولماي نېمە ؟ ئۇ ئۆزىنىڭ يېرىم قۇربانغا ئايلىنىپ بولۇپ يەنە تىرىكىشىۋاتقان ئايالنى جان - جەھلى بىلەن ئەل قىلىشقا ئۇرۇناتتى : زاھىرى پاكلىق بىر خىل ئالدامچىلىق ، ئەگەر ھەقىقىي ئىشلارنى ئاشكارىلاشقا توغرا كەلسە ، خىستېر پروندىن باشقا نۇرغۇن ئادەملەرنىڭ مەيدىسىدە قىزىل خەت جىلۋە قىلغان بولاتتى . بەلكىم خىستېر ئاشۇ مۇجمەل ھەم ئېنىق تۇيغۇلارنى ھەقىقەت سۈپىتىدە قوبۇل قىلىشى كېرەكتۇ ؟ ئۇنىڭ بىتەلەيلىكلىرى ئىچىدە مۇشۇ تۇيغۇلاردىنمۇ بەك ئوسال قىلىدىغان ۋە چارچىتىدىغان نەرسە يوق ئىدى . بۇنداق تۇيغۇلار ھەمىشە ئەمەس چاغلاردا پەيدا بولۇپ ، ئۇنى گاڭگىرتاتتى ۋە ئەندىشىگە سالاتتى . خىستېر بىرەر ئابرويلۇق ئەمەلدارنىڭ ئالدىدىن ياكى باستىرىنىڭ قېشىدىن ئۆتكەندە ، مەيدىسىدىكى قىزىل خەت بىر خىل ئالاقىدارلىك پەيدا قىلاتتى ، بۇ ئادەملەر سەمىمىي ئىخلاسلار ۋە ئادالەتنىڭ نەمۇنىلىرى ، ئۆز

زاماندىكى ھۆرمەتكە سازاۋەر پەرىشتىلەر ئەمەسمۇ. ھەر قېتىم مۇشۇنداق پەيتلەردە خىستېر: «ئالۋاستىغا يولۇقتۇممۇ، نېمە؟» دەپ ئويلاپ قالاتتى. ئەمما، ئۇ كۆزىنى زورمۇزور ئېچىپ قارىغاندا، ئۇنىڭ كۆرىدىغىنى باشقا نەرسە ئەمەس، دەل تىرىك ئەۋلىيادەك ئاشۇ ئادەملەر بولاتتى. خىستېر بەزىدە ئېسىلزادە خانىملارنى ئۇچرىتىپ، ئۇلارنىڭ ئىلاھىي ئەمىنلىك چىقىپ تۇرغان چىرايىغا باققىنىدا، قەلبىدە سىرلىق ئېڭىچە - سىڭىللىق تۇيغۇسى پەيدا بولاتتى. لېكىن، ئۇ خانىملارنىڭ ئەلپازى مۇزدەك سوغۇق ئىدى. ئېسىلزادە خانىملارنىڭ مەيدىسىدىكى كۈن نۇرى كۆرمىگەن مۇز بىلەن خىستېر پرونىڭ مەيدىسىدىكى كۆيدۈرگۈ نومۇسىنىڭ ئورتاق يەرلىرى بارمىدۇ؟ بەزىدە ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىكى لەرزىلەر: «خىستېر، ئۇلار سېنىڭ ھەمراھلىرىڭ!» دەيتتى. خىستېر بىر سەبىي قىزنىڭ كۆزىنى كۆردى. بۇ كۆز قىزىل خەتكە ئۇيات بىلەن بىر تىكىلىپ، دەرھال ئۆزىنى چەتكە ئالدى، سەبىي قىزنىڭ چېھرىدە خىجىللىقتىن سالقىن بىر قىزىللىق پەيدا بولدى، گۇيا ئۇنىڭ پاك ئىپتىدە ئاشۇ بىر قاراش بىلەن داغ پەيدا بولىدىغاندەك. ئەي، جان ئالغۇر سىمۋولى ئۆزىگە تۇمار قىلىۋالغان ئالۋاستى، مەيلى سەن ياشلار ۋە ياشانغانلارنىڭ ۋۇجۇدىدا بول، مۇشۇ ناتىۋان گۇناھكارغا ئاۋۇنغۇدەك ئازراق قەدرىيەت بەرسەڭ بولمامدۇ؟ ئېتىقادى بۇ دەرىجىدە يوقىتىپ قويۇش ئەزەلدىن گۇناھنىڭ ئەڭ پاجىئەلىك نەتىجىسى بولۇپ كەلدى. تەسەللى شۇكى، خىستېر پرون ئۆزىنى كىشىلەر مەنچىلىك گۇناھكار ئەمەس، دەپ ئىشەندۈرۈشكە تىرىشاتتى. بۇ نۇقتىنى تونۇغان ھالدا، شۇنى دەلىللىگىلى بولىدۇكى، ئەرلەرنىڭ رەھىمسىز قانۇنىدا قۇربان بولغان بۇ ئاجىزە ئۈزۈل - كېسىل يولدىن چىقىپ كەتمىگەندى.

ئادىمىيلىك ئىسكەنجىگە ئېلىنغان ئاشۇ يىللاردا، ئاددىي كىشىلەر ئۆزلىرى ھەۋەس قىلىدىغان ئىشلارغا بىمەنە ھەم قورقۇنچلۇق رەڭ بېرىشنى ياخشى كۆرەتتى، ئۇلار قىزىل خەت

ھەققىدە ھېكايە توقۇشقا ئۈلگۈرۈشتى ، بىز بۇلاردىن پايدىلانماق ناھايىتى قورقۇنچلۇق رىۋايەتلەرنى كۈچىمەيلا يېزىپ چىقالايتتۇق . ئۇلار بۇ قىزىل خەت پانىي دۇنيانىڭ بۇياق ئىدىشىدا بويىلىپ چىققانلا بولماستىن ، يەنە ۋەيلۈن دوزاخنىڭ ئوتىدا سۇغىرىلغان ، خىستېر پرون كېچىدە سىرتقا چىققاندىمۇ ، ئۇ خەت پارلىنىپ كېتىدۇ ، دەپ كەسكىن ئېيتىشاتتى . بىز دەيمىزكى ، ئۇ قىزىل خەت خىستېرنىڭ مەيدىسىدە چوڭقۇر داغلارنى قالدۇرغاچقا ، ئۇ رىۋايەتلەردە بىز بۈگۈن ئىشىنىۋاتقان ۋە ئىشەنمەيۋاتقاندىكىدىنمۇ كۆپ ھەقىقەتلەر بار ئىدى .

6. گۆھەر

ھازىرغىچە بوۋاقتىن گەپ ئېچىپ باقمىدۇق . ئۇ مۇقەددەس تەڭرىنىڭ ئىرادىسى بويىچە دۇنياغا كەلگەن پاك بىر ھايات ، ئۇ بىر قېتىملىق جىنايى ھەۋەسنىڭ قۇتۇتۇشىدىن ئېچىلغان سۆيۈملۈك ھەم تۈزىماس گۈل . بىر جاپاكەش ئايال ئۇنى چوڭ قىلىۋاتاتتى ، ئانا قىزىنىڭ ئېچىلىۋاتقان چىرايىغا باققىنىدا ، مەسۇم چىرايىدا ئاپتاپتەك جىلۋىلىنىۋاتقان پاراسەتنى بايقىغاندا ھەيران قالاتتى . مانا بۇ ئۇنىڭ گۆھىرى ئىدى .

خىستېرنىڭ قىزىنى گۆھەر (Pearl) دەپ ئاتىشىدا ، ئۇنىڭ تاشقى ئالاھىتىلىرى ئاساس ئەمەس ئىدى ، بۇ يەردە ھەرگىزمۇ گۆھەردىكى ئىللىقلىق ، پاكلىق ۋە ئەمىنلىك كۆزدە تۇتۇلمىغانىدى . بۇ شۇنىڭ ئۈچۈن ئىدىكى ، ئۇ خىستېرنىڭ پۈتۈن تىرىشچانلىقى بىلەن ئېرىشلىگەن بىردىنبىر بايلىق ئىدى . تەڭرى سۆيۈملۈك بىر بالىنى بەردى ، بۇ بالا شەرەپسىز بىر قۇچاقتا چوڭ بولدى ، ئانىنى ئىنسانلار بىلەن ئەۋلادمۇئەۋلاد باغلاپ تۇرىدىغان رىشتىگە ئايلاندى ، ئۇنىڭ روھىنىڭ جەننەتتە بولۇشى تىلەندى . بۇلارنىڭ خىستېرغا ئېلىپ كەلگەنلىرى ئۈمىد ئەمەس ، غەم بولدى . ئۇ ئۆزىنىڭ قىلمىشىنى بىلگەچكە ، قانداقتۇر بىر ياخشى ئاقىۋەتنىڭ بولۇشىغا ئىشەنمەيتتى ، ئۇ بالىنى ئەندىشە بىلەن كۆزىتىتتى ، كۈنلەر ئۆتۈپ بالىدا ھەسرەت ياكى ياۋايى تەبىئەتنىڭ كۆرۈلۈپ قېلىشىدىن ۋە گۇناھنىڭ سەۋەب - نەتىجە مۇناسىۋىتىنىڭ ئەكس ئېتىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى .

— بالام ، سەن زادى كىم ؟ — دەيتتى ئانا .

— سېنىڭ گۆھىرىڭمەن ، — دەيتتى بالا .

ئانىنىڭ گۆھىرى سۆزلەيتتى ، ۋىلىقلاپ كۈلەتتى ،

پەرىشتىدەك شوخ سەكرەيتتى ، ئۇنىڭ تۇرخۇنلاردىن ئۇچۇپ چىققۇسى كېلەتتى .

— سەن راستتىنلا مېنىڭ بالامۇ ؟ — سورايتتى خىستېر .

— ھەئە ، مەن سېنىڭ گۆھىرىڭ ، — دەيتتى بالا

كەپسىزلىكنى داۋاملاشتۇرۇپ .

— سەن مېنىڭ بالام ئەمەس ، گۆھىرىم ئەمەس ، — دەيتتى

ئانا چاقچاق ئارىلاش . ئۇ ئازابلانغاندا ، كۆڭلىنى ئازراق ئاچقۇسى

كېلەتتى ، — دېگىنە قېنى ، سەن زادى نېمە ؟ سېنى بۇ يەرگە

كەلتۈرگەن كىم ؟

— نەدىن بىلەي ، ئاپا ، — دەيتتى بالا خىستېرنىڭ تىزىغا

بېشىنى قويۇپ ، — سەن ماڭا دەپ بەرسەڭچۇ !

— تەڭرى سېنى ماڭا سوۋغا قىلغان ، — دەيتتى خىستېر

جاۋابىن .

خىستېرنىڭ بۇ گەپنى دېگەن ۋاقتىدىكى ئارىسالدىلىقى بالىنىڭ

كۆزىدىن قېچىپ قۇتۇلالمىدى . بالا كىچىك بارماقلىرىنى

چىقىرىپ ، قىزىل خەتنى ئۆزىمۇ بىلمىگەن ھالدا سىلىدى .

— مېنى ئۇ سوۋغا قىلغان ئەمەس ، — دېدى قىزچاق ئېنىق

قىلىپ ، — مېنىڭ تەڭرىم يوق .

— ئۇش ، قوزام ، ئۇنداق دېمە ، — دېدى ئانا نادامەتتە ، —

ھەممىمىزنى تەڭرى ئەۋەتكەن . مېنى — سېنىڭ ئاپاڭنى ئۇ

ئەۋەتكەن . سەنمۇ شۇ . بولمىسا سەن جىن نەدىن پەيدا بولاتتىڭ ؟

— بىلمەيمەن ، — دېدى بالا تەكرارلاپ ، بۇ نۆۋەت ئۇ ئۈنچە

ئەستايىدىل بولماستىن ، تېپىشلەپ تۇرۇپ دېدى ، — ماڭا دەپ

بەرگىنە !

بۇ سوئال خىستېرنى ئامالسىزلاندۇردى ، ئۇنىڭ ئۆزىمۇ غۇۋا ،

سىرلىق قەسىردە تېنەپ يۈرەتتى . ئۇ قوشنىلىرىنىڭ غەيۋەتلىرىنى

ئەسلىدى ، قوشنىلار بالىنىڭ دادىسى تېپىلمىدى ، بۇ بالىنىڭ

قىلىقلىرى غەلىتە ، قارىغاندا ئالۋاستىنىڭ پۇشتىدىن بولسا كېرەك

دېيىشەتتى ، كاتولىك دىنى دەۋرىدىن باشلاپ ، بۇنداق بالىلار كۆپ

ئىدى ، ئۇلار ئانىنىڭ گۇناھى تۈپەيلى بۇ دۇنياغا كېلىپ
رەزىللىكنى ئاۋۇتۇۋەتتى . لۈتېرنىڭ دىنىي جەمئىيەتتىكى
رەقىبلىرىنىڭ دېيىشىچە ، ئۇمۇ ئالۋاستىنىڭ ھارام پۇشتىمىش ،
يېڭى ئىنگلاندتىكى پروتېستانتلار ئارىسىدا ئۇرۇقى بۇزۇلغان بالىلار
پەقەت بۇلا ئەمەس ئىدى .

7. گوپېرناتور زالى

بىر كۈنى خىستېر پرون بېللىڭخامنىڭ ئۆيىگە ئۆزى تىككەن پەلەينى ئاپىرىپ بەرگىلى باردى. گۈل كەشتىلەنگەن ھەم چۆرىسىگە زىغىزىق چىقىرىلغان بۇ پەلەينى گوپېرناتور ئالاھىدە بۇيرۇتقاندى. ئۇنى گوپېرناتور چوڭ بىر سىياسىي مۇراسىمدا كىيمەكچىدى. بۇ سابىق ھۆكۈمران بىر قېتىملىق ئومۇمىي سايلامدا ئەڭ ئالىي ئورۇندىن ئىككى دەرىجە چۈشۈپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن مۇستەملىكە مەمۇرىيىتىدە يەنىلا مۇھىم ئەرباب سۈپىتىدە ھۆرمەتلىنەتتى.

ئۇنىڭ نوپۇزلۇق بۇ شەخسىنى ئىزدەش، گۈل كەشتىلەنگەن پەلەينى يەتكۈزۈپ بېرىشتىنمۇ مۇھىم بىر سەۋەب بار ئىدى. خىستېر دىنىي ۋە سىياسىي پرىنسىپنى قاتتىق تەكىتلەيدىغان بىرنەچچە ئەربابلارنىڭ باش قوشۇشۇپ، ئۇنىڭ بالىسىنى ئېلىۋالماقچى بولغانلىقىنى ئاڭلاپ قالغاندى. باشتا ئېيتىلغاندەك، «گۆھەر» ئالۋاستىنىڭ پۇشتى ئىكەن، دېمەك، بۇ ياخشى دىل جانابىلار يوللۇق ھالدا مۇنداق تەكىتلەشكە ھەقلىق: خرىستىئان دىنىنىڭ بالغا بولغان غەمخورلۇقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، ئۇنىڭ يېتىلىش يولىدىكى پۇتلىكاشاڭلارنى ئېلىپ تاشلاش كېرەك. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئەگەر بۇ بالا دىنىي ئەخلاق تەربىيىسىنى قوبۇل قىلسا ھەمدە ئاداققى قۇتقۇزغۇچ ئامىللارغا ئىگە بولسا دەيدىكەنمىز، ئۇنى خىستېر پروندىن ياخشىراق غەمگۈزارغا تاپشۇرۇپ بېرىشىمىز كېرەك، شۇنداق بولغاندا، بالا ئۆزىدىكى بۇ شارائىتلارنى تولۇق جارى قىلدۇرۇپ، گۈزەل ئىستىقبالغا ئىگە بولىدۇ.

بۇ پىلاننى يولغا قويغۇچىلارنىڭ ئىچىدە، گوپېرناتور بېللىڭخام ئەڭ ئاكتىپ ئىدى. بۇ ئىش بىرقانچە يىل كېچىكسە،

بازارلىق ھۆكۈمەتنىڭ بىر تەرەپ قىلىشىغا تاپشۇرۇلاتتى . لېكىن ، ئەينى ۋاقىتتا ، بۇنداق ئىشلار كۆپچىلىككە مۇزاكىرە قىلدۇرۇلۇپ ، مۇھىم ئەربابلار قاتناشقان ئاساستا بېجىرىلەتتى ، بۇ ھەقىقەتەن بىمەنە ۋە كۈلكىلىك ئىدى . ھېكايىمىز يۈز بېرىشتىن بۇرۇنقى ئانچە ئۇزاق بولمىغان ۋاقىتتا ، چوشقىنىڭ ئىگىلىك ھوقۇقىغا مۇناسىۋەتلىك بىر قېتىملىق مۇنازىرە يۈز بېرىپ ، مۇستەملىكە رايونىنىڭ قانۇن ئاپپاراتلىرىدا بۇ مۇنازىرىنىڭ ئايىغى چىقمايلا قالماستىن ، ئاپپاراتنىڭ ئىچكى قىسمىدا چوڭ ئۆزگىرىشنى كەلتۈرۈپ چىقارغانىدى .

خىستېر پرونىڭ ھوقۇق - مەنپەئىتىگە مۇناسىۋەتلىك بۇ ئىشتا بىر تەرەپ ئاۋام ، يەنە بىر تەرەپ پەقەت تەبىئىي ھېسداشلىقنى قالغان قىلغان غېرىب ئايال ئىدى . ئىككى تەرەپنىڭ ئەمەلىي كۈچىدە زور پەرق بولۇپ ، سېلىشتۇرغىلى بولمايتتى . شۇنداقىمۇ ، ئۇ يەنىلا يالغۇز كەپسىدىن يولغا چىقىپ ئامال ئىزدەۋاتاتتى . ئەلۋەتتە ، ئانىنىڭ گۆھىرى يېنىدا ئىدى . گۆھەر (ئەمدى بۇ قىزنىڭ ئىسمى پېرل دەپ ئېلىنىدۇ) ^① ئانىسىنىڭ قېشىدا پىلتىڭلاپ يۈگۈرۈپ يۈرىدىغان بولۇپ قالغانىدى ، ئۇ تىنىمىسىز ئىدى ، ئۇ خېلى ئۇزۇن يوللارنى پىيادە باسالسىمۇ ، ئانىسىنى كۆتۈرگۈزەتتى ، ئۇ ماڭالماسلىقتىن ئەمەس ، ئەركىلەپ شۇنداق قىلاتتى ، ئۇزاق ئۆتمەي چۈشمەن دەيتتى . ئۇ خىستېرنىڭ ئالدىدا ئالدىرايتتى ، تاقلايتتى ، يۈگۈرەيتتى ، ئوت - چۆپلەر ئۆسۈپ كەتكەن چىغىر يولدا سەتتۈرۈلەتتى . پېرلدا گۈزەللىك ئۇرغۇپ تۇراتتى ، ئۇ مېھرى ئىسسىق ، تېتىك قىز ئىدى : ئۇڭى سۈپسۈزۈك ، كۆزلىرى نۇرلۇق ، چاچلىرى قوڭۇر بولۇپ ، يەنە نەچچە يىل ئۆتسە قارىداشقا باشلايتتى ، ئانىسى قىزىغا كىيىم لايىھىلىگەندە ئۆزگىچە لايىھىلەيتتى ، قىپقىزىل مەخمەلدىن

① روماننىڭ خەنزۇچە تەرجىمىسىدە قىزنىڭ ئىسمى 珠儿 دەپ تەرجىمە شەكلىدە ئېلىنغان ، ئىسىم ئەسەرنىڭ ئىنگلىزچىسىدە Pearl دېيىلگەن ، ئۇنىڭ ئۇيغۇرچە مەنىسى «مەرۋايىت» ، «گۆھەر» بولىدۇ . بىز ھازىرغىچە بۇ سۆزنى بالىنىڭ سۈپىتى شەكلىدە قوللاندىق . ئەمدى بالىنىڭ ئىسمى ئىنگلىزچىسى بويىچە «پېرل» دەپ ئېلىندۇ . — ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغۇچىدىن .

تىكىلىگەن بەل پۈرمە كۆڭلەككە زەر يىپتىن ئالىپتە گۈل
كەشتىلەنگەن بولۇپ ، پېرلىنىڭ ھۆسننى تېخىمۇ ئاچقاندى ، ئۇ
گويا مىسلىسىز جۇلالىق ئوتقاش ئىدى .

كىيىم ۋە بالا ھەقىقەتەن باشقىلارنىڭ دىققىتىنى تارتاتتى ،
بۇنداق ۋاقىتتا ، كىشىلەر مۇقەررەر ھالدا خىستېر پرونىڭ
مەيدىسىدىكى بەلگىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرەتتى . بۇ بالىنى يەنە بىر
شەكىلدىكى قىزىل خەت ، يەنى تىرىك قىزىل خەت دېيىشكە
بولاتتى . بۇ قىزىل ھاقارەت خىستېرغا چوڭقۇر داغلارنى قالدۇرغان
بولۇپ ، ئۇنىڭ ھەممە ئۇقۇملىرى مۇشۇ شەكىلنى ۋاسىتە قىلاتتى ،
ئۇ ئاشۇ ھاقارەتنىڭ ماسلانمىسىنى كۆڭۈل قويۇپ ياساپ چىقتى ،
ئۇ يېتەرلىك ۋاقىت سەرپ قىلىپ ، مېھىر ئويىپىكتى ھەمدە گۇناھ
ۋە كۈلپەتنىڭ بەلگىسى بولغان بۇ ئەسەرنى بىنورمال ھالدا ياراتتى .
پېرل راستتىنلا بۇ ئىككى نەرسىنى ئۆزىگە مۇجەسسەم قىلغانىدى ،
دەل مۇشۇ پەيتتە خىستېر بالىسىنىڭ تاشقى قىياپىتى ئارقىلىق
ئۆزىنىڭ قىزىل خېتىنى تەلتۈكۈس ئىپادىلەشكە مۇۋەپپەق
بولالىغانىدى .

ئانا - بالا ئىككىسى بۇ بازارغا كەلگەندە ، پروتېستانت
مۇخلىسلىرىنىڭ بالىلىرى ئويۇنلىرىنى توختىتىپ ، بويۇنداپ
قاراشتى ھەم جىددىي تەرزىدە غۇلغۇلا قىلىشتى :
— قارا ، قىزىل بەلگىسى بار خوتۇن كەلدى ، قىزىل بەلگىگە
ئوخشايدىغان كىچىك مەخلۇقمۇ يېنىدا بار ئىكەن ! ئوبدان بولدى ،
ئۇلارغا لاي ئاتايلى !

پېرل قەيسەر ئىدى ، ئۇ قاپقىنى تۈرۈپ ، پۇتلىرىنى يەرگە
ئۇرۇپ ، ۋەھىمە سالىدىغان ھەرىكەتلەرنى قىلىپ ، ئۈشتۈمتۈت
ھۇجۇم قىلىۋىدى ، بالىلار قاچتى . ئۇ خۇددى كىچىك ئالۋاستىدەك
ياكى قانىستى يېتىلمىگەن جازا پەرشتىسىدەك غەزەپ بىلەن
قوغلىدى . ئۇ شۇنداق سۈرەن سالىدىكى ، قېچىۋاتقان بالىلار چۆچۈپ
كەتتى . پېرل غەلبە بىلەن قايتىپ كېلىپ ، ئانىسىغا قاراپ
كۈلۈمسىرىدى .

ئۇلار گوپېرناتور بېلىڭخامنىڭ تۇرالغۇسىغا ئامان - ئېسەن يېتىپ كەلدى. بۇنداق ھەيۋەت ياغاچ قۇرۇلمىلىق تۇرالغۇ ئۇسلۇبىنى كونا شەھەرلەرنىڭ رەستىلىرىدىن ھازىرمۇ كۆرگىلى بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە بۇنداق ئۆيلەرنى مۇخ قاپلاپ، ئۆرۈلۈپ چۈشەي دەپ قالغانىدى، ئاشۇ گىرىمىسەن خانىلاردا يۈز بېرىپ غايىب بولۇپ كەتكەن تۈرلۈك قىسمەتلەر ئۇنتۇلغان ياكى ساقلانغان بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، كىشىنى ئېچىندۇرمەي قالمايتتى. ئۆز زامانىسىدا بۇ ئۆيلەر يېڭى بولۇپ، كۈن نۇرى يالتىراپ تۇرغان دېرىزىلەردىن ئادەمات مەئشەتلىرى نامايان ئىدى. بۇ ئائىلىدە تېخى ئۆلۈم - يىتىم بولۇپ باقمىغان، تۇرالغۇدىن گۈللەپ ياشناش مەنزىرىسى چىقىپ تۇراتتى. ئۆينىڭ سىرتى سۇۋالغان بولۇپ، سۇۋاققا ئەينەك پارچىلىرى ئارىلاشتۇرۇلغانىدى. قۇياش نۇرىنىڭ تامغا چۈشۈشى بىلەن تام خۇددى ئالماس چېچىۋەتكەندەك يالتىراپ كېتەتتى. بۇنداق جۇلالىق مەنزىرە بىر پروتېستانت مۇخلىسىغا ئانچە ماس كەلمەيتتى، بەلكى بۇ ئالاۋۇدۇننىڭ قەسرگە يارىشاتتى. ساراينىڭ ئالدى تەرىپى قەدىمكى ئېسىللىق چىقىپ تۇرىدىغان، غەلىتە، سىرلىق ئادەملەر ئوبرازى ۋە قىياپەتلەر بىلەن بېزەلگەن بولۇپ، بۇلار بىنا پۈتۈپ، سۇۋايدىغان ۋاقىتتا چۈشۈرۈلگەن، مانا بۇلار كېيىنكىلەر زوق ئالىدىغان نەرسىلەرگە ئايلىنىپ كەتكەنىدى.

پېرل پارقىراق، ئالاھىدە بىنانى كۆرۈپ ھاياجانلىنىپ كەتتى، ئۇ ئانىسىغا تامدىكى نۇرنى سۈيۈپ بەر، ئوينايمەن، دېدى. — ياق، قوزام، — دېدى ئانىسى، — نۇرۇڭنى ئۆزۈڭ تاپ، ساڭا نۇر بېرەلمەيمەن.

ئۇلار دەرۋازا ئالدىغا كەلدى، دەرۋازا ئەگمە بولۇپ، ئىككى تەرىپىدە ئىنچىكە مۇنار بار ئىدى. مۇنارنىڭ ئالدى تەرىپى بولسا ياغاچ پەنجىرىلىك ئىدى. خىستېر پرون دەرۋازىدىكى بولقىنى ئېلىپ ئوردى، گوپېرناتورنىڭ مالىيە دەرھال پەيدا بولدى. ئۇ ئەسلىدە ئەنگلىيىنىڭ ئىركىن پۇقراسى بولۇپ، بۇ يەردە مالايلق قىلغىلى يەتتە يىل بولغانىدى. مالاي بەئەينى خوجاينىنىڭ

مۈلكىدە كالا ئىدى ، ئۇنى كالا ۋە ئورۇندۇقلارغا ئوخشاش
ئالماشتۇرغىلى ھەم ساتقىلى بولاتتى . ئەينى دەۋر ئەنگلىيە
جەمەتىنىڭ قورۇلىرىدىكى مالايىلار كۆك رەڭلىك كىيىم كىيەتتى ،
بۇ مالايىمۇ شۇنداق ئىدى .

— گوېرناتور بېللىڭخام بارمۇ ؟ — سورىدى خىستېر .
— بار ، ئۆيدە ، — مالاي جاۋاب بەرگەچ كۆزلىرىنى قىزىل
خەتكە تىكتى ، ئۇ بۇ يەرگە كەلگەندىن بېرى ، مۇنداق بەلگىنى
كۆرۈپ باقمىغانىدى ، — خوجايىن بار ، ئىككى باستېر ۋە بىر
دوختۇر بىلەن بىللە ، ھازىر كۆرۈشەلمەسلىكىڭىز مۇمكىن .
— بىراق ، مەن يەنىلا كىرىشىم كېرەك ، — دېدى خىستېر
پرون . خىستېرنىڭ قەتئىي قىياپىتى ۋە ئۇنىڭ مەيدىسىدىكى
چاقناپ تۇرغان بەلگىنى كۆرۈپ ، بۇ ئېسىلزادە خانىم بولسا
كېرەك ، دەپ ئويلاپ قالغان مالاي قارشىلىق كۆرسەتمىدى .
ئۇلار زالغا باشلاندى . گوېرناتور بېللىڭخام مۇستەملىكە
زېمىنىدىكى بۇ تۇرالغۇسىنى يۈرتىدىكى بايلارنىڭ تۇرالغۇسىدەك
قىلىپ لايىھىلەتكەنىدى ، ئەمما ئىشلەتكەن ماتېرىياللارنىڭ
سۈپىتى ، كىلىمات ۋە ئىجتىمائىي ئالاقىلەرنىڭ پەرقىگە ئاساسەن
قۇرۇلۇشتا نۇرغۇن ئۆزگىرىشلەر بولغانىدى . سارايدىكى كەڭ ۋە
مۇۋاپىق ئېگىزلىكتىكى زال پۈتۈن ساراينى تۇتاشتۇرغان بولۇپ ،
ئومۇمىي پائالىيەت مەركىزى بولۇپ شەكىللەنگەنىدى ، سارايدىكى
خانىلارغا مۇشۇ زال ئارقىلىق بىۋاسىتە ياكى ۋاسىتىلىك ھالدا
ئۆتكىلى بولاتتى . زالنىڭ بىر تەرىپىدىكى ئىككى مۇنارنىڭ
دېرىزىسىدىن كۈن نۇرى چۈشۈپ تۇراتتى . ئىشكىنىڭ ئىككى
قاسنىقىدا كىچىك چاسا شەكىللەنگەنىدى . زالنىڭ يەنە بىر تەرىپى
پەردىلەنگەن كۆپۈنگۈ دېرىزە بىلەن بەكلا يورۇتۇۋېتىلگەنىدى .
بۇنداق كۆپۈنگۈ دېرىزە تامنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتكەن بولۇپ ،
خۇددى قەدىمكى كىتابلاردىن كۆرگىنىمىزدىكىدەك ، ئۇنىڭدا
سېلىنچىلىق ئورۇن بار ئىدى . ئۇ يەردە قېلىن بىر كىتاب
ئېچىقلىق تۇراتتى ، بەلكىم ئۇ «ئەنگلىيە يىلنامىسى» دېگەنگە
ئوخشاش يىرىك كىتابلار بولسا كېرەك . ھازىر كىشىلەر زەر

تاشلىق كىتابلارنى ئۈستەللەرگە قويۇپ قويىدىغان بولۇپ قالدى . مېھمانلار ئۇنى خالىغانچە ۋاراقلىسا بولاتتى . زالىدىكى جاھازلار ، يۆلەنچۈكىگە نەپىس قىلىپ دۈب گۈللىرى ئويۇلغان بىرقانچە ئېغىر ئورۇندۇقلار ، يەنە بىر يۈرۈش ئۈستەل ھەمدە ئېلىزابېت دەۋرىدىكى ياكى ئۇنىڭدىنمۇ بۇرۇنقى دەۋردىن قالغان تولۇق بىر يۈرۈش ئەسلىھەلەرنى گوبېرناتور يىراق ئەنگلىيىدىن ئەكەلگەن بولۇپ ، ئۈستەلدە ئىنگىلىزلارنىڭ مېھماندوستلۇقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ، تۇتقۇچلۇق يوغان رومكا قويۇقلۇق تۇراتتى . مۇبادا خىستېر بىلەن پېرل قارايدىغان بولسا ، رومكىنىڭ تېگىدىكى قېلىپ قالغان پېۋا كۆپۈكلىرىنى كۆرگەن بولاتتى .

تامدا بىر قاتار سۈرەت بولۇپ ، بۇلار بېلىڭخام جەمەتىنىڭ ئەجدادلىرى ئىدى ، بەزىلىرىنىڭ ئۈچىسىدا ساۋۇت بار ئىدى ، بەزىلىرى تىك پۈرمە ياقىلىق ئاق يەكتەك كىيىۋېلىشقان بولۇپ ، ئەلىپازى سۈرلۈك ئىدى . بۇ شۇ دەۋر سۈرەتچىلىكىدىكى بىر ئالاھىدىلىك ئىدى ، بەجايىكى ، بۇلار مۇھىم ئەربابلارنىڭ روھىنىڭ ئۆزى بولۇپ ، تىرىكلەرنىڭ بارلىق ئىشلىرىغا ئۆتكۈر تەنقىدىي نەزەر بىلەن تىكىلىپ تۇراتتى .

زالنىڭ تاملىرىغا دۈب شاللىرى مىخلانغان ، مەركىزىگە بىر يۈرۈش ساۋۇت - دۈبۇلغىلار ئېسىقلىق ئىدى . بۇلار رەسىمىدىكىدەك كونا ئەمەس ، بەلكى يېڭى ئىدى . بۇلارنى گوبېرناتور بېلىڭخام يېڭى ئىنگىلاندىقا كەلگەن يىلى لوندوندىكى بىر ئۇستا ياساپ بەرگەنىدى . بۇلار دۈبۇلغا ، كۆكرەكلىك ، بويۇنلۇق ۋە خەنجەرلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى . بۇ قوراللار ، بولۇپمۇ دۈبۇلغا بىلەن كۆكرەكلىك سۈرتۈپ پارقىرىتىۋېتىلگەن بولۇپ ، ئۇنىڭدىن قايتقان شوللار تاختاينى يورۇتۇۋەتكەنىدى . بۇ نەرسىلەر ھەرگىز تىزىپ قويۇلىدىغان نەرسىلەر ئەمەس ئىدى ، جانابىي گوبېرناتور ئۇلارنى كىيىپ ، نۇرغۇن ھەربىي پاراتلاردا سۆلەت كۆرسەتكەنىدى ، مۇھىمى ئۇ بۇلارنى كىيىپ پىكور ئۇرۇشىدا ئاتاكىغا ئۆتكەنىدى . گوبېرناتور بېلىڭخامنىڭ ئەسلىي كېلىپ چىقىشى گەرچە ئادۋوكات بولسىمۇ ، ئەمما بىكون ، كوك ، نوي ۋە فىنچىلارنىڭ گېپىنى

قىلغاندا ، ئۇلارنى ئۆزىنىڭ سەپىدىشىدەك كۆرسىتەتتى . يېڭى دۆلەتنىڭ ۋەزىيىتى ئۇنى سىياسىيون ، ھۆكۈمدار ۋە ھەربىي خادىمغا ئايلاندۇرۇۋەتكەندى .

پېرل سىرتتىكىدەكلا خۇشال ئىدى ، پارقىراپ تۇرغان ساۋۇت - دۇبۇلغلارنى كۆرۈپ ئىنتايىن ھاياجانلاندى ، ئۇ چاقناپ كەتكەن كۆكرەكلىككە ئۇزاق قارىدى .

— ئاپا ، — دېدى ئۇ ، — مەن بۇ يەردىن سېنى كۆرۈۋاتىمەن ، قارىغىنا !

بالىسىنى خۇش قىلىش ئۈچۈن ، خىستېر كېلىپ قاراپ قويدى . كۆپۈنگۈ ئەينەك ئۇنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل خەتنى چوڭايتىپ ، ئۇنىڭ بەستىدىكى ئەڭ گەۋدىلىك نەرسىگە ئايلاندۇرۇپ قويدى . خىستېر گويىكى قىزىل خەت تەرىپىدىن توسۇۋېلىنغانىدى . پېرل قالپاقتىكى ئوخشاش سېيمانى كۆرسىتىپ ، ئانىسىغا قاراپ ھىجىياتتى ، چىرايىدىن شەيتانلىق ، بالىلارچە كەپسىزلىك چىقىپ تۇراتتى ، ئەينەك بۇ ھالەتنىمۇ كۆرسىتىپ تۇراتتى . مۇبالىغە ۋە دىققەت قىلىشلار خىستېر پروغا ئۇنى ئۆز بالىسى ئەمەس ، بەلكى شەيتان دەك ھېس قىلدۇردى .

— يۈر ، پېرل ، — دېدى خىستېر ئۇنىڭ قولىنى تارتىپ ، — ئاۋۇ چىرايلىق باغنى كۆرۈپ كېلەيلى ، بەلكىم بىز ئۇ يەردىن ھەر خىل گۈللەرنى ، ئورماندىكىدىنمۇ چىرايلىق گۈللەرنى كۆرەلەيمىز .

پېرل زالىنىڭ بىر چېتىدىكى كۆپۈنگۈ دېرىزىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ، ئەتىرگۈللەرنى كۆردى . ئۇ قىزىل ئەتىرگۈلنى ئۆزىمەن ، دەپ ۋارقىرىدى ، ھاي دېگەنگىمۇ ئۈنىمىدى ، — بوشراق ، بالام ، بوشراق ، — دېدى ئانا جىددىي تۈستە ، — ۋارقىرىما ، سۆيۈملۈك قوزام ! باغدا باشقىلار پاراخلىشىۋاتقانداك قىلىدۇ ، گوېېرئاتور كەلدى ، باشقىلارمۇ باردەك قىلىدۇ .

باغدىكى باراقسان يولىنىڭ ئۇ تەرىپىدە بىرقانچە ئادەم ئۆيگە قاراپ كېلىۋاتاتتى ، پېرل ھاي دېگەنگە ئۈنىماي ۋىچىرلاپ ، ئاخىر تىنچىدى .

8. گۆدەك بىلەن باستېر

ئۇچىسىغا كەڭ يەكتەك ، بېشىغا ياشانغانلارنىڭ ئۆي ئىچىلىك شەپكىسىنى كىيىۋالغان گوبېرناتور بېللىڭخام ئالدىدا كېتىپ باراتتى . ئۇ ئۆزىنىڭ روزغارىدىن ماختىنىۋاتقاندەك قىلاتتى ، ھەدەپ پىلان ۋە لايىھىلىرى ئۈستىدە سۆزلەۋاتاتتى . ئۇنىڭ ئاقارغان ساقىلىنىڭ ئاستىدا پادىشاھ جامېس دەۋرىدىكىدەك تىك پۈرمە ياقا تۇراتتى ، ئۇنىڭ بېشى بەئەينى يۇيۇندۇرغۇچى جوننىڭ پەتۈسقا ئېلىنغان بېشىغا ئوخشاپ قالغانىدى . ئۇنىڭ ئەپتى قاتمال ، سۈرلۈك ئىدى ، بۇنىڭغا قېرىلىق قوشۇلۇپ ، بار ئاماللار بىلەن مەئشەت ئىزدەپ يۈرگەن ھالىتىگە ماس كەلمىگەن بىر تەسىراتى بەخش ئېتەتتى . ئەستايىدىل كىشىلەر شۇنداق دەيدۇ ھەم شۇنداق ئويلايدۇ : ئىنسانلارنىڭ ھاياتى سىناق ۋە كۈرەشلەرگە دۇچ كېلىدۇ ، ئۆزلىرىنىڭ ھاياتى ۋە مېلىنى بەدەل قىلىشقا ھەر زامان تەيياردەك ئويلىشىدۇ ، لېكىن ئىشرەت ۋە مەئشەتتى رەت قىلىشتىن ئىبارەت ئەقىدە مەسىلىسىگە كەلگەندە ، ئۇلارنى ئۆزلىرىنىڭ دېگىنى بويىچە ئىش قىلىدۇ دەپ ئويلىساڭ ، خاتا قىلغان بولىسەن . مەسىلەن ، ماختاشقا ئەرزىيدىغان باستېر جون ۋىلسون بۇ ئەقىدىنى تىلغا ئېلىپ باقمىغان . ئۇ گوبېرناتور بېللىڭخامنىڭ كەينىدىن كېلىۋاتاتتى . گوبېرناتورنىڭ مۇرىسىدىن ئۇنىڭ چار ساقاللىرىنى كۆرگىلى بولاتتى . ئۇ نەشپۈت ۋە شاپتۇللارنى يېڭى ئىنگلاندىنىڭ كىلىماتىغا ئۆزلەشتۈرگىلى بولغانىكەن ، قىزىل ئۈزۈمنىمۇ تاملارغا ئارتىپ ئوبدان ھوسۇل ئالغىلى بولىدۇ ، دەپ تەكلىپ بېرەتتى . ئەنگلىيە دىنىي جەمئىيىتىنىڭ قويندا يېتىلگەن بۇ قېرى باستېر گۈزەل ھەم ياخشى نەرسىلەرگە بولغان شەيدالىقنى ئاللىبۇرۇنلا

يېتىلدۈرگەندى . ئۇ ۋەز سۈپىسىدا خىستېر پرونى ئەيىبلەنگەندە شۇ قەدەر كەسكىن بولسىمۇ ، تۇرمۇشتىكى مۇلايىملىقى ھەم كەڭ قورساقلىقى بىلەن باشقا باستىرلارغا قارىغاندا كۆپ ھۆرمەت قازانغانىدى .

گوبېرناتور ۋە جانابىي ۋىلسوننىڭ كەينىدىن يەنە ئىككى مېھمان كېلىۋاتاتتى : بىرى ، خىستېر پرون سازايى قىلىنغان مەيداندا ئۆزى خالىمىغان ھالدا قىسقا رول ئالغان باستىر ئارتور دىمىسدېل ئىدى ، يەنە بىرى بولسا روج چىللىڭۋورس ئىدى . داۋالاشقا ماھىر بۇ ئادەمنىڭ بازاردا تۇرۇپ قالغىنىغا ئىككى - ئۈچ يىل بولۇپ قالغانىدى . ياش باستىر دىنىي جەمئىيەتتە ئۆلەر - تىرىلىشىگە باقماي بېرىلىپ ئىشلەپ ، سالامەتلىكى كاردىن چىقاي دېگەندى ، شۇڭا بۇ تېۋىپنىڭ ياش باستىرنىڭ دوستى ۋە دوختۇرى بولۇپ قېلىشى چۈشىنىشلىك ئىدى .

ئالدىدا كېلىۋاتقان جانابىي گوبېرناتور پەشتاققا چىقىپ ، زالىنىڭ دېرىزىسىنى ئاچتى - دە ، پېرلىنى كۆردى ، خىستېر پرون پەردە كەينىدە توسۇلۇپ قالغانىدى .

— بۇ نېمە ئىش ؟ — گوبېرناتور بېللىڭخام ئوتقاشتەك قىز بالىنى كۆرۈپ ، ھەيرانلىق بىلەن سورىدى ، — راستىنى دېسەم ، پادىشاھ جامېس دەۋرىدە شەرەپكە نائىل بولۇپ ئوردىدىكى نىقابلىق تانىسلاردا ئۆزۈمنى نامايان قىلغاندىن بېرى ، بۇنداق قىز بالىنى كۆرۈپ باقمايتىمەن ، ئۇ قانداقسىگە بۇ زالدا پەيدا بولۇپ قالدىكەنە ؟

— ھە ، راست ! — دېدى باغرى يۇمشاق ۋىلسون جانابلىرى ، — قىزىل پەيلىك بۇ قۇش قانداق قۇشكەنە ؟ قۇياش نۇرى رەڭدار دېرىزىدىن ئۆتۈپ ، پۇل ئۈستىدە زەر ۋە ھال رەڭ سىياقلارنى پەيدا قىلغاندا مۇشۇنداق ئىنساننى كۆرگەندەك قىلىمەن ، لېكىن ئۇ يۇرتتىكى ئىش ئىدى . قىزچاق ، سىز كىم ؟ ئاپىڭىز نېمىشقا سىزنى بۇنداق ياساپ قويدى ؟ سىز خرىستىئان بالىسىمۇ ؟ سىز «دىنىي تەلىمات دەستۇرى»نى بىلەمسىز ؟ سىز

جىننىڭ پۇشتىمۇ ياكى پەرىشتىنىڭ؟ بىز تېخى رىم كاتولىكلىرىنىڭ بارلىق مىراسلىرىنى كونا ئىنگلاندا قالغان چېغى دەپ ئويلايتۇق .

— مەن دېگەن ئاپامنىڭ بالىسى ، — دېدى بۇ قىزىل سايە جاۋابىن ، — مېنىڭ ئېتىم پېرىل .

— پېرىل؟ قىزىل ياقۇت دېگەن تۈزۈك ئەمەسمىدى ياكى قىزىل كەھرېۋا ، قىزىل ئەتىرگۈل دېسە قانلىق شاركەن ، — دېدى قېرى باستېر ، ئۇ پېرىلنىڭ يۈزىنى سىلىماقچى بولدى ، — ئاپىڭىز قېنى؟ ھە ، چۈشەندىم ، — دېدى ئۇ تولۇقلاپ ، ئاندىن گوپېرناتورغا بۇرۇلۇپ پىچىرلىدى ، — بىز گېپىنى قىلغان ھېلىقى بالا شۇ ، قاراڭ ، بەختسىز خىستېر پرون ئۇنىڭ ئانىسى بولىدۇ .

— شۇنداقمۇ؟ — دېدى گوپېرناتور ، — ياق ، بىز شۇنداق قارىيالايمىزكى ، بۇنداق بالىنىڭ ئانىسى ئەسلىدە بابىلونچە قالتىس ئاياللاردىن بولۇشى كېرەك ئىدى . ھېلىمۇ ئۇ ئايال ۋاقتىدا كەلگەندەك قىلىدۇ ، ئىشىنى ھەل قىلىۋېتەيلى . گوپېرناتور بېلىڭخام زالغا كىردى ، كەينىدىن ئۈچ جانابمۇ كىردى .

— خىستېر پرون ، — دېدى ئۇ سۈرلۈك كۆزلىرىنى قىزىل خەتلىك ئايالغا تىكىپ ، — يېقىندىن سېنىڭ ئىشىڭ ھەققىدە كۆپ كېڭەشتۈق ، ئەركىنلىك توغرىسىدىمۇ ئەستايىدىل توختالدۇق . ئەمدى نەق گەپنى قىلساق ، ئۆلمەس روھقا ئىگە بىر بالىنى تېپىلىپ كەتكەن بىر ئايالنىڭ تەربىيىسىگە تاپشۇرۇپ بېرىپ ، كۆڭلىمىز ئارام تاپارمۇ؟ قېنى ، ئويلاپ باققىن ، ئۇنى سەندىن ئايرىپ ئاددىي - ساددا كىيىندۈرۈپ ، مۇنتىزىم تەربىيىلەپ ، پانىي ۋە باقىيىنىڭ ھەقىقەتلىرىنى بىلدۈرسەك ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەر زامان ياخشى بولىدۇغۇ دەيمەن؟ بۇ جەھەتتە ، بالاڭغا نېمە قىلىپ بېرەلەيسەن؟

— مەن بۇ يەردە ئۆگەنگەنلىرىمنى بالامغا ئۆگىتەلەيمەن ، — دېدى خىستېر قولىنى قىزىل خەتنىڭ ئۈستىگە قويۇپ .

— ھەي خوتۇن ، ئەنە ئاۋۇ سېنىڭ ئۇياتلىق بەلگەڭ ! — دېدى ئەمەلدار جاناب كەسكىن قىلىپ ، — دەل شۇ خەتنىڭ كاساپىتىدىن بالاڭنى باشقىلارنىڭ تەربىيىسىگە بەرمەكچى بولۇۋاتىمىز .
— بىراق ، — ئانىنىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتتى ، لېكىن ئۇ ئۆزىنى بېسىۋېلىپ ئېيتتى ، — قىزىل خەت مېنى تەربىيىلىدى ، ھەر دەققە مېنى تەربىيىلەۋاتىدۇ . مەن ساۋاق ئېلىپ ، بالامنى زېرەك ، ياخشى قىلىپ تەربىيىلەيمەن ، گەرچە بۇلارنىڭ مەن ئۈچۈن پايدىسى بولمىسىمۇ .
— بىز ئىنچىكە ئويلاپ قارار چىقىرىمىز ، — دېدى

بېلىڭخام ، — تەدبىرىمىز ھەققىدىمۇ ئەستايىدىل ئويلىشىمىز . مەرھەمەتلىك ۋىلسون ئەپەندى ، پېرىلنى بىر تەكشۈرۈپ كۆرۈڭ . بىز ھازىرچە ئۇنى شۇنداق چاقىرىپ تۇرايلى ، بۇ بالىدا مۇشۇ يېشىدا بولۇشقا تېگىشلىك خرىستىئان تەربىيىسى بارمۇ ، يوق ؟
قېرى باستىر ساپادا ئولتۇرۇپ پېرىلنى تىزىدا ئولتۇرغۇزماقچى بولدى ، پېرىل ئوچۇق دېرىزىدىن قېچىپ چىقىپ كەتتى - دە ، ئېگىز پەشتاختا تۇرۇۋالدى . ئۇ خۇددى رەڭلىك ئىسسىق بەلۋاغ قۇشىدەك ئوچۇپ كېتىشكە تەييارلا ئىدى . ۋىلسون ئەپەندى تەئەججۈپلەنگەن بولسىمۇ ، ئۆزىنىڭ سىناقلىرىنى داۋام قىلدۇردى :

— پېرىل بالام ، سىزنى كىم ياراتقان ؟
پېرىل كىمنىڭ ياراتقانلىقىنى ئېنىق بىلەتتى ، خىستېر پرون تەقۋادار دىنىي ئائىلىدە چوڭ بولغاچقا ، پېرىلگە پەرۋەردىگار ھەققىدىكى ھەقىقەتلەرنى بىلدۈرۈشكە باشلىغانىدى . ئىنسان روھى ھەرقانچە خام بولسىمۇ ، ھىدايەتكە دائىر ھەقىقەتلەرنى قىزغىن قوبۇل قىلالايدۇ . پېرىل ئۈچ ياشتا بولسىمۇ ، زېرەك ئىدى ، «يېڭى ئىنگلاند قوللانمىسى» ، «دىنىي تەلىمات دەستۇرى» گە دائىر دەسلەپكى سىناقلاردىن ئۆتەلەيتتى ، گەرچە بۇ ئىككى كىتابنىڭ قانداقلىقىنى بىلىپ كەتمىسىمۇ . لېكىن ، ئادەتتىكى بالىلاردىكى بەگۋاشلىق پېرىلدا ئون ھەسسە بار ئىدى . لايىقىدا بولمىغان مۇشۇ

پەيتتە ، بەگۋاشلىق ئۇنى راسا ئىلكىگە ئالغان بولۇپ ، بىر بولسا جىم بولۇۋالاتتى ، بىر بولسا باشقا بىرنېمىلەرنى دەيتتى . بۇ بالا قوللىرىنى ئاغزىغا سېلىۋېلىپ ، مۇرۇۋەتلىك ۋىلسون ئەپەندىنىڭ سوئالىغا جاۋاب بەرمىدى ، ئاخىرىدا ئۇ : مەن يارىتىلغان ئەمەس ، بەلكى ئاپام مېنى تۈرمىنىڭ قېشىدا ياۋا ئەتىرگۈللۈكتىن ئۈزۈۋالغان» دەپ جاۋاب بەردى .

قېرى روج چىللىڭقۇورس كۈلۈمسىرىگەن ھالدا ياش باستىرغا نېمىلەرنىندۇر پىچىرلىدى . خىستېر پرون چىللىڭقۇورسقا قارىدى . مۇشۇنداق جىددىي پەيتتە ، ئۇ ئۇنىڭغا ھەيرانلىق بىلەن دىققەت قىلماي تۇرالمىدى ، ئۇنىڭ تاشقى قىياپىتىدە چوڭ ئۆزگىرىشلەر بولغانىدى . خىستېر ئۇنىڭ بىلەن بىلىشكەندىن بۇيان ، ئۇنىڭ رەڭگى سەت قارىداپ ، قامىتىمۇ بەك پۈكۈلۈپ كېتىپتۇ . ئۇلارنىڭ كۆزلىرى دوقۇرۇشۇپ قالدى ، بىراق خىستېر دەرھال نەزىرىنى يۈز بېرىۋاتقان ئىشلارغا يۆتكىۋالدى .

— نېمىدىگەن قورقۇنچلۇق ، — دېدى گوپېرئاتور ، ئۇ پېرلىنىڭ جاۋابىدىن پەيدا بولغان ئەندىكىشتىن ئاستا - ئاستا قۇتۇلغانىدى ، — ئۈچ ياشقا كىرىپ قالغان بالا تۇرۇپ ، ئۆزىنىڭ ياراتقۇچىسىنى دەپ بېرەلمىدى . شۈبھىسىزكى ، ئۇ ئۆزىنىڭ روھى ، ئازغۇنلۇقى ۋە كەلگۈسى تەقدىرى ھەققىدە ھېچنېمىنى ئۇقمايدىكەن ! جانابىلار ، ئەمدى باشقا نەرسىلەرنى سوراپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى قالمىدى .

چىرايى دۈشمەنلىك تۈس ئالغان بۇ پروتېستانت ئەمەلدارغا قارىغىنىچە خىستېر پېرلىنى ئالدىغا تارتىپ ، چىڭ قۇچاقلنىۋالدى . ئۇ بۇ دۇنيا تەرىپىدىن تاشلىۋېتىلگەندى ، شۇ قەدەر غېرىب ئىدىكى ، ئۇنىڭ روھىي ھاياتىنى پەقەت پېرلا ھىمايە قىلىپ تۇراتتى . ئۇ تارتقۇزۇپ قويۇشقا زادى بولمايدىغان ھوقۇقىنى ئېلىۋالسىمەن دەۋاتقان بۇ دۇنيا بىلەن تىرىكشىۋاتقانلىقىنى ، ئۆلگۈچە قارشىلىق قىلىش لازىملىقىنى ھېس قىلىپ يەتتى .

— پەرۋەردىگار سىلەر تارتىۋالغان نەرسىلەرنىڭ ئورنىنى

تولدۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن ماڭا بۇ بالىنى بەردى ، — دېدى خىستېر
ۋارقىراپ ، — ئۇ مېنىڭ ئامىتىم ھەم ئاپىتىم ، ئۇ مېنى ھايات
قالدۇردى ، جازانى قوبۇل قىلىشىمغا سەۋەبچى بولدى .
كۆرۈۋاتامسىلەر ، ئۇنىڭ ئۆزىلا قىزىل خەت ! ئۇ جەلپكارلىققا
ئىگە ، ئۇ مىليون ھەسسە جىق كۈچ بىلەن مەن تارتىۋاتقان جازاغا
كەپارەت بولالايدۇ . مەن ئۆلمىگۈچە سىلەر ئۇنى تارتىۋالالمايسىلەر .
— ناتىۋان ئايال ، — دېدى دىيانەتلىك قېرى باستېر ، —
پېرل غەمخورلۇققا ئېرىشىدۇ ، سەن يەتكۈزگەن مېھرىدىن نەچچە
مىڭ ھەسسە جىق شەپقەتكە ئېرىشىدۇ .

— خۇدا بۇ بالىنى ماڭا تاپشۇرغان ، — تەكرارلىدى خىستېر ،
بۇ سۆز ئاۋازىنىڭ چوڭلۇقىدىن يىغلىغاندەك چىقىپ كەتتى ، —
پېرلنى بەرمەيمەن ! — بۇ يەرگە كەلگەندە ئۇ ھاياجانلىنىپ
كېتىپ ، باياتىن بېرى قاراپمۇ قويمىغان ياش باستېر دىمىسىدىل
ئەپەندىگە بۇرۇلۇپ قارىدى ، — مەن ئۈچۈن گەپ قىلىپ قويۇڭ ،
سىز مېنىڭ روھىمغا مەسئۇل باستېرغۇ ، مېنى بەكرەك
چۈشىنىسىز ، ماڭا پېرل بولمىسا بولمايدۇ ، مەن ئۈچۈن گەپ
قىلىپ قويۇڭ . سىز مېنى چۈشىنىسىز ، ئۇلاردا كەم بولغان
ھېسداشلىق سىزدە تېپىلىدۇ ، سىز مېنىڭ قەلبىمنى چۈشىنىسىز
ھەم بىر ئانىنىڭ ھوقۇقىنى چۈشىنىسىز .

خىستېر پرونىڭ ھازىرقى ئەھۋالى ئۇنى ساراڭ قىلىۋېتەي
دېگەندى . ياش باستېر ئالدىغا ئۆتتى ، چىرايى تاتىرىپ ، مەيدىسىنى
تۇتۇۋالدى . ئۇ جىددىيلەشسىلا مۇشۇنداق قىلىقلارنى قىلاتتى ، شۇ
تاپتا ئۇ خىستېر سازايى بولغان چاغدىكىدىن بەكرەك ھارغىن ۋە
ئاجىز كۆرۈنەتتى ، كۈنسىرى ناچارلىشىۋاتقان سالامەتلىك
تۈپەيلىدىنمۇ ياكى باشقا سەۋەبتىنمۇ ، ئەيتاۋۇر ، ئۇنىڭ بىر جۈپ
يوغان كۆزلىرىنىڭ چوڭقۇر يېرىدە غەم ، ھەسرەتتىن باشقا يەنە
پاجىئەلىك بىر مەنزىرە تۇراتتى .

— ئۇنىڭ گېپى دۇرۇس ، — ياش باستېر ئېغىز ئاچتى ،
ئۇنىڭ شېرىن ، يۇمشاق ئاۋازى تىترىگەندەك قىلىسمۇ ، زالدا ئەكس

سادا پەيدا قىلىپ ، ساۋۇت - دۇبۇلغلارنى جىرىڭلىتىۋەتتى ، —
ئۇنىڭ گېپى ئورۇنلۇق ، ئۇنى رىغبەتلەندۈرۈۋاتقان ھېسسىياتتىمۇ
ئەيىب يوق ! خۇدا ئۇنىڭغا بالا بەردى ، شۇنىڭدەك بالىنىڭ تەبىئىتى
ۋە ئېھتىياجىنى چۈشىنىدىغان تۇغما تالانت بەردى . بۇ بالىنىڭ
تەبىئىتى ۋە ئېھتىياجى شۇ قەدەر ئالاھىدىكى ، ئانا بولۇش تۈپەيلى
ئېرىشكەن ئىقتىدارغا باشقىلارنىڭ ئېرىشەلشى مۇمكىن ئەمەس ،
ئۇنىڭ ئۈستىگە ئانا - بالا ئوتتۇرىسىدا كىشىنىڭ قايىللىقىنى
قوزغايدىغان ئورتاقلىق بولىدۇ ئەمەسمۇ ؟

— نېمە بولىدىڭىز ، ئاق كۆڭۈل دىمىسىڭىز ئەپەندى ؟ — دېدى
گوپېرناتور سۆزنى بۆلۈپ ، — گېپىڭىزنى ئېنىقراق قىلىڭ !
— بولۇپمۇ ، — دېدى ياش باستىر گېپىنى
داۋاملاشتۇرۇپ ، — باشقا نۇقتىدىن قارىغاندا ، ھەممىنى ياراتقۇچى
خۇدا ، بىر قېتىملىق گۇناھقا ئازراق مەغپىرەت كۆزى بىلەن
قاراپ ، شەھۋانىيەت بىلەن مۇھەببەتنىڭ پەرقىگە قاتتىق ئېتىبار
بېرىپ كەتمىگەن ئەھۋاللارنىڭ بولۇشىنى نەزەرگە ئېلىپ باقساق
بولامدۇ ؟ بۇ بالا ئانىسىنىڭ نومۇسىزلىقى ۋە دادىسىنىڭ
گۇناھىدىن بولغان بالا ، ئۇ ئەلۋەتتە خۇدانىڭ ئىلكىدىكى ئىش ،
خۇدا ئۆزىگە ئايان ئۇسۇل بىلەن ئانىنىڭ قەلبىنى ئۆزگەرتىدۇ ،
شۇڭا ئانا زور سەمىمىيەت ۋە قاتتىق ئازاب - ئوقۇبەتتە ئۆز
بالىسىنى ئۆزى تەربىيەلەش ھوقۇقىنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ . ئۇ بالىغا
ھاياتلىق بەرگەن خۇدادىن بەخت تىلەۋاتىدۇ ! خۇددى ئانا ئۆزى
ئېيتقاندەك ، ئۇ ئۆز جازاسىغا كەپارەت تىلەۋاتىدۇ . ئۇ ئۆز
جازاسىنى ھەرقاچان بىلىپ تۇرۇشنى ، قاتتىق ئازابنىڭ تىكەندەك
سانجىلىپ تۇرۇشنى تىلەۋاتىدۇ ، ئۆزىنىڭ خۇشاللىقىنى بىتچىت
قىلىدىغان ئازابىنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ .

— سىز يەنىلا ياخشى ئېيتىڭىز ، — دېدى ئاق كۆڭۈل
ۋىلسون ئەپەندى ، — مەن تېخى بۇ ئايالنىڭ ئۆز بالىسىنى باھانە
قىلىشتىن باشقا ئوي - پىكىرلىرى يوق دەپتىكەنمەن .
— ئۇنداق ئەمەس ، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس ، — دىمىسىڭىز

ئەپەندى گېپىنى داۋاملاشتۇردى ، — ئىشىنىڭلاركى ، خۇدانىڭ بالىنى ئاپىرىدە قىلىشتىكى مۆجىزىسىگە ئۇ ئىشەندى ! شۇنداق ئويلايمەنكى ، خۇدانىڭ ئۇنىڭغا پەرزەنت ئاتا قىلىشتىكى مەقسىتىنىڭ ئۇنىڭ قەلبىگە ياردەم بېرىش ئىكەنلىكىنى ئۇ چۈشەندى . بۇنداق بولمىغاندا ، ئۇ گۇناھ پاتاقلىرىغا يەنە پېتىشتىن ، شەيتاننىڭ قايتا ئازدۇرۇشىدىن ساقىت بولالمايتتى . مەڭگۈلۈك شادلىق ياكى ھەسرەت ئېلىپ كېلىدىغان بۇ بالىنى ئۇنىڭغا قالدۇرۇش ئايال ئۈچۈن كۆپ پايدىلىق . ئۇ بالىسىنى باقسۇن ، ھىدايەتكە باشلىسۇن . شۇنداق قىلسا ، ئۇ ئۆزىنىڭ خاتالىقىنى ھەر ۋاقىت ئېسىدە ساقلايدۇ ، مانا بۇ خۇدا ئالدىدىكى مۇقەددەس قەسەم ، بۇ قەسەم ئايالنى تەربىيەلەيدۇ ، ئەگەر ئۇ بالىسىنى جەننەتكە ئېرىشتۈرەلسە ، بالىمۇ ئۇنى جەننەتكە ئېرىشتۈرىدۇ . مۇنداقچە ئېيتقاندا ، گۇناھكار ئانا گۇناھكار دادىدىن تەلەپلىكەرەك ، شۇڭا خىستېر پرون ۋە بىچارە بالا ئۈچۈن تەڭرىنىڭ ھۆكىمىنى قوبۇل قىلالى ، باشقا ئىشقا مەجبۇرلىمايلى !

— دوستۇم ، سۆزلىرىڭىز نەقەدەر سەممىي ، — دېدى روج چىللىڭئورس كۈلۈپ تۇرۇپ .

— شۇنداق ، مېنىڭ بۇ ياش بۇرادىرىمنىڭ گېپىنىڭ خېلى سالمىقى بار ، — دېدى ۋىلسون ئەپەندى تولۇقلاپ ، — قانداق قارايسىزكىن ، مۆھتەرەم بېللىڭخام ؟ ئۇنىڭ بۇ بىچارە ئايال ھەققىدىكى ئۆتۈنۈشلىرى قالتىسمىكەن ؟

— شۇنداق ، — دېدى ئەمەلدار ، — ئۇ دەلىللىدى ، شۇنداق قىلماي بولمىدى . باشقىلار كۈتۈلدىمىسلا بولدى . بەلگىلىمە بويىچە ، بۇ بالىدىن «دېنىي تەربىيە دەستۇرى»دىن سىناق ئېلىشقا ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلىشىمىز كېرەك . بۇ ئىشنى دىمىسدېل ئەپەندى ئىككىڭىزلەرگە تاپشۇردۇق . مۇۋاپىق پەيتتە ئۈنۈپىشى بۇ بالىنى مەكتەپكە ئاپىرىپ بەرسۇن ، ئۇ ئىبادەتنى ئۆگەنسۇن . ياش باستېر گېپىنى تۈگىتىپ ، كىشىلەردىن يىراقلىدى ، ئاندىن كەينىگە بىرقانچە قەدەم يېنىپ ، دېرىزىنىڭ قېلىن پۇرمە

پەردىسى بىلەن يۈزىنىڭ بىز يارىسىنى توسۇۋالدى. شەيتان قىز پېرل پۇتىنىڭ ئۈچىدا ئاۋايلاپ دەسسەپ، ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ قولىنى تۇتتى ھەم يۈزىگە ياقىتى.

— بۇنىڭغا جىن تېگىپتۇ زادى، — دېدى ۋىلسون ئەپەندى دىمىسىدېل ئەپەندىگە، — ئۇ ئايال پېرىخوننىڭ سۈپۈرگىسىگە مىنمەيمۇ ئۇچالغۇدەك.

— بۇنداق بالىنى كۆرۈپ باقماپتىكەنمەن! — دېدى روج چىللىڭۋورس، — ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئانىسىنىڭ ساپاسىنى كۆرۈپ يەتمەك تەس ئەمەس، جانابىلار، ئويلاپ بېقىڭلار، بۇ بالىنىڭ تەبىئىتىنى. ئۇنىڭ جۇغى ۋە مېجەزىدىن ئۇنىڭ دادىسى توغرىلۇق ئاقىلانە قىياس قىلىپ بېقىش پەلسەپە دائىرىسىدىن ھالقىپ كېتەرمۇ؟

— ياق، بۇنداق ئىشتا دىنسىز پەلسەپە بېشارەتلىرىنى قوغلىشىش گۇناھ بولىدۇ، — دېدى ۋىلسون ئەپەندى، — ئەڭ ياخشىسى، روزا ۋە ئىبادەتلەر بىلەن بۇ مەسىلىنى ھەل قىلايلى، بۇ سىر بىلەن ئېيتىشماي، خۇدانىڭ ئىرادىسى بويىچە تەبىئىي ئاشكارىلىنىشقا قالدۇرايلى. شۇنداق، ھەربىر ئىخلاسمەن ئەر بۇ تاشلاندىق بالىنى تەرىپلىسە بولىدۇ.

ئىش ياخشى ھەل بولدى، خىستېر پرون بالىسىنى ئېلىپ قايتتى. ئۇلار پەلەمپەيدىن چۈشۈۋاتقاندا، كىچىك بىر ئۆينىڭ دېرىزىسى ئېچىلدى. دە، ھىبىننىس خانىم بېشىنى چىقاردى، ئۇ گوبېرناتور بېللىڭخامنىڭ ئاچىسى بولۇپ، غەلىتىلىكى ۋە تاش يۈرەكلىكى بىلەن داڭلىق ئىدى (ئۇ بىرنەچچە يىلدىن كېيىن پېرىخون دەپ ئۆلۈمگە بۇيرۇلدى).

— ۋەي، ۋەي! — دېدى ھىبىننىس خانىم، ئۇنىڭ شۇم ئەپتى بەئەينى بۇ ئاۋات ماكانغا چۈشكەن كۆلەڭگىدەك ئىدى، — ئورمانلىقتا كۆڭۈل ئېچىش بولماقچى، مەن ھېلىقى نېگىر ئەرگە دەپ قويدۇم، بۈگۈن ئاخشام بىز بىلەن بىرگە بېرىشنى خالامسىلەر؟ خىستېر پرونمۇ قاتتىشىشى كېرەكقۇ!

— ئۇنىڭغا ئۆزرەمنى دەپ قويۇڭ ، — دېدى خىستېر كۈلۈپ تۇرۇپ ، — مەن ئۆيدە بالغا قارايمەن . ئەگەر ئۇلار بالامنى ئېلىۋالغان بولسا ، سىز بىلەن ئورمانلىققا بېرىپ ، نېگىر ئەرنىڭ تىزىملىكىگە ئىسمىمنى يېزىپ ، قېنىم بىلەن ئىمزا قوياتتىم . — ئۇنداق بولسا ، كېلەر قېتىم ئۇ يەردە كۆرۈشەيلى ! — پېرىخون ئايال قاپقىنى تۇرۇپ بۈگەپنى قىلىپ بولۇپ ، بېشىنى دېرىزە ئىچىگە ئالدى .

9 . دوختۇر

ئوقۇرمەننىڭ ئېسىدە بولسا كېرەك . روج چىلىڭئورس دېگەن نامنىڭ كەينىگە يەنە بىر نام يوشۇرۇنغانىدى . بۇ ئادەم ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى ئىسمىنىڭ تىلغا ئېلىنىشىنى قەتئىي خالىمايتتى . خىستېر پرونىڭ سازايسىنى كۆرۈۋاتقان توپنىڭ ئارىسىدا يول ئازابىنى تارتقان بىر قېرى ئەر تۇراتتى . ئۇ باياۋاندىن قۇتۇلۇپ چىقىپلا ، ئۇ ئارزۇ قىلىدىغان ئائىلىۋى ئىللىقلىقتىن دېرەك بېرىدىغان ئايالنىڭ گۇناھنىڭ ئۈلگىسىگە ئايلىنىپ ، سازايى سۈپىسىدا تۇرغانلىقىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى . ئايالنىڭ شان - شەرىپى پايمال بولۇۋاتاتتى ، بازارنىڭ ھەممە يېرىدە ئۇنىڭ ناشايان قىلىقلىرى سۆز - چۆچەك ئىدى . بۇ سۆز - چۆچەكلەر ئۇنىڭ تۇغقانلىرى ياكى ئۇنىڭ پاك مەزگىلىدىكى يارەنلىرى ئارىسىغا تارالسا ، كاساپىتى يۇقماي قالمايتتى ، بۇنداق كاساپەت ئۇنىڭ مۇناسىۋىتىنىڭ يېقىن ۋە يىراقلىقىغا مۇناسىپ رەۋىشتە ئوخشىمىغان نورمىدا تېگەتتى . بۇ بۇزۇق ئايال بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئەڭ زىچ ۋە مۇقەددەس بولغان بۇ ئەرگە نىسبەتەن تاللاش ئىمكانىيىتى بولۇپ تۇرۇقلۇق ، ئاشكارا ھالدا شەرەپ - نومۇسنى تاللاشنىڭ نېمە ھاجىتى ؟ ئۇ ئايالى بىلەن نومۇس سەھنىسىدە بىللە تۇرماسلىقىنى تاللىدى . ئۇنى خىستېر پروندىن باشقا ھېچكىم تونۇمايتتى . ئۇنىڭ خىستېرنىڭ ئاغزىنى قۇلۇپلاپ قويالايدىغان تەرىپىمۇ بار ئىدى . ئۇ ئۆزىنىڭ نامىنى ئىنسانىيەتنىڭ ئىسىم دەپتىرىدىن ئۆچۈرۈۋېتىش ، بۇرۇنقى پايدا - زىياننى كۆزدە تۇتقان تەقدىردىمۇ ، ئۆزىنى تۇرمۇشتىن يوق قىلىپ ، خۇددى ئىلگىرىكى مىش - مىش پاراڭلار يوق قىلىۋەتكەندەك يوق قىلىۋەتمەكچى بولدى . بۇ مەقسەتكە يەتكەن ھامان يېڭى نشان پەيدا بولدى ، يەنى يېڭى نشانى بار بولدى . بۇ نشان گۇناھلىق

بولمىسىمۇ ، دېگەندەك دۇرۇس ئەمەس ئىدى ، يەنە كېلىپ ئۇنىڭغا
يوشۇرۇنغان كۈچ پۈتۈن قۇدرىتىنى ئىشقا سېلىپ ئۇنى ھەرىكەتكە
سالالايتتى .

ئۇ ئۆز نىشانىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن ، روج چىلىڭغۇرس
دېگەن ئىسىم بىلەن پروتېستانتلارنىڭ بۇ كىچىككىنە بازىرىدا
تۇرۇپ قالدى ، ئۇنىڭغا باشقا دەستەك كەتمەيتتى ، ئۇنىڭدىكى
ئۆزگىچە بىلىملەرنىڭ ئۆزىلا كۇپايە قىلاتتى . ئۇنىڭ ئۆمرىنىڭ
يېرىمى تېببىي ئىلىم بىلەن ئۆتتى . ئۇ دوختۇر دېگەن نام بىلەن
بۇ يەردە پەيدا بولغاندا ، دەرھال قىزغىن قارشى ئېلىشقا ئېرىشتى .
ئەينى دەۋردىكى مۇستەملىكىدە ئىچكى - تاشقى تېببىي ئىلىملەرگە
پىششىق ئادەملەر ئاز ئىدى ، يەنە بىر جەھەتتىن ، دوختۇرلارنىڭ
دىنىي قىزغىنلىقىمۇ ئوكيان ھالقىپ ئۆتۈشكە پايلمايتتى . ئۇلار
ئادەملەرنىڭ تېنىگە ئىچكىرىلەپ كىرگەندە ياكى بارلىق
قابىلىيىتىنى ماددىي قاتلامدا ئىپادىلىگەندە ، مۇرەككەپ ئىنسان
جىسمى ئۇلارنى تاڭ قالدۇراتتى ، گويا ئادەم بەدىنىنىڭ ئىچكى
قىسمى ھەممە ھاياتلىقنى ئۆز ئىچىگە ئالغاندەك ھەمدە تەلۈكۈس
سەنئەت ئادەمنىڭ بەدىنىدىلا بولىدىغاندەك ، ئۇلار ھاياتلىقنىڭ ئۆزى
توغرىسىدىكى ئەڭ يۈكسەك پىكىرگە ئىگە ئەمەس ئىدى . قانداقلا
بولسۇن ، بوستوندىن ئىبارەت بۇ گۈزەل بازارنىڭ سالامەتلىك
ئىشلىرى ، يەنى تېبابەتكە ئائىت بارلىق ئىشلىرى ، دىنىي
جەمئىيەتنىڭ ئىجرائىيە ئەمەلدارى ۋە دورىگىرى بولمىش بىر
قېرىنىڭ باشقۇرۇشىدا ئىدى . ئۇنىڭ دىنىي ئىشلاردىكى كارامىتى
بىر ۋاراق قەغەزگە يېزىپ بېرىلگەن دورىغا قارىغاندا كىشىلەرنىڭ
ئىشەنچىگە بەكرەك ئىگە ئىدى . بىردىنبىر تاشقى كېسەللىكلەر
دوختۇرى ساتىراشلىق بىلەن ئاۋارە ئىدى ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۈستۈن
ھۈنەرلىرىنى ئىشقا سالىدىغان پۇرسەت يوق ھېسابتا ئىدى . بۇ
ئىككىسىگە نىسبەتەن روج چىلىڭغۇرس كۆزنى چاقىتىدىغان يېڭى
چولپان بولدى . ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇ كلاسسىك تېبابەتتىكى مول
بىلىمنى نامايان قىلدى ، ھەربىر رېتسېپتا تۈرلۈك تەركىب بار

بولۇپ ، دورا ياساش تەرتىپلىرىمۇ كارامەت ئىدى ، كىشىگە خۇددى ئۆلمەسلىكنىڭ دورىسىنى ياساۋاتقانداك تەسىرات بېرەتتى . ئۇ ئىندىئانلار تەرىپىدىن تۇتقۇن بولغاندا ، يەرلىك دورا گىياھلىرىنىڭ خۇسۇسىيىتىنى ياخشى ئىگىلىگەندى . ئۇ قىلچە ئايانماستىن بىمارلارغا شۇنداق دەيتتىكى ، تەبىئەت ياۋايىلارغا ئاتا قىلغان بۇ دوزىلار بىلىملىك دوختۇرلار ئەسىرلەردىن بۇيان تەجرىبە قىلىپ توپلاپ چىققان ياۋروپا كلاسسىك دورىگەرلىكى بىلەن بەسلىشەلەيدىغان قۇدرەتكە ئىگە .

كىشىلەر بۇ ناتونۇش ئالىمنى دىننىڭ بەزى يۈزەكى تەرەپلىرىدە بىزگە ئۈلگە بولالايدۇ دەپ قارايتتى ، ئۇ بۇ يەرگە كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا باستېر دىمىسدېلىنى ئۆزىگە دىنىي ئۇستاز قىلىپ تاللىدى . بۇ ياش باستېر ئوكسفوردتا ئۆلىمالارغا خاس ئىناۋەتكە ئىگە ئىدى ، ئۇنىڭ قىزغىن ئىخلاسمەنلىرىنىڭ قارشىچە ، ئۇ قەدىمكى ئەۋلىيالار خىرىستىئان ئەقىدىسى ئۈچۈن قىلغان خىزمەتلەرنى ھازىر ئانچە كۈچى بولمىغان يېڭى ئىنگلاند دىنىي جەمئىيىتىگە قىلسا ، گەپ - سۆزسىز ھالدا خۇدا ئالدىدا ئاشۇلارغا باراۋەر ئەجىرگە ئىگە بولارمىش . لېكىن ، ھازىر دىمىسدېل ئەپەندىنىڭ سالامەتلىكى يامانلىشىپ كېتىۋاتاتتى . ئۇنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىنى پىششىق بىلىدىغان ئادەملەرنىڭ ئېيتىشىچە ، ئۇنىڭ چىرايىنىڭ تاتراڭغۇ بولۇشى ئۇنىڭ ئىلىمگە زىيادە چۆكۈپ كەتكەنلىكىدىن ئىدى . ئۇ دىنىي رايوننىڭ مەسئۇلىيىتىنى تولۇق ئادا قىلاتتى ، چاكىنا جاھانساللىق مۇھىتىدا روھىيەت چىرىغىنى ئۆچۈرۈپ قويماسلىق ئۈچۈن ، كېچىلىرى بىدار ھالدا روزا تۇتاتتى . بەزىلەرنىڭ قارشىچە ، ئەگەر ئۇ ئۆلۈپ كەتسە ، بۇ ھال بۇ جاھاننىڭ ئۇنىڭ ئايىغىنى كۆتۈرۈپ تۇرۇشقا ئەرزىمىگەنلىكىدىن ئىدى . ئەكسىچە ، ئۇ ئەقىدىسىنى ئالاھىدە كەمتەرلىك ۋە ئاق كۆڭۈللۈك ئارقىلىق نامايان قىلاتتى : ئۇنىڭ بۇ دۇنيادىن كېتىپ قېلىشى ئۇنىڭ ئەڭ كىچىك بۇرچىمۇ ئۆتەش لايىقلىقىگە ئىگە بولالمىغانلىقىدىن بولاتتى . ئۇنىڭ سالامەتلىكىنىڭ كۈنساين

ناچارلىشىۋاتقانلىقىنىڭ سەۋەبىنى كىشىلەر ھەر خىل چۈشەندۈرسىمۇ ، شۇنىسى ئېنىقكى ، ئۇنىڭ تېنى ئاجىزلاشماقتا ئىدى ، ئاۋازى يېقىملىق بولسىمۇ ، زەئىپلىشىپ بارماقتا ئىدى . كىشىلەرنىڭ كۆزىتىشىچە ، ئۇ بىرەر ئىشتىن چۆچۈپ كەتسە ، مەيدىسىنى تۇتۇۋالاتتى ، چىرايى گاھ قىزىرىپ ، گاھ تاتىراتتى ، بەك ئازايلىنىپ كېتەتتى .

ياش باستېرنىڭ سالامەتلىكى ئاشۇنداق . روج چىللىڭئورس بۇ بازارغا كەلگەندە ، ئۇنىڭ ئەھۋالى خېلىلا خەتەرلىك ئىدى . بۇ ياشنىڭ ئۈمىد نۇرى ئۆچۈپ قالايلا دېگەندى . چىللىڭئورسنىڭ قەيەردىن كەلگەنلىكى توغرىسىدا ھېچكىم بىر نەرسە دەپ بېرەلمەيتتى ، ئۇ ئاسماندىن چۈشتىمۇ ياكى جەھەننەمدىن ئۈندىمۇ ، بۇنىسى نامەلۇم ، ئىشقىلىپ بۇ سىرلىق ئىش كىشىلەر تەرىپىدىن مۆجىزە قاتارىدا سۈپەتلەندى . مانا ئەمدى ئۇنىڭ دوختۇرلۇقى ھەممىگە ئايان ئىدى . كىشىلەر ئۇنىڭ گىياھ يىغىۋاتقانلىقىنى ، ياۋا گۈللەرنى تېرىۋاتقانلىقىنى ، يىلتىز كولاۋاتقانلىقىنى كۆرەتتى ، ئادەتتىكى كىشىلەرگە كېرەكسىز بىلىنىدىغان بۇ نەرسىلەرنىڭ يوشۇرۇن قىممىتى ئۇنىڭغا پىششىق تونۇش ئىدى . كىشىلەر ئۇنىڭدىن ئاقسۆڭەك كەنەم دېگىبى قاتارلىق مەشھۇر زاتلارنىڭ گېپىنى ئاڭلايتتى ، ئۇلارنىڭ پەن ساھەسىدىكى پەللىسى پەۋقۇلئاددە بولۇپ ، ئۇ بۇلارنى قەلەمداشلىرى ياكى يېقىن ھەمراھلىرىدەك تىلغا ئالاتتى . ئۇنىڭ ئىلمىدىكى مەرتىۋىسى شۇنچە يۇقىرى تۇرۇپ قانداقسىگە بۇنداق يەرگە كېلىپ قالدىكەنە ؟ ئۇ چوڭ شەھەرلەردە پەرۋاز قىلىشى كېرەك ئىدى ، بۇ قاقاس يەرگە نېمىدەپ كەلگەندۇ ؟ شۇنىڭ بىلەن ھەر خىل پىتنە - پاسات ئۈچۈن زېمىن ھازىرلاندىكى ، بۇلارنىڭ شۇنچە تۇتامسىز بولۇشىغا قارىماي ، بەزى ئاقىللارنىڭ قوبۇل قىلىشىغا ئېرىشتى : پەرۋەردىگار بىر مۆجىزىنى ئايان قىلىپ ، گېرمانىيە ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى بىر تېببىي دوختۇرنى دىمىسدېل ئەپەندىنىڭ كىتابخانىسى ئالدىدا پەيدا قىلدى . بەزى پاراسەتلىك تەقۋادارلار خۇدانىڭ ئۆز مەقسىتىگە يېتىش

ئۈچۈن مۆجىزىگە مۇراجىئەت قىلىپ يۈرمەيدىغانلىقىنى بىلىشەتتى، لېكىن روج چىلىڭگۈرسىنىڭ پەرۋەردىگار تەرىپىدىن دەل ۋاقتىدا ئەۋەتىلگەنلىكىنى كۆرۈشنى ئىستىشەتتى .

باشتا دوختۇر ياش باستىرغا كۈچلۈك ھېرىسمەنلىك كۆرسەتتى ، شۈبھىسىزكى ، بۇ يۇقىرىقىدەك ئويلارنى جانلاندۇرۇۋەتتى . دوختۇر بىر ئۈمىت سۈپىتىدە ئۇنىڭدىن ئايرىلمايتتى ، ئۇنىڭ تەبىئىتىدىكى زەككىيلىك ۋە زىيادە سەزگۈرلۈكنى يېڭىپ ئۇنىڭ دوستلۇقى ۋە ئىشەنچىگە ئېرىشىشنى ئويلايتتى . ئۇ باستىرنىڭ سالامەتلىك ئەھۋالىدىن ئەنسىرەپ ، دەرھال داۋا قىلىشقا ئالدىردى . ئۇ بالدۇرراق داۋالغاننىڭ ئۈنۈمى بولماي قالمايدۇ دەپ ئويلايتتى . دىمىسىدىل ئەپەندىنىڭ دەرەكلىكى ئاقساقاللار ، ئىشدارلار ، موناخلار ۋە نازاكەتلىك قىزلار ئۇنىڭدىن دوختۇرنىڭ خالىس داۋالىشىنى قوبۇل قىلىپ ، كۆرۈپ بېقىشىنى قايتا - قايتا تەلەپ قىلىشتى ، لېكىن ئۇ بۇ تەلەپلەرنى چىرايلىق رەت قىلدى .

— ماڭا داۋا كېرەك ئەمەس ، — دەيتتى ئۇ .

ياش باستىر نېمىشقا شۇنداق دەيدۇ ؟ ھەربىر ئىبادەت كۈنىدە ئۇنىڭ چىرايىنىڭ تېخىمۇ تاتىرىپ كەتكەنلىكى مەلۇم بولاتتى ، ئاۋازى تېخىمۇ تىترەيتتى ، مەيدىسىنى تۇتۇۋېلىشلىرىمۇ دائىم كۆرۈلۈپ تۇرىدىغان ھەرىكەت بولۇپ قالدى . ئۇ خىزمىتىدىن زېرىكتىمۇ ياكى ئۆلۈشنى ئىستەۋاتامدۇ ؟ دىمىسىدىل ئەپەندى بوستون ئاقساقاللىرىنىڭ سوئاللىرىنى ۋە چېركاۋدىكى ئىجراچىلارنىڭ نەسىھەتلىرىنى ئىشتىپ كەلدى : پەرۋەردىگار ئىرادە قىلىپ ، ھىممەت قولىنى سۈنۈۋاتسا ، ئۇنى رەت قىلىشنىڭ ئۆزى گۇناھتۇر . ئۇ سۈكۈت بىلەن ئاڭلاپ ، ئاخىر دوختۇر بىلەن كۆرۈشۈشنى قوبۇل قىلدى .

— ئەگەر بۇ خۇدانىڭ ئىرادىسى بولسا ، — دېدى دىمىسىدىل ئەپەندى ئۆزىنىڭ ۋەدىسىدە تۇرۇش ئۈچۈن روج چىلىڭگۈرستىن مەسلىھەت سورىغاندا ، — سىزنىڭ مەن تۈپەيلى يۈكسەك

دوختۇرلۇق ماھارىتىڭىزنى ئىسپاتلىماقچى بولۇشىڭىزنى خالىمايمەن. تارتقان كۈلپەتلىرىم، مېھنەتلىرىم، قايغۇ ۋە گۇناھلىرىمنىڭ مەن بىلەن ئاخىرەتكە كېتىشىنى، پانىي دۇنياغا مەنسۇپ قىسمىمنىڭ گۆرگە كىرىپ كېتىشىنى، روھىمنىڭ مەڭگۈلۈك دۇنياغا كېتىشىنى ئارزۇ قىلىمەن.

— ئاھ، — دېدى روج چىلىڭئورس، ئۇنىڭ قىلىقلىرى سۈنئىيىمۇ ياكى تەبىئىيىمۇ بىلگىلى بولمايتتى، لېكىن شۇ قەدەر بىمالال ئىدىكى، كىشىنىڭ دىققىتىنى تارتماي قالمايتتى، — ياش باستېر مۇشۇنداق گەپ قىلىشقا ئامراق ئىكەن. يىگىت، ھاياتقا تۈزۈك يىلتىز تارتمايلا كېتىپ قالسىڭىز بولامدۇ؟ كىشىلىك دۇنياسىدا پەرۋەردىگارنىڭ يولىنى تۇتۇپ كېتىۋاتقان ئەۋلىيالارمۇ يېڭى يېرۇسالېمنىڭ ئالتۇن رەڭ كوچىسىدا مېڭىشنى خالايدۇ ئەمەسمۇ.

— ياق، — دېدى ياش باستېر گەپ قىستۇرۇپ، ئۇنىڭ قولى مەيدىسىدە ئىدى، پېشانىسىدە ئازابلىق قىزىل جىلۋە كۆرۈنۈپ يوقاپ كەتتى، — ئۇ يەرگە بارغۇدەك لايىقلىقىم بولغان تەقدىردىمۇ، مۇشۇ يەردە ئازاب تارتىشنى خالايمەن.

— ياخشى نىيەت ساھىبلىرى ئۆزىنى ھەمىشە پېقىر تۇتىدۇ، — دېدى دوختۇر.

شۇنداق قىلىپ، سىرلىق قېرى روج چىلىڭئورس باستېر دىمىسىدېلىنىڭ ساغلاملىق مەسلىھەتچىسىگە ئايلاندى. ئۇ ئۇنىڭ كېيىلىگە قىزىقىپ قالماي، پەزىلىتى ۋە خاراكتېرىنى نازارەت قىلاتتى. ئىككىسىنىڭ ياش پەرقى چوڭ بولسىمۇ، بىللە ئۆتكۈزىدىغان ۋاقتى كۆپ ئىدى. باستېرنىڭ سالامەتلىكى ۋە دوختۇرنىڭ ئالاھىدە ئۈنۈملۈك دورا گىياھلىرىنى يىغىشى ئۈچۈن، ئۇلار دېڭىز ساھىلى ۋە ئورمانلىققا بېرىپ ئايلىناتتى، دېڭىز دولقۇنىنىڭ شاۋقۇنلىرىغا ۋە دەرەخلەرنىڭ شىۋىرلاشلىرىغا قۇلاق سالاتتى، بىر - بىرىنىڭ كۈتۈپخانىسىنى زىيارەت قىلاتتى. باستېرنىڭ نەزىرىدە، بۇ ئالىمدا بىر خىل جەلپكارلىق بار ئىدى،

ئۇنىڭدىن مول بىلىم ۋە پايانسىز ئەركىنلىك خاھىشىنى كۆرگىلى بولاتتى ، بۇنداق ئالاھىدىلىكلەرنى ئۆزىنىڭ ھەمكارلىرىدىن تاپقىلى بولمايتتى . ئۇ دوختۇردىن بۇ ئالاھىدىلىكلەرنى بايقىغاندا ، چۆچۈپ كەتتى دېمىگەندىمۇ ھەيران بولماي تۇرالمىدى . شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى ، دىمىسىدېل ئەپەندىنىڭ ئىخلاسى چىن بولۇپ ، ئۇنىڭدا يۈكسەك تەقۋادارلىق ۋە ئېتىقادقا مايىل قەلب بار ئىدى ، بۇلار ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بارغانسېرى چوڭقۇرلىشىپ كېتىۋاتاتتى . ئۇ ھەرقانداق بىر جەمئىيەت فورمىسىدا ئەركىن پىكىرلىك ئادەمگە ئايلىنالمايتتى . ئۇ ئېتىقادنىڭ بېسىمى ئارقىلىق ئەمىنلىك تاپاتتى ، بۇ ئېتىقاد ئۇنى يۆلەيتتى ھەم ئۆزىنىڭ قەپىسىگە ئالاتتى . ئۇ دائىم قوللىنىپ كېلىۋاتقان بىلىش ئۇسۇلىنى تەرك ئېتىپ ، دۇنيانى باشقىچە بىر نۇقتىئىنەزەر بىلەن كۆزەتكەندە ، بىر خىل ئەندىكىشلىك تاسادىپىي راھەتنى ھېس قىلىپ قالاتتى ، گويا يېڭى بىر دېرنىزە ئېچىلىپ ، تېخىمۇ ئەركىن ھاۋا تىنجىق كۈتۈپخانغا كىرگەندەك بولاتتى . ئۇ بۇ يەردىكى ۋاقىتنى چىراغنىڭ ئاستىدا دىنىي كىتابلاردىن چىققان قاغىسىق پۇراقلارغا ھەمراھ بولۇپ ئۆتكۈزەتتى ، سەزگۈ ۋە ئەخلاق جەھەتتىن ئۇ بۆسۈلگەن روجەكتىن كىرگەن سالقىن ھاۋانى دادىل سۈمۈرۈشكە جۈرئەت قىلالمايتتى . ئاخىرىدا باستېر ۋە ھەمراھ بولۇۋاتقان دوختۇر ئىككىسى دىنىي جەمئىيەت رۇخسەت قىلغان خىلۋەت چېگرىلىرىغا قايتىشاتتى .

روج چىلىگۈۋورس ئۆزىنىڭ بىمارىنى ئېھتىيات بىلەن تەكشۈرەتتى . بىر تەرەپتىن ، ئۇ باستېرنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشى ۋە تەپەككۈر ئادىتىنى كۆزىتىتتى ؛ يەنە بىر تەرەپتىن ، ئۇنىڭ باشقا بىر ئەخلاقىي مۇھىتتىكى كونكرېت ئىپادىلىرىنى كۆزىتىتتى ، بۇ مۇھىت ھەر زامان ئۇنىڭدا يېڭى نەرسىلەرنى ئويغىتىپ ، كۆزگە چېلىقتۇرۇشى مۇمكىن ئىدى . دوختۇرنىڭ قارىشىچە ، ئادەمنى چۈشەنگەندىلا ئاندىن داۋالىغىلى بولاتتى ، قەيەردە قەلب ۋە ئىدراك بولىدىكەن ، بەدەندىكى ئىللەتلەرنىڭ يىلتىزى ئەنە شۇ قەلب ۋە ئىدراكتىن تېپىلاتتى ، دىمىسىدېل ئەپەندىنىڭ تەپەككۈر ۋە

تەسەۋۋۇرلىرى ئۆتكۈر ، ھېسسىياتى كۈچلۈك بولۇپ ، تېشىدىكى ئىللەتلەرمۇ شۇنىڭدىن ئىدى . قابىل ۋە دوستانە روج چىلىڭئورس ئۆز بىمارىنىڭ قەلبىگە ئىچكىرىلەپ كىرىپ خاتىرىسىنى قازاتتى ، خۇددى قاراڭغۇ ئۆڭكۈردە گۆھەر ئىزدەۋاتقان ئادەمدەك ھەربىر نەرسىنى پەخەسلىك بىلەن سىلايتتى . مۇشۇنداق پۇرسەتكە نائىل بولغان ، بارلىق ھۈنرىنى ئىشقا سېلىپ گۆھەر ئىزدەۋاتقان بۇنداق ئادەمگە نىسبەتەن پىنھان قالىدىغان سىر مەۋجۇت ئەمەس ئىدى . شۇڭا ، قەلبىگە سىر يوشۇرغان ئادەم دوختۇردىن ئۆزىنى يىراق تۇتۇشى كېرەك ئىدى .

ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ ئىككى زەكىي ئادەمنىڭ مۇناسىۋىتى قويۇقلاشتى ، ئۇلار ئىنسان تەپەككۈرىغا ۋە تەتقىقاتقا دائىر ھەرقانداق ساھەدە كەڭ دائىرىلىك ئالماشتۇرۇش قىلىشالايتتى ، ئۇ دىنىي ئەخلاق ، ئاممىۋى ئىشلار ۋە خۇسۇسىي خاراكتېرلەرنى تېما قىلاتتى . ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مەخپىي ئىشلىرىنى كەڭ قورساقلىق بىلەن دېيىشەتتى ، بىراق دوختۇر چوقۇم مەۋجۇت دەپ قارىغان ھېلىقى سىرلار ئىزچىل باستىرىنىڭ مەنۋىيىتىدىن قاڭقىپ ئۇنىڭ قۇلىقىغا ئىلىنىمىدى . دوختۇر دىمىسدېل ئەپەندىنىڭ كونا كېسىلىنىڭ زادىلا ئاشكارىلانمىغانلىقىدىن گۇمانلىنىشقا باشلىدى . بۇ ھال شۇنچە غەلىتە !

ئۇزاق ئۆتمەي روج چىلىڭئورسنىڭ بېشارىتى ، دىمىسدېل ئەپەندىنىڭ دوستىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن ئىككىسى بىر ئۆيگە كۆچۈپ كىردى . شۇنداق قىلىپ ، باستىرىنىڭ تۇرمۇشىدىكى ھەربىر ئىنچىكە مەزمۇن ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا بولىدىغان بولدى . كۆپچىلىكنىڭ كۆڭلىدىكىدەك بولغان بۇ ئىش ھەممىنى خۇشال قىلدى . كىشىلەر بۇ ياش باستىرىغا پايدىلىق ئەڭ ياخشى چارە بولدى ، دېيىشتى . بۇ خۇددى بەزى نوپۇزلۇق كىشىلەر دالالەت قىلغاندەك دىمىسدېل ئەپەندىگە روھىي جەھەتتىن چوقۇنىدىغان گۈلدەك زىيا قىزلاردىن بىرەرنى تاللاپ ساداقەتمەن ئايالغا ئايلاندۇرۇشتىن تاشقىرى ھالدا بولىدىغان چارە ئىدى . ئەمما ،

دىمىسىدىنلا كۆپچىلىكنىڭ رايى بويىچە مەزكۇر قەدەمنى دادىل باسىدىغانلىقىدىن ھېچقانداق بېشارەت يوق ئىدى. ئۇ بۇنداق تەكلىپلەرنى رەت قىلاتتى، تەنھالىق خۇددى ئۇنىڭ دىنىي مىزانلىرىنىڭ مۇھىم بىر ماددىسىدەكلا ئىدى. ئەمدى دىمىسىدىنلا ئەپەندى ئېنىق ھالدا شۇنى تاللىدىكى، ئۇ ئەمدى باشقىلارنىڭ داستانىدىكى بەتتەم تائاملارغا ئېغىز تېگىش، باشقىلارنىڭ ئوچىقىدىن ئوتسىنىشتىن ئۆزىگە سوغۇق ھاياتىغا سەۋر قىلىشقا توغرا كېلەتتى. ھەممىنى كۆزىتەلەيدىغان، تەجرىبىسى مول، مېھرىبان، قابىل دوختۇرنىڭ قېرىنداشلارچە غەمخورلۇقى ۋە ئۈمىتلىرىچە ئىخلاسى بىلەن ياش باستىرىنى كۈتۈشى ئادەمىزات دۇنياسىدىكى ئەڭ ياخشى تاللاش بولغانىدى.

بۇ بىر جۈپ دوستنىڭ يېڭى تۇرالغۇسى تەقۋادار بىر تۈل خوتۇننىڭ ئۆيى ئىدى، بۇ ئايالنىڭ ئىجتىمائىي ئورنى يامان ئەمەس ئىدى، ئۆيىمۇ چېركاۋغا يېقىن ئىدى. يېنىدىلا قەبرىستانلىق بار بۇ ئۆي ئەسلىدە ئىسكەندەر جونسوننىڭ خانىدانى ئىدى، بۇ يەر ئاسانلا ئېغىر ئەسلىمىلەرنى قوزغاپ قوياتتى. بۇ ھال بۇ ئىككى ئەپەندىنىڭ قىلىدىغان ئىشىغا بەك ماس كېلەتتى. بۇ ئايال مېھرىبان ئانىنىڭ غەمخورلۇقىنى يەتكۈزۈپ، دىمىسىدىنلا ئەپەندىنى ئالدىدىكى خانىغا ئورۇنلاشتۇردى، بۇ خانىغا تولۇق ئاپتاپ چۈشۈپ تۇرغان بولۇپ، قېلىن پەردە تارتىلغانىدى. خالىسا، چۈشتىمۇ ئۆيىنى خىرە ساقلىغىلى بولاتتى. تاملاردىكى زىلچا گوبىلىن ماشىنىسىدا توقۇلغانىكەنمىش. راست ياكى يالغان ئىكەنلىكىدىن قەتئىينەزەر، زىلچىغا «ئىنجىل»دىكى داۋۇت قىسسىلىرى، بەشىبىا، بېشارەتچى ناتان قاتارلىقلارنىڭ ھېكايىلىرى كەشتىلەنگەنىدى. ئۇنىڭ رەڭگى تېخى ئۆڭۈپ كەتمىگەن بولسىمۇ، رەسىمدىكى گۈزەل خانىمنىڭ ئەپتى مەھشەر جاكارتىسىدەك ۋەھىملىك ئىدى. تاتراڭغۇ باستىر مۇشۇ يەردە كىتاب كۆرەتتى. ئۇ كۆرىدىغان كىتابلارنىڭ ئىچىدە ئۈجمە قوۋزىقىدىن ياسالغان قەغەزدە مۇقاۋىلانغان كىتابلار، رايى خاتىرىلىگەن رىۋايەتلەر ۋە باشقا تەپسىرلەر بار ئىدى. بۇ ۋەسىقىلەر

دىندارلار تەرىپىدىن ئەيىبلەنسەمۇ ، لازىملىق ئۈچۈن تەخلەپ قويۇلغانىدى . تۇرالغۇنىڭ يەنە بىر تەرىپىگە قېرى روج چىلىڭگۈۋورس ئۆزىنىڭ كىتابلىرى ۋە تەجرىبە ئەسلىھەلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇۋالغانىدى . بۇ زامانىمىز ئالىملىرىنىڭ نەزىرىدە تەجرىبىخانا دېگۈدەك نەرسە ئەمەس ئىدى . ئەمما ، بۇ يەردە بىر دىستىلەش ئاپپاراتى ، خىمىيىلىك تەكشۈرۈش ئەسۋابى بار بولۇپ ، بۇ نەرسىلەر قانداق پايدىلىنىشنى بىلىدىغان كىمياگەر ئۈچۈن ئوبدان نەرسىلەر ئىدى . بۇ ئازادە مۇھىتتا ئىككى ئالىم ئۆز خانىلىرىدا ئولتۇراتتى ، قورۇنمايلا بىر - بىرىنىڭ يېنىغا كىرىشەتتى ، بىر - بىرىنىڭ ئىشنى قىزىقىپ كۆزىتىشەتتى .

ئېيتقىنىمىزدەك ، باستېر دىمىسېلنىڭ ئەقىللىق دوستلىرى بۇ ئىشلار پەرۋەردىگارىنىڭ ئىرادىسى ۋە ئاۋامنىڭ دۇئاسى بىلەن جايىنى تاپتى ، ئەمدى ياش باستېرنىڭ سالامەتلىكىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش مۇمكىن بولىدىغان بولدى ، دەپ ئويلاشتى . شۇنى ئېنىق ئېيتماي بولمايدۇكى ، كېيىن يەنە بىر تۈركۈم كىشىلەر دىمىسېل ئەپەندى بىلەن دوختۇر ئوتتۇرىسىدىكى سىرلىق مۇناسىۋەتكە باشقىچە قارايدىغانمۇ بولۇپ قالدى . تەربىيە كۆرمىگەن كىشىلەر مەسىلىنى كۆزەتكەندە ئاسانلا قايىمۇقىدۇ . ئەلۋەتتە ، ئۇلار ئۆزىنىڭ ئۇلۇغ ، ئىللىق قەلبىنىڭ بىۋاسىتە تۇيغۇسىدا ھۆكۈم چىقارسا ، ئۇ توغرا ھەم تەبىئىي ھالەتتىن تاشقىرى ھەقىقەت بولۇپ چىقىدۇ . بۇ كىشىلەرنىڭ روج چىلىڭگۈۋورس ھەققىدىكى بىر تەرەپلىمە قارىشىغا رەددىيە بېرىپ يۈرۈشنىڭ ئورنى يوق ئىدى . ياشىنىپ قالغان بىر ھۈنەرۋەن بار بولۇپ ، ئۇ ئوتتۇز يىل ئىلگىرى ، يەنى توماس ئوۋېر بۇرى قەستلەنگەن مەزگىللەردە لوندوننىڭ شەھەر پۇقراسى ئىدى . ئۇ : «مەن بۇ دوختۇرنى كۆرگەن ، ئەينى ۋاقىتتا ئۇنىڭ باشقا بىر ئىسمى بار ئىدى ، ھازىر ئۇ ئىسمىنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن . ئۇ مەشھۇر مۇنەججىم فورمان دوكتورنىڭ كەينىدىن يۈرەتتى ، ئوۋېر بۇرىنىڭ قەستلىنىشىدە ئاشۇ دوكتورنىڭ قولى بار ئىدى » دەپ گۇۋاھلىق بەردى . يەنە بەزىلەر دەيتتىكى ، ئۇ دانىشمەن

ئادەم ئىندىئانلار تەرىپىدىن تۇتۇپ كېتىلگەندە ، ئۇ ياۋايىلارنىڭ جادۇگەرلىك مۇراسىملىرىغا قاتنىشىپ يۈرۈپ ، ئۆزىنىڭ تېببىي بىلىمىنى ئاشۇرغانىكەن . ئىندىئان پېرخونلىرىنىڭ قۇدرىتى چەكسىز بولۇپ ، بۇ ھەممىگە ئايان ئىدى ، ئۇلار بىدئەت ئۇسۇللارنى ئىشقا سېلىپ ، بىمارلارنى مۆجىزىدەكلا ساقايتاتتى . يەنە بىر تۈركۈم سوغۇق قان كىشىلەرنىڭ قاراشلىرى پايدىلىنىش قىممىتىگە ئىگە ئىدى . ئۇلار روج چىللىڭئورس بۇ بازاردا تۇرۇپ قالغاندىن بېرى ، بولۇپمۇ دىمىسدېل ئەپەندى بىلەن بىللە تۇرغاندىن بېرى قىياپىتىدە ئۆزگىرىش بولدى ، دەپ مۇئەييەنلەشتۈرەتتى . راست ، باشتا ئۇ ئالىمدەك ۋەزىمەن ئىدى ، ئەمدى ئۇنىڭ چىرايىدا مىسلىسىز خۇنۇكلۇك ھەم رەزىللىك كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالدى . بۇ ئالامەتلەر قارىغانسېرى روشەنلىشەتتى . قوپال ئېيتقاندا ، ئۇنىڭ تەجرىبىخانىسىدىكى ئوت دوزاختىن كەلگەن بولۇپ ، ئوتۇنلىرى ۋە يىلۇن دوزاخنىڭ ئىدى ، ئۇنىڭ چىرايمۇ شۇ ئوتنىڭ ئىسلىرىدىن قارىداپ كەتكەنىدى .

شۇ قاراشلار ئورتاقكى ، خرىستىئان دۇنياسىنىڭ ھەرقايسى دەۋرىدىكى پاك كىشىلەرگە ئوخشاشلا ، باستېر دىمىسدېلنىڭ كالىسىدا ئەگىپ يۈرگىنى شەيتاننىڭ ئۆزى بولماستىن ، بەلكى روج چىللىڭئورستەك شەيتاننىڭ ئەلچىلىرىدىن ئىبارەت ئىدى . ئالۋاستىنىڭ بۇ ۋەكىلى مۇقەددەس ئىمتىيازغا ئېرىشىپ ، بۇ مۇخلىسنىڭ روھىغا كىرىپ ئۇنى بۇزماقچى بولاتتى . ئاقىل ئادەم قايسى تەرەپنىڭ غەلىبە قىلىشىغا يەڭگىللىك بىلەن ھۆكۈم قىلمايدۇ ، كۆپچىلىك باستېرنىڭ مۇقەررەر غەلىبە بىلەن جەڭنى ئاخىرلاشتۇرۇشىنى ئۈمىد قىلاتتى . ئەمما ، ئۇنىڭ غەلىبە ئۈچۈن تىركىشىپ قىيىنلىقلىق كىشىنى ئېچىندۇراتتى .

ئەي ، پەرۋەردىگار ! بۇ بىچارە ياش باستېرنىڭ كۆزىدىكى ئەلەم ۋە ۋەھىمىدىن قارىغاندا ، بۇ جەڭ شۇ قەدەر پاجىئەلىككى ، غەلىبىدىن يىراق ، بەكمۇ يىراق !

10. دوختۇر ۋە بىمار

قېرى روج چىلىڭئورس ئېغىر - بېسىق ئادەم ئىدى ، گەرچە ئۇنىڭ ئىللىق مۇھەببىتى ۋە ئائىلىسى بولمىسىمۇ ، كۆڭلى يۇمشاق بولۇپ مۇناسىۋەتلەردە ئادىل ئىدى . ئۆزىنىڭ تەسەۋۋۇرىدا ئۇ بىر سوتچىغا خاس قەتئىيلىك ۋە ئادىللىق بىلەن بۇ نۆۋەتلىك تەكشۈرۈشنى باشلىغانىدى . ئۇنىڭ نەزىرىدە پەقەت ھەقىقەتلا بار ئىدى ، مەسىلىلەرگە خۇسۇسىي ھېسسىيات ۋە ئۇۋالچىلىقلارنى ئارىلاشتۇرمايتتى ، ئابستراكت گېئومېترىيىلىك مەسىلىلەرگە مۇئامىلە قىلغاندەك ئىش كۆرەتتى . تەكشۈرۈش داۋامىدا بىر خىل قورقۇنچلۇق تەسىر — تىنچ ھەم ۋەزىن مۇقەررەرلىك ئۇنى ئۆز ئىلكىگە ئېلىۋالغان بولۇپ ، مەقسەت ئىشقا ئېشىشتىن ئاۋۋال بوشتايدىغاندەك قىلاتتى . ئۇ بەئەينى بىر كان ئىشچىسىدەك بىچارە باستىرىنىڭ روھىنى قازماقتا ئىدى . تېخىمۇ ئېنىق ئېيتقاندا ، ئۇ بىر گۇرۇكارىدەك گۇرۇ قېزىپ بايلىق ئىزدەيتتى ، مۇردىدىن باشقا نەرسىگە ئېرىشەلمەيتتى . ئەگەر ئۇ يەردىن ئۇ ئىزدىگەن نەرسە چىقىپ قالسا ، پەرۋەردىگار بىزنى ئۇنىڭ روھى ئۈچۈن ھازىدار قىلغىن !

بەزىدە دوختۇرنىڭ كۆزىدە نۇر ئەگىپ قالاتتى ، بۇ نۇر ئوچاقتىكى ئوتنىڭ ئۇچقۇنىغا ئوخشايتتىكى ، شۇملۇقنىڭ شولىسى ياناتتى . چۈنكى ، ئۇ قېزىۋاتقاندا ، ئۆزىنى رىغبەتلەندۈرىدىغان بەزى ئىزنالار غۇۋا ئاشكارا بولۇپ قالاتتى .

«بۇ ئادەم ، — دەيتتى ئۇ ئۆز - ئۆزىگە ، — كۆپچىلىكنى پاكلىققا ئىشەندۈرمىسۇ ، قارماققا شۇنچە ئالىيجاناب ، مۇقەددەس بولسىمۇ ، ئاتا - ئانىسىدىكى كۈچلۈك ھايۋانىيلىققا ۋارىسلىق قىلغانىكەن ، بىز ئەمدى مۇشۇ يۆنىلىش بويىچە ئىلگىرىلەيلى !»

ئۇ باستېرنىڭ خىرە روھىنى ئۇزاق مۇددەت قىدىرىپ قىممەتلىك نەرسىلەرنى تاپتى ، بۇلار ئىدىيە ۋە ئىجتىھات تەرىپىدىن كۈچلەنگەن ، ۋەھىي بىلەن جۇللاندۇرۇلغانىدى ، بۇلار روھىيەتكە بولغان مۇھەببەت ، سەمىمىي ھېسسىيات ، تەبىئىي ساداقەت قاتارلىقلاردىن ئىبارەت بولۇپ ، ئىنسانىيەتكە بېغىشلانغان بەخت ، ئالىيجاناب غايە دېگەندەك نەرسىلەرنى ئۆزىنىڭ پوستىغا ئايلاندۇرغانىدى . ئەمما ، بۇ بىباھا نەرسىلەر كانچىغا نىسبەتەن بىر دۆۋە ئەخلەت ئىدى ، ئۇ ئۈمىدسىزلەنگەن ھالدا بۇرۇلۇپ ، باشقا بىر نىشاننى ئىزدەيتتى . ئۇ تىمىسقىلاپ يۈرۈپ ، يانلىرىغا پەخەسلىك بىلەن قاراپ ، پەم بىلەن ئىلگىرىلەيتتى ، ئۇ ھال بەئەينى كۆزلىرىنى پارقىرتىپ تۇرغان خارامۇش ئۆي ئىگىسىنىڭ ئالدىدا قىممەتلىك نەرسە ئاقتۇرۇۋاتقان ئوغرىنىڭ قىلىقلىرى ئىدى . پىلان پۇختا بولسىمۇ ، پۇل غىچىرلاپ كېتەتتى ، كىيىملەر شىلدىرلاپ كېتەتتى ، سايە ئۆي ئىگىسىگە تۇتۇشىپ قالاتتى . ئۇنىڭ ئۈستىگە دىمىسدېل ئەپەندى ئۆزىنىڭ تەبىئىي سەزگۈسى بىلەن يامان نىيەتلىك بىر نەرسىنىڭ ئۆزىگە يېقىنچىلىق قىلىۋاتقانلىقىنى غۇۋا ھېس قىلاتتى . ئەلۋەتتە ، قېرى روج چىللىڭئورسىمۇ بۇنداق بىۋاسىتە سېزىم بولۇپ ، باستېرنىڭ كۆزىدە ئەنسىزلىك كۆرۈلگەندە ئۇ يېقىن كېلىپ ھېسداشلىق ۋە دوستانىلىكنى چاندۇرماي يەتكۈزۈۋاتقان بولاتتى .

دىمىسدېل ئەپەندىدە بىمارلاردا بولىدىغان نورمالسىز ھالەت يوق بولۇپ ، ئىنسانلارغا گۇمانىي پوزىتسىيە تۇتىدىغان بولسا ، ئۇنىڭ پەزىلىتىنى ئەتراپلىقراق كۆرگىلى بولاتتى ، ئۇ بىرەر كىمنى ئىشەنچلىك دوست دەپ قارىمىغاچقا ، دۈشمەن كۆرۈنگەندىمۇ بايقاپ كېتەلمەيتتى . ئۇ دوختۇر بىلەن بىمالال پاراڭلىشىۋېرەتتى ، كۈتۈپخانىسىدا كۈتەتتى ياكى ئۇنىڭ تەجرىبىخانىسىغا كىرىپ دورا ياساشنى كۆرەتتى .

بىر كۈنى ئۇ پېشانىسىنى تىرەپ ، جەينىكىنى قەبرىستان تەرەپكە ئېچىلغان دېرىزە تەكچىسىگە قويۇپ روج چىللىڭئورس

بىلەن پاراڭلاشتى ، ئۇ غەلىتە بىر ئۆسۈملۈكنى كۆرۈۋاتاتتى .
— قەيەردىن تاپتىڭىز ؟ — سورىدى باستېر ئۆسۈملۈككە
كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ ، باستېر ئادەم ۋە باشقا نەرسىلەرگە
ئۇدۇل ئەمەس ، كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قارايدىغان بولۇۋالغانىدى ، —
دىيەنەتلىك دوستۇم ، بۇ ئۆسۈملۈكنى نەدىن تاپتىڭىز ؟ يوپۇرمىقى
نېمىدېگەن قارا ۋە يۇمشاق ؟

— ئاۋۇ قەبرىستانلىقتا بار ، — دېدى دوختۇر ئىشىنى
قىلغاچ ، — ئىلگىرى بۇنداق گىياھنى كۆرۈپ باقمىپتىكەنمەن ، بۇ
گىياھ ئۆسكەن قەبرىدە خاتىرە تېشى يوق بولۇپ ، ئۆلگۈچىنىڭ
خاتىرىسى ئۈچۈن مۇشۇ كۆرۈمىسىز ياۋا گىياھتىن باشقا ھېچنېمە
يوق ئىكەن . بۇ گىياھ بەلكىم مەرھۇمنىڭ قەلبىدىن ئۆسۈپ
چىققان ، ئۇنىڭ كۆمۈلۈپ كەتكەن سىرلىرىنى پاش قىلىۋاتقان
بولۇشى مۇمكىن ، ئەسلىدە ئۇ تىرىكلىكىدە ئىقرار قىلسا بولار
ئىكەن .

— بەلكىم ، — دېدى دىمىسدىل ئەپەندى ، — ئۇ مۇشۇنداق
قىلىشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلغان بولغىدى ، لېكىن ئۇنداق
قىلالماپتۇ .

— نېمە ئۈچۈندۇ ؟ — دېدى دوختۇر ئۇلاپلا ، — تەبىئەتتىكى
ھەممە كۈچ توۋا قىلىدۇ ، مۇشۇ تايىنى يوق قارا گىياھ جېنىدا
مەرھۇمنىڭ يۈرىكىدىن كۆكلەپ چىقىپ ، تىنىلمىغان سىرلارنى
ئاشكارىلاۋاتسا ، ئۇ نېمە ئۈچۈن ئۇنداق قىلالمايدۇ ؟

— ئۇغۇ شۇنداق ، — دېدى باستېر جاۋابەن ، — بىراق ، بۇ
سىزنىڭ تەسەۋۋۇرىڭىز . سەزگۈم خاتا بولمىسا ، پەرۋەردىگار
ھىممىتىدىن باشقا ھېچقانداق بىر كۈچ مەرھۇمنىڭ قەلبىدىكى
سىرلارنى گەپ ياكى باشقا شەكىللەر بىلەن ئاشكارا قىلالمايدۇ .
سىر ساقلاش تۈپەيلى گۇناھ ھېس قىلغان قەلب تاكى سىرلار
ئاشكارا بولىدىغان شۇ كۈنگە قەدەر سىرنى ساقلايدۇ . «ئىنجىل»
دىن مەلۇمكى ، ئىنسانلارنىڭ ئوي ۋە قىلمىشلىرىنىڭ
ئاشكارىلىمىسا بولمايدىغان ۋاقىتقا دۇچ كېلىشىنى مەن جازا دەپ

قارمايمەن . خاتالاشمىسام ، ئۇنداق ئىشنى جازا دېيىش بىر خىل يۈزەكىلىك . بۇنداق بولۇش دانىشمەنلەرنىڭ بىلىم جەھەتتىكى قانائەت تېپىشىدىن دېرەك بېرىدۇ . ئۇلار ئاشۇ كۈندە كىشىلىك ھاياتتىكى قاراڭغۇ مەسىلىلەرنىڭ ئايدىڭ بولغانلىقىنى كۆرىدۇ ، بۇنى ئۈزۈل - كېسىل ھەل قىلىش ئۈچۈن ئىدىيە كېرەك ، شۇنى قەيت قىلماي بولمايدۇكى ، ئاشۇ كۈن كەلگەندە شەخسىي سىر تۈپەيلى ئازابلانغان قەلب سىرنىڭ ئېيتىلىشى بىلەن مىسلىسىز خۇشاللىق تاپىدۇ .

— ئۇنداقتا ، ئېيتىماسلىققا قانداق باھانە بار ؟ — دېدى روج چىلىڭئۆرس قىپاش قاراپ ، — گۇناھكار نېمە ئۈچۈن بۇ تەسۋىرلىگۈسىز تەسەللىگە بالدۇرراق ئېرىشمەيدۇ ؟

— ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى شۇنداق قىلىدۇ ، — دېدى دىمىسەبىل مەيدىسىنى تۈتۈپ خۇددى يۈرىكىنى مۇجۇيدىغان ئاغرىق چاپلىشىۋالغاندەك ، — ھېسداشلىققا موھتاج نۇرغۇن قەلب ئىگىلىرى ماڭا توۋا قىلغان ، ئۇلار سەكرات ۋاقتىدىلا ئەمەس ، بەلكى زېھنى ۋە شۆھرىتى ئۇرغۇپ تۇرغان چاغلارنىمۇ شۇنداق قىلغان . شۇنىمۇ كۆرگەنمەنكى ، توۋا قىلىپ بولغاندىن كېيىن ، ئۇلار ئارام تېپىپ قالاتتى ، بۇ خۇددى بولغانغان ھاۋادا تۇنجۇقۇپ قالاي دېگەن ئادەمنىڭ ئەرەكەت ھاۋادىن نەپەس ئالغىنىدەك بىر ئىش ، بۇنىڭدىن باشقىچە ئەھۋالنىڭ بولۇشى مۇمكىنمۇ ؟ پالاكەت باسقان بىر ئادەمنى ئالايلى . مەسىلەن ، بىر قاتىلنى ئالسا ، ئۇ جەسەتنى تاشلاپ ، دۇنيانىڭ پەرمانىغا قۇلاق سالماي ئۇنى ئۆز يۈرىكىگە دەپنە قىلىپ ئارام تاپالامدۇ ؟

— لېكىن ، بەزىلەر ئۆزىنىڭ سىرىنى ئاشۇنداق كۆمۈۋېتىدۇ ئەمەسمۇ ، — دېدى دوختۇر .

— بۇنداق ئادەملەر راستتىنلا بار ، — دېدى دىمىسەبىل ئەپەندى جاۋابىن ، — بۇنىڭدا باشقا سەۋەب يوق ، ئۇلارنىڭ تەبىئىتى سۈكۈت قىلىش . بىز مۇنداق تەسەۋۋۇر قىلىپ باقساق بولامدۇ ؟ ئۇلاردا گۇناھ تۇيغۇسى بولسىمۇ باشتىن - ئاخىر خۇدانىڭ شەرىپى

ۋە ئىنسانلارنىڭ سائادىتىگە بولغان قىزغىنلىقىنى ساقلاپ كەلگەن .
ئەگەر ئۇ پەسكەشلىك قىلىپ ، ئۆزىنىڭ قاراڭغۇ ، مەينەت
يەرلىرىنى كۆپچىلىككە ئاشكارىلىمىسا ، ئۇنىڭ قولىدىن ياخشىلىق
كەلمەيدۇ ، گۇناھلىرىمۇ كەچۈرۈم بولمايدۇ . ئۇلار تەسۋىرلىگۈسىز
ئازابلارنى يۈكلەپ ، تىمسىقلاپ يۈرۈشىدۇ ، ئۇلار قارىماققا قاردەك
پاك ، لېكىن ئىچى ئادالغۇسىز مەينەت .

— بۇنداق كىشىلەر ئۆزىنى ئالدايدۇ ، — دېدى روج
چىللىڭئورس ئالاھىدە تەلەپپۇزدا ، ئۇ بارمىقىنى شىلتىپ
قويدى ، — ئۇلاردا ئۆزىنىڭ نومۇسىنى قوبۇل قىلىدىغان جۈرئەت
يوق ، ئۇلاردا ئىنسانلارغا بولغان مۇھەببەت بىلەن خۇدانىڭ
خىزمىتىنى قىلىدىغان قىزغىنلىق ۋە تۈرلۈك ھاياجانلار ھەمدە
رەزىللىكلەر بىللە مەۋجۇت بولۇشى ياكى بولماسلىقى مۇمكىن .
ئەمما ، بۇ رەزىللىكلەر ئۇلارنىڭ گۇناھى ئېچىپ بەرگەن ئىشىكتىن
كىرگەن . بۇ مۇقەررەر ھالدا ئۇلارنىڭ قەلبىدە ئالۋاستىنىڭ
تۇخۇمىنى پەيدا قىلىدۇ . ئۇلارنىڭ ئىزدەيدىغىنى خۇدانىڭ نۇرى
بولغانىكەن ، ئىپلاس قوللىرىنى ئاسمانغا سوزمىغىنى ياخشى !
مۇبادا ئۇلار قېرىنداشلىرى ئۈچۈن بەدەل تۆلىمەكچى بولىدىكەن ،
پەسكەشلىكلىرى ئۈچۈن توۋا قىلىپ ، ئۆز ۋىجدانىنىڭ قۇدرىتى ۋە
مەۋجۇدىيىتىنى ئىسپاتلىسۇن ! ئەقىللىق ۋە تەقۋادار دوستۇم ، سىز
مېنى ساختا قىياپەت خۇدانىڭ ھەقىقىتى ، شەرىپى ۋە ئىنسانلارنىڭ
پاراغىتىدىنمۇ مەنلىك بولىدۇ دېگەنگە ئىشەندۈرمەكچىمۇ ؟
ئىشىنىڭكى ، بۇ بىر خىل كاززاپلىق !

— بەلكىم شۇنداق تۇ ، — دېدى ياش باستېر خۇشياقمىغاندەك .
ئۇ بۇ ئايىغى چىقمايدىغان زاكونلىشىشتىن زېرىككەندەك قىلاتتى .
ئۇنىڭدا بىر قابىلىيەت بولۇپ ، سەزگۈر ۋە ھاياجانلىق پىكىرلەردىن
ئۆزىنى ئەپلەپ قاچۇراتتى ، — بىراق ، ئىستېداتلىق دوختۇرۇمدىن
سوراپ باقاي ، سىزنىڭ ئاجىز بەدىنىمگە بولغان كۆڭۈل
بۆلۈشىڭىزنىڭ ماڭا قانچىلىك پايدىسى بولدى ؟
روج چىللىڭئورس جاۋاب بېرىشكە ئۈلگۈرمەي تۇرۇپلا ،

يېقىندىكى قەبرىستاندىن بىر بالىنىڭ شوخ ، ياڭراق كۈلكىسى ئاڭلاندى . ياز ۋاقتى بولغاچقا ، ياش باستېر تەبىئىي ھالدا ئوچۇق تۇرغان دېرىزىدىن سىرتقا قارىدى ، خىستېر پرون بىلەن پېرل قاشادىن ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى ، ئاپتاپتەك گۈزەل پېرل كەپسىزلىك ئىلكىدە خۇشال ئىدى . ئۇ ئىنسانلىقنىڭ باردى - كەلدى رامكىسىدىن چىقىپلا كەتكەنىدى . ئۇ قەبرىدىن قەبرىگە تاقلايتتى ، ئاخىر بىر چوڭ ئەر بابىنىڭ قەبرىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قالدى . بۇ ئىسكەنجونىنىڭكى بولسا كېرەك ، قەبرە تېشى شۇ قەدەر كەڭ ھەم تەكشى ئىدى ، تامغا ئويۇلغان بۇ قەبرە تېشىنىڭ ئۈستىگە چىقىۋالغان پېرل ھەدەپ ئۈسسۈل ئويناييتتى . ئۇ ئانىسىنىڭ گېپى بىلەن ئۈسسۈلدىن توختاپ ، قەبرە يېنىدىكى ئېگىز قەبرىقەزنىڭ مېۋىسىنى تېرىشكە باشلىدى .

بۇ چاغدا روج چىلىڭقۇورس دېرىزە ئالدىغا كېلىپ ھىجىيىپ قاراشقا باشلىدى .

— بالىلارنىڭ نەزىرىدە قانۇن دېگەن نەرسە يوق ، نوپۇزدىن قورقۇشمۇ يوق ، ئىنسانلارنىڭ قانۇنلىرى ۋە ئىدىيىلىرىگە قارىتا توغرا ياكى خاتا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ، پىسەنت قىلمايدۇ — بۇ گەپنى ئۇ ھەمراھىغا ئەمەس ، ئۆزىگە دېگەندەكلا قىلاتتى ، — مەن ئۇنىڭ باھار كۈچىسىدىكى ئوقۇرنىڭ يېنىدا گوپېرئاتورغا سۇ چاپقىنىنى كۆرگەن . پەرۋەردىگار ، ئۇ زادى نېمە بولۇپ كېتىۋاتقاندۇ ؟ بۇ بالا تامامەن رەزىللىشىپ كەتتىمۇ ، قانداق ؟ ئۇنىڭدا ھېسسىيات بارمۇ ؟ ئۇنىڭدىمۇ كىشىلىك خاراكتېر بارمىدۇ ؟

— ھەرگىز يوق ، ئۇنىڭدا پەقەت قانۇننى پارە - پارە قىلىۋېتىدىغان ئەركىنلىك بار ، — دىمىسدىل ئەپەندى بەخىرامان جاۋاب بەردى ، خۇددى ئۆز - ئۆزىگە سۆزلىگەندەك ، — ياخشى چوڭ بولالامدۇ ، يوق ، بىلىمدىم .

بالا يىراقتىن ئاڭلاپ قالدى بولغاي ، دېرىزىگە قارىدى ، ئۇنىڭ چىرايىدىن كۈلكە ۋە زېرەكلىك يېغىپ تۇراتتى ، ئۇ دىمىسدىل

ئەپەندىگە تىكەنلىك قېرىقىز ياغىچىنى ئاتتى . سەزگۈر باستېر
ئۇچۇپ كېلىۋاتقان ئوقتىن ئۆزىنى قاقچۇردى . پېرل ئۇنىڭ
قورققىنىنى بايقاپ ، چاۋاك چېلىپ كۈلۈپ كەتتى . خىستېر پرونىمۇ
ئۇنىڭغا لەپىدە قارىدى . چوڭ - كىچىك تۆت ئادەم بىر - بىرىگە
جىمجىت قارىشاتتى . بالا كۈلۈپ ۋارقىرايتتى :

— ماڭە ، ئاپا ! ماڭ ، بولمىسا ، ئاۋۇ قېرى قارىۋاي سېنى
تۇتۇۋالىدۇ ! ئۇ باستېرنىمۇ تۇتۇۋاپتۇ . ماڭە ، ئاپا ، بولمىسا ئۇ
سېنى تۇتۇۋالىدۇ ، لېكىن ئۇ مەن پىرلىنى تۇتالمايدۇ .

— ئۇ يەردە بىر ئايال كېتىۋاتىدۇ ، — دېدى روج
چىللىڭغۇرس ئازراق ئۆتكەندىن كېيىن ، — ئۇنىڭ گۇناھى
قانچىلىك بولسۇن ، سىز ئېيتقانداك گۇناھلىق تۇيغۇدا بولۇپ
كەتمەيدۇ ، مەيدىسىگە قىزىل خەت تاقىۋالسىلا ، ئازابتىن ساقىت
بولۇپ كېتەرمۇ ؟

— بۇنىڭغا ئىشىنىمەن ، — دېدى باستېر جاۋابەن ، — لېكىن
ئۇنىڭ ئۈچۈن جاۋاب بېرەلمەيمەن . ئۇنىڭ چىرايىدىن ئازاب
بايقىلىپ تۇرىدۇ ، بۇ مەن كۆرۈشنى خالىمايدىغان ئازاب . بىر
ئازابلانغۇچى بىچارە خىستېر پرونىغا ئوخشاش ئۆزىنىڭ ئازابىنى
ئەركىن ئىپادىلىسە ، كۆڭلىدە ساقلىغاندىن ياخشى ئەمەسمۇ ؟
تىمتاسلىق . دوختۇر گىياھلارنى رەتلەشكە باشلىدى .

— بايا سىز سورىدىڭىز ، — دېدى ئۇ ئاخىر ، — سىز
سالامەتلىك ھەققىدە سورىغانىدىڭىز .

— توغرا ، — دېدى باستېر ، — ئاڭلاشنى خالايمەنكى ،
ياشىشىم كېرەكمۇ ياكى ئۆلۈشۈم كېرەكمۇ ؟ ئاشكارىسىنى دەڭ .
— دەۋىرەي ئەمەس ، — دېدى دوختۇر گىياھلىرى بىلەن
ھەپىلەشكەچ ، ئۇ كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا دىمىسىدېل ئەپەندىگە قاراپ
قوياتتى ، — كېسىلىڭىز ئەسلىدە ئېغىر ئەمەس ئىدى ، خەتەرلىكمۇ
ئەمەس ، تېنىڭىز نورمالسىز ، دىيانەتلىك ئەپەندىم ، سىزنى ھەر
كۈنى تەكشۈرۈۋاتىمەن ، ئۆزگىرىشلەرگە دىققەت قىلىۋاتىمەن .
ئايلا ئۆتتى ، ئەمدى كېسىلىڭىزنى ئېغىر دېمەي بولمايدۇ ، بىراق

مەندەك مەسئۇلىيەتچان دوختۇرنى ئۈمىدسىزلەندۈرىدىغان ۋە ئامالسىز قالدۇرىدىغان دەرىجىدە ئەمەس. نېمە دەي، كېسەلنى تاپقاندەكمۇ قىلىمەن، لېكىن تېڭىرقايمۇ قالىمەن.

— سىز تېپىشماق ئېيتىۋاتىسىز، ئەپەندى، — دېدى باستېر دېرنىنىڭ سىرتىغا قاراپ.

— ئۇنداقتا، ئېنىقراق قىلىپ دەي، — دېدى دوختۇر داۋاملاشتۇرۇپ، — كەچۈرۈڭ، ئەپەندى، مۇمكىن بولسا، سىزنىڭ دوستىڭىز بولۇش سالاھىيىتىم ۋە خۇدانىڭ ئىرادىسى بىلەن ھاياتىڭىز ۋە سالامەتلىكىڭىزگە مەسئۇل كىشى بولۇش سۈپىتىم بىلەن سوراپ بېقىشنى خالايمەنكى، سىز بار ئىللەتلىرىڭىزنى ماڭا تولۇق، ئېنىق دەپ بەردىڭىزمۇ؟

— قانداقسىگە بۇنداق سوراپسىز؟ — دېدى باستېر، — دوختۇرنى تەكلىپ قىلىپ قويۇپ كېسەلنى يوشۇرسا، بۇ بىر ئويۇنغا ئايلىنىپ قالمىدۇ!

— دېمەك، ھەممىنى ئېنىق ئېيتىپسىز - دە؟ — دېدى روج چىللىڭۋورس غەرەزلىك قىلىپ، ئۇ چېچەن كۆزلىرىنى باستېرغا تىكتى، — ئىلاھىم، شۇنداق بولغاي! دېمەكچىمەنكى، كېسەلنى چۈشەنگەن ئادەم كۆپ ھاللاردا كېسەلنىڭ قىسمەن تەرىپىنى، يەنى بىر خىل جىسمانىي تەرىپىنى پۈتۈن كېسەلنىڭ ئۆزى شۇ دەپ چۈشىنىپ قېلىشى مۇمكىن، ئەمەلىيەتتە، ئۇ روھىي تەڭپۇڭسىزلىقنىڭ ئالامىتى بولۇشى مۇمكىن. ئەگەر گېيىم مالال كەلسە، پېقىرنى يەنە بىر كەچۈرۈڭ. ئەپەندى، مەن تونۇيدىغانلارنىڭ ئىچىدە، سىزنىڭ تېنىڭىز بىلەن روھىڭىز شۇنداق بىرلىشىپ كەتكەن، سىز ئۈچۈن تەن روھىنىڭ قورالى.

— ئۇنداقتا، ئارتۇقچە سورىماڭ، — دېدى باستېر، ئۇ ئالدىرىغاندەك ئورۇندۇقتىن تۇرۇپ كەتتى، — چۈشىنىشىمچە، سىز روھنى داۋالايدىغان دورىگەرلەردىن بولمىسىڭىز كېرەك!

— بۇ دېگەنلىك مەلۇم بىر كېسەل، — روج چىللىڭۋورس خۇددى بايا گەپنىڭ ئۈزۈۋېتىلگەنلىكىگە دىققەت قىلمىغاندەك

بۇرۇنقى تەلەپپۇزدا سۆزلىگەچ ، ئورنىدىن تۇرۇپ پۈكۈلگەن قەددىنى ئەپتى خاراڭلىشىپ كەتكەن باستېرغا بۇرىدى ، — دېيىشكە توغرا كەلسە ، روھىڭىزدىكى ئازاب ۋۇجۇدىڭىزدا ئەكس ئەتكەن . سىز ئۆزىڭىزنىڭ دوختۇرىغا پەقەت ۋۇجۇدۇمدىكى كېسەلنى داۋالا دېيەلەمسىز ؟ سىز روھىڭىزدىكى ئازاب ۋە يارىلارنى دوختۇرغا ئېيتىمىسىڭىز ، ئۇ سىزنى قانداق داۋالىيالايدۇ ؟

— ياق ، ئۇنى سىزدەك پانىي دوختۇرغا ھەرگىز ئېيتمايمەن ، — دىمىسىدېل ئەپەندى ھاياجاندىن توۋلاپ كەتتى . ئۇنىڭ دۈڭلىك كۆزلىرى پارقىراپ ، غەزەپلىك نۇر چىقىراتتى ، — ھەرگىز ئېيتمايمەن ! روھىمدا كېسەل بولىدىكەن ، ئۆزۈمنى روھىيەتنىڭ بىردىنبىر دوختۇرىغا تاپشۇرىمەن ! ئۇ خالىسا مېنى داۋالىسۇن ، خالىسا ئۆلتۈرسۇن ! ئۇ ئۆزىنىڭ ئادىللىقى ۋە پاراستى بىلەن مېنى خالىغانچە بىر تەرەپ قىلسۇن ! ئۆزىڭىزنى بىر دەردمەن بىلەن خۇدا ئوتتۇرىسىغا قىستۇرغۇدەك سىز كىم ئىدىڭىز ؟

ئۇ غەزەپ بىلەن چىقىپ كەتتى .

— بۇ قەدەم ياخشى ئېلىندى ، — دېدى روج چىللىڭۋورس باستېرنىڭ كەينىدىن كۈلۈپ تۇرۇپ ئۆز - ئۆزىگە ، — زىيىنى يوق ، بىز يەنە دوست بولالايمىز ، قاراڭلار ، ھېسسىيات بۇ ئادەمنى قانچىلىك دەرىجىدە قامال قىلىۋالغان ، ئۇ خۇددى يوقتىپتۇ . ھېسسىيات ھېسسىياتنى تۇغدۇ ! دىمىسىدېل باستېرمۇ قىزغىن ھېسسىياتنىڭ سەۋەبى بىلەن بىمەنە ئىشلارنى سادىر قىلىپ قويغان ! ئەمەلىيەتتىن قارىغاندا ، بۇ ئىككى ھەمراھ ئوتتۇرىسىدا بۇرۇنقىدەك قەدىردان دوستلۇقنى ئورنىتىش قىيىن ئەمەس ئىدى . ياش باستېر بىرنەچچە سائەتنى يالغۇز ئۆتكۈزگەندىن كېيىن ، ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا ئاچچىقلاپ قويغانلىقىنى ھېس قىلدى . ئۇ دوختۇرنىڭ بايامقى سۆزىدىن ئۆزىنى ئاقلىغۇدەك بىرەر باھانىنى تاپالماي ، ئۆزىنىڭ بۇ ئاق كۆڭۈل قېرىغا قوپاللىق قىلىپ قويغىنىدىن ھەيران بولدى ، دوختۇر مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلىش

ئۈچۈن ياخشى گەپ قىلدى . باستېر ئېرىشىشكە تېگىشلىك نەرسىلەر مۇشۇ ئەمەسمۇ ! ئۇ ئۆكۈنۈش ئىچىدە دوختۇردىن دەرھال ئەپۈ سورىدى ۋە داۋاملىق داۋالاشنى ئۆتۈندى ، سالامەتلىكى ئۈزۈل - كېسىل ياخشى بولۇپ كەتمىگەن بولسىمۇ ، مۇشۇ كۈنگە قەدەر ياشاپ كەلگەنلىكىگە شۈكۈر ئېيتتى . روج چىلىڭئورس باستېرنى داۋاملىق تەكشۈرۈپ داۋالاشقا خۇشاللىق بىلەن ماقۇل بولدى . دوختۇر ئۆزىنىڭ ئىشىنى بەجاندىل قىلاتتى ، ھەر قېتىم كېسەلنى كۆرۈپ بولغاندا ، چىرايىدا سىرلىق ، ئەمما تەشۋىشلىك كۈلكە ئەكس ئېتەتتى . ئەلۋەتتە ، دىمىسدېل ئەپەندى بۇ ئالامەتنى كۆرەلمەيتتى ، دوختۇر زالدىن چىققاندىن كېيىن ، چىرايىدىكى ئالامەتلەر روشەن تۈس ئالاتتى .

— كەم ئۇچىرايدىغان كېسەل ، — دەيتتى دوختۇر پىچىرلاپ ، — تېخىمۇ چوڭقۇر كۆزىتىشىم كېرەك ، بۇ روھ بىلەن تەن ئوتتۇرىسىدا بولىدىغان ئاجايىپ ماسلىق ! تېبابەت ئۈچۈن بولسىمۇ ئاداققىچە تەتقىق قىلىشىم لازىم !

بۇ ئىشلار يۈز بېرىپ ئۇزاق ئۆتمىدى . بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن دىمىسدېل ئەپەندى ئورۇندۇقتا شېرىن ئۇيقۇغا كەتتى ، ئۈستەلدە قارا تاشلىق يوغان بىر كىتاب ئېچىقلىق تۇراتتى . باستېرنىڭ بۇ ئۇيقۇسىغا دىققەت قىلىشقا توغرا كېلەتتى . چۈنكى ، ئۇ ھېچقاچان ئېغىر ئۇخلىمايتتى ، گويا شاختىكى قۇشقا ئوخشاش ئەندىكىپ تۇراتتى ، بۈگۈن بۇ ئالاھىدە ئۇيقۇ ئۇز ئالاقىسىغا ئالغانىدى ، قېرى روج چىلىڭئورس ئۇنىڭ خانىسىغا كىرگەندە ، ئۈنچە ئاۋايلاپمۇ كەتمىدى ، باستېر قىمىر قىلماي يېتىۋەردى . دوختۇر باستېرنىڭ ئالدىغا كېلىپ ، قولىنى مەيدىسىگە قويدى ھەم ئۇنىڭ فورمىسىنىڭ ھازىرغا قەدەر ئېچىلىپ باقمىغان تۈگمىسىنى يەشتى .

دىمىسدېل ئەپەندى ئازراق قىمىرلاپ قويدى .
دوختۇر ئازراق تۇرۇپ ، بۇرۇلۇپ چىقىپ كەتتى .
ئۇ شۇ قەدەر ھەيران ، خۇشال ۋە ئەنسىز ئىدى . ئۇنىڭ

خۇشاللىقى يۈز - كۆزلىرىدىنلا ئەمەس ، خۇنۇك جىسمىنىڭ
ئىچ - ئىچىدىن پارتلايتتى ، ئۇ قوللىرىنى تورۇسقا سوزۇپ ،
تېپىچەكلەيتتى ، ئۆزىنىڭ خۇشاللىقىنى ئۆزگىچە نامايان قىلاتتى .
بىراق ئۇنىڭ بۇ قىياپىتىنى كۆرگەن بولسا ، مۇنۇ ئورۇنسىز
سوئالنى سوراپ يۈرمىگەن بولاتتى : قەدىرلىك بىر ئىنساننىڭ
روھى جەننەتتىن ئايرىلىپ دوزاخقا كىرسە ، شەيتان قانداق قىلغان
بولاتتى ؟

لېكىن ، شەيتاننىڭ خۇشاللىقىدىن دوختۇرنىڭ خۇشاللىقىنىڭ
پەرقلىنىدىغان يېرى ، ئۇنىڭدا سەل تەئەججۈپ ئېلېمېنتلىرى بار
ئىدى .

11. قەلب

باستېر بىلەن دوختۇرنىڭ ئالاقىسى قارماققا بۇرۇنقىدەك ئىدى ، ئەمەلىيەتتە بۇرۇنقىغا ئوخشىمىدى . روج چىلىڭگۈرسىنىڭ پىلانى ئەمدى سۈزۈلدى . قارماققا ئۇ تىنچ ، مۇلايىم ، تەمكىندەك قىلىسىمۇ ، شۇنىڭدىن ئەنسىرەيمىزكى ، بۇ بەختسىز قېرىنىڭ قەلبىدە يوشۇرۇنۇپ ياتقان زەھەر خەندىلىك قۇتراپ ، ئۇنى ئادەتتىن تاشقىرى ۋاسىتىلەر بىلەن قىساس ئېلىشقا ئۈندىمىسە بولاتتى . ئۇ ئىشەنچلىك بولۇۋېلىپ ، سىر كولايتتى : ۋەھىمە ، ئەيىبارلىق ، دەرد ، پۇشايمان ، گۇناھ تۇيغۇسى دېگەنلىرىنىڭ ھەممىسىگە ئېرىشەتتى . دۇنيانىڭ خىلۋەتلىرىدىكى ئۆكۈنۈشلەر ئەسلىدە دۇنيانىڭ كەڭ قورساقلىرىغا كەچۈرۈمىگە ھەم ھېسداشلىققا ئېرىشەلەيتتى . ئەمما ، بۇ ھېسسىياتسىز ، قورسقى تار ئادەمنىڭ ئالدىدا ئاشكارىلانغان ئۆكۈنۈش نېمىگە ئېرىشىشى مۇمكىن . ئاۋايلاپ ساقلىنغان سىر مانا مۇشۇنداق بىر ئادەمگە پاش بولسا ، ئۇنىڭ قىساس ئارزۇسىنى ئىشقا ئاشۇرمامدۇ .

باستېر خىجىلچان ۋە سەزگۈر ئادەم بولۇپ ، ئۇنىڭ كەم سۆزلۈكى ھەم ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشى ئۇنىڭدىن ئېلىنماقچى بولغان قىساسنى كەينىگە سۆرىگەندى . ئىشنىڭ بۇ دەرىجىدىكى تەرەققىياتىغا روج چىلىڭگۈرس نازازى ئەمەستەك قىلاتتى . چۈنكى ، تەقدىرنىڭ قىساسكار بىلەن قۇربان بولغۇچى ئارىسىدا مەلۇم بىر ئورۇنلاشتۇرۇشى بولۇشى مۇمكىن ، بىر بولسا گۇناھكار مەغپىرەت قىلىنار ، بۇ بەلكىم ئۇنىڭغا كەلگەن ۋەھىدۇر . بۇ ۋەھىينىڭ ئەرشتىن ياكى پەرىشتىن بولۇشى ئۇنىڭ ئۈچۈن بەربىر . ئەمدى بۇ ۋەھىينىڭ تۈرتكىسىدە ئۇ دىمىسدىل ئەپەندىنىڭ سۆز - ھەرىكىتىنىلا ئەمەس ، قەلبىنىڭ چوڭقۇر يەرلىرىنىمۇ

كۆز تەلەيدىغان ، باستېرنىڭ ئۆزگىرىشلىرىنى ھەر دەقىقە ئېنىق چۈشىنىپ تۇرالايدىغان بولدى . نەتىجىدە ، دوختۇر بىچارە باستېرنىڭ مەنئى دۇنياسىغا نىسبەتەن كۆزەتكۈچىلا ئەمەس ، رولچىمۇ بولۇپ قالدى . ئۇ ئەمدى باستېردىن خالىغانچە پايدىلىنالايدىغان بولۇپ قالدى . ئۇ باستېرنىڭ ئازابىنى قوزغىماقچىمۇ ؟ باستېر تەييار ئازابىنىڭ ئىلكىدە . دوختۇر پەقەت ئۇنى قوزغاپ ، باشقۇرسىلا بولدى ، دوختۇر بۇنداق ئىشتا ناھايىتى ئەپلىك . ئۇ باستېرغا قورققان سالىماقچىمۇ ؟ ئۇنداقتا ، ئۇ سېھىرگەرلىك تايىقىنى قولغا ئېلىپ بىر شىلتىسىلا ، مىڭلىغان قورقۇنچلۇق ئەرۋاھ پەيدا بولۇپ ، تۈرلۈك ئۆلۈم ياكى قورقۇنچلۇق شەكىلدە باستېرنى قورشاپ مەيدىسىگە دۆشكەلەيدۇ .

ئىشلار شۇنداق جايدا ئىدىكى ، شەيتانمۇ سەزمەيتتى ، باستېر ئۆزىنى بىر رەزىل كۈچنىڭ ئاللىقىنىدا تۇرغاندەك ھېس قىلاتتى ، لېكىن بۇ كۈچنىڭ نەدىن پەيدا بولغانلىقىنى بىلمەيتتى . دوختۇرنىڭ نابىجىرىم جىسمىنى كۆرگەندە ، ئۇنىڭدا گۇمان ھەم ئەندىشە پەيدا بولاتتى ، ھەتتا ئۆچلۈكى كېلەتتى . باستېرنىڭ نەزىرىدە ، دوختۇرنىڭ قىلىق - قىياپەتلىرى ، چار ساقىلى ، ئۇششاق ئادەتلىرى ، ھەتتا ئۈستۈشلىرىمۇ يىرگىنچلىك ئىدى . باستېردا دوختۇرغا نىسبەتەن كۈچلۈك سەسكىنىش بولسىمۇ ، ئېنىق ئېتىراپ يوق ئىدى . ئۇ بۇنداق گۇمان ۋە يىرگىنچ ئۈچۈن قانائەتلىنەرلىك باھانە تاپالمىغاچقا ، يۈرەك - باغرىنى يەۋاتقان زەھەرخەندىلىكنى تۈيۈپ تۇرۇقلۇق ، بۇ شۇملۇقنى باشقىلارغا ئارتىپ قويغۇسى كەلمىدى . ئۇ روج چىللىڭجۇورسقا بۇنداق ئۆچ بولمىسام بولاتتى دەپ ئۆزىنى ئەيىبلەيتتى ، ئەمما بۇنداق ئۆچمەنلىكتىن ساۋاق ئالماقتا يوق ، بەلكى ئۇنى پۈتۈن كۈچى بىلەن يوق قىلىشقا ئۇرۇندى . ئۇ يوق قىلىۋېتەلمىدى ، ئەكسىچە پرىنسىپ سۈرۈشتۈرۈپ ، قېرى بىلەن يېقىن ئۆتۈۋەردى ، بەلكى قارشى تەرەپنىڭ ئۆز مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇشىغا قەدەمدە بىر پۇرسەت يارىتىپ بەردى . بىچارە ، تەنھا قېرى ئۆزىنىڭ قۇربان بەرگۈچىسىگە

نەسبەتەن بەكرەك بەختسىز ئىدى. ئۇ مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن بىر قىساسكارنىڭ قولىدىن كېلىدىغان ھەممە ئىشنى قىلدى. باستېر دىمىسىدىل جىسمانىي ھەرەج، روھىي ئەزىيەتلەرنى تارتىپ، رەقەبىنىڭ سۈيىقەستىدە قالغان مەزگىلىدە، ئۇ دىنىي بۇرچ جەھەتتە تېخىمۇ جۇلالىنىپ، كۆپچىلىكنىڭ پەۋقۇلئاددە ھىمايىسىگە ئېرىشىپ كەتتى. ئەمەلىيەتتە، ئۇ بۇ ئالاقىلارغا ئۆزىنىڭ ھەسرەتلىگە تايىنىپ ئېرىشكەنىدى. ئۇنىڭ ئەقىل - پاراسىتى، تالانتى، ئەخلاق تۇيغۇلىرى، ھېسسىياتى قوبۇل قىلىش ھەم ئىپادىلەش ئىقتىدارى تۇرمۇشتىكى ئازابلىرى تۈپەيلى ئالاھىدە ھالەتكە ئۆتەتتى. ئۇنىڭ شۆھرىتى ئۆرلەپ، كەسپداشلىرىدىن ھالقىپ كەتتى، بۇلارنىڭ ئىچىدە راسا شۆھرەت تاپقانلارمۇ بار ئىدى.

دىمىسىدىل ئەپەندى خاراكتېرىدىكى ئەۋزەللىكى تۈپەيلى، ئېتىقاد ۋە مۇقەددەسلىكنىڭ چوققىسىغا چىقىشقا تېگىشلىك بولسىمۇ، گۇناھ ۋە ئازاب ئېلىپ كەلگەن ئېغىر يۈكلەر ئۇنىڭغا كاشلا تۇغدۇرۇپ تىمىسقىلاپ ئاۋايلاپ مېڭىشقا مەجبۇر بولدى. بۇ ھال ئۇنى تۆۋەنگە تارتاتتى. ئۇ ئەسلىدە ناھايىتى زەكىي بولۇپ، ئۇنىڭ سۆزىنى ھەتتا پەرىشتىلەرمۇ ئاڭلايتتى!

كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭغا بولغان ئىخلاسى ئۇنى شۇ قەدەر قىينايتتىكى، بۇنى تەسەۋۋۇر قىلىش تەس ئىدى. ئۇ ھەقىقەتكە بولغان ئىخلاستىن سەمىمىي ھاياجانلىنىپ، مۇقەددەسلىكنىڭ ماھىيىتىگە يەتمىگەن باشقا نەرسىلەرنى پەقەت بىر سايە دەپ قاراپ، قىممىتىنى ئىنكار قىلاتتى. شۇنداق بولغاندا، ئۇنىڭ ئۆزى نېمە؟ زاتىمۇ ياكى ئەڭ خۇنۇك كۆلەڭگىمۇ؟ ئۇنىڭ ۋەز سۈپىسىدا تۇرۇپ، ياڭراق ئاۋازدا ئۆزى ھەققىدە شۇنى جاكارلىغۇسى كېلەتتى: باستېرنىڭ قارا تونىغا ئورنىنىۋالغان بۇ كىشى، ۋەز سۈپىسىدا تۇرۇپ تىلەكلىرىڭلارنى ھەممىنى بىلگۈچى خۇداغا يەتكۈزۈۋاتقان بۇ كىشى، سىلەر تۇرمۇشتا ئىنودەك پاك دەپ قارايدىغان بۇ كىشى، نۇرانە ئىزلىرى تاۋاپ قىلغۇچىلارنى جەننەتكە باشلايدۇ دەپ

ئەسەردەك مەزمۇت ئەمەس . شۇنداقتىمۇ ئۇلار بىچارە باستېر
تاقابىل تۇرمىسا بولمايدىغان ھەقىقىي نەرسىلەر ئىدى . ئۇنىڭ
ساختا تۇرمۇشىدا ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز ئازابلار بار ئىدى . رېئاللىق
بىز ئۈچۈن ئېيتقاندا ، پەرۋەردىگار ئاتا قىلغان روھىي مەئىشەت
ۋە ئوزۇقتىن ئىبارەت بولسا ، ئۇنىڭ ئۈچۈن نېگىزى يوق شاكال
بولۇپ قالغانىدى ، ساختىلارغا نىسبەتەن ئالەممۇ ساختا بولۇپ ،
تۇتقىلى بولمايدىغان مەۋھۇم نەرسىگە ئايلىنىپ قالىدۇ . ئۇنىڭ
ئۆزى بولسا ساختا شوللاردا كۆرۈنگەن ۋۇجۇد بولۇپ ، ئەمەلىيەتكە
كۆلەڭگىگە ئايلىنىپ يوقاپ كەتتى . دېمىسىدېل ئەپەندىنى
مەۋجۇتلۇق تۇيغۇسىغا ئىگە قىلغان بىردىنبىر نەرسە ئۇنىڭ
يۈرىكىدىكى ئازاب ھەم بۇ ئازابنىڭ ئۇنىڭ چىرايىدىكى ئىپادىسى
ئىدى . ناۋادا چىرايىدا تەبەسسۇم ئەكس ئەتكەن بولسا ، ئۇ ئۆزىگە
ئوخشىماي قالاتتى .

ئاشۇ خىرە كېچىدە باستېر ئورۇندۇقتىن قوپتى . بىر خىيال
كەچتىكى ، ئۇ ئاۋايلاپ پەلەمپەيدىن چۈشۈپ ئىشكىنى ئاچتى - دە ،
سىرتقا چىقتى .

12. باستىرنىڭ ئۇيقۇلۇق تۈن سەيلىسى

دىمىسىدىل ئەپەندى بىر خىل خىيالىي كۆلەڭگە ياكى بىر خىل ئۇيقۇلۇق سەيلە ھالىتىدە خىستېر پرون تۈنجى قېتىم سازايى قىلىنغان يەرگە كەلدى. ئۇ سۇپا ھېلىقى جازا سۈپىسى ئىدى، قەتلىگاھ يەتتە يىللىق بوران - چاپقۇندا تېخىمۇ قارىداپ كەتكەن بولۇپ، بۇ يەردە تالاي مەھبۇس سازايى قىلىنغانىدى. ئۇ سۇپا دەسسىلىپ ئويۇلۇپ كەتكەن بولسىمۇ، كېڭەش زالىنىڭ بالكونى ئاستىدا بۇرۇنقىدەكلا تۇراتتى. باستىر بىر بېسىپ - ئىككى بېسىپ ئۇنىڭغا چىقتى.

ماي ئېيىنىڭ بېشىدىكى قارا كېچە، يەر - زېمىننى بۇلۇت قاپلىغان. ئەگەر خىستېر پرون سازايى قىلىنغان ۋاقىتتىكى ئادەملەر توپى ھازىر بۇ يەردە بولىدىغان بولسا، ئۇلار سۈپىدىكى ئادەمنىڭ چىرايىنى، ھەتتا ئۇنىڭ گەۋدىسىنىمۇ ئىلغا قىلالىمىغان بولاتتى. شۇ تاپتا بازار ئاھالىسى ئۇيقۇدا بولۇپ، باستىرنى ھېچكىم كۆرمىيەتتى. باستىر خالىسا، سۈبھى بېلىق كۆكسىدەك ئاقارغۇچە ئاشۇ يەردە تۇرىۋەرسىمۇ بولاتتى. ئۆزىنى قامچىلاۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بىر جۈپ كۆز ئۇنى داۋاملىق پايلاۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما مۇشۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە ھېچكىم كۆرمىيەتتى. ئۇ نېمىشقا بۇ يەرگە كەلدى؟ ئۆزىنىڭ توۋسىنى مەسخىرە قىلىش ئۈچۈنمۇ؟ ئەلۋەتتە، بۇ بىر خىل مەسخىرە ئىدى. بۇ مەسخىرىدە ئۇنىڭ روھى ئۆز - ئۆزىنى مەسخىرە قىلاتتى. بۇنىڭدا پەرىشتىلەر ئويلىپ يىغلايتتى، ئالۋاستىلار ھۇزۇرلىنىپ كۈلەتتى. ئۇ ئۆزىنى قويدىغان يەر تاپالماي بۇ يەرگە كەلگەنىدى. قورقۇنچاقلىق ئاشۇ ئويلىشىنىڭ ھەمىشەسى ئىدى. ئۇ ئويلىش تۈپەيلى ئۆزىنى ئاشكارىلاشنىڭ

گېردابغا كەلگەندە ، قورقۇنچاقلىق تىترىگەن قوللىرى بىلەن ئۇنى كەينىگە تارتىپ كېتەتتى . ئاھ ، بىچارە ، سەن قانداقسىگە گۇناھنىڭ ئېغىر يۈكىنى كۆتۈرەلەيتتىڭ ؟ گۇناھنىمۇ نېرۋىسى قاتتىق ئادەم ئۆتكۈزىدۇ ، بۇنداق ئادەملەر گۇناھنى ئۆزلىرى تاللايدۇ ، بىر بولسا چىداشقا تەييار ، بىر بولسا بېسىم ئېشىپ كەتكەندە ، ئۆزىنىڭ ۋەھشىيانە كۈچىنىڭ قۇتۇرتىشى بىلەن مەقسىتىگە يېتىدۇ ! تېنى زەئىپ ، سەزگۈر ئادەملەر تەمتىرەپ يۈرۈپ ھەر ئىككىسىنى قىلالايدۇ . ھېلى بۇنى ، ھېلى ئۇنى قىلىپ ، مۈشكۈل ئازاب ۋە ئەھمىيەتسىز پۇشايىمانى كىرىشتۈرۈپ ، گادىرماچ بىرنەرسىنى پەيدا قىلىدۇ .

شۇنداق قىلىپ ، دىمىسىدېل ئەپەندى جازا سۈپىسىدا تۇرۇپ ، توۋا قىلىش رولىنى ئېلىشقا باشلىدى . لېكىن ، بۇنىڭ قىممىتى يوق ئىدى . شۇ چاغدا غايەت زور بىر ۋەھىمە ئۇنى قاپسىۋالدى . يەر - جاھان ئۇنىڭ يالىڭاچ مەيدىسىدىكى قىزىل بەلگىگە سەپسىلىۋاتقانداك تۇيۇلدى ، جىسمانىي ئازابىنىڭ زەھەرلىك چىشلىرى ئۇنى قاساۋاتاتتى ، بۇنداق ئازابقا خېلى مەزگىل بولۇپ قالغانىدى . ئۇ سەۋر - تاقىتىنى يوقىتىپ بىر ۋارقىرىدى ، بۇ ئاۋاز پەلەككە يېتىپ ، ئۆگزىلەر لەرزىگە كەلدى ، تاغلاردا ئەكس سادا پەيدا بولدى . خۇددى بىر توپ ئالۋاستى ئۇنىڭ ئاۋازىدىكى بەختسىزلىك ۋە قورقۇنچىنى بايقاپ ، ئۇنى ئويۇنچۇق قىلدى دېگىلى بولمايتتى . ئويىناۋاتقانداك تۇيۇلدى .

— تۈگەشتىم ، — دېدى باستىر قولى بىلەن يۈزىنى ئېتىپ ئۆز - ئۆزىگە ، — بازاردىكىلەر ئويغىنىپ ، مېنى كۆرىدىغان بولدى ! ئۇنداق بولمىدى ، ۋارقىراشتىن ئۇنىڭ ئۆزى ئەندىكىپ كەتكەن بولسىمۇ ، ئاۋازىنى ئۈنچە يۇقىرى دېگىلى بولمايتتى . بازاردىكىلەر ئويغانمىدى ، ئويغانغان تەقدىردىمۇ چالا ئويۇدۇكى بۇ ئىنسانلار ئۇنى بىر خىل چۈشەنمەس ياكى ئايال پېرىخونىڭ ئۇنى دەپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى . ئۇ چاغلاردا ، ئايال پېرىخونلار جىنىلىرىغا ئەگىشىپ ھاۋاغا ئۆرلىگەندە ، ئاۋازى مەھەللىلەر ۋە

يالغۇز كەپلەرگە ئاڭلىناتتى . باستېر ھېچقانداق ئەنسىزلىك شەپسىنى ئاڭلىمىدى . ئۇ قولنى چۈشۈرۈپ ئەتراپقا قارىدى . يىراق بىر كوچىدا ، ئۇ گوپېرناتور بېللىڭخامنىڭ دېرىزىسىدىن قولىدا چىراغ ، بېشىدا ئاق پوسما ، ئۇچىسىدا ئاق يەكتەك بار ھالىتىنى كۆردى ، ئۇ بەئەينى گۆردىن بىمەھەل چىقىۋالغان ئالۋاستىغا ئوخشاپ قالغانىدى . روشەنكى ، ئۇ ۋارقىراشتىن ئويغىنىپ كەتكەنىدى . يەنە بىر دېرىزىدە گوپېرناتورنىڭ ئاچىسى ھىببىنس خانىم پەيدا بولدى ، ئۇنىڭ قولىدا چىراغ بولۇپ ، نارازى چىرايىنى يىراقتىنمۇ كۆرگىلى بولاتتى . ھىببىنس خانىم دېرىزىدىن بېشىنى چىقىرىپ ، ئاسمانغا ئەنسىزلىك بىلەن قارايتتى . بۇ جادۇگەر خوتۇننىڭ دىمىسىدەل ئەپەندىنىڭ ۋارقىرىشىدىن ئويغىنىپ كەتكەنلىكى ئېنىق ئىدى ، ھاۋادىكى ئەكس سادالارنى ئۇ ئالۋاستى ۋە ئۇچۇۋاتقان پېرىخونلارنىڭ غەلۋىسى دەپ ئويلاپ قالغان بولسا كېرەك . ھىببىنس خانىمنىڭ ئورماندا پېرىخونلار بىلەن بىللە يۈرىدىغانلىقىنى جامائەت ئوبدان بىلەتتى . ئۇ گوپېرناتور بېللىڭخامنىڭ چىرىغىنى كۆرۈپ ، ئۆزىنىڭ چىرىغىنى ئۇچۇردى - دە ، كۆزىدىن غايىب بولدى . گوپېرناتور ئەتراپقا سىنچىلاپ بىر قارىۋېتىپ كىرىپ كەتتى ، بۇنداق قارا كېچىدە ئۇنىڭ يىراقنى كۆرەلمەيدىغانلىقى تەبىئىي ئىدى .

باستېر بارا - بارا تىنچلاندى ، ھايال ئۆتمەي ئۇ ئاجىز بىر نۇرنى كۆردى . بۇ نۇر كوچا بويلاپ يېقىنلاشتى . ئۇ نۇر ئەتراپنى يورۇتۇپ تۇراتتى . دەرەخ شاخلىرى ، قاشالار ، كۆزنەكلەر ، ئوقۇردىكى سۇلار ، ئەگىم دەرۋازىلار ، دەرۋازىدىكى ھالقىلار ، پەشتاقلارنى ئېنىق ئىلغا قىلغىلى بولاتتى . مۆھتەرەم دىمىسىدەل ئاشۇ تىۋىشلار بىلەن بىللە مەھشەر كۈنۈم يېتىپ كېلىدۇ دەپ قارىسىمۇ ، ھەربىر ئۇششاق ئىشقا دىققەت قىلماي تۇرالمىدى ، ئازراق ئۆتسىلا چىراغ يورۇقى ئۇنىڭ سىرلىرىنى ئاشكارا قىلاتتى . چىراغ يېقىنلىشىۋىدى ، ئۇ باستېر قېرىندىشى ، ئاتا يوللۇق كەسىپىدىشى ھۆرمەتكە سازاۋەر ۋىلسون ئەپەندىنى كۆردى .

دىمىسىدىل ئەپەندى ئۇنى بايىلا جان ئۈزگەن بىرىنىڭ يېنىدىن قايتقان بولسا كېرەك دەپ پەرەز قىلدى . دەرۋەقە شۇنداق بولۇپ ، جانابىي ۋىلسون ئۆيىگە قايتىۋاتاتتى . چىراغ دىمىسىدىل ئەپەندىدە غەيرىي خىيال پەيدا قىلغان بولسا كېرەك ، ئۇ ئۈنلۈك كۈلۈپ تاشلىدى ، ئاندىن ئېلىشىپ قالمىغاندىمەن دەپ ئۆزىدىن گۇمان قىلدى . ۋىلسون جانابلىرى جازا سۈپىسىنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەندە ، قارا توننى مەھكەم يۆگەپ ، چىراغنى ئېگىز كۆتۈرۈۋالغانىدى ، شۇ ۋاقىتتا ، باستىر دىمىسىدىل ئەپەندى شۇنداق دېگەندەك قىلدى :
— خەيرلىك كېچە ، ھەزرىتى پوپ ! يېنىمغا كېلىپ بىر سائەت ھەمراھ بولسىڭىز ئىكەن !

يا پەرۋەردىگار ! دىمىسىدىل ئەپەندى راستتىنلا شۇ گەپنى ئاغزىدىن چىقارغاندىمۇ ؟ شۇ تاپتا ئۇ مۇشۇ گەپنى رەسمىي دېدىم دەپ ئىشەندى ، ئەمما ئۇ بىر قىياس ئىدى . ۋىلسون پوپ بۇرۇنقىدەك كېتىپ باراتتى ، كۆزى يولدا بولۇپ ، جازا سۈپىسىغا كۆز قىرىنىمۇ سېلىپ قويمىغانىدى . چىراغ ئاستا - ئاستا ئۇزاپ كەتتى . ئۆتۈپ كەتكەن بىخۇدلۇق ئۇنىڭغا بىر قېتىملىق جىددىي كىرىزىسقا يولۇققانلىقىنى ھېس قىلدۇردى ، ئۇ پەقەت سوغۇق كۈلكە بىلەن ئۆزىگە ئازراق كەڭچىلىك قىلماقچى بولغانىدى .

ئەمدى ئۇنىڭ كاللىسىدىكى سۈرلۈك خىياللارغا باشقا ۋەھىملىك خىياللار گىرەلىشىپ كەتتى . كېچىنىڭ سوغۇقى ئۇنىڭ پۇت - قوللىرىنى ئۇيۇشتۇرۇۋەتكەنىدى . جازا سۈپىسىدىن چۈشلەيدىغانلىقىغا ئۇنىڭ كۆزى يەتمىدى ، تاڭ يورۇسىلا ئۇ رەسۋا بولاتتى ، ئورنىدىن بالدۇرراق تۇرغانلار غۇۋا ئېگىز بىر سايىنىڭ لەنەت سۈپىسىدا تۇرغانلىقىنى كۆرەتتى ! ئۇلار قىزىقسىغان ھالدا دەرۋازىلارنى چېكىپ ، ئۆلگەن بۇ گۇناھكارنىڭ ئەرۋاھىنى كۆرۈڭلار دەپ توۋلايتتى ، دىمىسىدىل ئەپەندى مۇشۇنداق ئويلىدى . كۈندۈزنىڭ سۈرەنلىرى ئۆيمۇئۆي تارقىلىپ ، قېرىلار يەكتەكلىرىنى ، ئاياللار كېچىلىك كىيىمىنى سېلىشقىمۇ ئۈلگۈرەلمەيتتى . ئۈستۈشلىرى رەتلىك ئادەملەرمۇ بۈگۈن قارا

باسقاندەك تەرتىپسىز ھالدا كۆزگە چېلىقتى ، گوپېرئاتور بېللىڭخام جامېس دەۋرىدىكى پۈرمە ياقىلىق كىيىمنى ھەرەڭ - سەرەڭ كىيىپ ، تۈرگۈن ھالدا چىقىپ كېلەتتى . ھىببىنس خانىممۇ تۈن بويى ئۇخلىمىغاچقا ئۇخسۇلى يوق ئىدى ، ئۇنىڭ كۆڭلىكىگە ئوت - خەسلەر يېپىشىپ قالغانىدى ، ئاق كۆڭۈل پوپ ۋىلسونمۇ يېتىپ كېلەتتى . ئۇ بىر مېيىتنىڭ يېنىدا تۈن نىسبىگىچە تۇرغاچقا ، شېرىن ئۇيقۇسىنىڭ بۇزۇلۇشى چىرايىغا تەپكەندى . ئۇ يەردە دىمىسدېل ئەپەندىنىڭ چېركاۋدىكى ئاقساقاللار ۋە ئىجراچىلار ھەمدە ئۆزىنىڭ باستىرغا ئىخلاى قىلىپ ، قەلبىدىن ئورۇن بەرگەن بەرنا قىزلار بار ئىدى . بۈگۈن ئۇلار ئالدىراشلىقتا يۈزىگە رومال سېلىشقا ئۈلگۈرەلمىگەندى . ئومۇمەن كىشىلەر ساڭگىل - سۇڭگۈل بولۇشۇپ جازا سۈپىسى تەرەپكە كېلىشەتتى ، ئۇلار پېشانىسىگە تاڭ نۇرى چۈشۈپ تۇرغان بىر ئادەمگە تىكلەتتى ، ئۇ كىم ؟ ئۇ ھۆرمەتلىك دىمىسدېل ئەپەندى بولماي كىم بولاتتى ! ئۇ نىمجان ۋە رەسۋا ھالدا خىستېر پرون سازايى قىلىنغان يەردە تۇرماقتا ئىدى !

باستىرىنىڭ ئەنە شۇنداق قورقۇنچلۇق خىياللىرى ئەۋج ئېلىپ ، ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا تەلۋىلەرچە كۈلۈپ كەتتى - دە ، ھەيران قالدى . بۇ كۈلكىگە يېنىك بىر سەبىي كۈلكە جور بولدى ، قاتتىق ئازاب ياكى زىيادە خۇشاللىقتىنمۇ ، ئەيتاۋۇر ، ئۇنىڭ يۈرىكى بىر سىرقىرىدى ، ئۇ كۈلكە ساداسىدىن پېرلىنىڭ تېۋىشىنى سەزگەندى .

— پېرل ! پېرل ، — دەپ نىدا قىلدى ئۇ ، — خىستېر ! خىستېر پرون ! سىز مۇشۇ يەردىمۇ ؟
— مانا مەن خىستېر پرون ! — دېدى تەئەججۈپلۈك بىر ئاۋاز ، باستىر ئۇنىڭ يېقىنلاشقان تېۋىشىنى ئاڭلىدى ، — بۇ مەن ، پېرلمۇ بار .

— نەدىن كەلدىڭىز ، خىستېر ؟ — سورىدى باستىر ، — قانداق بولۇپ كېلىپ قالدىڭىز ؟

— بايا بىر مېيىتنىڭ يېنىدا ئىدىم ، — دېدى خىستېر ، —
گوبېرناتور ۋىنسروپنىڭ ئاخىرەتلىكىنى ئۆلچەپ قايتىۋاتمەن .
— پېرل ئىككىڭلار بېرى كېلىڭلار ، — دېدى
دىمىسېل ، — ئانا - بالا ئىككىڭلار بۇ يەردە تۇرغان ۋاقىتڭلاردا ،
ئاراڭلاردا مەن يوق ئىدىم ، يەنە بىر قېتىم چىقساڭلار ، ئۈچىمىز
بىرگە تۇرايلى !

خىستېر سۇپىغا چىقىپ تۇردى ، يېنىدا پېرل بار ئىدى .
باستېر بالىنىڭ يەنە بىر قولىنى تۇتتى . شۇ چاغدا يېڭى بىر
ھاياتنىڭ ئېقىمى ئۇنىڭ يۈرىكىدىن تومۇرلىرىغا تارىدى ، ئانا - بالا
ئىككىسى ئۆزلىرىنىڭ ھارارىتىنى ئۇنىڭ مۈزلىغان جىسمىغا
ئۆتكۈزۈۋاتاتتى . ئۇلار بەئەينى يېپىق توك لىنىيىسى ئىدى .
— باستېر ، — دېدى پېرل ئاستا .

— قېنى ، ئېيتىڭ ، بالام ، — دېدى دىمىسېل .
— ئەتە چۈشتە ئۈچىمىز مۇشۇ يەردە بىللە تۇرساق بولامدۇ ؟
— ئۇنداق قىلغىلى بولمايدۇ ، قوزام ، — دېدى باستېر .
شۇنىڭ بىلەن ، ئۇزاقتىن بېرى ئۇنى قىيناۋاتقان سازاينىڭ
ۋەھىمىسى قايتا ئويغاندى .

ئۇ قەلبىنىڭ بىر يېرىدە قانداقتۇر بىر خۇشاللىقنى ھېس
قىلىسىمۇ ، بۇ خىل جەم بولۇش ئۇنى ساراسىمىگە سالىدى .
— ئۇنداق قىلغىلى بولمايدۇ ، بالام ، ھامان بىر كۈنى
ئۈچىمىز بىللە تۇرىمىز ، لېكىن ئەتە ئەمەس .
پېرل كۈلۈپ تۇرۇپ قولىنى تارتىۋالماقچى بولغانىدى ،
باستېر قويۇۋەتمەي چىڭ تۇتۇۋالدى .

— توختاپ تۇرغىن ، بالام ! — دېدى ئۇ .
— ۋەدە بېرىڭ ، — دېدى پېرل ، — ئەتە چۈشتە ئاپام بىلەن
ئىككىمىزنىڭ قولىنى تۇتۇپ ، بىللە تۇرۇشقا ۋەدە بېرىڭ .
— ئەتە بولمايدۇ ، پېرل ، — دېدى باستېر ، — باشقا ۋاقىتتا
بولسۇن .

— قاچان ئەمەسمە ؟ — دەپ سوراپ تۇرۇۋالدى بالا .

— قىيامەت كۈنى ، — دېدى باستېر پىچىرلاپ ، ھەقىقەتنى تەرغىب قىلىدىغان كەسپىي تۇيغۇسى بەلكىم ئۇنى شۇنداق جاۋاب بېرىشكە قىستىغاندۇ ، — شۇ كۈنى سوراقخانىدا ئۈچىمىز بىللە تۇرىمىز ، ئەمما بۇ پانىي دۇنيادا بىللە تۇرالمايمىز . پېرل يەنە كۈلدى .

دىمىسدىل ئەپەندى سۆزلەپ بولۇشىغىلا ، يىراق بۇلۇتلۇق ئاسماندا «يالت» قىلىپ نۇر چېچىلىپ ، بوشلۇقنى يورۇتۇۋەتتى ، نەرسىلەر ئۆزگىچە بىر تۈستە يورۇپ ، پۈتكۈل مەۋجۇدات مىسلى كۆرۈلمىگەن بىر مەنىدە شەرھى تاپقانداك بولدى . بۇ يەردە مەيدىسىنى تۇتقىنىچە باستېر تۇراتتى . مەيدىسىدىكى كەشتىلىك خەتنى يالتىرىتىپ خىستېر پرونمۇ تۇراتتى . پېرل بۇ ئىككىسى ئوتتۇرىسىدىكى بىر ھالقا ئىدى . ئۈچى كۈندۈزدەك پارلاق نۇردا بىللە تۇرۇشاتتى ، بۇ نۇر ھەممە سىرنى ئېچىۋېتىدىغانداك ئىدى . پېرلنىڭ كۆزلىرى ئېزىتقۇدەك چاقناپ كەتكەندى ، ئۇنىڭ چىرايىدا كەپسىز تەبەسسۇم ئىپادىلىنىپ تۇراتتى ، ئۇ زادى شەيتانداك بىر بالا ئىدى . ئۇ باستېرنىڭ قولىدىن يۇلقۇنۇپ چىقىپ ، كوچىنىڭ قارشى تەرىپىنى كۆرسەتتى . ئەمما ، باستېر مەيدىسىنى تۇتقىنىچە ئاسمانغا تىكىلىپ تۇراتتى .

شۇ ئەسنادا ئاقار يۇلتۇز پەيدا بولدى ، بۇ قانداقتۇر ئادەتتىكى تەبىئەت ھادىسىلىرى قاتارىدا ئەمەس ، بەلكى ئۇنىڭدىن ھالقىپ كەتكەن سىرلىق ۋەھىمدەك بىلىنەتتى . تۈن ئاسمىنىدا نۇر نەيزىسى ، ئوتلۇق شەمشەر ، ئوقيا قاتارلىق نەرسىلەرنىڭ كۆرۈلۈشى ئىندىئانلارنىڭ ئۇرۇش قوزغىشىدىن دېرەك بېرىدىغان بەلگە ئىدى . ئاسماندا قىزىل نۇرنىڭ يامرىشى ۋابادىن دېرەك بېرەتتى ، كۆچمەنلەر دەۋرىدىن ئىنقىلاب دەۋرىگىچە ، يېڭى ئىنگلاندا يۈز بەرگەن بارلىق ياخشى - يامان ۋەقەلەردە ئەنە شۇنداق بېشارەتلەر بولغانىدى . بۇنداق مەنزىرىنى كۆرگەنلەر كۆپ ئىدى ، بۇ خىل ھادىسىلەرنىڭ ئىشەنچلىكلىكى مەلۇم تەنھا كۆزەتكۈچىنىڭ سەمىمىيىتىگە باغلىق بولۇپ ، ئۇ تەسەۋۋۇرىدىكى چوڭايتىش ۋە

ئايىنىش ۋاسىتىسى بىلەن بۇ مۆجىزىلەرگە قارايتتى . ئەھۋال كۆرۈلگەندىن كېيىن ئەسلىمە تەرىقىسىدە تېخىمۇ ئېنىق قىلىپ تەسۋىرلىنەتتى . دۆلەتنىڭ تەقدىرى چەكسىز كائىناتتىكى قورقۇنچلۇق ھەم چۈشىنىكسىز بەلگىلەر ئارقىلىق ئايان بولىدۇ دېگەن قاراش خەتەرلىك ئىدى . بىر مىللەتكە بولغان قارارنى پايانسىز سەھىپىگە يېزىش تەڭرى ئۈچۈن ئېيتقاندا ئادەتتىكى ئىش بولسا كېرەك . ئەجدادلىرىمىز بۇنى ياخشى بېشارەت دەپ قارايتتى . چۈنكى ، بۇ ئۇلارنىڭ يېڭى جۇمھۇرىيىتىنىڭ تەڭرىنىڭ ھىماتى ۋە نازارىتى ئاستىدا تۇرۇۋاتقانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى . ئەمما ، بىراۋ بۇ چەكسىز سەھىپىگە يېزىلغان ۋەھىينىڭ ئۆزىگە تالىق قىسمىنى قانداق چۈشىنىشى كېرەك ؟ بۇنداق ئەھۋالدا ، ئۇزاق يىللىق ئازاب ۋە ۋىجدان سىرتىقىنىڭ قىيناشلىرىدا ياشىغان ئادەم ئۆزىنى تەبىئەت ۋە پەلەككە كېڭەيتىپ ، بۇلارنى شەخسنىڭ تارىخى ۋە تەقدىرىنى يېزىشقا بولىدىغان نەرسىلەر دەپ قارايدىغان بولۇپ قالىدۇ ، ئەمەلىيەتتە ، بۇ شەخسنىڭ روھىدىكى ئىللەتلەرنىڭ ئىپادىسىدۇر .

باستىر ئاسمانغا يۈزلىنىپ ، توق قىزىل رەڭدىكى A ھەرپىنى كۆردى . بۇ ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى دەردنىڭ كۆزىگە تەسىر قىلغىنىدىن بولغانىدى . بۇ ھەرگىزمۇ ئاقار يۇلتۇزنىڭ بۇلۇتلار ئارىسىدىكى يالقۇنجىشىنى ئىنكار قىلىش ئەمەس ، پەقەت گۇناھكارنىڭ تەسەۋۋۇرىدىكى شەكىلنىلا رەت قىلغانلىق ياكى ئەڭ بولمىغاندا شۈبھىلەنگەنلىك بولىدۇ . باشقا گۇناھكار بولسا بۇ ھادىسىدىن باشقا بىر مەنىنى چىقىرىشى مۇمكىن ئىدى .

دىمىسدېل ئەپەندىنىڭ روھىي ھالىتىنى كۆرگىلى بولىدىغان يەنە بىر تەپسىلات بار ئىدى . ئۇ ئاسمانغا قاراۋاتقان چاغدا ، يېرىلنىڭ جازا سۈپىسىغا يېقىن يەردە تۇرۇۋاتقان روج چىللىڭئورسىنى كۆرسىتىپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئېنىق بىلەتتى . باستىر سىرلىق ھەرپنى كۆرۈش بىلەن بىللە روج چىللىڭئورسىنىڭ پەيدا بولغىنىنىمۇ كۆردى . ئاقار يۇلتۇز ئۇنىڭ ئەپتىنىمۇ باشقىچە

كۆرسىتەتتى ، بەلكىم دوختۇر ئۆزىنىڭ قۇربانىنىڭ قىياپىتىگە قاراۋاتقاندىكى شۇم ئەپتىنى يوشۇرۇشنى ئانچە ئويلىشىپ كەتمىگەن بولسا كېرەك . مۇبادا ئاقار يۇلتۇزنى يەرۇ ئاسماننى يورۇتۇپ ، قىيامەت سورىقى ئارقىلىق خىستېر پرون ۋە باستېرغا قورققان سالىدى دېسەك ، روج چىلىڭئورس گويا بىر شەيتان بولۇپ ، ئۆرە تۇرۇپ ھىجايغىنىچە ئۇلارنى باشلاپ كېتىشنى ئويلايتتى . دوختۇرنىڭ ئەپتى شۇ قەدەر ئەستايىدىل ئىدى ، مۇنداقچە ئېيتقاندا ، باستېرنىڭ ئۇنىڭغا بولغان سەزگۈسى شۇ قەدەر كۈچلۈككى ، ئۇ ئاقار يۇلتۇز يىتىپ رەستىدىكى نەرسىلەر غايىب بولغانغا قەدەر سۈرەتتەك قېتىپ تۇردى .

— ئۇ كىم ، خىستېر ؟ — سورىدى دىمىسېل ئەپەندى تەشۋىش بىلەن ، — ئۇنى كۆرسەملا تىترەك باسدۇ . سىز ئۇنى تونۇمسىز ؟ خىستېر ، مەن ئۇنىڭدىن نەپرەتلىنىمەن !

خىستېر ئۆزىنىڭ ۋەدىسى بويىچە زۇۋان سۈرمىدى .
— ئۇنى كۆرسەملا روھىم شۈركۈنۈپ كېتىدۇ ، — دېدى دىمىسېل غودۇڭشىپ ، — ئۇ زادى كىم ؟ ماڭا ياردەم قىلالامسىز ؟ ئاشۇ ئادەمدىن تەشۋىشلىنىمەن .

— باستېر ، — دېدى پېرل ، — مەن دەپ بېرەيمۇ ؟
— دېگىنە ، قىزىم ، — دېدى باستېر ئېڭىشىپ ، — دېگىنە قېنى ، ئاستا - ھە !

پېرل بىرىنچىلەرنى دېدى . ئۇ خۇددى رەسمىي نەرسىلەرنى دەپ كېتىۋاتقاندا ئىدى . ئەمەلىيەتتە ، ئۇ بالىلار ئويناشقاندا ئاڭلىنىدىغان جىۋىرلاش ئىدى . قېرى روج چىلىڭئورس ھەققىدە مەخپىي ئۇچۇر بولغان ھالەتتىمۇ ، بىلىملىك باستېر چۈشەنمەيتتى ، بەلكى تېخىمۇ گاڭگىراپ كېتەتتى ، شەيتانچاق كۈلدى .
— مېنى مازاق قىلىۋاتامسەن ؟ — دېدى باستېر .

— قورقۇنچاق ! يالغانچى ! — دېدى بالا ، — ئەتە چۈشتە ئاپام ئىككىمىزنىڭ قولىنى تۇتۇپ بىللە تۇرۇشقا ماقۇل بولمىدىك !
— قەدىرلىك ئەپەندى ، — دېدى دوختۇر سۈپىغا

كەلگەچ ، — تەقۋادار دىمىسدېل باستېر ، بۇ راستتىنلا سىزمۇ ؟ راست ، سىز ئىكەنسىزغۇ ! ئىلىم ئەھلىلىرى چېچىمىز ئاقارسىمۇ كىتابتىن باش كۆتۈرمەيمىز . بىز ياخشى كۈتۈنۈشكە موھتاج ، بىز ئويغاق تۇرۇپ چۈشەكەيمىز ، ئۇخلاپ تۇرۇپ ماڭىمىز ، كېلىك دوستۇم ، ماقۇل دەك . سىزنى قايتۇرۇپ كېتەي ! — مېنىڭ بۇ يەردە ئىكەنلىكىمنى قانداق بىلىدىڭىز ؟ — دېدى باستېر چۆچۈپ .

— راستىنى دېسەم ، — دېدى روج چىلىلىڭۋورس جاۋابەن ، — بۇنى بىلمەيتتىم . مۆھتەرەم گوېرناتور ۋىنسروپنىڭ بېشىدا يېرىم كېچىگىچە تۇرۇپ ، ئۇنىڭ ھالىغا يەتتىم . ئۇ ئۆزىنىڭ جەننىتىگە قايتىش يولىدا ، مەنمۇ ئۆيۈمگە قايتىش يولىدا ئىدىم . ئاسماندا غەلىتە نۇر ئايان بولدى . يۈرۈڭ ، ئەپەندى . بولمىسا ئەتىكى ئىبادەت كۈنىدە ۋەزىپىڭىزنى ئادا قىلالماي قالسىز . ئوھوي ، نېمىدېگەن زېرىكىشلىك كىتاب ، كىتاب ! كىتاب ! ئەپەندى ، كىتابنى ئازراق ئوقۇپ ، كۆپرەك كۆڭۈل ئېچىڭ ! بولمىسا ، ئۇيقۇلۇق تۈن سەيلىسىدە كېسىلىڭىز ئېغىرلاپ كېتىدۇ ! — ماقۇل ، سىز بىلەن كېتەي ، — دېدى دىمىسدېل ئەپەندى . ئۇ ھېلىلا قارا بېسىپ ئويغانغاندەك جانسىز بولۇپ ، لاغىلداپ تىترەيتتى ، دوختۇر ئۇنى ئېلىپ كەتتى .

ئەتىسى ئىبادەت كۈنى ئىدى ، ئۇنىڭ سۆزلىگەن ۋەزى كۈچلۈك ھەم مۇقەددەس بىر قېتىملىق نۇتۇق بولدى ، دەپ قارالدى . ئېيتىلىشىچە ، بىرلا ئادەم ئەمەس ، بەلكى نۇرغۇن روھلار شۇ قېتىملىق ۋەزنىڭ ماھىيىتىنى چۈشىنىپ ، دىمىسدېل ئەپەندىگە مەڭگۈ تەشەككۈر بىلدۈرمىز دەپ قەسەم قىلىشتى ، ئۇ ۋەز مۇنبىرىدىن چۈشكەندە ، چار ساقال بىر ئۆلىما ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى . باستېر ئۇنىڭ قولىدىكى قارا پەلەينىڭ ئۆزىنىڭ ئىكەنلىكىنى تونۇۋالدى .

— بۇ ، — دېدى ئۆلىما ، — ئەتگەن جازا سۈپىسىدىن تېپىلىپتۇ ، شەيتان ئۇنى ئۇ يەرگە ئاپىرىپ تاشلاپ ، سىزنى زاڭلىق

قىلماقچى بولغاندەك تۇرىدۇ ، شەيتان دېگەن نېمە قارىغۇ ھەم دۆت .
بىر پاك قولنى پەلەي بىلەن نىقابلاشنىڭ نېمە ھاجىتى بولسۇن !
شۇنداق ئەمەسمۇ ؟

— رەھمەت ، قەدىرلىك دوستۇم ، — دېدى باستېر ۋەزىمىن
ھالدا ، ئۇ چۆچۈپ كەتكەندى ، شۇ تاپتا ئۇنىڭ خاتىرىسى بەك
مالىمان بولۇپ ، تۈنۈگۈنكى ئىشنى پەقەت بىر خىيال دەپ
قالغانىدى ، — راستتىنلا بۇ مېنىڭ پەلىمىم ئىكەن !

— ئۇنى شەيتان ئوغرىلىۋاپتۇ ، بۇنىڭدىن كېيىن شەيتان
بىلەن ئېلىشقاندا ، پەلەي كىيىمەڭ ، — دېدى ئۆلىما
ھىجىيىپ ، — سىز تۈنۈگۈن كېچىدە كىشىلەر كۆرگەن ئالامەتنى
ئاڭلىدىڭىزمۇ ؟ ئاسماندا يوغان قىزىل A ھەرىپى كۆرۈنۈپتۇ ، بىز
ئۇنى «پەرىشتە» دەپ چۈشەندۈق . چۈنكى ، بۇ ئاخشام ئاق كۆڭۈل
گوبېرناتور ۋىنسروپ پەرىشتىگە ئايلاندى . شۇڭا ، خۇدا بېشارەت
بەرگەنمىكىن !

— ياق ، — دېدى باستېر ، — ئاڭلىماپتىمەن .

13. خىستېرنىڭ يەنە بىر تەرىپى

خىستېر دىمىسدېل باستېر بىلەن كۆرۈشكەندە ، ئۇنىڭ سالامەتلىكىنىڭ ناچارلىشىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ، ھەيران قالغانىدى . ئۇ نېرۋىسى كاردىن چىقىپ ، مەنۋىيىتىمۇ زەئىپلىشىپ ، دىنىمۇ بەك تۇراقسىز ھالەتكە كېلىپ قالغانىدى . گەرچە ئەقلىي كۈچى بۇرۇنقىدەك بولسىمۇ ياكى پەقەت كېسەللەردىلا بولىدىغان ھاياجانلىق ھالەتتە بولسىمۇ ، لېكىن روھىي قۇدرىتى ئاجىز ئىدى . ئۇنىڭ پىنھان ھالىتى خىستېر خانىمغا ئايان ئىدى ، خىستېرنىڭ ھۆكۈم قىلىشىچە ، دىمىسدېل ئەپەندىنىڭ ۋىجدانى نورمال پائالىيەتتىن باشقا يەنە قورقۇنچلۇق بىر ماشىنىنىڭ كاشىلىسىغا ئۇچرىغانىدى ، بۇ ماشىنا ھازىرمۇ ھەرىكەتتە بولۇپ ، دىمىسدېل بۇنىڭغا بەرداشلىق بېرىشى كېرەك ئىدى . ئۇ ئاداشقان بۇ بىچارە ئادەمنىڭ ئۆتمۈشىنى ئوبدان بىلەتتى . ئۇ ئۆزىدىن ، يەنى پۈتۈن ئادەملەر تەرىپىدىن تاشلىۋېتىلگەن بىر ئايالدىن ياردەم تەمە قىلغاندا ، ئۆز تەبىئىتىگە تايىنىپ بايقىغان دۈشمىنىگە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن ياردەم سورىغاندا ، خىستېرنىڭ يۈرىكى لەرزىگە كېلىپ كەتتى . ئۇ ياردەم كۈتۈشكە ھەقلىق ئىدى . خىستېر ئۇزاق مۇددەتلىك بىگانىلىكتە ئۆز ئوي - پىكىرلىرىنىڭ توغرا - خاتالىقىنى ھەرقانداق سىرتقى ئۆلچەم بىلەن ئۆلچىمەسلىككە ئادەتلەنگەنىدى . خىستېر باشقىلار ۋە پۈتۈن دۇنيا ئالدىدا ، بولۇپمۇ باستېر ئالدىدا ئۆزىنىڭ مەسئۇلىيەتلىك ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ چۈشىنىشكە باشلىدى . ئۇنىڭ باشقىلار بىلەن بولغان ھەرقانداق مۇناسىۋىتى — گۈل ، يىپەك ، كۈمۈش ۋە باشقا ماددىي نەرسىلەر ئۈستىگە قۇرۇلغان مۇناسىۋىتى چورت ئۈزۈلگەنىدى ، ئەمما ئۇنىڭ باستېر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىدە

گۇناھقا شېرىك بىر زەنجىر بار بولۇپ ، ھەر ئىككىسى ئۈزۈۋېتىشكە قادىر ئەمەس ئىدى . بۇ مۇناسىۋەتتە ، خۇددى باشقا رىشتىلەرگە ئوخشاشلا مەجبۇرىيەتمۇ بار ئىدى .

خىستېر پرونىڭ ھازىرقى ئورنى سازايى قىلىنغان چاغدىكى ئورنى بىلەن ئانچە ئوخشاپ كەتمەيتتى . كۈنلەر ۋە يىللار ئۆتۈپ ، پېرل يەتتە ياشقا كىردى . خىستېرنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل خەت ھەممە ئادەمگە تونۇش ئىدى . بىراۋ كۆپچىلىككە ئوخشىمايدىغان بىر ئورۇنغا ئىگە بولۇپ ، باشقىلارنىڭ مەنپەئىتىگە زىيانلىق بولمىسا ، ئۇ ھامان باشقىلارنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشىدۇ . خىستېر پرونىمۇ ئەنە شۇنداقلارنىڭ بىرى ئىدى . ئىنساننىڭ تەبىئىتى شۇنداقكى ، شەخسىيەتكە زىت بولمىسىلا ، ئۇ نەپرەتتىن بەكرەك سۆيگۈگە مايىل . نەپرەت ئاداۋەتنىڭ ۋە يېڭى تەھدىتنىڭ كاشىلىسىغا ئۇچرىمىسىلا ، تەدرىجىي ھالدا مۇھەببەتكە ئۆزگىرىپ كېتىدۇ . خىستېردا كونا ئاداۋەتنىڭ قۇترىتىشلىرىمۇ يوق ، يېڭى ئۆچمەنلىكمۇ يوق بولۇپ ، ھېچكىم بىلەن بىر نەرسە تاللىشىپ باقمىدى . ئۇ جەمئىيەتنىڭ ئادالەتسىز مۇئامىلىسىنى ئۇن - تىنسىز قوبۇل قىلدى ، ئۆزىنىڭ بەختسىزلىكى ئۈچۈن تۆلەم تەلەپ قىلىپمۇ يۈرمىدى ، باشقىلارنىڭ ھېسداشلىقىنىمۇ تەمە قىلمىدى ، گۇناھى تۈپەيلى ھوقۇقسىزلىنىپ ، تەنھا ئۆتكەن يىللاردا پاك ياشاپ ، كىشىلەرنىڭ قايىللىقىنى قولغا كەلتۈردى . ئۇ باشقىلارنىڭ نەزىرىدە ھېچنېمىسىز ۋە ئۈمىد - ئارزۇسىز بولۇپ ، بۇ مەزلۇمنىڭ تۈيۈك يولىدىن قايتىشى پەقەت پەزىلەت جەھەتتىكى تەسىرنىڭ مەھسۇلى ئىدى .

جامائەت گۇۋاھىكى ، خىستېر ئورتاق ھاۋادىن نەپەس ئېلىپ ، ئۆزىنى ۋە پېرلنى ئۆز مېھنىتى بىلەن باققاندىن باشقا ، جاھاندىكى ئىمتىيازىلاردىن ئازراقمۇ ئۈمىد كۈتىمىدى ، ئەكسىچە ، باشقىلارغا شەپقەت قىلىدىغان پۇرسەتنى تاپسىلا شەپقەت يەتكۈزۈپ كەلدى . كىشىلەرنىڭ رەت قىلىشى ياكى ھومىيىشىدىن قەتئىينەزەر ، ئۇ نامراتلارغا ياردەم قولىنى سۇنۇپ تۇردى . كەنتكە چۇما كېسىلى

يامراپ كەتكەندە ، ھېچكىم خىستېردەك پىداكار بولمىدى . ھەر قېتىم ئاپەت بولغاندا ، كۆپچىلىك ياكى ئايرىم شەخس دەپ ئولتۇرماي يەنىلا كۆكرەك كېرىپ چىقتى . بىرەر ئائىلىنىڭ بېشىغا كۈن چۈشسە ، ئۇ مېھمان سۈپىتىدە ئەمەس ، بەلكى بولمىسا بولمايدىغان يېقىن ئادەم سۈپىتىدە پەيدا بولاتتى . بۇ ئائىلىدىكى خىرە چىراغ ئۇنى باشقىلار بىلەن ئورتاقلاشتۇرىدىغان نەرسە ئىدى . ئۇنىڭ مەيدىسىدىكى خەتتىن چاقنىغان نۇرلار ھارارىتىنى باشقىلارغا يەتكۈزەتتى . ئۇ خەت ئەسلىدە گۇناھىنىڭ بەلگىسى بولسىمۇ ، لېكىن كېسەل ئۆيىدە نۇرغا ئايلاندى . سەكراتىكىلەرگە نىسبەتەن ئۇ خەتتىن چىققان نۇر زامانىنىڭ چەكلىمىسىنى بۆسۈپ ئۆتۈپ ، بۇ دۇنيانىڭ نۇرلىرى خىرەلىشىپ ، ئۇ دۇنيانىڭ نۇرلىرى نەقلەشمىگەن شۇ دەقىقىدىكى مۇساپىلەرنى يورۇتاتتى . خىستېر ئۆزىنىڭ تۇغما مېھرىبانلىقىنى ئاشۇنداق جىددىي پەيتلەردە نامايان قىلاتتى . خۇدايىم بەرگەن ئىللىقلىق شۇ قەدەر ئىشەنچلىك بولۇپ ، ھەرقانداق جىددىي ئېھتىياجغا نىسبەتەن تەييار تۇرىدۇ ، ئېھتىياج زور بولغاندىمۇ ، ئۇ ھەرگىز كەملەپ قالمايدۇ . مەيدىسىگە ھاقارەت بەلگىسى تاقىۋالغان بۇ ئايال ھاجەتمەنلەرگە نىسبەتەن يۇمشاق يۆلەنچۈك ھەم پاناھگاھ ئىدى . ئۇ دىيانەتنى ئۆزلۈكىدىن يۈكلىۋالغان ئايال بولۇپ ، مۇنداقچە ئېيتقاندا ، ئۇ كىشىلىك دۇنياسىدىكى مۈشكۈلاتلار تەرىپىدىن قىلىنغان بىر ھاۋالە ئىدى . ئەينى ۋاقىتتا كىشىلەر ھەتتا ئۇنىڭ ئۆزىمۇ بىرەر ئېھتىياجىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالىشىغا ئىشەنمەيتتى ، ھېلىقى خەت ئۇنىڭ چاقىرىقلارغا ئاۋاز قوشۇشنىڭ سىمۋولى بولۇپ قالدى . كىشىلەر ئۇنىڭدىن ياردەمگە ئىگە بولاتتى . ئۇ ھېسداشلىق قىلاتتى ، باشقىلارغا رازىمەنلىك بىلەن ياردەم بېرەتتى ، كىشىلەر ئەمدى A ھەرپىنى ئەسلىدىكى مەنىسى بويىچە چۈشەنمەيدىغان بولۇپ قالغانىدى ، بەلكى ئۇ خەتنى «شەرەنداز» دېگەن مەنىدە چۈشىنىدىغان بولدى .

تاڭ يورۇغاندا ئۇ كېتىپ قالاتتى ، ئۇنىڭ كۆلەڭگىسى

بوسۇغىدىن ھالقىپ غايىب بولاتتى . بۇ مېھرىبان ئايال قايتىۋاتقاندا ، ئۇنىڭ ياردىمىگە ئېرىشكەنلەرنىڭ قەلبىدە تەشەككۈر ھېسسىياتى تۇغۇلغان تەقدىردىمۇ ، خىستېردا كەينىگە ئۆرۈلۈپ شۇ خىل تەشەككۈرنى قوبۇل قىلىدىغان نىيەت قىلچە يوق ئىدى . ئۇ ئۇلارنى كۈچىدا ئۇچراتقاندا ، يەنىلا تەشەككۈر كۈتمەيتتى ، ئۇلار زورلاپ گەپ قىلسا ، بىر بىرىمى بىلەن قىزىل خەتنى باساتتى . بەلكىم بۇ بىرخىل مەغرۇرلۇقتۇر ، لېكىن ئۇ پىقىرلىقتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى ، ئاۋامنىڭ تەبىئىتى مۇستەبىت كېلىدۇ ، ئادالەت بىراۋنىڭ ئۆز ھەققى سۈپىتىدە تەلەپ قىلىنغاندا ئۇنى رەت قىلىدۇ ؛ زوراۋانلىق ئۆزىگە نىسبەتەن سېخىيلىقنى تەلەپ قىلغاندا ، ئادالەتنىڭ ئۆزىدىن ھالقىپ كەتكەن مۇكاپاتنى بېرىدۇ . جەمئىيەت خىستېرىغا ئاشۇنداق يول بىلەن جاۋاب بەردى . جەمئىيەت ئۇ بەرگەن قۇربانلارغا ئۇ ئېرىشكە تېگىشلىك بولغىنىدىن چوڭراق كەڭچىلىكنى قىلدى ، مۇنداقچە ئېيتقاندا ، خىستېر تېگىشلىك كەچۈرۈمدىن چوڭ كەچۈرۈمگە ئېرىشتى .

مەھەللىدىكى ھۆكۈمرانلار ۋە دانىشمەنلەر ئادەتتىكى پۇقرالارغا قارىغاندا ، خىستېر پرونىڭ پەزىلىتىنىڭ تەسىر كۈچىنى تونۇشقا بەكرەك مۇۋەپپەق بولالىدى . ئۇلار خىستېرغا بولغان ئومۇمىي بىر تەرەپلىمە قاراشقا مەھكۇم بولغان بولۇپ ، بۇنىڭدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن داۋاملىق تىرىشىشقا توغرا كېلەتتى . ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇلارنىڭ ئەلپازىدىكى دۈشمەنلىك پەيدىنپەي يۇمشاپ ، مۇلايىم تۈس ئالماقتا ئىدى . ئاممىۋى ئەخلاقنى نازارەت قىلىش مەسئۇلىيىتىگە ئىگە مۇھىم ئورۇندىكى كىشىلەرنىڭ كۆپىنچىسى شۇنداق بولدى . ئاممىۋى سىياسەت ئىشلىرىغا ئارىلاشمايدىغان پۇقرالار خىستېر پرونىڭ سەۋەنلىكىنى تولۇق ئەپۇ قىلىپ ، قىزىل خەتنى گۇناھنىڭ بەلگىسى دەپ قارىمايدىغان بولدى . خىستېر نۇرغۇن ئېچىنىشلىق چاغلارنى ئۆتكۈزۈپ ، مەيدىسىدىكى قىزىل خەتنى تالاي قېتىم ياخشىلىق بەلگىسىگە ئايلاندۇردى . «قىزىل خەت تاقىۋالغان ئاۋۇ ئايالنى كۆردۈڭلارمۇ ، — دېيىشەتتى كىشىلەر

ئاتونۇش كىشىلەرنى كۆرسە ، — ئۇ دېگەن بىزنىڭ خىستېر ،
ئۆزىمىزنىڭ خىستېرى ، ئۇ نامراتلارغا يۆلەنچۈك ، بىمارلارغا
شەپقەتچى ، بىتەلەيلەرگە تەسەللى ! » كىشىلەر بەزىدە ئۆزلىرىنىڭ
غەيۋەتخورلۇق تەبىئىتى تۈپەيلى نەچچە يىل بۇرۇنقى سەتچىلىكنى
تەگەپمۇ قويۇشاتتى . بەربىر ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ئۇنىڭ مەيدىسىدىكى
قىزىل خەت موناخلارنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل كىرىستقا ئوخشاش
ئىدى . قىزىل خەت ئۆز ئىگىسىگە مۇقەددەسلىك بېغىشلاپ ، ئۇنى
كۈلپەتتىن خالاس قىلدى . ئېيتىلىشىچە ، بىر ئىندىئان ئاشۇ
قىزىل خەتنى نىشانلاپ ئوقيا ئېيتىپتۇمىش ، ئوق نىشانغا تەگكەن
بولسىمۇ ، ئۇنى يارىلاندىرالمىدى ، يەرگە چۈشۈپ كېتىپتۇمىش .
خىستېر پرونىڭ كىشىلەرگە يارما تاشتەك سوغۇق تەسىر
بېرىشىنىڭ سەۋەبى شۇ ئىدىكى ، ئۇنىڭ ھاياتى زوق - ھەۋەستىن
ئۆزگىرىپ ئىدىيىنىڭ سەمەرىسىگە ئايلانغانىدى . ئۇ بۇ جاھاندا
تەكەندەك يالغۇز بولۇپ ، ھىماتچىسى يوق ئىدى . پەقەت ئۇنىڭغا
موھتاج بولىدىغان پېرل بار ئىدى . بۇ تەنھالىقتا ئۇنىڭ ئەسلىدىكى
ئورنىنى تىرىلدۈرۈشتىن ھېچبىر ئۈمىد قالمىغانىدى . گەرچە بۇ
ئۈمىدكە تامامەن سەل قارايدىغان دەرىجىگە بارمىغان بولسىمۇ ، ئۇ
ئۆزۈلگەن بۇ زەنجىرنىڭ پارچىلىرىنى تامامەن تەرك ئەتكەنىدى .
كىشىلىك دۇنياسىدىكى قانۇنلارنىڭ ئۇنىڭ قەلبىدە ئورنى يوق
ئىدى .

دەققەتكە ئەرزىيدىغىنى ، دادىل پىكىرنىڭ ئىگىلىرى تاشقى
دۇنيانىڭ قائىدىلىرىگە ئانچە ئېرەن قىلىپ كەتمەيدۇ . ئۇلار ئىدىيە
بىلەنلا بولۇپ كېتىپ ، قان ۋە گۆشتىن پۈتكەن ۋۇجۇدىغا سەل
قارايدۇ . خىستېرمۇ بۇنىڭدىن خالىي ئەمەس . ئەگەر پېرل
توغۇلمىغان بولسا خىستېرنىڭ ئەھۋالى باشقىچە بولاتتى . ئۇنداقتا ،
ئۇ ئەن خاتچىنسۇن بىلەن بىللە بىر دىنىي مەزھەپنىڭ ياراتقۇچىسى
بولۇپ ، تارىختىن ئورۇن ئالغان بولاتتى . بەلكىم ئۇ پەيتى كەلسە
ئايال ئەۋلىيا بولار بولغىدى ، ئۇ پورتان ئاساسلىرىنى
ئاغدۇرغۇچى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۆلۈمگە بۇيرۇلار بولغىدى .

پەرۋەردىگارنىڭ پېرلىنى بېرىشى ئۇنىڭ ئاياللىق بىخلىرىنى قوغداش بولۇپ ، قىيىنچىلىق ئىچىدە پەرۋىش قىلىشقا بېرىلگەن تاپشۇرۇق ئىدى . ھەممە نەرسە ئۇنىڭغا زىت بولۇپ ، دۇنيا ئۇنىڭ بىلەن دۈشمەنلەشتى . پېرلىنىڭ مەجىزىدىكى كەمتۈكلۈك ئۇنىڭ دۇنياغا تۇغۇلۇپ قېلىشىنىڭ بىر خاتالىق ئىكەنلىكىنى ، ئانىنىڭ دىنىغا بىھۆرمەتلىك قىلىشىنىڭ مەھسۇلى ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتىپ تۇراتتى ، بۇ ھال يەنە خىستېرنى ئۆرتەنگەن ھالدا ، بۇ بىچارە بالىنىڭ بۇ دۇنياغا كېلىشى ئامەتمۇ ياكى ئاپەتمۇ دەپ سوراشقا مەجبۇر قىلاتتى .

ئۇنىڭ قەلبىدە ئاياللارغا ئائىت قاراڭغۇ سوئاللار پەيدا بولاتتى : ئاياللار ئىچىدىكى ئەڭ بەختلىك بىرىنى دەيلىق ، شۇنىڭمۇ مەۋجۇت بولۇشنىڭ قىممىتى بارمىدۇ ؟ ئۇنىڭ مەۋجۇدىيىتىنىڭ ئۆزىمۇ ئىنكارلىق خۇسۇسىيەتكە ئىگە . تەپەككۇر قىلىش ئاياللارغا نىسبەتەن ئوخشاشلا مەلۇم رولغا ئىگە بولۇپ ، ئۇ باشقىلارنى ئەمىن تاپتۇرسىمۇ خىستېرنى پەرىشان قىلاتتى . بەلكىم ئۇ ئۆزى دۇچ كەلگەن مەسئۇلىيەتنىڭ ئىستىقبالىسىز ئىكەنلىكىنى بىلگەندۇ . مۇمكىن بولسا ئاۋۋال پۈتكۈل ئىجتىمائىي تۈزۈلمىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ ، قايتا قۇرۇپ چىقىش كېرەك ئىدى . ئاندىن ئەرلەرنىڭ تەبىئىتى ياكى ئەۋلادمۇئەۋلاد داۋام قىلىپ ، تەبىئىي تۇيۇلۇپ قالغان ئادەتلەرنى ماھىيەت جەھەتتىن ئۆزگەرتكەندىلا ئاياللار نىسبەتەن ئادىل ئورۇنغا ئېرىشەلەيتتى . ئاخىرىدا ، باشقا قىيىنچىلىقلارنى نەزەرگە ئالمىغاندىمۇ ، ئاياللار ئۆزلىرىگە تېخىمۇ چوڭ ئۆزگەرتىش كىرگۈزگەندىلا ئىسلاھاتنىڭ تۇنجى مېۋىسىنى تېتىيالايتتى . ئەنە شۇ ۋاقىتتا ، خىستېرنىڭ ئاياللىق قۇدرىتىمۇ بىر يەرگە بېرىپ قالغان بولىدۇ . بىر ئايال ئۆزىنىڭ تەپەككۇرىنى ھەرقانچە ئىشقا سالغاندىمۇ بۇ مەسىلىلەرنى ھەل قىلالمايدۇ . بەلكىم بۇ مەسىلىلەرنى ھەل قىلىدىغان بىرلا يول باردۇ : مۇبادا خىستېرنىڭ روھى ھەممىگە خوجايىن بولسا ، بۇنداق مەسىلىلەر سادىر بولماس . ئەمما ، خىستېرنىڭ يۈرىكى بۇرۇنقىدەك رىتىملىق

ھەم ساغلام سوقمايتتى ، ئۇ تەپەككۇرنىڭ سىرلىق قەسىرىدە تېنەپ يۈرمەكتە ئىدى . ئۇ چىققىلى بولمايدىغان قىيالارغا دۇچ كەلگەندە ، يانداپ ئۆتۈپ كېتەتتى ، چوڭقۇر ھاڭلارنى كۆرۈپ چېكىنەتتى . ئۇنىڭ ئەتراپى قورقۇنچلۇق باياۋان بولۇپ ، راھەتلىك ئۆيلەر يوق ئىدى . ۋەھىملىك شەك - شۈبھىلەر پات - پات ئۇنىڭ روھىنى چىرمىۋالاتتى ، پېرلىنى ئەرشكە ئۇچۇرۇۋېتىپ ، ئۆزىنى ئەبەدىيەت سوتىنىڭ ھۆكۈمىگە قالدۇرسا ياخشى بولامدۇ ، يوق ، بۇنى بىلەلمەي قالدى .

ئۇ قىزىل خەت ئۆزىنىڭ مەسئۇلىيىتىنى تېخى تولۇق نامايان قىلمىغانىدى .

لېكىن ، دىمىسدېل ئەپەندىنىڭ ھېلىقى ئۇيقۇلۇق سەيلە كېچىسى ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن ، خىستېردا يېڭى ئوي تۇغۇلدى . خىستېر ئۆزىنىڭ مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن پۈتۈن زېھنىنى سەرپ قىلىشقا ھەرقانداق بەدەلنى تۆلەشكە رازى ئىدى . ئۇ باستېرنىڭ ئازابىتىن تېپىرلاۋاتقانلىقىنى ، ئېنىقنى ئېيتقاندا ، تېپىرلاشتىن توختاپ قالاي دەۋاتقانلىقىنى ، خاراب بولۇش گىردابىغا كېلىپ قالغانلىقىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى . ئۇ ئاشۇ گىردابىتىن ئۆتۈپ بولۇشتىن بۇرۇنقى ھاڭدا ئېلىشىپ قالمىغان تەقدىردىمۇ ، خىستېرنىڭ كۆرگەنلىرى نەق شۇ ئەھۋال ئىدى . ئۆزىنى توختىماي ئەيىبلەشنىڭ تىكەنلىرى سانجىلىپ گويا بىر قۇتقۇزغۇچ قول ئۇنىڭغا سۇنۇلغاندەك بولدى . ئەمما ، بۇ قول شۇنچە زەھەرخەندە ئىدى . مەخپىي بىر دۈشمەن دوختۇر ياكى دوست نامى بىلەن دىمىسدېل ئەپەندىنىڭ چۆرىسىدە ئەگىپ ، ئۇنىڭ نازۇك نېرۋىلىرىنى قوچۇيتتى ، خىستېر ئىختىيارسىز ئۆز - ئۆزىدىن ئۆزۈمنىڭ سەمىمىيلىكى ، قەيسەرلىكى ۋە ساداقىتى جەھەتتىكى كەمتۈكلۈكۈم تۈپەيلى باستېرنى خەۋپلىك ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدۇممۇ ، قانداق ، دەپ سورايتتى . ئۇ روج چىللىڭۋورسنىڭ يوشۇرۇن نامدا يۈرۈشىگە سۈكۈت قىلىشتىن باشقا جەھەتلەردە باستېرنىڭ شۇ قەدەر پاجىئەلىك ئاقىۋەتكە قېلىشىغا

سەۋەبىچى ئەمەسمەن ، دەپ ئۆزىنى ئاقلايتتى . دەل ئاشۇنداق بىر تۈرتكىدە خىستېر تاللاش ئېلىپ باردى . لېكىن ، ئۇ تېخىمۇ بەختسىز بىر لايىھىنى تاللىغانىدى . ئۇ مۇمكىنقەدەر ئۆزىنىڭ سەۋەبلىكىنى تۈزەتمەكچى ئىدى . ئۇزۇن يىللىق جاپا ۋە قاتتىق سىناق ئۇنى قەيسەرلەشتۈرۈۋەتكەن بولۇپ ، روچ چىلىڭقۇورسقا رىقابەتچى بولالمايدىغان ئەينى ۋاقىتتىكى مەن ئەمەسمەن دەپ ئۆزىگە ئىشىنىدىغان بولدى . ئەمدى ئۇ يېڭى بىر ھايات مەنزىلىگە يۈزلەنگەنىدى ، ھەدەپ قىساس كويىدا يۈرگەن ھېلىقى قېرى ئۆزىنى خىستېردىنمۇ تۆۋەن دەرىجىگە چۈشۈرۈۋالغانىدى .

خىستېر ئاخىر ئۆزىنىڭ ئەسلىدىكى ئېرى بىلەن كۆرۈشۈپ ، ھېلىقى ناتىۋان ئادەمگە دالدا بولۇشنى كۆڭلىگە پۈكتى . ئۇزاق ئۆتمەيلا پۇرسەت تۇغۇلدى ، بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن ئۇ يېرىم ئارالنىڭ ئادەمسىز بىر يېرىدە پېرل بىلەن ئايلىنىپ يۈرگەندە ، بۇ ئادەمنى ئۇچرىتىپ قالدى . بۇ ئادەم بىر قولىدا سېۋەت ، يەنە بىر قولىدا ھاسا تۇتۇپ ، ئېڭىشكىنچە يىلتىز ھەم گىياھ يىغاتتى .

14. خىستېر ۋە دوختۇر

خىستېر بالىنى قۇلۇلە ئويناشقا سۇ بويىغا ئەۋەتىۋېتىپ ، ئۆزى دوختۇر بىلەن پاراڭلاشماقچى بولدى . بالا قۇشتەك پەرۋاز قىلىپ ، دېڭىز ساھىلىدىكى سۇنى كېچىپ ئوينايىتى . ئۇ دولقۇن داجىغان چاغدىكى يىغىلىپ قالغان سۇنى ئەينەك قىلىپ ، ئۆزىنى ھەيران بولۇپ كۆرەتتى . قۇندۇزدەك چاچلىرى پارقىراپ تۇرغان ، كۆزلىرى شەيتاندەك جىلۋىگەر بىر قىزچاق ئۇنىڭغا قاراپ تۇراتتى ، ئۇنىڭ باشقا دوستى بولمىغاچقا ، بىللە ئوينايلى دەپ قولىنى ئۇزاتتى . لېكىن ، ئۇ قىزمۇ قولىنى سوزۇپ : «بۇ يەر ئويناشقا بەكرەك ياخشى ، سۇغا چۈشكىن» دېگەندەك قىلاتتى . پېرىل سۇغا پۇتىنى تىقىۋىدى ، سۇ تىزغىچە كەلدى ، ئۇنىڭ كۆرگىنى ئۆزىنىڭ سۈدىكى پۇتى بولدى . سۇدا ئايان بولغان پارە - پارە تەبەسسۇم جىلۋە بىلەن لەيلەيتتى . بۇ ۋاقىتتا ئانىسى دوختۇر بىلەن بولغان سۆھبىتىنى باشلىغانىدى .

— سىز بىلەن پاراڭلاشقۇم بار ، — دېدى خىستېر ، — بۇ ئىش بىز بىلەن مۇناسىۋەتلىك .

— پاي ، خىستېر خانىممۇ سىز ؟ قېرى روج چىللىڭئورس بىلەن دېيىشكۈدەك گەپ بار ئىكەن - دە ! — دېدى ئەر قەددىنى رۇسلاپ ، — خۇشالمەن ! خانىم ، ھەممە يەردە سىزنىڭ ياخشى گېپىڭىز ! تۈنۈگۈن ئاخشام بىر ئەمەلدار ۋە بىر دانىشمەن كىشى گېپىڭىزنى قىلدى ، ئۇ ئەمەلدار ماڭا پىچىرلاپ دېدىكى ، كېڭەشتە سىزنىڭ مەسلىڭىز ئوتتۇرىغا چۈشۈپتۇ ، ئۇلار قىزىل خەتنى ئېلىۋەتسەك ، ئۇنىڭ كاساپىتى بولارمۇ - بولماسمۇ دېگەننى مۇزاكىرە قىپتۇ . قەسەمكى ، خىستېر ، مەن ئۇ جانابقا دەرھال شۇنداق قىلىشنى ئۆتۈندۈم !

— ئۇ جانابلارنىڭ قىزىل خەتنى ئېلىۋەتكۈسى يوق ، — دېدى خىستېر تىنچ ھالدا ، — ئۇ خەت شەرتىم توشقاندا ئۆزلۈكىدىن يوقايدۇ ياكى باشقا بىر مەنىگە ئىگە بولىدۇ .

— خالىسىڭىز ، ئۇ خەت تۇرىۋەرسۇن ، — دېدى ئەر ، — زىننەت ئىشىنى ئاياللارنىڭ ئۆزىگە قويۇپ بەرگەن تۈزۈك . ئاشۇ يارقىن خەت مەيدىڭىزدە تۇرسا ، جاسارىتىڭىزنى ئەڭ ياخشى نامايان قىلىپ بېرىدىكەن !

پاراڭ جەريانىدا خىستېر دوختۇرنى كۆزەتتى ، يەتتە يىلدىن بېرى ئۇنىڭدا كۆپ ئۆزگىرىش بولپتۇ ، بۇ ئۇنى قېرىپ كېتىپتۇ دېگەنلىك ئەمەس ئىدى ، گەرچە ئۇنىڭغا ئاز - تولا قېرىلىق يەتكەن بولسىمۇ ، يېشىغا باققاندا روھلۇق ھەم تېتىك تۇرۇپتۇ ، لېكىن ئۇنىڭ بۇرۇنقى پاراسەتلىك ، تىرىشچان ، جىمجۇر ھەم تەمكىن سالاپىتىنى كۆرگىلى بولمايتتى . ئۇنىڭ ئورنىنى بىر خىل سىنچىلىق ، ئەسەبىيلىك ۋە بۇ ئەسەبىيلىكنى يوشۇرۇش ۋەسۋەسىسى ئىگىلىگەنىدى . ئۇ ئۆزىنى تەبەسسۇم بىلەن نىقابلاشقا ئۇرۇنسىمۇ ، بۇ تەبەسسۇم ئۇنىڭ ساختىلىقىنى چاندۇرۇپ قويمايتتى . تەبەسسۇم دەل ئۇنىڭ ئۆزىنى مازاق قىلىۋاتقانداك ھېلى پەيدا بولۇپ ، ھېلى يوقاپ كېتەتتى ، بەلكى ئۇنىڭ مەككارلىقىنى گەۋدىلەندۈرۈپ بېرەتتى ، خۇددى ئۇنىڭ قەلبىگە ئوت كەتكەندەك كۆزلىرىدىن قىچقىزىل ئوت ئەلەڭگىيەتتى . ئوتلار ھاياجاننىڭ پۇۋلەشلىرىدە كۆزلەردە بەرق ئۇرسىمۇ ، ئۇ دەرھال جىمىقتۇرۇپ ، ھېچ ئىش بولمىغاندەك قىياپەتكە كىرىۋالاتتى .

— چىرايمىدا نېمە بار ئىكەن ؟ — سورىدى دوختۇر ، — ئەجەب قاراپ كەتتىڭىز ؟

— ئەگەر مېنىڭ ئارتۇق كۆز يېشىم بولغان بولسا ، بىر ئىشقا يىغلىغان بولاتتىم ، — دېدى ئايال جاۋابەن ، — ئەمدى بولدى ، بىز ھېلىقى بەختسىز ئادەم ھەققىدە گەپلىشىلى .

— ئۇنىڭ نېمىسى توغرىلۇق گەپلىشىمىز ؟ — دېدى روج چىللىڭۋورس ئالدىراپ ، خۇددى ئاشۇ تېما خۇسۇسىدا مەخپىي

گەپلەشەلەيدىغان ئادىمنى تاپقاندەك ، — راستىنى دېسەم ، خىستېر خانىم ، مەن ئاشۇ جاناب توغرۇلۇق بىر سۆزلەشسەك دەپ ئويلىغان ، سىز دەۋىرىڭىز ، مەن جاۋاب بېرەي .

— بۇرۇنقى پارىژىمىز ، — دېدى خىستېر ، — يەتتە يىل بۇرۇنقى ئىش بولۇپ ، ئەسلىدىكى مۇناسىۋىتىمىز ھەققىدە سىز ساقلاشقا مەجبۇرلىغانىدىڭىز . ئۇ ئادەمنىڭ ھاياتى ۋە نامىشەرىپى سىزنىڭ قولىڭىزدا بولغاچ ، سىز دېگەن بويىچە سۈكۈت قىلماي ئىلاجىم بولمىدى . مەن ۋەدەمگە بوغۇلۇپ ، ئارىسالدى بولۇپ يۈردۈم . گەرچە مەن باشقىلارغا بولغان مەسئۇلىيەتتىن ۋاز كەچكەن بولساممۇ ، ئۇنىڭغا بولغان مەسئۇلىيەتنى ساقلاپ كەلدىم . بىر ئاۋاز ماڭا پىچىرلىدىكى ، سىز ئۈچۈن سىز ساقلاشقا ۋەدە بەرگىنىمدە ، ئۆزۈمنىڭ مەسئۇلىيىتىگە ئاسىيلىق قىلدىم . شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ، سىز ئۇنىڭغا يېقىنچىلىق قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالىدىڭىز . ئۇ ئويغاق ياكى ئۇخلاق ھالەتتە بولسۇن ، ئۇنىڭ يېنىدىن كەتمىدىڭىز . سىز ئۇنىڭ ئىدىيىسىنى ماراپ ، روھىنى كۈچلەپ ئازار بەردىڭىز ! سىز ئۇنى ئويۇنچۇق قىلىپ قىيىندىڭىز ، ئەمما ئۇ سىز توغرۇلۇق ھېچنەمنى بىلمەيدۇ . ئۇ خۇدا ماڭا ساداقەت بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئەۋەتىلگەن بىردىنبىر ئادەم . سىزنىڭ ئۇنى قىيىنشىڭىزغا قاراپ تۇرۇپ ، بىر كازاپنىڭ رولىنى ئالغان بولدۇم !

— سىزنىڭ باشقا چىقىش يولىڭىز بارمىدى ئەمەسمە ؟ — سورىدى روج چىللىڭۋورس ، — بارمىقىمنى قىمىرلاتساملا ئۇنى چېركاۋنىڭ قۇتبىسىدىن تۈرمىگە يىقتالايمەن ، ھەتتا دارغا ئاسالايمەن .

— ئۇنداق بولسا ياخشىراق ئىدى ! — دېدى خىستېر پرون . — ئۇنىڭغا ئەسكىلىك قىيىنچىلىقىمۇ ؟ — سورىدى روج چىللىڭۋورس ، — سىزگە ئېيتسام ، خىستېر پرون ، بۇرۇندىن ھازىرغا قەدەر ئۆتكەن خانلار تېۋىپلارغا بەرگەن بارچە ھەق بىر ماڭا تۆلەنگەندىمۇ ، بىچارە باستېر ئۈچۈن سەرپ قىلغان يۈرەك قېنىمغا

ھەرگىز ئەرزىمەيدۇ . مەن تىرىشچانلىق كۆرسەتمەسمە ، سىز بىلەن ئۇ گۇناھ ئۆتكۈزگەندىن كېيىنكى ئىككى يىل ئىچىدە ئۇنىڭ ھاياتى خاراب بولغان بولاتتى . ئۇ بەرداشلىق بېرەلمەيتتى . مەن ئۇنىڭ سىرىنى ئاشكارىلىۋېتەتتىم ، ئاغزىمنى ئاچساملا بولدى دېگەن گەپ ! لېكىن ، مەن ئۇنىڭ ئۈچۈن تېبابەتتە مۇمكىن بولىدىغان ھەرقانداق داۋانى قىلدىم . ئۇنىڭ تېخىچە جان تالىشىپ يۈرەلىشى مەندىن بولغان دېسەم بولىدۇ .

— ئۇ ئۆلسىمۇ بولار ئىكەن ، — دېدى خىستېر پرون .
— توغرا دەيسىز ، مەزلۇم ، توغرا ، — دەپ تۈۋلىدى قېرى روج چىلىڭقۇورس ، ئۇنىڭ يۈرىكىدىكى ئەلەم ئوتلىرى كۆزلىرىنى قىپقىزىل قىلىۋەتكەندى ، — ئۇ ئۆلسە بولاتتى ! ئۇ تارتقان زۇلۇم ھېچكىمنىڭ بېشىغا كەلمىدى ، ئۇ تارتقان زۇلۇمنى ئۇنىڭ ئەڭ ياۋۇز دۈشمىنى تاماشا قىلدى . ئۇمۇ مېنىڭ مەۋجۇتلۇقۇمنى سېزىپ بولدى ، بىر قارغىش كۈچىنىڭ ئۆز ئەتراپىدا پىرقىراپ يۈرگىنىنى ھېس قىلدى . ئۇنىڭ يۈرەك بېغىشىنى تارتىۋاتقان قولنىڭ دوستانە قول ئەمەسلىكىنى ، بىر جۈپ كۆزنىڭ ئۇنىڭ روھىنى كولاپ ، رەزىللىك ئىزدەپ ، ئاخىر ئۇنى تاپقانلىقىنى ئۇ ئاخىر بايقاپ يەتتى . لېكىن ، ئۇ كۆز ۋە قولنىڭ مەندىن ئىكەنلىكىنى بىلمەيتتى ! ئۇمۇ باشقا باستىرلارغا ئوخشاش خۇراپى بولۇپ ، ئۆزىنى ئالۋاستىغا تاپشۇرۇپ ، تارتىشقا تېگىشلىك ئازابىنى قەبرىگە كىرىشتىن ئاۋۋال تارتىۋېلىش خىياللىرى بىلەن مەست . ئاشۇ خۇراپىيلىق دەل مېنىڭ ماكانىم ئەمەسمۇ ! ئۇ ئەسەبىي قىساسنىڭ زەھىرى ئۈچۈن ياشاپ بېرىدىغان كۈنگە چۈشۈپ قالدى . توغرا ، ئۇ خاتالاشمىدى ، ئۇنىڭ يېنىدا بىر ئالۋاستى بار ، بۇ ئالۋاستى ئىنسان يۈرىكى بار بىرىدىن ئۇنى قىيناش ئۈچۈن ئالۋاستىغا ئايلانغان !

دوختۇر سۆزلەيتتى ، ۋەھىمىلىك ئەلپازدا قوللىرىنى كۆتۈرەتتى ، خۇددى ناتونۇش بىر كۆلەڭگە ئەينەكتىن يۇلقۇنۇپ چىقىپ ئۇنىڭ چىرايىنى تاللاۋاتقاندەك ئىدى .

— ئۇنى قىيىنغىنىڭىز يەتمەمدۇ؟ — دېدى خىستېر بوۋاينىڭ
چىرايىغا تىكىلىپ ، — تۆلەيدىغان بەدەللىرى تېخى توشىمىدىمۇ؟
— ياق ، ياق ! ئۇ قەرزىنى كۆپەيتىۋالدى ! — دېدى
دوختۇر ، — توققۇز يىل بۇرۇنقى ھالىتىم ئېسىڭىزدىمۇ ،
خىستېر ؟ ئۇ چاغدا ھاياتىم سەممىلىك ، ئىزدىنىش ، پىكىر
قىلىش ، تىنچلىق بىلەن ئۆتەتتى ، ئۆزۈمنى بىلىمگە بېغىشلىغانىدىم
ھەم بۇ بىلىملەرنى ئىنسانلارنىڭ بەختى ئۈچۈن سەرپ قىلغانىدىم .
ھېچكىم مەندەك خاتىرجەم ، ساپ ئەمەس ئىدى ، مەندەك مەنىلىك
ياشايدىغانلارمۇ ئاز ئىدى . شۇ ۋاقىتتىكى مېنى بىلىمسىز ؟ سىز
مېنى شەپقەتسىز دەيسىز ، ئەمما مەن ئۆزۈمنى ئەمەس ، باشقىلارنى
ئويلايتتىمغۇ ؟ ئىللىققۇ ئەمەسمەن ، ئەمما مەن ئاق كۆڭۈل ،
سەممىي ، ئادىل ، مۇھەببەتكە سادىق ئەمەسمىدىم ؟ ئەجەبا ، شۇنداق
ئەمەسمىدىم ؟

— شۇنداق ، بەلكىم ئۇنىڭدىن چارە ، — دېدى خىستېر .
— قاراڭ ، ئەمدى قانداق بولۇپ قالدىم ؟ — دېدى ئۇ
خىستېرغا تىكىلىپ ، — سىزگە ئالۋاستى ئىكەنلىكىمنى ئېيتقانغۇ ؟
مېنى بۇ ھالغا چۈشۈرگەن كىم ؟

— مەن ! — دېدى خىستېر تىترەپ تۇرۇپ ، — مەن !
مەسئۇلىيىتىم باستىرىنىڭ مەسئۇلىيىتىدىن كىچىك ئەمەس .
نېمىشقا قىساسىڭىزنى مەندىن ئالمايسىز ؟

— سىزنى قىزىل خەتكە تاپشۇرۇپ بەردىم ، — دېدى روج
چىللىڭۋورس ، — ئەگەر قىزىل خەت مېنىڭ دەردىمنى ئېلىپ
بەرمىسە باشقا ئىلاجىم يوق !

ئۇ كۈلگىنىچە بارمىقىنى قىزىل خەتكە تەگكۈزدى .
— خەت قىساسىڭىزنى ئېلىپ بەردى ، — دېدى خىستېر

پرون .

— مەنمۇ شۇنداق ئويلىدىم ، — دېدى دوختۇر ، — ئۇنداقتا ،
باستىرىغا نېمە قىلىپ بېرىشىم كېرەك ئىدى ؟
— مەن سىزنى ئاشكارىلايمەن ، — دېدى خىستېر ، — ئۇ

سىزنىڭ ھەقىقىي قىياپىتىڭىزنى بىلىشى كېرەك . بۇنىڭ ئاقىۋىتى قانداق بولىدۇ ، بىلمەيمەن ، ئۇزاقتىن بېرى سىز ساقلاپ كېلىپ ئۇنى ۋەيران قىلدىم . مەن بۇ قەرزنى تۆلىشىم لازىم . ئۇنىڭ شان - شەرىپى ، مەرتىۋىسى ، ھەتتا ھاياتى سىزنىڭ قولىڭىزغا چۈشۈپ قالدى . مەن بولسام باشقىچە ، قىزىل خەت خۇددى قىزىق دەزمالدەك يۈرىكىمنى داغلاپ كەلگەن بولسىمۇ ، ئاخىر مېنى ھەقىقەتكە قايتۇردى . ئۇنىڭ پۈچەك ھاياتىنىڭ داۋام قىلىۋېرىشىنىڭ نېمە پايدىسى بارلىقىنى ئوقۇمايمەن . ئەمدى ئالدىڭىزدا يالۋۇرۇپ ، سىزدىن دىيانەت تىلىمەيمەن . قولىڭىزدىن كەلگىنىنى قىلىڭ ، بۇنداق قىلىشنىڭ ئۇ ، مەن ۋە سىز ئۈچۈن ئوخشاشلا پايدىسى يوق ، پېرىل ئۈچۈن تېخىمۇ پايدىسى يوق . بىزنى بۇ تۈيۈك يولدىن ئېلىپ چىقىدىغان ھېچنەمە يوق !

— سىزگە ئىچىم ئاغرىيدۇ ، مەزلۇم ، — دېدى روج چىلىڭغۇورس ، خىستېرنىڭ ئۈمىدسىزلىكتىكى قەتئىيلىكى ئۇنىڭ ھۆرمىتىنى قوزغاپ قويغانىدى ، — قالتىس تالانت ! باشقا بىرىنىڭ مۇھەببىتىگە بالدۇرراق يولۇققان بولسىڭىز ، بۇنداق رەزىللىك يۈز بەرمىگەن بولاتتى . سىزنىڭ بەربات بولغان گۈزەللىكىڭىزگە ئېچىنمەن .

— مېنىڭمۇ سىزگە ئىچىم ئاغرىيدۇ ، — دېدى خىستېر پرون جاۋابەن ، — ئۆچمەنلىك چېۋەر ھەم ئادىل بىر ئىنساننى ئالۋاستىغا ئايلاندۇرۇپ قويدى ! سىز ئۆچمەنلىككە خاتىمە بېرىپ ، يېڭىدىن ئادەم بولۇشنى خالىمامسىز ؟ ئۇنىڭ ئۈچۈن بولمىغاندىمۇ ، ئۆزىڭىز ئۈچۈن شۇنداق قىلىشىڭىز بولاتتى . كەڭ قورساقراق بولۇڭ ، ئۇنىڭ ئۇ دۇنيادىكى جاجىسىنى خۇداغا تاپشۇرۇڭ ! بايا دېگەندەك ، ھازىرقى ئەھۋالنىڭ ھېچقايسىمىزغا پايدىسى يوق . بىز ھازىر رەزىللىكنىڭ ئېزىقتۇرۇشىدا ، گۇناھلىق يوللاردا تېڭىرقاپ يۈرۈپتىمىز . ئىشلار ئۇنداق بولمىسا بولاتتى ، سىز ئۇۋال قىلىنغاچقا كەچۈرۈم ھوقۇقىغا ئىگە ، سىز بۇنىڭدىن پايدا ئالالايتىڭىز ، بۇ پايدا ئۆزىڭىزگىلا بولاتتى . مۇشۇنداق بىردىنبىر

ئىمتىيازىدىن ۋاز كەچمەكچى بولۇۋاتامسىز ؟ سىز خىراجەتسىز
پايدىدىن يۈز ئۆرۈمەكچىمۇ ؟
— ئاستا ، خىستېر ، ئاستا ! خۇدا ماڭا كەڭ قورساقلىق
پەزىلىتىنى بەرمەپتىكەن ، مەندە سىز ئېيتقان ئۇ ھوقۇقمۇ يوق .
ئەمما ، مەن ئۇنتۇپ كەتكەن ئېتىقاد ئەسلىگە كەلگەندەك قىلىدۇ ،
كەچمىشلىرىمنى تاسقاپ چىقىشىم كېرەك . بىرىنچى قەدەمدە سىز
خاتالىشىپ ، رەزىللىك ئۇرۇقىنى چاچتىڭىز ، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن
زەبۇنلۇق كېلىپ چىقتى . مېنى جاراھەتلەندۈرگىنى گۇناھ ئەمەس ،
بەلكى تىپىك خاتا سېزىم . گەرچە مەن ئالۋاستىنىڭ ئىشىنى
قىلىۋاتقان بولساممۇ ، ئالۋاستى ئەمەسمەن . شۇملۇقنىڭ قارا
گۈللىرىگە سەل قارىشىمىز بىزنىڭ تەقدىرىمىز . يولىڭىزغا
مېڭۇپىڭ ، ئۇنىڭ بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىڭىزنى قانداق بىر
تەرەپ قىلىش ئۆزىڭىزنىڭ ئىشى .
ئۇ قولنى بىر شىلتىپ قويۇپ ، گىياھ يىغىشقا تۇتۇندى .

15. خىستېر بىلەن پېرل

شۇنداق قىلىپ ، روج چىللىڭئورس خىستېر پروندىن ئايرىلىپ ئېڭىشكەن پېتى كەتتى ، ئۇ يەر - بۇ يەردىن بىرەر تۈپ گىياھ ياكى يىلتىزنى تېرىۋېلىپ ، سېۋىتىگە سالاتتى . ئۇ شۇ دەرىجىدە ئېڭىشكەنكى ، چار ساقاللىرى يەرگە تېگىپ قالايلا دېگەندى . خىستېر ئۇنىڭ كەينىدىن بىرھازا قاراپ قالدى .
 — توغرا بولۇش - بولماسلىقىدىن قەتئىينەزەر ، — دېدى خىستېر ئۇنىڭ كەينىدىن قاراپ زەردە بىلەن ، — ئۇنىڭدىن نەپرەتلىنىمەن .

ئۇ مۇشۇ خىل ھېسسىياتى ئۈچۈن ئۆزىنى ئەيىبلەيتتى ، ئۇنى توسالمايتتى ياكى ئاجىزلىتالمايتتى . ئۇ بۇنى توسۇش ئۈچۈن يىراق يۇرتىدىكى كەچمىشلەرنى ئەسلىدى . شۇ ۋاقىتلاردا روج چىللىڭئورس كەچقۇرۇنلىرى جىمجىت كۈتۈپخانىسىدىن چىقىپ ، تام ئوچاق ئالدىدا ئولتۇرۇپ ، ئايالىنىڭ شاد - خۇرام بەختىگە ئەسىر بولاتتى . ئۇ : «تەبەسسۇمىڭدىن ئۆزۈمنى ئىللىتىپ ، ئۇزۇن مۇددەتلىك تەنھا ئىلىم تەھسىل قىلىش داۋامىدا جۇغلىنىپ قالغان سوغۇق مىزاجلىرىمنى يوقىتىشقا موھتاجمەن» دەيتتى . بۇ مەنزىرىنى بەختنىڭ ئىپادىسى دېمەي بولمايتتى ، ئەمدىلىكتە ، بۇ ئەسلىمە خىستېرنىڭ كېيىنكى تراگېدىيىسىنىڭ تەسىرىدە بىھەزە ، خۇنۇك بىر مەزمۇنغا ئايلىنىپ قالدى . ئۇ بۇنداق ھالەتنىڭ قانداقسىگە شەكىللىنىپ قالغانلىقىدىن ، ئۆزىنىڭ قانداقسىگە ئۇنىڭ ئەمرىگە ئۆتۈپ قالغانلىقىدىن ھەيران ئىدى ! «توۋا ، — دەيتتى ئۇ ، — ئۆز ۋاقتىدا ئۇنىڭ مېھرىسىز قوللىرىنى تۇتۇپتىمەن ، كۆزلىرىم ۋە لەۋلىرىمدىكى تەبەسسۇملىرىم بىلەن ئۇنى ئەمەلىيەتتە ، مانا بۇ ئۆكۈنچلۈك گۇناھقۇ ! روج

چىللىڭۋورس مېنى خاتا باشلاپ ، ئۇنىڭغا ئەگىشىشنىڭ ئۆزىنىلا بەخت دەپ ئويلايدىغان قىلىپ قويۇپتۇ ، بۇ كېيىنكى دەردلەردىنمۇ ئېغىر دەرد ئەمەسمۇ ؟»

— شۇنداق ، ئۇنىڭدىن نەپرەتلىنىمەن ، — دېدى خىستېر يەنە ئېغىر تىنىپ ، — ئۇ مېنى ھالاك قىلدى ، ئۇنىڭ دەردى مەن ئۇنىڭغا يەتكۈزگەن ئەلەمدىن كۆپ ئېغىر !

نىكاھتا ئاياللارنىڭ ماقۇللۇقىغا ئېرىشكەن ، ئەمما ئۇلارنىڭ يۈرىكىنىڭ قېتىدىكى ھېسسىياتقا ئېرىشەلمىگەن ئەرلەرگە لەنەت ! ئۇ روج چىللىڭۋورسنىڭ شۈمبەيگەن قارىشىغا قاراپ تۇرغىنىدا بىر كەيپىيات كۆڭلىدىن كەچكەن ، خىستېرنىڭ يۈرىكىدە خىرە نۇر پەيدا بولۇپ ، ئادەتتىكى چاغلاردا تەن ئالمايدىغان بىر قاراشنى تونۇتقانىدى ، ئۇ بولسىمۇ توۋا قىلىش ئىدى .

ئۇ كەتكەندىن كېيىن ، خىستېر بالىسىنى چاقىردى .

— پېرل ، پېرل ! سەن نەدە ؟

كەپسىز پېرل ئانىسى دورىگەر بوۋاي بىلەن پاراڭلىشىۋاتقاندا ، ئويۇن بىلەن بولۇپ كەتكەنىدى . ئۇ دېڭىز چۆپلىرىدىن ئۆزىگە شارپا ھەم گۈلچەمبىرەك ياساپ ئۆزىنى ئادەمبېلىقتەك قىلىۋالغانىدى . كىچىك پېرل دېڭىز يۈسۈنلىرىدىن ياسالغان ئادەمبېلىق كىيىمنىڭ ئاخىرقى بېزەكلىرىنى پۈتتۈرۈۋاتقاندى ؛ ئۇ مەيدىسىگە ئانىسىنىڭ كىيىمىنى دوراپ ئالاھىدە بىر زىننەتنى چىقارغانىدى ، ئۇ A ھەرىپى بولۇپ ، ئاپىسىنىڭكىگە ئوخشىمايدىغىنى ئۇ يېشىل ئىدى ! بالا ئېڭىكىنى مەيدىسىگە تىرەپ ، مەيدىسىدىكى نەرسىگە قىزىقىپ قارايتتى ، گويا شۇ ھەرىپنىڭ ئايرىدە بولۇپ قېلىشىدىكى سەۋەب ئۇنىڭ يوشۇرۇن مەنىسىنى يېشىلى ئۈچۈندەكلا !

«ئاپام بۇنىڭ مەنىسىنى سوراپ قالارمۇ ؟» دەپ ئويلىدى

پېرل .

ئۇ ئانىسىنىڭ چاقىرغىنىنى ئاڭلاپ ، دېڭىز قۇشىدەك جەۋلان قىلىپ خىستېرنىڭ ئالدىغا باردى ۋە تاقلاپ تۇرۇپ مەيدىسىدىكى بەلگىنى كۆرسەتتى .

— پېرل ، — دېدى خىستېر ئازراق تۇرۇۋالغاندىن كېيىن ، — سەندەك سەبىي بالا ئۇنداق يېشىل خەت تاقىۋالسا ، ئۇنىڭ مەنىسى بولمايدۇ . بالام ، ئاپاڭنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل خەتنىڭ مەنىسىنى بىلەمسەن ؟
— بىلىمەن ، ئاپا ، ئۇ دېگەن A ھەرپى ، ئۇنى سەن ئېلىپبەدە ماڭا ئۆگەتكەن .

خىستېر بالىسىدىن كۆزىنى ئۈزۈپ ، بالىسىنىڭ قاپقارا كۆزلىرىدىن ئۇنى چۈشىنىشكە بولغان ئادەتتىن تاشقىرى تەشەننىق چىقىپ تۇراتتى .

— بالام ، ئاپاڭنىڭ نېمە ئۈچۈن A ھەرپىنى تاقىۋالدىغانلىقىنى بىلەمسەن ؟

— ئەلۋەتتە بىلىمەن ، — دېدى پېرل چاقناپ تۇرغان كۆزىنى ئانىسىغا تىكىپ ، — بۇ باسلىرىنىڭ مەيدىسىنى تۇتۇۋېلىشى بىلەن ئوخشاش ئىش !

— ئۇنداقتا ، ئۇ نېمە ئۈچۈن ؟ — دېدى خىستېر ، باشتا ئۇ بالىسىنىڭ جاۋابى بىمەنە تۇيۇلۇپ كۈلدى ، يەنە بىر ئويلاپ بېقىپلا تاتىرىپ كەتتى ، — بۇ ھەرپنىڭ مېنىڭ يۈرىكىمدىن باشقا يەنە باشقىلارنىڭ يۈرىكى بىلەنمۇ مۇناسىۋىتى بارمۇ ؟

— بىلىمەن ، ئاپا ، بىلىدىغانلىرىمنى ئېيتتىم ، — دېدى پېرل . ئۇ باشقا چاغدىكىدىن ئەستايىدىل ئىدى ، — بايا سەن بىلەن پاراڭلاشقان بوۋايدىن سوراپ باققىن ، ئۇ بىلىشى مۇمكىن ! راستىنى دېسەم ، ئوبدان ئاپا ، قىزىل خەتنىڭ زادى نېمە مەنىسى بار ؟ نېمە ئۈچۈن مەيدەڭگە تاقىۋالسىن ؟ نېمە ئۈچۈن باستىرمۇ مەيدىسىنى تۇتۇۋالدى ؟ شۇلارنى بىلگۈم بار .

پېرل ئانىسىنىڭ قولىنى تۇتۇپ ، كۆزلىرىگە ئەستايىدىل قارىدى . دەل مۇشۇ ۋاقىتتا خىستېرنىڭ خىيالىدىن بىر ئوي كەچتى : بۇ بالا ئۆزىنىڭ بالىلىق ئىشەنچلىرى بىلەن ماڭا يېقىنلىشىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن ، ئۇ ئەقلى يار بەرگەن دائىرىدە ھېسداشلىق ھالقىسىنى قۇرۇپ چىقىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن ، بۇلار

پېرلىنىڭ باشقا بىر يۈزىنى كۆرسىتىدۇ . پېرلىنىڭ ياۋا خاراكتېرىدىن ئەمدىلا ئۆزىنى نامايان قىلىشقا باشلىغان ياكى باشتىلا مەۋجۇت بولۇش ئېھتىمالى بولغان تايىماس ، يانماس مېجەزنى ، پۈكۈلمەس ئىرادىنى ، غۇرۇرغا ئايالاندۇرغىلى بولىدىغان مەغرۇرلۇقنى كۆرگىلى بولىدۇ . ئۇنىڭدا نۇرغۇن ئىشلارغا نىسبەتەن زىيادە سەل قاراش بولۇپ ، تازا ئىنچىكە قارىسا ساختىلىق باردەك قىلاتتى . غورىدەك قىرتاق بولسىمۇ ، تېخى ئۇنىڭدا مول ھېسسىيات بار ئىدى . خىستېر ئويلىدىكى ، شەيتاندەك بۇ بالىدا نۇرغۇن ساپ مېجەز بار ئىدى . مۇبادا ئېسىل سۈپەت ئاياللاردىن بولۇپ يېتىلمىسە ، ئانىسىنىڭ ناچار ئۇدۇمىنى ئېلىپ قېلىشى تۇرغانلا گەپ .

پېرلىنىڭ قىزىل خەتنىڭ سىرىنى بىلمەكچى بولۇشى ئۇنىڭ ئىچكى تەبىئىتىدىن بولغانىدى . ئۇ ئىش ئۇققاندىن باشلاپلا ئۇنى بىلىشنى ئۆزىنىڭ بۇرچى قاتارىدا كۆرىدىغان بولدى . شۇنىڭدىن ئېتىبارەن خىستېر شۇنداق ئويلىدى : خۇدانىڭ بۇ بالىغا ئاشۇنداق خاھىشنى بېرىشى «يامانغا جازا ، ياخشىغا پاناھ» دېگەن قائىدىنىڭ نامايان بولۇشى بولسا كېرەك . تېخى يېقىندىلا خىستېر بالىنىڭ ئاشۇنداق مېجەزدە بولۇشى خۇدانىڭ شاپائىتى ۋە مېھرىدىن بولغان ئوخشىمادۇ دەپ ئويلاپ قالغانىدى . پېرلىنى پانىي دۇنيادىكى بالا ، روھىي دۇنيادىكى پەرىشتە دەپ قاراپ ، ئىشەنچ ۋە سەمىمىيلىك يەتكۈزگەندە ، ئاندىن ئۇ ئانىسىنىڭ قەبرىگە ئايلىنىپ كەتكەن يۈرىكىنى تازىلاپ ، ئانىسىنىڭ بىر مەھەل ئەسەبىيلىشىپ ، تېخى ئۆلمىگەن ياكى گۆردەك يۈرەكتە ئۇيقۇداپ ياتقان ھېسسىياتىنى تىزگىنلىشىگە ياردەم بېرىش مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئالالايدۇ . — بۇ خەتنىڭ مەنىسى زادى نېمە ، ئاپا ؟ نېمە ئۈچۈن ئۇنى تاقىۋالسەن ؟ باستېر نېمىشقا مەيدىسىنى تۇتۇۋالىدۇ ؟

«نېمە دېسەم بولار ؟ — دەپ ئويلىدى خىستېر ، — بولمايدۇ ، بالىنىڭ ھېسداشلىقىنى دەپ بۇنداق بەدەل تۆلىسەم بولمايدۇ . » . شۇنىڭ بىلەن ئۇ گېپىنى باشلىدى :

— ئەخمەق بالام، — دېدى خىستېر، — قانداق سوئال بۇ؟ جاھاندا كىچىك بالىلار بىلمىسىمۇ بولىدىغان نۇرغۇن ئىشلار بار، باستېرنىڭ ئىشىنى مەن نەدىن بىلەي؟ قىزىل خەتنى بولسا مەن چىرايلىقكەن دەپ تاقىۋالغان.

يەتتە يىلدىن بېرى خىستېر پرون مەيدىسىدىكى بەلگە توغرىلۇق بۇنداق يالغان سۆزلەپ باقمىغانىدى. ئۇ قىزىل خەت قارغىشلىق بەلگە بولسىمۇ، تۇمارلىق خۇسۇسىيىتىگىمۇ ئىگە ئىدى. ئەمدى بولسا بۇ تۇمارلىق خۇسۇسىيەت ئۇنى تاشلىۋەتتى، ئۇ بۇ نۇقتىنى كۆرۈپ يەتكەچكە، قىزىل خەت مەيدىسىدە شۇ يېتى تۇرسىمۇ، يېڭى بىر رەزىللىكنى سادىر قىلىۋاتاتتى، مۇنداقچە ئېيتقاندا، كونا رەزىللىك پۈتۈنلەي يوقالمىغانىدى. پېرلچۇ؟ پېرلنىڭ چىرايىدىكى سەمىمىيەت شۇ ھامان غايىب بولدى.

بالا ئاسانلا بولدى قىلىۋەتمىدى. ئۇ يولدا سورىدى، تاماق ۋاقتىدا سورىدى، ئۇخلاش ۋاقتىدا سورىدى، ھەتتا چۈشەكەپ تۇرۇپمۇ سورىدى. پېرل بېشىنى كۆتۈرگەندە، قاپقارا كۆزلىرىدىن كەپسىزلىك چىقىپ تۇراتتى.

— ئاپا، — دېدى ئۇ، — بۇ قىزىل خەتنىڭ مەنىسى زادى نېمە؟

ئەتىسى ئويغىنىپ، بېشىنى كۆتۈرۈپلا باشقا بىر سوئالنى سورىدى:

— ئاپا، ئاپا، باستېر مەيدىسىنى نېمىشقا تۇتۇۋالدى؟
— ئاغزىڭنى يۇم، شۈمتەك! — دېدى ئانىسى كەسكىن ھالدا. ئۇ بۇرۇن ئۇنداق دەپ باقمىغانىدى، — مېنى بىزار قىلما، بولمىسا ئىشكاپقا سولاپ قويىمەن!

16. ئورماندىكى سەيلە

خىستېر پرون ئۆزىنى ھەرقانداق ئازاب ياكى ئاقىۋەت ، خەۋپ - خەتەر كۈتۈپ تۇرغان بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ، دىمىسىدېل ئەپەندىگە ئۇنىڭ قېشىدىكى ئادەمنىڭ ھەقىقىي سالاھىيىتىنى پاش قىلماقچى بولدى . خىستېر باستېرنىڭ يېرىم ئارال ساھىلىنى بويلاپ ياكى يېقىن ئەتراپتىكى قىشلاق ئورمانلىرىنى ئارىلاپ تەپەككۈر قىلىدىغان ئادىتىنىڭ بارلىقىنى ياخشى بىلەتتى . ئۇدا نەچچە كۈندىن بېرى ئۇ باستېر بىلەن پاراڭلىشىدىغان پۇرسەتنى تاپالمىدى . ئەلۋەتتە ، ئۇ باستېرنىڭ كۈتۈپخانىسىغا بارغان بولسا ، سۆز - چۆچەك چىقىپمۇ كەتمەيتتى ، ئۇنىڭ پاك نامىشەرىپىگە تەسىر يېتىپمۇ كەتمەيتتى ، چۈنكى باستېرنىڭ كۈتۈپخانىسىغا نۇرغۇن كىشىلەر توۋا قىلغىلى باراتتى ، ئۇلار ئىقرار قىلغان گۇناھتىن ئېغىرلىقى قىزىل خەت ۋەكىللىك قىلغان گۇناھتىن قېلىشمايتتى . ئۇ روج چىللىڭئورسىنىڭ يوشۇرۇن ۋە ئاشكارا رەۋىشتە كاشلا قىلىشىدىن ئەنسىرەيتتى ، ئۇنىڭ ئۈستىگە باشقىلار ھېچنېمە دېمىگەندىمۇ ، ئۆزىنىڭ خۇدۇكى بار ئىدى . باستېر بىلەن ئۇنىڭ پارىڭىغا نىسبەتەن دالا ھاۋاسى زۆرۈردەك قىلاتتى ، شۇڭلاشقا ئۇ تار خۇسۇسىي خاندە ئەمەس ، ئوچۇق يەردە ئۇچرىشىشنى لايىق تاپتى .

بىر كۈنى خىستېر بىر بىمارنىڭ ئۆيىگە باردى ، ئۇ دىمىسىدېل ئەپەندىنىڭ بۇ ئۆيىگە ئالدىنقى كۈنى كېلىپ تىلاۋەت قىلىپ بولۇپ ، ئىندىئان مۇخلىسلار بىلەن بىللە تۇرۇۋاتقان دىن تارقاقچى ئېلىئوتنىڭ قېشىغا كەتكەنلىكىنى ئاڭلىدى . ئۇ ئەتىسى چۈشتىن كېيىن قايتىپ كېلەرمىش . ئەتىسى خىستېر بالىسىنى ئېلىپ شۇ ۋاقىتقا ئۇدۇللاپ يولغا چىقتى .

ئانا - بالا ئىككىسى يېرىم ئارالدىن چوڭ قۇرۇقلۇققا كىرگەندە ، بىر چىغىر يول كۆرۈندى ، بۇ ئەگرى - بۈگرى يول سىرلىق ئىپتىدائىي ئورمانغا كىرىپ كەتكەندى . چىغىر يولىنىڭ ئىككى قاسنىقىدا بۈككىدە دەرەخ بولۇپ ، ئاسماننى كۆرگىلى بولمايتتى . بۇ بەئەينى خىستېر بېسىپ كەلگەن ئەخلاقىي دۇنيانىڭ دەل ئۆزى ئىدى . ھاۋا تۇتۇق ھەم سوغۇق ، كۈل رەڭ بۇلۇتلار بىلەن قاپلانغان ئاسماندا كېزىپ يۈرگەن شاماللار بۇلۇتلارنى سىيىپ ، كۈن نۇرىنى ئايان قىلاتتى ، يېگانە چىغىر يول ئاپتاپتا غىل - پال جۇلالىنىپ قالاتتى . بۇنداق كۆڭۈللۈك مەنزىرە ئورماننىڭ خىلۋەت چېتىدە چاقناپ قالاتتى . تۇتۇق ھاۋادا جىلۋە قىلغان كۈن نۇرى ناھايىتى ئاجىز بولۇپ ، يېقىنلاشقان سېرى يىراقلايتتى ، ئۇلار كۈن نۇرى چۈشكەن يەرنىڭ يورۇقراق بولۇشىنى ئۈمىد قىلاتتى ، يېقىنلاپ بارغاندا خىرە بولۇپ چىقاتتى .

— ئاپا ، — دېدى پېرل ، — قۇياش نۇرى سېنى ياخشى كۆرمەيدىكەن ، ئۇ مەيدەڭدىكى قىزىل بەلگىدىن قورقۇپ قېچىۋاتىدۇ . قارا ، ئۇ قېچىۋاتىدۇ ، مەن ئۇنى تۇتۇۋالسىمەن . مەن دېگەن كىچىك بالا ، ئۇ مەندىن قاچمايدۇ ، چۈنكى مەن ھېچنېمە تاقىمىدىم .

— بالام ، سېنى پەرۋەردىگار ساقلىغاي ، — دېدى خىستېر .
— نېمىشقا تاقمايمەن ، ئاپا ؟ — سورىدى پېرل ، ئۇ يۈگۈرۈشكە تەمىشلىۋېتىپ ، بىردىنلا توختىدى ، — مەن چوڭ بولغاندا ئۇ ئۆزى پەيدا بولمامدۇ ؟

— تېز بول ، بالام ، — دېدى خىستېر جاۋابەن ، — كۈن نۇرىنى تۇتۇۋال ، بولمىسا ، ئۇ قېچىپ كېتىدۇ .
پېرل يۈگۈرۈپ كەتتى ، خىستېر كۈلگىنىچە قاراپ قالدى ، ئۇ كۈن نۇرىنى راستىنلا تۇتۇۋالدى - دە ، كۈن نۇرىغا چۆمۈلگەن ھالدا بولۇشىچە كۈلدى ، كۈن نۇرى ئۇنىڭ يۈگۈرۈشلىرىگە ئەگىشىپ جۇلالاپ كېتەتتى .

— ئەمدى ئۇ كېتىپ قالدىغان بولدى ، — دېدى پېرل
پېشىنى چايقاپ .

— قارا ، — دېدى خىستېر كۈلۈپ ، — مەن قولۇمنى
سوزساملا ئۇنى تۇتۇۋالالايمەن .

ئۇ دېگىنىدەك قىلىشقا تەمىشلىۋىدى ، كۈن نۇرى غايىب
بولدى . ئۇ پېرلنىڭ چاقناپ تۇرغان چېھرىگە قاراپ ، بالام ھەممە
ئاپتاپنى ئىچىۋېلىپ ، قاراڭغۇلۇقتىكى چىغىر يولغا كەلگەندە نۇرنى
قايتۇرىدىغان ئوخشايدۇ ، دەپ ئويلاپ قالدى .

— بېرى كەل ، بالام ، — دېدى خىستېر ۋە پېرل كۈن نۇرىغا
چۆمۈلۈپ تۇرغان يەردە تۇرۇپ ئەتراپىغا قارىدى ، — ئورماندا
ئولتۇرۇپ ، بىردەم ئارام ئالايلى .

— ھارمىدىم ، ئاپا ، — دېدى قىزچاق ، — ھېكايە ئېيتىپ
بەرسەڭ ئولتۇرىمەن .

— ھېكايە ؟ نېمە توغرۇلۇق ؟

— نېگىر ئەر توغرۇلۇق ، — دېدى پېرل ، ئۇ ئانىسىنىڭ
كۆڭلىكىنىڭ پېشىنى مەھكەم تۇتۇۋېلىپ ، سەممىي ۋە كەپسىز
كۆزلىرىنى ئانىسىغا تىكتى ، — تۆمۈر قىسقۇچى بار يوغان كىتابنى
كۆتۈرۈۋالغان شۇ ئادەملەرنى قان بىلەن ئورماندىكى يۈرۈشلىرىنى ،
ئۇ ئادەمنىڭ ئۆزىگە ئۇچرىغان ئادەملەرنى قان بىلەن ئىمزا قويۇشقا
مەجبۇرلىغىنىنى ، ئاخىرىدا ئۇلارنىڭ مەيدىسىگە بەلگە سالغانلىقىنى
دەپ بەر ! ئاپا ، سەن ئۇ سەت نېگىرنى ئۇچراتقانمۇ ؟

— بۇ ھېكايىلەرنى ساڭا كىم ئېيتىپ بەرگەن ، پېرل ؟

— تۈنۈگۈن سەن ياردەملەشكىلى بارغان ئۆيدىكى موماي
ئېيتقان . ئۇ بىر بۇلۇڭدىكى ئوچاقنىڭ ئالدىدا ئېيتقانىدى ، ئۇ
چاغدا ئۇ مېنى ئۇخلاپ قالدى دەپ ئويلىدى . ئۇنىڭ ئېيتىشىچە ،
مىڭلىغان كىشىلەر ئۇنىڭغا ئۇچراپ ، ئىمزا قويۇپ ، مەيدىسىگە
بەلگە سالدۇرغانىكەن ، ئەسكى ھېبىننىس خانىممۇ شۇلارنىڭ بىرى
ئىكەن . ئۇ موماينىڭ دېيىشىچە ، ماۋۇ قىزىل خەتمۇ ئاشۇ نېگىردىن
ساڭا قالغانىكەن ، كېچىدە ئورماندا ئۇ ئادەمگە يولۇقۇپ قالساڭ ،

قىزىل خەت ئوتتەك يېلىنچاپ كېتىدىكەن . راستمۇ ، ئاپا ؟
 راستتىنلا كېچىدە ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكىلى بارامسەن ؟
 — سەن كېچىلىرى مېنىڭ سىرتقا چىقىپ كەتكىنىمنى
 كۆرگەنمۇ ؟

— ئېسىمدە يوق . يالغۇز قالمىسۇن دېسەڭ ، مېنى
 ئېلىۋالساڭ بولاتتىغۇ ، مەن بەك خۇشال بولاتتىم ! دېگىنە ، ئاپا ،
 راستتىنلا شۇنداق نېگىر ئەر بولغانمۇ ؟ سەن ئۇنى كۆرگەنمۇ ؟ بۇ
 قىزىل خەت ئۇنىڭ بەلگىسىمۇ ؟

— ئۇنى دەپ بەرسەم ، مېنى ئارامىدا قويارسەنمۇ ؟
 — قويمەن ، لېكىن تولۇق دەپ بەر .
 — ھازىرغا قەدەر ئۇ نېگىر ئەرنى پەقەت بىرلا قېتىم كۆردۈم ،
 بۇ قىزىل خەت ئۇنىڭ بەلگىسى .

ئانا - بالا ئىككىسى پاراڭلاشقان پېتى ئورماننىڭ بىر تۇيۇق
 يېرىگە كىردى . بۇ يەر شۇنداق بىخەتەر بولۇپ ، يولدىن ئۆتكەنلەر
 ئۇلارنى كۆرمىەيتتى . ئۇلار بىر دۆۋە قويۇق مۇخ ئۈستىدە
 ئولتۇردى ، بۇ يەر كىچىك بىر جىرا ئىدى .

— ھەي ، ئېرىق ! بىزەڭ ئېرىق ! — دېدى پېرىل سۇنىڭ
 شىلدىرلىشىنى ئاڭلاپ ، — كۆڭلۈڭ نېمىشقا مەيۈس ؟ چاققان
 بول ، ئاھ ئۇرۇپ نېمە قىلسەن ! ھەسرەتلىك ئېرىق نېمە
 دەۋاتىدۇ ، ئاپا ؟

— ئەگەر سەن ھەسرەتلىك بولساڭ ، ئېرىقمۇ دەردىنى تۆكۈپ
 بېرىدۇ ، خۇددى مېنىڭ دەردىمنى سۆزلەپ بېرىۋاتقاندەك . پېرىل ،
 ھازىر مەن بىر ئاياغ تېۋىشىنى ئاڭلاۋاتىمەن ، بىرى شاخلارنى
 قايرىۋاتىدۇ ، سەن ئويۇنۇڭنى ئويىناپ تۇر ، مەن ئۇنىڭ بىلەن
 پاراڭلىشايمەن .

— ھېلىقى نېگىر شۇمۇ ؟
 — ئوينىساڭچۇ ، بالام ، بەك يىراققا كەتمە . پەخەس بول ،
 چاقىرغان ھامان قايتىپ كەل .
 — ماقۇل ، ئاپا ، ئەگەر ئۇ ھېلىقى نېگىر بولسا ، ئۇنى ھەم

يوغان دەپتىرىنى بىر كۆرۈۋالسام بولامدۇ؟
— ماڭە، ئەخمەق قىز، — دېدى ئانىسى
تاقەتسىزلىنىپ، — ئۇ ھېلىقى نېگىر ئەمەس، سەن ئۇنى
كۆرسەن، كېلىۋاتقىنى باستېر.

— ھە، ئۈمىدى؟ ئاپا، ئۇ مەيدىسىنى تۇتۇۋاپتۇ! باستېر
ئىمزا قويغاندا، نېگىر ئاشۇ يەرگە بەلگە قويۇپتىكەنمۇ؟ ئۇنىڭ
بەلگىسى نېمىشقا سېنىڭكىدەك تېشىدا ئەمەس؟

— ئەمدى كەت، بالام، بىردەمدىن كېيىن كەل، — دېدى
خىستېر ۋارقىراپ، — بەك نېرىغا كەتمە، سۇنىڭ شاۋقۇنىنى
ئاڭلىيالىغۇدەك يەردە ئوينا.

بالا ئېقىنىنى بويلاپ ناخشا ئېيتقىنىچە كېتىپ قالدى. ئۇ
ئۆزىنىڭ خۇشخۇي ئاۋازىنى ئېقىننىڭ مۇڭلىرىغا قوشۇۋېتەي دېگەن
بولسا كېرەك، ئېقىن سۇ تەسەللىگە ئېرىشمىگەندەك قىلاتتى. ئۇ
غەمكىن ئورماندا يۈز بەرگەن ھەسرەتلىك ھېكايىلەرنى
سۆزلەۋاتقاندا، يۈز بەرگۈسى غەشلىك سىرلارنى سۆزلەپ
تىنىمىسىز ئاقاتتى. قىسقىغىنا ھاياتىدا كۆڭۈلسىز ئىشلارنى جىق
كۆرگەن پېرل غەمكىن ئېقىن بىلەن سۆزلىشىشنى بولدى قىلدى.
ئۇ رۇخسىگۈل ۋە باشقا چېچەكلەر ھەمدە يوغان تاشلارنىڭ ئارىسىدا
ئۆسكەن قارا قوغۇرلارنى تېرىشكە بېرىلىپ كەتتى.

خىستېر كەپسىز قىزىنى يولغا سېلىۋېتىپ، ئورماندىكى
چىغىر يولغا چىقىپ ئىككى قەدەم ماڭدى. ئورمان قاراڭغۇ ئىدى.
ئۇ يالغۇز كېلىۋاتقان باستېرنى كۆردى. باستېر بىر تاياقنى قولغا
ئېلىۋالغانىدى، ھالسىز ھەم چۈشكۈن ئىدى. بۇ ھالەتنى ئادەتتىكى
چاغلاردا كۆرگىلى بولمايتتى، بۇ خىلۋەت ئورماندا ئادەمگە بېسىم
قىلىدىغان دەرەختىن باشقا ھېچ نەرسە يوق بولۇپ، ئۇنىڭ چۈشكۈن
قىياپىتىنى ئېنىق كۆرگىلى بولاتتى، بۇ ھال كىشىنىڭ
ھېسداشلىقىنى قوزغىماي قالمايتتى. ئۇ روھسىز بولۇپ،
قەدەملىرى ئېغىر ئىدى. ئۇ نېمە ئۈچۈندۇر بىرەر قەدەم ئېلىشىنىمۇ
خالىمىغاندەك كۆرۈنەتتى. بەلكىم دەرەخ تۈۋىدە ھېچنېمە قىلماي

يېتىش ئۇ خۇشال بولىدىغان بىردىنبىر ئىش بولسا كېرەك . ئۇنىڭ بەستىگە غازاڭلار چۈشۈپ ، توزانلار قوناتتى ، توپا باسقان ۋۇجۇدىدا ھاياتلىق يوقتەكلا ئىدى . ئۆلۈم ئېنىق مەنزىل بولۇپ ، ئۇنى ئارزۇ قىلىشنىڭ ياكى ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قاچۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى .

پېرل ئېيتقاندا ، دىمىسىدىل ئەپەندى مەيدىسىنى تۇتۇۋالغانىدى ، ئۇنىڭدىن باشقا ، بۇ باستىردا ئارتۇقچە ئازاب ئالامەتلىرى كۆرۈنمەيتتى .

17. باستېر ۋە مۇرت

باستېرنىڭ مېڭىشى شۇنچە ئاستا بولسىمۇ تاكى يېنىدىن ئۆتمىگۈچە ، خىستېر ئۇنى چاقىرىشقا جۈرئەت قىلالىمىدى .

— ئارتور دىمىسدېل ! — چاقىردى خىستېر ، ئۇنىڭ ئاۋازى باشتا پەس بولدى . كېيىن ئۆزىنى قويۇۋەتتى ، شۇنداقتىمۇ ئۇنىڭ ئاۋازى يەنىلا بوغۇق ئىدى ، — ئارتور دىمىسدېل !

— كىم ؟ — باستېر چۆچۈگەندەك بولۇپ ، ئاندىن گويا مۇشۇ ھالىتىنى باشقىلارنىڭ كۆرۈپ قېلىشىنى خالىمىغاندەك ئۆزىنى رۇسلىدى . دەرھال ئاۋاز چىققان تەرەپكە قارىۋىدى ، دەرەخ ئارىسىدىكى بىر كۆلەڭگىنى كۆردى ، تۇتۇق رەڭدىكى كىيىمنى دەرەخ سايىسىدا روشەن ئىلغا قىلغىلى بولمايتتى ، باستېر ئۇ زادى بىر ئايالمۇ ياكى كۆلەڭگىمۇ ئايرىيالماي قالدى . ھايات مۇساپىسىدە مۇشۇنداق بىر ئەرۋاھ ئۇنى ھەمىشە ئاۋارە قىلىپ كەلگەنىدى . ئۇ ئالدىغا ئازراق مېڭىپ ، قىزىل خەتنى كۆردى .

— خىستېر ! خىستېر پرون ! — دېدى ئۇ ، — بۇ سىزمۇ ؟ سىز ھاياتمۇ ؟

— شۇنداق ! — دېدى خىستېر ، — مەن مۇشۇنداق ياشىغىلى يەتتە يىل بولدى . سىزچۇ ، ئارتور دىمىسدېل ، سىز ھاياتمۇ ؟ باستېرنىڭ كۆزلىرى خىستېرنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلدى .

— خىستېر ، ئەمىنلىك تاپتىڭىزمۇ ؟

خىستېر ئاچچىق كۈلۈۋېتىپ مەيدىسىگە قارىدى .

— سىزچۇ ؟ — دەپ سورىدى ئۇ .

— ياق ، ئۈمىدسىزلىك ، يەنە ئۈمىدسىزلىك ، — دېدى

باستېر ، — مۇشۇنداق تۇرمۇشتىكى ئادەمدە ئەمىنلىك نېمە ئۈمىد قىلسۇن ؟ ئەگەر بىر دەھرىي بولغان بولسام ، ۋىجدانم يوق بولغان بولسا ، قوپال بىر لۈكچەك بولغان بولسام ، كۆڭلۈم ئاللىبۇرۇن

ئارام تاپقان بولاتتى . ياق ، مەن ۋىجدانىمنى يوقاتسام بولمايدۇ . روھىمغا نىسبەتەن ئېيتقاندا ، مەندە قانداق پەزىلەت بولسۇن ، خۇدا ماڭا ئاتا قىلغان بارلىق ئېسىل خىسلەتلەر يۈرىكىمنى تاتىلايدىغان نەرسىلەرگە ئايلاندى . خىستېر ، مەن بەك ئازاب تارتتىم . — كىشىلەر سىزنى ھۆرمەت قىلىدۇ ، سىز ئۇلارغا ياخشى ئىشلارنى قىلىپ بېرىۋاتىسىز ، ئەجەبا ، بۇ سىزگە تەسەللى ئەمەسمۇ ؟

— تېخىمۇ ئازاب ، خىستېر ! بەتتەر ئازاب ! — دېدى باستېر ئاچچىق كۈلۈپ ، — ئۇنداق يۈزەكى ئىشلارغا ئىخلاسم يوق ، ئۇلار پەقەت بىر تۇيغۇ . روھى كارىدىن چىققان مەندەك بىر ئادەم باشقىلارنىڭ روھىنى قۇتقۇزۇشقا دالدا بولالامدۇ ؟ خۇداغا بىھۆرمەتلىك قىلغان روھ باشقىلارنى پاكلىيالايدۇ ؟ مۇمكىن بولسا ، ماڭا بولغان ھۆرمەت نەپرەت ۋە كەمسىتىشكە ئايلىنىپ كەتسەن دەيمەن . قۇتپىدا نائىلاج ھالدا تۇرۇپ چىرايمىدىن جەننەت ئىزدىگەن كىشىلەرگە قارايمەن ! ھەقىقەتكە تەشنا ئاشۇ ناتىۋان قويلار سۆزۈمنى تىڭشاۋاتقاندا ، ئاغزىمغا ئوت كەتكەندەك بولىدۇ ! ئۆزۈمنىڭ رەزىل قىياپىتى ئۆزۈمگە ئايان ! خىستېر ، سىز بۇنى تەسەللى دەپ قارامسىز ؟ ئىچىم بىلەن تېشىمنىڭ بىردەك بولمىغانلىقىنى ئەلەملىك كۈلكەم بىلەن مەسخىرە قىلدىم ! شەيتانمۇ مېنى ئاشۇنداق مەسخىرە قىلىدۇ !

— بۇ جەھەتتە ، ئۆزىڭىزگە ئۇۋال قىلىدىڭىز ، — دېدى خىستېر مېھر بىلەن ، — سىز چوڭقۇر ھەم كەسكىن توۋا قىلىدىڭىز ، گۇناھلىرىڭىز ئاللىبۇرۇن ساقىت بولۇپ بولدى . سىزنىڭ ھازىرقى ھاياتىڭىز كىشىلەر ئويلغاندىنمۇ مۇقەددەس . ساۋابلىق ئىشلارنى قىلىپ ، توۋا قىلىۋاتقىنىڭىز راستقۇ ؟ نېمىشقا ئەمەن تاپمىغۇدەكسىز ؟

— ياق ، خىستېر ، ياق ! ھەقىقىي نەرسە يوق ! ئۇلار ئۆلۈك ، تىمتاس ، پايدىسىز نەرسىلەر ! توۋا قىلىشنىڭ جىق قىلدىم ، لېكىن پايدىسى بولمىدى . بولمىسا مۇقەددەسلىكنىڭ ئاتالمىش تونىنى

كەلگەندىمۇ يالغانچىلىق قىلىش ياخشى ئەمەس ئىدى ! دېمەكچى بولغىنىمنى تېخى چۈشەنمىدىڭىزمۇ ؟ ھېلىقى بوۋاي ، ھېلىقى دوختۇر ، روچ چىلىڭتۇرس دېگەن ھېلىقى ئادەم مېنىڭ بۇرۇنقى ئېرىم !

باستېر خىستېرغا ھاياجان بىلەن بىر قارىۋەتتى ، بۇ ھاياجان ئالىجانابلىق ، پاكلىق ، مېھرىبانلىق قاتارلىق پەزىلەتلەر بىلەن بىرلىشىپ ، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ئالۋاستى ئىگىلىگەن يەرنى ئىگىلەپ غالىب ئورۇنغا چىقتى . خىستېر ئەزەلدىن مۇنداق تۇتۇق ، ياۋۇز چىرايىنى كۆرۈپ باقمىغانىدى . قوشۇملار تۈرۈلگەن شۇ دەقىقىلەردە قورقۇنچلۇق ئۆزگىرىش بولدى . ئۇ ئازابلار تۈپەيلى ئاجىزلىشىپ كەتكەچكە ، مۇشۇنداق ئاددىي ئىپادىلەرمۇ ھايال ئۆتمەي غايىب بولۇپ كېتىدىغان تېپىرلاش بولۇپ چىقاتتى . ئۇ يەردە ئولتۇرۇپ ، قوللىرى بىلەن يۈزىنى توسۇۋالدى .

— بۇرۇنلا بىلگەندىم ، — دېدى ئۇ پەرىشان ھالدا ، — ئەمەلىيەتتە مەن بىلگەن ! بىرىنچى قېتىم ئۇنى كۆرگەندە ۋە كېيىنكى كۆرۈشۈشلەردە يۈرىكىم سىرقىرىغانىدى . ئەجەبا ، بۇ بېشارەت ئەمەسمىدى ، نېمىشقا ئۇنى چۈشەنمىگەندىمەن ؟ ئاھ خىستېر ، سىز بۇنىڭ نەقەدەر قورقۇنچلۇق ، نومۇسسىزلىق ھەم پەسكەشلىك ئىكەنلىكىنى چۈشەنمەيسىز ! بىر بىچارىنىڭ گۇناھكار قەلبىنى باشقىلارنىڭ يېغىرىدىن خۇرسەن بولىدىغان بىر ئادەمگە ئاشكارىلاپ بېرىشى نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق ! ئايال ، ھەي ئايال ، سىز بۇ ئىشقا مەسئۇل بولۇشىڭىز كېرەك ، سىزنى كەچۈرەلمەيمەن !

— مېنى كەچۈرۈڭ ، — دېدى خىستېر توۋلاپ ، ئۇ باستېرنىڭ يېنىدىكى غازاغغا ئۆزىنى تاشلىدى ، — خۇدا مېنى جازالسۇن ! مېنى كەچۈرۈڭ !

خىستېر ئۈمىدىسىز بىر مېھرىدە باستېرنى قۇچاقلىۋالدى ، ئۇنىڭ بېشىنى مەيدىسىگە باستى ، ئۇ باستېرنىڭ بېشىنىڭ دەل قىزىل خەت ئۈستىگە بېسىلغانلىقىغا دىققەت قىلمىغانىدى . ئۇ

بېشىنى تارتىۋالماقچى بولۇۋىدى ، لېكىن قىمىرلىتالمىدى .
 باستېرنىڭ سۈرلۈك قاراشلىرىنى كۆرمەسلىك ئۈچۈن ، خىستېر
 ئۇنىڭ بېشىنى ھەرگىز قويۇپ بەرمىدى ، يەتتە يىل مابەينىدە جاھان
 بۇ تەنھا ۋە تايانچسىز ئايالغا قاپاق تۈرۈپ كەلگەن بولسىمۇ ، ئۇ
 چىدىدى ، ئۇ ئۆزىنىڭ قەتئىي ، لېكىن ئەلەملىك كۆزلىرىنى باشقا
 تەرەپكە بۇرمىدى . تەڭرىمۇ ئۇنىڭغا قاپاق تۈردى ، لېكىن ئۇ ياشاپ
 كېلىۋەردى . لېكىن ، خىستېر بۇ ئاجىز ، پەرىشان ئەرنىڭ قاپاق
 تۈرۈشىگە چىدىماي ئۆلگۈدەك بولاتتى .

— مېنى كەچۈرۈڭ ، — دېدى ئايال ، — ماڭا قاپاق تۈرمەڭ ،
 مېنى كەچۈرۈڭ .

— سىزنى كەچۈرمىەن ، خىستېر ، — باستېر ئاخىر جاۋاب
 بەردى ، ئۇ بىر خورسىندى ، بۇ خورسىنىش غەزەپتىن ئەمەس ،
 ھەسرەتنىڭ چوڭقۇر ھاڭىدىن چىققۇانقاندەك ئىدى ، — سىزنى
 كەچۈردۈم ، خۇدا بىزگە مەغپىرەت قىلسۇن ! خىستېر ، بىز
 كەبىردە گۇناھكارلاردىن ئەمەس . بۇلغانغان باستېردىنمۇ ئەسكى
 يەنە بىر ئادەم بار ! ئۇ قېرىنىڭ قىساسكارلىقى مېنىڭ گۇناھىمدىن
 بەتتەر . ئۇ مۇقەددەس بىر قەلبىنى مەككارلارچە ھاقارەت قىلدى .
 ئىككىمىز زادى ئۇنداق قىلىمدۇق !

— ھەرگىز قىلىمدۇق ، ھەرگىز قىلىمدۇق ، — دېدى ئايال
 پەس ئاۋازدا ، — بىزنىڭ ئەتكەنلىرىمىزمۇ مۇقەددەس تۆھپە . بىز
 شۇنداق قارايمىز ، بۇرۇن شۇنداق دېيىشكەندۇق ، ئېسىڭىزدىمۇ ؟
 — ئاھ ، خىستېر ، — ئارتور دىمىسدېل ئورنىدىن
 تۇردى ، — ئېسىمدە . ئۇلار مۇرىدىشىپ ۋە قوللىرىنى تۇتۇشۇپ
 مۇخ قاپلىغان ، يىقىلغان دەرەخ غولىدا ئولتۇرۇشتى . ھايات ئۇلارغا
 ئەڭ چۈشكۈن چاغلارنى بەخش ئەتكەن ، ئۇلار ئۆزلىرىمۇ سەزمىگەن
 ھالدا ھاياتنىڭ قاراڭغۇ بۇرجەكلىرىگە كىرىپ قېلىشقانىدى .
 ئەمەلىيەتتە ئۇلار مەپتۇنكارلىققا ئىگە بۇ خىلۋەت ماكاندىن چىققۇسى
 كەلمەي ، ئۇزاقراق تۇرۇشنى ئارزۇ قىلماقتا ئىدى .
 باستېر تاسادىپىي كەچكەن بىر خىيالىدىن ئەندىكىپ كەتتى .

— خىستېر ، — دېدى ئۇ ، — يەنە بىر ئىش تۇرىدۇ . روج چىلىگۋورس سىزنىڭ ئەينى ئەھۋالىنى ئاشكارىلىماقچى بولغانلىقىڭىزنى بىلگەنكەن ، بىزنىڭ سىرىمىزنى ساقلامۇ ؟ ئۇ قانداق يول بىلەن قىساس ئالار ؟

— ئۇ ئەزەلدىن سىرلىق ئىش قىلىشنى ياخشى كۆرىدۇ ، — دېدى خىستېر ئويلىغان ھالدا ، — ئۇ قىساسنى كۆڭلىگە پۈكۈپ ياشاپ كەلگەچكە ، بۇ ئادىتى تېخىمۇ چىڭىپ كەتتى . مېنىڭچە ، ئۇ بۇ سىرنى ئاشكارىلىمايدۇ . ئۇ ئۆزىنىڭ قىساس تەشئالىقىنى باشقا بىر يول بىلەن قاندۇرۇشى مۇمكىن .

— مەنچۇ ؟ دۈشمىنىم بىلەن بىر ھاۋادىن نەپەس ئېلىپ ، ئۇزاق ياشىيالايدىم ؟ — ئارتور دىمىسدېل توۋلاپ كەتتى ، ئۇنىڭ يۈرىكى ئاغدى ، شۇڭا مەيدىسىنى تۇتۇۋالدى ، ئۇ ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا شۇنداق قىلىدىغان بولۇپ قالغانىدى ، — مېنى ئويلاپ قويۇڭ ، خىستېر ، سىز خېلى قەيسەر ، ماڭا بىر چارە تېپىپ بېرىڭ !

— سىز ئەمدى ئۇنىڭ بىلەن بىللە تۇرماڭ ، — دېدى خىستېر ئاستا ، ئەمما كەسكىن ھالدا ، — قەلبىڭىز ئۇ رەزىل كۆزنىڭ پايلىشىدا تۇرىۋەرسە بولمايدۇ .

— بۇ ئىش ئۆلۈمدىنمۇ ئېغىر ، — دېدى باستېر ، — قانداق قىلىش كېرەك ، نېمە يول بار ؟ بايا سىز ئۇنىڭ قانداق ئادەملىكىنى دېگەندە ، لاسسىدە ئولتۇرۇپ قالدىم ، ھالىمدىن كېتىپ ئۆلەمدىم ، نېمە ؟

— ۋاي خۇدايىم ، نېمە بولۇۋاتىسىز ؟ — دېدى خىستېر ياشلىرى تاراملاپ ، — ئەجەب ، بوشاڭلىقتىن ئۆلمەكچىمۇسىز ؟ ئۇنىڭدىن باشقا سەۋەب يوق .

— خۇدانىڭ ھۆكۈمى ماڭا چۈشتى ، — دېدى ۋىجدانى لەرزىگە كەلگەن باستېر ، — بۇ ئاجايىپ كۈچ ، قىمىرلىغىلى بولمايدۇ ! — خۇدا مېھرىبان ، — دېدى خىستېر ، — سىزدە ئۇنىڭ مېھرىبانلىقىنى قوبۇل قىلىدىغان كۈچ بولۇشى كېرەك .

— ماڭا مەدەت بېرىۋاتامسىز؟ — دېدى باستېر، — قېنى

مەسلىھەتلىرىڭنى بېرىڭ.

— جاھان نېمانچە تار - ھە؟ — دېدى خىستېر پرون توۋلاپ .
ئۇ ھېسسىياتلىق كۆزلىرىنى باستېرنىڭ كۆزلىرىگە تىكتى ، ئۇنىڭ
ماگنىتتەك تارتىملىق كۆزلىرى باستېرنىڭ سالىيىپ كەتكەن
روھىغا ئۆزىنىڭ تەسىرىنى كۆرسەتتى ، — ئەجەبا ھەممە جاھان
مۇشۇ كىچىككىنە بازاردا بولامتى؟ ئورماندىكى بۇ چىغىر يول
نەلەرگە تۇتىشار؟ توغرا ، بىز تۇرغان مەھەللىگە ئاپىرىدۇ .
لېكىن ، بىز ئالغا قاراپ مېڭىۋېرىلى ، بارغانسېرى بۇ يول جاڭگالغا
تۇتىشىدۇ . ئىلگىرىلىگەنسېرى يولنىڭ پايانى تۈگەپ ، ئاق
تەنلىكلەرنىڭ ئىزلىرى كۆرۈنمەيدىغان خازانلىق دالا كۆرۈنىدۇ .
دەل ئاشۇ يەردە ئەركىنلىككە ئېرىشىسىز ! ئاشۇ قىسقا مۇساپىدىن
كېيىن ، كۈلپەتلىك دۇنيادىن قۇتۇلۇپ ، بەختلىك جايغا
ئۆلىشىسىز ، مۇشۇ بىپايان ئورمانلىقتىن ، روج چىلىڭدورستىن
قۇتۇلۇپ ئۆزىڭىزنى ئالىدىغان دالدا چىقماي قالارمۇ؟
— چىقىشىنىڭۇ چىقىدۇ ، خىستېر . ئۇ يەر دەل غازاڭلارنىڭ

ئاستى ، — دېدى باستېر ئاچچىق كۈلۈپ .

— يەنە بىپايان دېڭىز يوللىرى بار ، — خىستېر سۆزىنى
داۋاملاشتۇردى ، — بۇ يول سىزنى بۇ يەرگە ئەكەلگەن ،
خالىسىڭىز ، بۇ يول سىزنى قايتۇرۇپ كېتەلەيدۇ . ۋەتىنىمىزنىڭ
سەھراىلىرى بولسۇن ، ياكى لوندوندىكى چوڭ شەھەرلىرى بولسۇن
ياكى گېرمانىيە ، فرانسىيە ، مەئشەتلىك ئىتالىيە بولسۇن ، ئۇنىڭ
قولى يەتمەيدىغان يەرلەر جىق . ئۇ ھالدا سىزنىڭ بۇ تاش يۈرەك
ئادەملەر ۋە ئۇلارنىڭ قاراشلىرىنىڭ سىز بىلەن نېمە ئالاقىسى؟
ئۇلار سىزنى ئۇزاقتىن بېرى بوغۇپ كەلدى .

— بولمايدۇ ! — دېدى باستېر ، تەلەپپۇزىدىن بۇ ئىشنىڭ
ئۇنىڭغا چۈشتەك تۈيۈلۈۋاتقانلىقى ئېنىق ئىدى ، — ئۈنچىلىك
مادارىم قالمدى . مەندەك شورلۇق گۇناھكارنىڭ بىرلا ئويى
بولىدۇ ، ئۇ بولسىمۇ خۇدانىڭ دەرگاھىغا ئۆزىنى تاپشۇرۇش .

روھىمنى يوقاتقانكەنمەن ، ئىلاج بولسا باشقا روھلارنى قۇتقۇزۇشۇم كېرەك . گەرچە مەسئۇلىيەتسىز كۆزەتچى بولساممۇ ، ۋەزىپەم تۈگىگەندىن كېيىن ئېرىشىدىغىنىم شەرەپسىز ئۆلۈم بولىدۇ ، شۇنداقتىمۇ ، ۋەزىپەمنى تەرك قىلسام بولمايدۇ !

— يەتتە يىللىق ھەرەج سىزنى كاردىن چىقىرىپتۇ ، — دېدى خىستېر قىزىغىن ئىلھام بېرىپ ، — ئۇ ئىشلارنى كەينىڭىزگە تاشلاڭ ! چىغىر يولدا ماڭغاندا ، ئۇلارنى يۈك قىلىۋالماڭ ، دېڭىزدىن ئۆتكەندە ، ئۇلارنى كېمىڭىزگە ئاچىقىۋالماڭ ، تارتقۇلۇقلار جايىدىلا قالسۇن ، ھەممىنى يېڭىدىن باشلاشقا توغرا كېلىدۇ ! ئۇرۇنۇشلار مەغلۇپ بولسا ، بولدى قىلماقچىمۇ ؟ ئۇنداق قىلماڭ ! كەلگۈسى سىناق ۋە نەتىجە بىلەن تولغان . سىزنى بەخت ۋە ئىزگۈلۈكلەر كۈتۈپ تۇرىدۇ ، ساختا تۇرمۇشىڭىزنى ھەقىقىي تۇرمۇشقا ئايلاندۇرۇڭ . ئەگەر روھىڭىز ئاشۇ بۇرچقا باغلانغان بولسا ، ئىندىئانلار ئارىسىغا بېرىپ دىن تارقىتىڭ . سىزگە ئەڭ مۇناسىپ بولغىنى شۇكى ، تەربىيە كۆرگەن ئاشۇ زېرەك ، مەشھۇر زاتلارنىڭ ئارىسىغا بېرىپ ئۆلىما بولۇڭ . سىز ۋەزىپىتىسىڭىزمۇ ، يېزىقچىلىق قىلىسىڭىزمۇ بولىدۇ ، قىلىدىغان ئىشلار كۆپ ! ئۆلۈشنىڭ ئورنى يوق ، خالىغان ئىشىڭىزنى قىلىڭ ! ئارتور دىمىسدېل دېگەن ئىسمىنى تاشلاپ ، سىزگە ۋەھىمە ۋە خىجالەت ئېلىپ كەلمەيدىغان باشقا بىر ئېسىل ئىسمىنى قويۇڭ . كۈلپەتلەرگە يەم بولىۋېرىشنىڭ ھاجىتى بارمۇ ؟ بۇ كۈلپەتلەر ئىرادىڭىزنى ۋە ھەرىكىتىڭىزنى سۇسلاشتۇرۇۋەتتى ، ھەتتا توۋا قىلغۇدەك مادارىڭىزنىمۇ قويماپتۇ ! ئورنىڭىزدىن تۇرۇپ مېڭىڭ ! — ئاھ ، خىستېر ! — توۋلىدى ئارتور دىمىسدېل ، خىستېرنىڭ قىزىغىن ھېسسىياتى پەيدا قىلغان بىر ئۇچقۇن ئۇنىڭ كۆزلىرىدە بىر چاقناپلا ئۆچۈپ قالدى ، — سىز تىزلىرى تىترەپ تۇرغان بىر ئادەمنى يۈگۈرۈشكە ئۈندەۋاتىسىز ! مەندە ناتونۇش يەرگە كەتكۈدەك مادار ۋە جۈرئەت يوق !

مانا بۇ پارە - پارە بولۇپ كەتكەن قەلبىنىڭ ئاخىرقى ئۈمىدىسىز

ئىپادىسى ئىدى ، ئۇنىڭ قولىنىڭ ئۈچىدىكى بەختنى تۇتۇۋالغۇدەك
مادارى يوق ئىدى .

ئۇ يەنە تەكرارلىدى :

— يالغۇز ئۆزۈممۇ ، خىستېر ؟ !

— سىزنى يالغۇز قويمايمەن ، — دېدى خىستېر ھايان

بىلەن .

شۇنداق قىلىپ ، ھەممە گەپ ئېنىق بولدى !

18. بىر بالقىم ئاپتاپ

ئارتور دىمىسدىل خىستېرغا تىكىلدى ، ئۇنىڭ چىرايىدا ئۈمىد ۋە خۇشاللىقنىڭ نۇرى چاقنايتتى ، لېكىن ئۇنىڭدا تەشۋىش ، خىستېرنىڭ دادىلىقىغا بولغان ھەيرانلىقمۇ يوق ئەمەس ئىدى . خىستېر ئۇ بېشارەت بەرگەن ، ئەمما ئېيتىشقا جۈرئەت قىلالىمىغان سۆزنى دېگەندى .

خىستېر پرون قەيسەر ھەم جانلىق ئايال بولۇپ ، شۇنچە يىللاردىن بۇيانقى يەكلىنىش ۋە چەتكە قېقىلىش ئۇنىڭدا مەسىلىلەرنى ئويلاشتىكى يۈكسەكلىكنى يېتىلدۈرگەندى . ئۇ باستېرغا نىسبەتەن يەتكىلى بولمايدىغان پەللە ئىدى . ئۇ ئەخلاقىنىڭ باياۋىنىدا نام - نشانسىز تېنەپ يۈردى ، بۇ باياۋان خۇددى ھازىرقى جاڭگالنىڭ ئۆزىگە ئوخشاش كەڭ ، مۇرەككەپ ، سۈرلۈك بولۇپ ، دەل مۇشۇ قاراڭغۇ ئورماندا ئۇلار تەقدىرى توغرىلىق سۆھبەتتە بولۇۋاتاتتى . خىستېرنىڭ ئەقىل - پاراسىتى ۋە قەلبى خۇددى ئۆزىنىڭ جايىنى تاپقاندەك ، ئورماندىكى ماكاننى تاپقاندەك ، ياۋايى ئىندىئاندەك شاش ھەم ئەركىن ئىدى . ئۆتكەن ئاشۇ يىللاردا ، ئۇ ئىنسانلارنىڭ ئۆرپ - ئادەت ۋە تۈزۈملىرىنى ، دىنچىلار ۋە قانۇنچىلار تۈزۈپ چىققان شۇلارغا ئوخشايدىغان نەرسىلەرنى بىر ناتونۇش ئادەم سۈپىتىدە كۆزىتىپ كەلدى . ئۇ باستېرلارنىڭ يىپەكتىن ئىشلەنگەن ياقا لېنتىلىرىنى ، سوتچىلارنىڭ قارا تونلىرىنى ، كويىزا - كىشەن ۋە دارلارنى ، ئائىلە ۋە دىنىي جەمئىيەتلەرنى ئىندىئانلار كەبى مەنىستەمەسلىك پوزىتسىيىسىدە تەنقىد قىلىپ كەلدى . ئۇنىڭ تەقدىرى ئەركىنلىك ئىزدىگەن تەقدىر بولدى . مەيدىسىدىكى قىزىل خەت باشقا ئاياللار كىرەلمىگەن چەكلەنگەن رايونلارغا كىرىشى ئۈچۈن يولخېتى بولدى . نومۇس ،

ئۈمىدسىزلىك ، يېگانىلىك ! بۇلار ئۇنى تەربىيىلىدى ، بۇ قاتتىق قول تەربىيە ئۇنى قەتئىي ئىسيانكارغا ئايلاندۇردى .

باستېر ئۆمرىدە قورقۇنچلۇق ھالدا مۇقەددەس پەرمانغا بىر قېتىم ئاسىيلىق قىلغان بولسىمۇ ، كېيىن ئۇنى تاپتىن چىقارغان بىرەر ئىش يۈز بەرمىدى ، ئاشۇ بىر قېتىملىق گۇناھ تاسادىپىي ھاياجاندىن سادىر بولغان بولۇپ ، پرىنسىپ جەھەتتىكى قارشىلىق ۋە ئەتىلىككە كىرمەيتتى . نەس باسقان ئاشۇ كۈندىن ئېتىبارەن ئۇ ئۆزىنى — ھەرىكىتىنى ئەمەس ، چۈنكى ھەرىكىتىنى تىزگىنلىگىلى بولىدۇ — ئەسەبىي قىزغىنلىق ۋە ئېھتىياتچانلىق بىلەن ھەربىر ئوي ، ھەربىر تۇيغۇسىنى نازارەت قىلىپ كەلدى . ئاشۇ يىللاردا باستېرلارنىڭ ئورنى يۇقىرى بولۇپ ، پرىنسىپ ، قائىدە ۋە يۈزەكى قاراشلارنىڭ چەكلىمىسىگە ئالدى بىلەن ئۇچرايتتى ، دىمىسىدېل ئەپەندى ئۆز نۆۋىتىدە يەنە باستېرلىق دەرىجە ئوقۇمىنىڭ چەكلىمىسىگىمۇ ئۇچرايتتى . يارىسى ساقايماقتا يوق ، ئەدەپ تۇرغان بىر گۇناھكار سۈپىتىدە ئۇنىڭ ۋىجدانى تامامەن ئۆلمىگەن بولۇپ ، ئىزچىل ئازابلاندى ، شۇڭا ئۆزىنى گۇناھ سادىر قىلىپ باقمىغان باشقىلارغا نىسبەتەن ئەخلاقىي جەھەتتىن تېخىمۇ بىخەتەر دەپ ئويلايتتى .

ئەمدى بىز شۇنى چۈشەنگەندەك بولدۇق : يەكلەنمىش ۋە نومۇسلىق يەتتە يىل خىستېر پرونىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا ، دەل مۇشۇ كۈننىڭ تەييارلىقى بولۇپ قالدى . لېكىن ، ئارتۇر دىمىسىدېلغا نىسبەتەن ئۇنداق ئەمەس ئىدى . ئەگەر بۇنداق ئادەم يەنە بىر ئازسا ، ئۆزىنى ئاقلىغۇدەك پۇرسەت يەنە بولاتتىمۇ ؟ ياق ، ئۇ ئۇزۇن يىللىق ئازابتا ئېزىلدى ، مېڭىسى ئۆزىنى ئەيىبلەپ يۈرۈش تۈپەيلى تۈگەشتى . ئۇنىڭ ئالدىدا ئىككى يول تۇراتتى : بىرى ، گۇناھنى ئېتىراپ قىلىپ ، قېچىپ كېتىش ؛ يەنە بىرى ، ساختىپەزلىك قىلىپ تۇرىۋېرىش . ئۇنىڭ ۋىجدانى بۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىن تەڭپۇڭ ئورۇن تاپالمايتتى . ئۆلۈم ۋە نومۇسنىڭ خەۋپىدىن ، دۈشمەننىڭ قانداقتۇر بىر قەستىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن كېتىش ئاقىلانلىك

ئىدى. يەنە شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، بۇ بىچارە تاۋاپكار ئۆزىنىڭ ئېچىنىشلىق سەپىرىدە ھالسىراش، كېسەللىك ۋە كۈلپەتنىڭ ئەلەملىرىنى تارتىپ، ئاخىر رەھمەت ۋە شەپقەتنىڭ شولىسىنى كۆردى، بۇ شولىدا ھازىرقى ئېغىر قىسمىتىنىڭ ئورنىنى ئالالايدىغان چىن، يېپيىڭى ھايات ئايان بولۇۋاتاتتى. رەھىمسىز ۋە شىكەستە بىر ھەقىقەت بار، ئۇ بولسىمۇ گۇناھ تۈپەيلى دەز كەتكەن يۈرەكنى يامغىلى بولماسلىقى. ئەلۋەتتە، قەلبىڭنى مۇھاپىزەت قىلىپ، دۈشمەننى قايتا كىرگۈزمەسلىككە، ھەتتا كېيىنكى ھۇجۇمدىن ساقلىنىشقا ئەھمىيەت بېرىش ياخشىراق چىقىش يولى بولۇشى مۇمكىن. ئەمما، خارابىلەر شۇ پېتى مەۋجۇت، دۈشمەن پايلاپ يۈرۈپ، ئۆتۈلگۈسىز غەلبىگە ئېرىشمەكچى، ئەگەر بۇنى بىر مەيدان جىددىي كۈرەش دەپ قارىساق باشقا گەپ بىھاجەت. پەقەت بىرلا گەپ كۇپايە: باستىر كەتمەكچى بولدى، پەقەت ئۇنىڭ ئۆزىلا ئەمەس.

«ئۆتكەن يەتتە يىلدا، — دەپ ئويلىدى ئۇ، — دەققە ئاراملىق ۋە ئۈمىد تاپالغان بولسام، پەرۋەردىگارنىڭ بۇ ھىممىتى بىلەن ھەممىگە چىدايتتىم. بىراق، تەقدىرىم بۇ بولغانىكەن، جازاغا بۇيرۇلغان گۇناھكارغا ئىجرادىن ئىلگىرى مەنسۇپ بولىدىغان تەسەللىنى نېمىشقا قولدىن بېرىمەن؟ ئەگەر بۇ خىستىرنىڭ دېگىنىدەك گۈزەل ھاياتقا باشلايدىغان يول بولسا، ئۇ يولغا مېڭىشىم پارلاق ئىستىقبالىنى تاشلىۋەتكەنلىك بولماس. ئۇنىڭ ئۈستىگە خىستىرنىڭ ھەمراھلىقى بولمىسا مەن ياشىيالمىمەن. ئۇ مېنى شۇنداق يۆلىدى، بەرگەن تەسەللىلىرى شۇ قەدەر مۇلايىم! ئاھ، پەرۋەردىگار، ساڭا يۈز كېلەلمەيمەن، ماڭا يەنە بىر قېتىم كەڭچىلىك قىلارسەنمۇ؟»

— سىز كېتىڭ، — دېدى خىستىر كۆزلەر ئۇچراشقاندا، ئۇ شۇ قەدەر تەمكىن ئىدى.

قارار بېكىتىلگەندىن كېيىن، ئۆزگىچە بىر ھاياجاننىڭ شوخ نۇرلىرى ئارتۇر دىمىسدىلىنىڭ قەلبىدىكى دەردكە چۈشتى. يۈرەكنى

تېپىچەكلىتىدىغان بۇ قارار روھى كىشەندىن ئەمدىلا خالاس بولغان مەھبۇسقا تېخى خرىستىئانلاشمىغان ، قانۇن كۆلەڭگىسى چۈشمىگەن تاقىر دالانىڭ ئەركىن ھاۋاسىنى بەخش ئەتتى . ئۇنىڭ روھى كۆتۈرۈلۈپ ، ئەرشنىڭ مەنزىرىسىدىن زوق ئالدى . ئۇ چوڭقۇر دىنىي خاراكتېردىكى كىشى بولغاچقا ، ساداقەتمەنلىكى كۈچلۈك ئىدى .

— قايتىدىن خۇشاللىق تاپتىممۇ ، نېمە ؟ — دەپ سورىدى دىمىسدىل تەئەججۈپ بىلەن ئۆز - ئۆزىدىن ، — خۇشاللىقنىڭ بىخلىرىنى ئۆلۈپ بولدى دەپتىكەنمەن ! خىستېر ، سىز مېنىڭ پەرىشتەم ! كېسەللىك ، گۇناھ داغلىرى ، پىغان بىلەن توشۇپ كەتكەن مەندەك بىر ئادەمنى بۇ ئورماندىكى غازاڭلارغا ئىرغىتىپ ، ئورنۇمدىن تامامەن يېڭى بىر قىياپەتتە تۇرغۇزۇپ ، يېڭى ھايات كۈچىگە ئېرىشكەن ۋۇجۇدۇمنى رەھىمدىل خۇدانىڭ نۇرىغا چۆمدۈردىڭىز ! بۇ ھەقىقەتەن گۈزەل ھايات ! نېمىشقا بالدۇرراق ئويلىمىغاندىمىز ؟

— كەينىمىزگە قارىمايلى ، — دېدى خىستېر جاۋابەن ، — كەتكەنلىرى كەتتى ، ئۇلارغا تارتىشىپ نېمە قىلىمىز ؟ قاراڭ ، مۇشۇ بەلگىنى ئېلىپ تاشلىۋەتسەم ، بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ھەممە نەرسىلەر تۈگەپ ، ھېچ ئىش يۈز بەرمىگەندەكلا بولىدۇ . ئۇ گەپ قىلغاچ مەيدىسىدىكى قىزىل بەلگىنىڭ ئىلغۇچىنى ئاچتى ، ئاندىن ئۇنى ئېلىپ ، غازاڭلارغا ئىرغىتىپ تاشلىدى . ئۇ سىرلىق بەلگە ئېرىقنىڭ گىرۋىكىگە چۈشتى ، يەنە ئازراق قاڭقىغان بولسا ، ئېرىقتىكى سۇغا چۈشكەن بولاتتى ، ئۇنداقتا ، ئېرىق ئۆزىنىڭ تىنىمىسىز ھېكايىسىگە قوشۇپ ، ھەسرەتىنىمۇ ئاقتۇرۇپ كەتكەن بولاتتى . بىراق ، كەشتىلەنگەن قىزىل خەت قاشقا چۈشتى - دە ، بەئەينى چۈشۈپ قالغان ئۈنچىدەك نۇر چاچتى . بەلكىم پالاكەت باسقان بىرەر سەرگەردان ئۇنى تېپىۋالار ، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا سىرلىق گۇناھنىڭ ئەرزىۋى چاپلىشىپ ، چۈشكۈنلۈك ۋە ئېيتقۇسىز ئاسارەت ئۇنى قوينىغا ئالار .

خىستېر بۇ ھاقارەتلىك بەلگىنى تاشلىۋەتكەندىن كېيىن ،
ئېغىر تىنىۋالدى ، ئۇنىڭ روھى نومۇس ۋە ئەلەمنىڭ يۈكلىرىدىن
قۇتۇلغاندەك يېنىكلەپ كەتتى ! ئۇ ئەركىنلىككە ئېرىشىۋىدى ،
خورلۇق يۈكىنىڭ نەقەدەر ئېغىر بولىدىغانلىقىنى ھەقىقىي
چۈشەندى ! قانداقتۇر بىر يېڭى ھاياجان بىلەن خىستېر چېچىنى
سىقىپ تۇرغان دوپپىسىنى ئېلىۋىدى ، قويۇق ، قارا چاچلىرى
مۈرىسىگە يېيىلدى . چاچتىن قاڭقىغان شوللار ئۇنىڭ چىرايىنى
تېخىمۇ مۇلايىم ۋە گۈزەل قىلىۋەتتى . ئۇنىڭ ئاياللىق قەلبىنىڭ
تېگىدىن تېپىپ چىققان ئىللىق كۈلكىلەر ئۇنىڭ لەۋلىرى ھەم
كۆزلىرىدىن ئەكس ئېتەتتى . ئۇنىڭ تاتراڭغۇ چىرايى قىزاردى ،
ئۇنىڭ ئاياللىق نازاكتى ، ياشلىق باھارى ۋە باشقا ھەر تەرەپلىمە
گۈزەللىكى كەلمەسكە كەتكەن ئۆتمۈشتىن قايتىپ كەلدى ، ئۇنىڭغا
ئەگىشىپ ، ئۇنىڭ قىزلىق دەۋرىدىكى ئۈمىدلىرى تېتىپ كۆرمىگەن
بەخت ھازىرقى سېھرىي چەمبەرنىڭ ئىچىگە جەم بولغاندەك بولدى .
ھاۋادىكى تۇتۇقلۇقمۇ گويا بۇ ئىككىسىنىڭ يۈرىكىدىن ئېقىپ
چىققان بولۇپ ، ئۇلارنىڭ ھەسرىتىنىڭ يوقىلىشىغا ئەگىشىپ
تارقىلىشقا باشلىدى . شۇ ھامان پەلەكنىڭ چېھرى ئېچىلىپ ،
ئاپتاپلار يامراپ ، يارقىن نۇرلار ئورمانغا چۈشتى ، ياپراقلار جىلۋە
قىلدى ، غازاڭلار ئالتۇن رەڭدە جۇلالاندى ، كاداڭ دەرەخلەرنىڭ
كۈل رەڭ غوللىرىمۇ پارقىراپ كەتتى . بۇرۇنقى كۆلەڭگە پەيدا
قىلغان نەرسىلەر نۇر چاچتى . ئېرىق سۈيى شادىيانە جىمىرلىدى ،
ئۇنى بويلاپ باش تەرەپكە ماڭسا ، ئورماننىڭ سېھىرلىك مەركىزىگە
بارغىلى بولاتتى .

مانا بۇ قانۇنغا بويسۇنۇپ باقمىغان ، مەرىپەتكە ئۈندەلمىگەن
دەھرىي تەبىئەتنىڭ بۇ ئىككى ئىنسانغا بولغان ھېسداشلىقى ! مەيلى
يېڭى تۈرەلگەن مۇھەببەت ياكى ئۆلۈم ئۇيقۇسىدىن باش كۆتۈرگەن
مۇھەببەت بولسۇن ، ھەممىسىلا نۇر پەيدا قىلىپ ، مەنۋى دۇنيانى
تولدۇرۇپ ، تاشقى دۇنياغا يامرايدۇ . شۇ تاپتا ئورمان قاراڭغۇ
بولغان بولسا خىستېر ۋە دېمىسدىلنىڭ نەزىرىدە نۇرانە

بولۇپ رەتتى !

خىستېر شادلىقنىڭ قۇتراشلىرىدا دىمىسىدىغا قارىدى .
— پېرلىنى تونۇپ قويۇڭ ، — دېدى خىستېر ، — بىزنىڭ
گۆھىرىمىز ، سىز ئۇنى كۆرگەن ! ئەمدى قايتا بىر قاراپ بېقىڭ .
ئۇ غەلىتە بالا بولدى . ئۆزۈمۈ ھەيران ! ئۇنى سىزمۇ مەندەك
سۆيىسىز ، ئۇنى قانداق قىلسام بولىدۇ ، مەسلىھەت بېرىڭ .
— بۇ بالا مەن بىلەن تونۇشقانلىقىدىن خۇشال بولارمۇ ؟ —
دەپ سورىدى باستېر تەشۋىشتە ، — بالىلاردىن ئۆزۈمنى تارتىپلا
يۈردۈم . چۈنكى ، ئۇلار ماڭا ئىشەنمىگەندەك ، مەن بىلەن
يېقىنچىلىق قىلىشتىن ئېھتىيات قىلغاندەك كۆرۈنىدۇ ، ھەتتا
پېرلىنىمۇ قورقۇپ كەلدىم .

— ئەپسۇسلىنارلىق ئىش ! — دېدى ئانا ، — لېكىن ئۇ سىزنى
ياخشى كۆرىدۇ ، سىزمۇ ئۇنى ياخشى كۆرۈپ قالسىز . ئۇ يېقىنلا
يەردە . مەن ئۇنى توۋلاي . پېرل ! پېرل !
— كۆردۈم ، — دېدى باستېر ، — ئۇ ئاۋۇ يەردە ئاپتاپتا
تۇرىدۇ ، ئۇ مۇشۇ ئېرىقنىڭ ئۇ تەرىپىدە . سىزنىڭچە ، ئۇ بالا مېنى
ياخشى كۆرەرمۇ ؟

خىستېر تاتلىققىنا كۈلدى ، ئۇ پېرلىنى چاقىردى ، پېرل
ئانىسىنىڭ چاقىرغىنىنى ئاڭلاپ يېتىپ كەلدى .
ئانىسى بىلەن دادىسى پاراڭلاشقان شۇ ۋاقىتتا ، پېرل ئانچە
زېرىكىپمۇ كەتمىدى . سۈرلۈك چەكسىز ئورماننىڭ قوينى گۇناھ
ۋە ئازاپقا تولغان كىشىلەرگە نىسبەتەن سوغۇق بولسىمۇ ، لېكىن
بۇ يېگانە بالىنىڭ ھەمراھى بولالايتتى ، بۇ قىزچاق بىلەن قانداق
ماسلىشىشنى بىلەتتى . ئورمان شۇ قەدەر غەمكىن بولسىمۇ ،
قىزچاقنى سەممىي قىزغىنلىقتا قارشى ئالدى . ئورمان پېرلغا
قىپقىزىل شىرنىلىك مېۋىلەرنى ھەدىيە قىلدى . بۇ مېۋىلەر كۈزدە
بولۇپ ، بۇ يىل ئەتىيازدا پىشىپ ، قىزىللىقىدىن قان تېمىپ
تۇرغاندەك بىر سۈپەتتە غازاڭلار ئارىسىدا ئېسىلىپ تۇراتتى . پېرل
بۇ مېۋىلەرنى يىغدى ، مېۋىلەر تولىمۇ شېرىن ئىدى . ئۇ يەردىكى

كىچىك ياۋايى ھايۋانلار پېرلغا يول بېرىشنى خالىمىغاندەك قىلاتتى ،
ئون نەچچە چۈجىسىنى ئەگەشتۈرۈۋالغان چىشى ئورمان كەكلىكى
پېرلغا ھەيۋە قىلدى ، لېكىن سەل ئاشۇرۇۋەتكەندەك ھېس قىلىپ ،
چۈجىلىرىنى قورقماسلىققا ئۈندەپ كاكاكلىدى ، پەستىكى بىر شاخقا
يېگانە قونۇۋالغان بىر ياۋا كەپتەر پېرلنى كۆرۈپ ئۈچۈپ كەتمەي ،
ھەيرانلىق بىلەن سايىراپ قويدى . بىر تىيىن ئۆزى ئۇۋا سالغان
دەرەختە جىۋىلداپ قويدى ، ئۇ ئاچچىقلىدىمۇ ياكى خۇشال بولدىمۇ ،
بىلگىلى بولمايتتى . تىيىن دېگەن بۇ جانئور ئاسان ئاچچىقلانسىمۇ
ئوماق كۆرۈنەتتى . ئۇنىڭ مەجەزىنى ھەقىقەتەن چۈشەنگىلى
بولمايتتى ، ئۇ بالغا بىر جىۋىلداپ قويۇپ ، پوستى قاتتىق مېۋىدىن
بىرنى بالىنىڭ بېشىغا ئاتتى . ئۇ ئالدىنقى يىلنىڭ مېۋىسى بولۇپ ،
ئۇنىڭ ئۆتكۈر چىشلىرىنىڭ ئىزى تۇراتتى . بىر تۈلكە غازاڭلارنىڭ
شىلدىرلىشىدىن چۆچۈپ ئويغىنىپ ، بوينىنى سوزۇپ پېرلغا
قارىدى . ئۇ قېچىشنى ياكى تۇرۇپرىشنى بىلەلمىگەندەك ئىدى .
ئورماندىكى پېرل مەھەللە كوچىسىدىكى ياكى ئانىسىنىڭ
كەپسىدىكى پېرلغا قارىغاندا مۇلايمىراق ئىدى . پېرل رۇخسىگۈل ،
جەزبۇزار ، قارا قوغۇر ۋە ساڭگىلاپ تۇرغان يۇمران شاخلارنى
تېرىپ ، گۈلچەمبىرەك ياساپ كىيىۋالدى ، بەزىلىرىنى بولسا بېلىگە
ئورنىۋالدى ، ئۇ پەرىشتىگە ، توغرىسى بىر ئورمان پەرىشتىسىگە
ئايلاندى ، ئۇنى قەدىمكى ئورمانغا ئەڭ سىرداش بىر روھ دېيىشكە
بولاتتى . پېرل ئۆزىنى ياساپ تۇرۇشىغا ئانىسىنىڭ چاقىرغىنىنى
ئاڭلاپ ، قايتىپ كەتتى .
ئۇنىڭ قەدىمى ئاستا ئىدى ، چۈنكى ئۇ باستىرىنى كۆرگەندى .

19. ئېرىق بويىدىكى بالا

— سىز ئۇنى ياقتۇرۇپ قالسىز ، — دېدى خىستېر پرون تەكرارلاپ ، ئۇ باستېر بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ پېرلغا قارايتتى ، — ئۇ چىرايلىق ئەمەسمىكەن ؟ قاراڭ ، ئۇ ئاددىي گۈللەر بىلەن ئۆزىنى بېزەشنىڭ ئۈستىسى ! بۇ يەردىن مەرۋايىت ، ئالماس ، قىزىل ياقۇتلارنى تاپالىغاندىمۇ ، ئۆزىنى بۇ قەدەر چىرايلىق بېزەلمەس بولغىدى . ئاجايىپ بالا ئۇ ! مەن ئۇنىڭ ماڭلىيىنىڭ كىمگە ئوخشايدىغانلىقىنى بىلىمەن .

— شۇنداق ، خىستېر ، — ئارتور دىمىسدېل ئەنسىز تەبەسسۇم قىلدى ، — تاقلاپ يۈرگەن ئاشۇ تىنىمسىز بالىنىڭ مېنى قانچىلىك ئەندىشىگە سالغىنىنى بىلىمسىز ؟ چىرايىمىز شۇ قەدەر ئوخشاپ قالسا ، كىشىلەر بىر قاراپلا بىلىۋالسا ... ياھەزرەت ، نەقەدەر غەم - ئەندىشلىك خىيال - ھە ، خىستېر ؟ لېكىن ئۇ سىزگە بەكرەك ئوخشايدۇ .

— ياق ، ياق ! ماڭا ئانچە ئوخشاپ كەتمەيدۇ ! — دېدى خىستېر ئانىلارچە ئىللىق تەبەسسۇمدا ، — ئازراق ئۆتسىلا ، ئۇنىڭ كىمگە ئوخشايدىغانلىقىدىن غەم قىلىپ يۈرمەيسىز . قاراڭ ، ئۇ بېشىدىكى ياۋا گۈللەر بىلەن نېمىدىگەن چىرايلىق بولۇپ كەتكەن - ھە ! گويا سۆيۈملۈك ئىنگلاندتا قالغان پەرىزات ئالدىمىزغا جابدۇنۇپ چىققاندەكلا .

ئۇلار ئولتۇرۇپ ، تامامەن ئۆزگىچە بىر ھېسسىياتتا پېرلنىڭ يېتىپ كېلىشىگە قاراۋاتاتتى ، پېرلنىڭ ۋۇجۇدىدا بۇ ئەر - خوتۇنلارنى باغلاپ تۇرىدىغان رىشتە بار ئىدى . يەتتە يىل ئاۋۋال پېرل جانلىق بىر تەسۋىرىي يېزىق سۈپىتىدە ئىنسانلار جەمئىيىتىگە تارتۇقلاندى ، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا ئەر - خوتۇنلار يوشۇرماقچى بولغان

سىرلار ئايان ئىدىكى ، بىرەر پەيغەمبەر ياكى باخشى بۇ ئوتقاشتەك خەتنى ئوقۇيدىغان بولسا ، بۇ سىمۋولغا پۈتۈلگەن ئىنقىرارلارنى تەلتۆكۈس چۈشەنگەن بولاتتى . پېرل بۇ ئەر - خوتۇنلارنى يوغۇرۇۋەتكەنىدى . ئۆتكەن رەزىللىكنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ، ئۇلار بىللە بولۇشنىڭ ماددىي جەۋھىرى ۋە ئىدىيىۋى ئەۋجى بولغان پېرلنى كۆرگەندە ، ئۆزلىرىنىڭ بۇ دۇنيا ۋە ئاخىرەتتىكى ھاياتىنىڭ ئايرىلماس دەرىجىدە باغلىنىپ كەتكەنلىكىگە قانداقمۇ گۇمان قىلسۇن ! ئۇلار ئېنىق ۋە ئېنىقسىز خىياللار بىلەن ئولتۇرغاندا ، پېرل يېتىپ كەلدى . ئۇنىڭدا كىشىنى ئەيمەندۈرىدىغان قىياپەت بار ئىدى .

— ئۇنىڭغا گەپ قىلغاندا ، ئىنتىزارلىق ۋە قىزغىنلىققا ئوخشايدىغان ئالاھىدە ھېسسىياتىڭىزنى بىلدۈرۈپ قويماڭ ، — دېدى خىستېر پەس ئاۋازدا ، — بىزنىڭ پېرل بەزىدە چۈشەنگىلى بولمايدىغان شەيتاننىڭ ئۆزى . ئۇ سەۋەبىنى چۈشەنمىسە ، باشقىلارنىڭ ھېسسىياتىنى قوبۇل قىلالايدۇ . ئەمما ، بالىدا مول قىزغىنلىق بار ، ئۇ مېنى بەك ياخشى كۆرىدۇ ، سىزنىمۇ ياقتۇرۇپ قالىدۇ .

— تەسەۋۋۇر قىلالمايسىزكى ، — دېدى باستېر خىستېرغا بىر قارىۋېتىپ ، — بۇ كۆرۈشۈشتىن قورقتۇم ھەم تەشنا بولدۇم ! بايا دېگىنىمدەك ، بالىلار ماڭا يېقىنچىلىق قىلمايدۇ . ئۇلار قۇچقىمغا چىقىپ گەپلەشمەيدۇ ، تەبەسسۇملىرىمغا ئىنكاس قايتۇرمايدۇ ، پەقەت يېتىرقاپ قاراپلا تۇرۇشىدۇ ، ھەتتا بوۋاقلارمۇ شۇنداق ، ئۇلارنى قۇچقىمغا ئالساملا يىغلايدۇ ، پېرل مۇشۇ ياشقىچە ماڭا ئىككى قېتىم ئىللىق مۇئامىلە قىلدى . بىرىنچى قېتىمقىسىنى سىزمۇ بىلىسىز ، ئىككىنچى قېتىملىقى سۈرلۈك گوبېرناتورنىڭ ئۆيىدە بولدى .

— ئۇ قېتىم سىز ئانا - بالا ئىككىمىز ئۈچۈن يۈرەكلىك گەپ قىلدىڭىز ، — دېدى ئانا ، — ئېسىمدە ، پېرلۇم ئۇتتۇمايدۇ ، ئەنسىرىمەڭ ، ئۇ باشتا يېتىرقىسىمۇ سىزگە تېزلا ئۆگىنىپ

قالدۇ .

پېرل ئېرىقنىڭ بويىغا يېتىپ كەلدى - دە ، باستېر بىلەن خىستېرغا ئۈنچىقماي قارىدى ، ئۇلار مۇخ قاپلىغان دەرەخ غولىدا ياندىشىپ ئولتۇراتتى . ئېرىقنىڭ پېرل توختىغان يېرىدە بىر كۆلچەك ھاسىل بولۇپ ، سۇ يۈزى تىنچ ئىدى . پېرلنىڭ كىچىككىنە گەۋدىسى كۆلچەكتە تولۇق ئەكس ئېتىپ ، ئۇنى پەرزىزاتقا ئوخشىتىپ قويغانىدى .

بۇ يەردە توغرىلىق ۋە سەۋەنلىكنىڭ ھەر ئىككىسى بار . ئانا - بالا ئىككىسى ياتلىشىپ كەتكەندەك بولغان تەقدىردە ، بۇنىڭغا پېرل ئەمەس ، خىستېر سەۋەبچى ئىدى . پېرل يېتىپ كەلگەندە ، ئانىنىڭ ھېسسىيات چەمبىرىكىنىڭ ئىچىدە بىرەيلەن پەيدا بولۇپ قالغانىدى . بۇ چەمبەر ئەمدى ئۈچ كىشىلىك ئورۇنغا ئايلىنىپ قالغان بولۇپ ، پېرل گويا سەرگەرداندەك ئۆز جايىنى تاپالماي قالدى .

— مەندە غەلىتە خىيال پەيدا بولۇپ قالدى ، — دېدى سەزگۈر باستېر ، — گويا بۇ ئېرىق ئىككى دۇنيانىڭ پاسىلى بولۇپ ، سىز بىلەن پېرل مەڭگۈ جەم بولالمايدىغاندەك تۈيۈلۈۋاتىدۇ ياكى بۇ پەرىشتە خۇددى چۆچەكلەردىكىدەك ئېرىقنىڭ بۇ تەرىپىگە ئۆتەلمەي قالىدىغاندەك ھېس قىلىمەن . قېنى ، سوراپ بېقىڭ ، بۇ ھالەت نېرۋىلىرىمنى قوچۇۋەتتى .

— كېلە ، قوزام ، — خىستېر قوللىرىنى سوزدى .

— نېمانچە ئاستا ، ھۇرۇنلۇقۇڭ تۇتۇپ قاپتۇغۇ ؟ بۇ يەردە بىر دوست بار ، ئۇ سېنىڭمۇ دوستۇڭ ، بۈگۈندىن باشلاپ سەن قوش كىشىلىك مۇھەببەتكە ئېرىشىسەن . ئېرىقتىن ئاتلاپ ، بۇ يەرگە كەل ، جەرەندەك سەكرەيتتىڭغۇ ؟

پېرل بۇ تاتلىق گەپلەرگە پەرۋا قىلماي ، ئېرىقنىڭ ئۇ تەرىپىدە تۇرىۋەردى . ئۇ خۇددى خىستېر بىلەن باستېرنىڭ مۇناسىۋىتىنى ئېنىق چۈشىنىشكە ئۇرۇنغاندەك ، نۇرلۇق ، ياۋا كۆزلىرىنى ھېلى ئۇنىڭغا ، ھېلى بۇنىڭغا ، ھېلى ھەر ئىككىسىگە

تىكەتتى . قانداقتۇر بىر سەۋەبتىن بالىنىڭ نەزىرى ئارتۇر دىمىسىدىغا چۈشكەندە ، ئادىتى بويىچە ئۇنىڭ قولى مەيدىسىگە بېرىپ قالاتتى . ئاخىر پېرل ئۆزگىچە بىر قىياپەتتە بارمىقىنى چىقىرىپ ئانىسىنىڭ مەيدىسىنى كۆرسەتتى .

— ھوي ، ياۋايى قىز ، قېشىمغا كەلمەيسىنا ؟ — دېدى خىستېر توۋلاپ .

پېرل قاپاقلىرىنى تۈردى ، بۇنداق چىراي ئىپادىسى بالىلاردا كۆرۈلسە ئاجايىپ تەسىرلىك بولۇپ كېتەتتى . ئانىسى كەم كۆرۈلىدىغان ئوچۇق چىراي بىلەن ئۇنى چاقىرىۋاتقاندا ، بالا جاھىللىق بىلەن يەرنى تېپىچەكلەپ تۇرىۋەردى .

— بولە ، پېرل ، رەنجىپ قالىمەن ! — خىستېر پرون توۋلىدى . بالىسىنىڭ شەيتاندەك قىلىقلىرى ئۇنىڭغا شۇنچە تونۇش بولسىمۇ ، ھازىرنىڭ ئۆزىدە ئۇنىڭ ئەدەپلىكرەك بولۇشىنى تەلەپ قىلىۋاتاتتى ، — ئېرىقتىن ئۆتكىنە ، كەپسىز بالا ، بولمىسا ، مەن ئۆتىمەن !

پېرل بايا ئانىسىنىڭ تەكلىپىگە ئېرەن قىلىپ كەتمىگەندى ، ئەمدى ئۇنىڭ قورقۇتۇشىغىمۇ پەرۋا قىلمىدى . پېرل توساتتىنلا ئاچچىقلاپ ، قىلىقلىرى جىددىيلىشىپ ، كىچىككىنە جىسمى ھەر قىسما بولۇپ كەتتى . ئۇ ئەسەبىيلىك بىلەن تولغىنىپ ، چىرقىراپ ، دەرەخلەردە ئەكس سادا پەيدا قىلاتتى ، گويا بۇ بالا يولسىزلا چە ئاچچىقلىنىۋاتقان بولسىمۇ ، ئۆزىنى ئاشكارىلىمىغان بىر توپ ئادەم ئۇنى قوللاۋاتقانداك ئىدى . مانا ئەمدى پېرلنىڭ غەزەپلىك تۇرقى ئېرىق سۈيىدە يەنە بىر قېتىم ئەكس ئەتتى : بېشىدا گۈل تاج ، بېلىدە گۈل تاسما ، ئۇ يەرنى تېپەتتى ، بەدەنلىرىنى تولغايتتى ، بىگىز بارمىقى بىلەن خىستېرنىڭ مەيدىسىنى كۆرسىتەتتى .

— بۇ بالغا نېمە بولغىنىنى بىلمىدىم ، — دېدى خىستېر باستىرغا پەس ئاۋازدا ، ئۇنىڭ چىرايى ئازابىتىن تاتىرىپ كەتكەندى ، — بالىلار ئۆزلىرى كۆنۈپ كەتكەن نەرسىلىرىنىڭ

ئۆزگىرىپ كېتىشىنى خالىمايدۇ. پېرل مەن تاقىۋالغان نەرسىلەرنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى.

— سىزدىن ئۆتۈنەي، — دېدى باستېر، — ھېبىنىس خانىمدەك قېرى پېرىخونلارغا ئوخشاش غەزەپلەنمىسىڭىزلا، باشقا ھەرقانداق چارە بىلەن بۇ بالىنى تىنچلاندۇرالايسىز، — باستېر زورمۇزور كۈلۈپ، قوشۇپ قويدى، — بۇ بالىنىڭ ئاچچىقلىنىشىنى كۆرسەم بەك بىئارام بولىدىكەنمەن. گۆدەك پېرلدا قورۇق بېسىپ كەتكەن پېرىخونلارنىڭكىدەك تەبىئەتتىن ھالقىغان كۈچ بار. مېنى ياخشى كۆرسىڭىز، ئۇنى تىنچلاندۇرۇڭ. خىستېر پېرلغا بۇرۇلدى، ئۇنىڭ يۈزى قىزىرىپ كەتكەندى. ئۇ باستېرغا كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا ئەتەي بىر قارىۋېتىپ، ئۇلۇغ - كىچىك تىندى. ئۇ ئېغىز ئېچىشقا ئۈلگۈرمەيلا، چىرايدىكى قىزىللىقنىڭ ئورنىنى ئۆلۈكنىڭ چىرايىنىڭكىدەك تاتىراڭغۇلۇق ئىگىلىدى.

— پېرل، — خىستېر ئەلەم بىلەن تۈۋلىدى، — پۈتۈڭغا قارا، كۆزۈڭگە قارا، ئېرىقنىڭ بويىغا قارا! بالىنىڭ نەزىرى ئانىسى دېگەن يەرگە بۇرۇلدى، ئۇ يەردە قىزىل بەلگە تۇراتتى، ئۇ قىرغاققا شۇنچە يېقىن بولۇپ، زەر كەشتىلەر سۇدا ئەكس ئېتىپ تۇراتتى.

— ئۇنى ئەكەل! — دېدى خىستېر.

— ئۆزۈڭ ئال! — دېدى پېرل.

— نەدىمۇ مۇشۇنداق بالا بولسۇن، — دېدى خىستېر باستېرغا، — ئۇ توغۇرۇلۇق سىزگە دەپ بېرىدىغان نۇرغۇن گەپلىرىم بار. راستىنى دېگەندە ئۇنىڭ بۇ قورقۇنچلۇق بەلگىگە بولغان قارشى خاتا ئەمەس. مەن بۇ ئەلەملىك نەرسىنى يەنە بىر مەزگىل، پەقەت بىرنەچچە كۈن قوبۇل قىلسام بولغۇدەك. ئۇ چاغدا بىز بۇ يەردىن كېتىپ بولالايمىز، كەينىمىزگە قارىساق، بۇ يەر بىز ئارزۇ قىلغان بۇرۇنقى يەرگە ئايلىنىپ بولىدۇ. بۇ قېلىن ئورمان بۇ قىزىل خەتنى يوشۇرالمىغۇدەك، پەقەت بىپايان دېڭىز

ئۇنى ئېلىپ كېتەلەيدۇ ، ئۇنى يۇتۇۋېتەلەيدۇ !
خىستېر سۆزلىگەچ ئېرىقنىڭ بويىغا بېرىپ ، قىزىل بەلگىنى
ئېلىپ مەيدىسىگە قايتىدىن بېكىتتى . بىرنەچچە دەقىقە ئىلگىرى ،
خىستېر ئۇنى دېڭىزنىڭ تەكتىگە غەرق قىلىۋېتىشنى ئارزۇ
قىلغانىدى ، بىراق ئۇ تەقدىر ئىلاھىنىڭ قولىدىن ئۆلۈمدەك بۇ
سىمۋولنى قوبۇل قىلغىنىدا ، قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمايدىغان
چۈشكۈنلۈكنىڭ ئۆزىنى قاتمۇقات چىرىمىۋالغانلىقىنى ھېس قىلدى .
خىستېر بۇ قىزىل بەلگىنى چەكسىز بوشلۇققا تاشلاپ ، بىر سائەت
ئەتراپىدا ئەركىن نەپەس ئالغانىدى . ئەمدى ئۇ قىزىل پاجىئە ئۆز
ئورنىدا قايتىدىن نۇر چاچتى . قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ،
رەزىللىك ئۆزىنىڭ ئاپەتلىك خاراكتېرىدىن چەتنىيەلمەيدۇ .
خىستېر قويۇق چاپلىرىنى يىغىپ ، دوپپىسىنى كىيىدى . خۇددى
بۇ ھەسرەتلىك بەلگىدە قۇرۇتقۇ ئەپسۇن باردەك ، ئۇنىڭ
گۈزەللىكى ، ئاياللارغا خاس تولغۇنلۇقى ۋە ئىللىقلىقىنىڭ
ھەممىسى پاتقان قۇياشتەك غايىب بولۇپ ، ۋۇجۇدىنى ئېغىر
كۆلەڭگە باستى .

بۇ ئەلەملىك سولغۇنلۇقتىن كېيىن ، خىستېر قوللىرىنى
پېرلغا سوزدى .

— ئەمدىغۇ ئاپاڭنى تونۇيالىغانسەن ، قىزىم ؟ — سورىدى
خىستېر قېيىدىغاندەك ، — ئاناڭ ھاقارەتلىك بەلگىسىنى يەنە
تاقىدى ، ئۇ يەنە ئەلەم تارتتى . كېلىپ ئۇنى تونۇۋالمامسەن ؟
— ھە ، ئەمدى ئۆتمەن ، — بالا جاۋاب بېرىپ ، ئېرىقتىن
ئۆتتى . دە ، ئانىسىنى قۇچاقلىدى ، — ئەمدى مېنىڭ ئاپام
بولدۇڭ ، مەنمۇ سېنىڭ پېرىلىڭ .

پېرىل كەم كۆرۈلىدىغان ئىللىقلىق بىلەن ئانىسىنىڭ بېشىنى
پەسكە تارتىپ ، پېشانىسىگە ۋە مەڭزىلىرىگە سۆيۈپ قويدى .
قانداقتۇر بىر تۈرتكە بىلەن بالا ئانىسىغا بەرگەن تەسەللىگە
قوشۇپ ، كۈچلۈك بىر ئازابنىمۇ سوۋغا قىلدى . ئۇ ئۇلاپلا
ئانىسىنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل خەتنىمۇ سۆيۈپ قويدى .

— بۇ ياخشى بولمىدى ، — دېدى خىستېر ، — سەن مېنى سۆيىدۇڭ ھەم مازاق قىلىدۇڭ .

— باستېر ئۇ يەردە نېمىشقا ئولتۇرىدۇ ؟ — سورىدى پېرل .
— سېنى قارشى ئېلىپ ئولتۇرۇۋاتىدۇ ، — دېدى ئانا ، —
بېرى كەل ، ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئال ! ئۇ سېنى ياخشى كۆرىدۇ ،
قوزام ، ئۇ سېنىڭ ئاپاڭنىمۇ ياخشى كۆرىدۇ . ئەجەب سەن ئۇنى
ياخشى كۆرمەمسەن ؟ كەل ، ئۇنىڭ سەندىن ھال سورىغۇسى بار .
— ئۇ بىزنى ياخشى كۆرمەيدۇ ؟ — سورىدى پېرل .
زېرەكلەرچە ، ئۇ كۆزلىرىنى ئانىسىغا تىكتى ، — ئۇ بىز بىلەن
قول تۇتۇشۇپ قايتامدەكەن ؟ ئۈچىمىز بىللە بازارغا كىرمەدۇق ؟
— ھازىرچە بولماس ، ئوبدان بالام ، — دېدى خىستېر ، —
ھامان بىر كۈنى ئۇ بىز بىلەن قول تۇتۇشۇپ ماڭىدۇ . بىزنىڭ
ئۆيىمىز ۋە ئوت قالايدىغان ئۈچىقىمىز بولىدۇ . سەن ئۇنىڭ
قۇچىقىدا ئولتۇرسەن ، ئۇ ساڭا نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگىتىدۇ .
سېنى بەكلا ياخشى كۆرىدۇ ، سەنمۇ ئۇنى ياخشى كۆرسەن ،
شۇنداقمۇ ؟

— ئۇ يەنە مەيدىسىنى تۇتۇۋالارمۇ ؟ — سورىدى پېرل .
— ئەخمەق بالا ، بۇ قانداق سوئال بولدى ؟ — سورىدى ئانىسى
تەئەججۈپتە ، — كېلىپ سالام بەر !
لېكىن ، بۇ ئەرگە بالا خەتەرلىك رەقەبىگە ھەسەت قىلىدۇ
ياكى غەيرىي تەبىئىتى تۈپەيلىدىن بولىدۇ ، باستېرغا تەۋازۇ
كۆرسەتمىدى . ئانىسى ئۇنى سۆرەپ ، باستېرنىڭ ئالدىغا
ئەكەلمەكچى بولغان بولسىمۇ ئۇ تىرەجەپ تۇرۇۋېلىپ ئۆزىنىڭ
خالىمايدىغانلىقىنى بىلدۈردى . ئۇ بوۋاقلىقىدىن تارتىپلا ھەر خىل
غەلىتە قىلىقلارنى چىقىرىپ ، شوخ ئەپتىدىن تۈرلۈك قىياپەت پەيدا
قىلىپ ، ھەر بىر قىياپىتىدە يېڭى بىر بەتقىلىقلىقنى ئايدان قىلاتتى ،
باستېرنىڭ كۆڭلى يېرىم ھەم ئوسال بولدى . ئۇ سۆيۈپ قويسام
بالا ماڭا يېقىنلىشىشى مۇمكىن ، دەپ ئويلىدى . دە ، ئېڭىشىپ
بالىنىڭ پېشانىسىگە سۆيىدى . پېرل ئانىسىنىڭ قولىدىن يۇلقۇنۇپ

چىقىپ ، ئېرىق بويىغا يۈگۈرۈپ باردى ، ئاندىن قارشى ئېلىنىمىغان
سۆيۈكنىڭ ئىزلىرى پاكىز ئېرىغداغۇچە يۈدى . ئۇ يىراقتا تۇرۇپ
خىستېر بىلەن باستىرغا قارىدى . ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ يېڭى
مەقسەت - نىشانلىرى ئۈستىدە پاراڭلىشىۋاتاتتى .
بۇ ھايات - ماماتلىق ئۇچرىشىش بەرھەم تاپاي دەۋاتاتتى .
دەرەخ ۋە قاراڭغۇلۇققا غەرق بولۇپ كەتكەن كىچىك جىرا
دەرەخلەرنىڭ بۇ يەردە يۈز بەرگەن ئىشلار ھەققىدىكى
شۈبھىلەشلىرىغا زېرىكىش ۋە يېگانىلىك بىلەن قۇلاق سالاتتى .
ھەسرەتلىك ئېقىن ئېغىر قەلبىگە يەنە بىر سىرلىق ھېكايىنى
يۈكلەپ ئاقماقتا ئىدى . ئۇنىڭ شاۋقۇنى بۇرۇنقىدەكلا شادىيانە
ئەمەس ئىدى .

20 . تېغىرقىغان باستېر

باستېر ئاۋۋال قايتتى . ئۇ ماڭغاچ كەينىگە بۇرۇلۇپ ، خىستېر پرون بىلەن پېرلغا تەلپۈنۈپ قارايتتى . ئۇنىڭ تۇرمۇشىدا چوڭ ئۆزگىرىش بولماقچى بولۇپ ، ئۇنىڭ راست ئىكەنلىكىگە ئۇنىڭ ئۆزىمۇ ئىشەنەلمەي تۇراتتى . كۈل رەڭ كۆڭلەك كىيىۋالغان خىستېر جايىدا تۇراتتى . بوران ئۆرۈۋەتكەن دەرەخ غولىنى ياپيېشىل مۇخ قاپلاپ كەتكەندى . دۇنيادىكى ئەڭ ئېغىر يۈكنى ئۈستىگە ئالغان بۇ ئىككى تەقدىرداش ئۇنىڭدا ئولتۇرۇپ ، قىيىندا ئېرىشكەن بىر سائەتلىك ئارام ۋە تەسەللىدىن بەھرىلەنگەندى . پېرل كەپسىزلىك بىلەن تاقلاپ يۈرۈپ ، ئانىسىنىڭ قېشىدىن ئۆز جايىنى تاپتى . چۈنكى ، كېيىن پەيدا بولغان ئۈچىنچى شەخس كېتىپ قالغانىدى . دېمەك ، باستېر ئۇخلاپ قالمىدى ، ئۇنىڭ كۆرگەنلىرىمۇ چۈش ئەمەس ئىدى !

ئۆزىمۇ ئېنىق ئېيتىپ بېرەلمەيدىغان مۇجەمل ، مالىمان تەسىراتلاردىن ساقىت بولۇش ئۈچۈن ، باستېر خىستېرنىڭ بۇ يەردىن كېتىش ھەققىدىكى پىلانلىرىنى ئەستايىدىل ئويلاپ چىقتى . ئۇلار ئويلاشتىكى ، شالاڭ ئىندىئان كەپىلىرى جايلاشقان ساھىللار ياكى كۆچمەنلەر كېلىپ جايلاشقان يېڭى ئىنگلاند ، ھەتتا پۈتۈن ئامېرىكا قىتئەسىگە باققاندا ، كونا قۇرۇقلۇقنىڭ ئاھالىسى زىچ شەھەرلىرى پاناھلىنىشقا تولىمۇ ئەپلىك ئىدى . باستېرنىڭ سالامەتلىكى ئورماننىڭ قىيىن شارائىتىغا يار بەرمەيتتى ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ تالانتى ، مەدەنىيەت ساپاسى ۋە پۈتۈن ئىستىقبالى مەدەنىي ، ئېسىل مۇھىتتىلا قەدرىنى تاپالايتتى . ئۇ ئورنى ئۆسكەنسېرى ، قابىلىيىتىنى ئىشقا سالالايتتى ، ئۇلارنىڭ بۇنداق تاللاشقا كېلىشىدىكى يەنە بىر تۈرتكە قولتۇقتا بىر پاراخوتنىڭ

بولۇشى ئىدى . تۇرۇشلىرى ئىنتايىن گۇمانلىق بۇ پاراخوتنى تامامەن قانۇنسىز دېگىلى بولمىسىمۇ ، دېڭىزنى مەسئۇلىيەتسىزلىك بىلەن كېزىشتىن خالىي دېمەك تەس ئىدى . بۇ پاراخوت يېقىندا لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ شىمالىدىن كەلگەن بولۇپ ، ئۈچ كۈن ئىچىدە ئەنگىلىيىنىڭ بىرستول دېگەن يېرىگە بارماقچىدى . خىستېر پرون ئاياللار ساخاۋەت جەمئىيىتىنىڭ بىر پىدائىيسى بولۇش سۈپىتى بىلەن پاراخوت باشلىقى ۋە باشقىلار بىلەن تونۇشۇش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن بولۇپ ، ئۇلار مەخپىيەتلىكنى قوغداش شەرتى ئاستىدا ئىككى چوڭ ئادەم ۋە بىر كىچىك بالغا ئورۇن چىقىرىپ بېرەلەيتتى .

باستېر خىستېردىن پاراخوتنىڭ يولغا چىقىش ۋاقتىنى سوراڭقا قىزىقماي تۇرالمىدى . شۇ كۈندىن باشلاپ ھېسابلىغاندا ، پاراخوت تۆتىنچى كۈنى يولغا چىقىدىكەن ، باستېر : «بەك ياخشى بوپتۇ» دېگەندى ئىشەنچ بىلەن . ئارتۇر دىمىسدىل ئەپەندى نېمىشقا ئۇنداق دەيدۇ ؟ ئەسلىدە بۇ سىرنى كۆپچىلىككە ئاشكارىلاش ھاجەتسىز ئىدى . ئوقۇرمەنلىرىمىزدىن سىر تۇتۇشنى خالىمىدۇكى ، ئۈچىنچى كۈنى باستېر سايلامنى تەبرىكلەش يۈزىسىدىن قۇتبە سۆزلىمەكچىدى . بۇنداق پەيتلەر يېڭى ئىنگلاندىكى باستېرلارنىڭ شانلىق پۇرسىتى ئىدى ، ئەلۋەتتە . دىمىسدىل ئەپەندى ئۈچۈنمۇ ئۆزىنىڭ باستېرلىق ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرۇشتىكى تېپىلغۇسىز پۇرسەت ئىدى . «ھېچبولمىغاندا مەن ھەققىدە سۆزلەشكەنلىرىدە ئىشنى تۈگەتمەيلا غايىب بولۇپ كەتتى دېيىشمەس» دەپ ئويلىدى بۇ ئۈلگىلىك ئىنسان . بىچارە باستېرنىڭ ئۆزىنى شۇ قەدەر تەپسىلىي تەكشۈرۈپ چىقىدىغان ئادەم بولۇپ تۇرۇقلۇق ، مۇشۇنداق پاجىئەگە قېلىشى كۆڭلىمىزنى غەش قىلىدۇ .

قايتىش يولىدىكى ھاياجان باستېرغا ئادەتتىن تاشقىرى بىر كۈچنى ئاتا قىلىپ ، چوڭ - چوڭ دەسسەپ مېڭىشقا رىغبەتلەندۈرەتتى . ئۇ چارچاشتىن خالىي كۈتۈلمىگەن جاسارەتتە

يولدىكى توسقۇنلارنى يەڭدى . ئۇ ئىككى كۈن ئىلگىرىكى مۇشۇ يول جاپاسىنى تارتقانلىقىنى ئېسىگە ئالدى . ئۇ چاغدا ئۇنىڭ پۇت - قوللىرى جانسىز بولۇپ ، ھالى قالماي ، ئىككى قەدەم ماڭمايلا توختاپ دەم ئالاتتى . ئۇ بازارغا كىرگەن ۋاقىتتىكى تونۇش نەرسىلەر ئۇنىڭغا ناتونۇش تەسىرات بەردى ، گويا ئۇ بىر - ئىككى كۈن ئىلگىرى ياكى بىرقانچە ئايلار ئىلگىرى ئەمەس ، بەلكى تالاي يىللار ئىلگىرى بۇ يەردىن ئايرىلغاندەك ئىدى . كۈچىدىكى ھەربىر نەرسە گويا ئۇنىڭ خاتىرىسىدىكى بىلەن ئوخشاش ئىدى . ئۆيلەرنىڭ ئۇسلۇبى ، ھويلا تاملىرى ، ئۆينىڭ ئۈستىدىكى خوراز سۈرىتىدىكى شامال يۆنىلىشىنى كۆرسەتكۈچلەر بۇرۇنقىدەكلا ئىدى . ئەمما ، ئۇنى چىرماپ تۇرغىنى يەنىلا ئۆزگىرىش تۇيغۇلىرى ئىدى . باستىرنىڭ قەلبىدىكى چوڭقۇر تۇيغۇلار ھەممە نەرسە ئۆزگەردى دېمەكتە ئىدى . ئۇ ئۆز چىركاۋىنىڭ يېنىدىن ئۆتكەندە ئۆزگىرىش تەسىراتى تېخىمۇ روشەنلەشتى . چىركاۋىنىڭ گەۋدىسى تونۇش ھەمدە ناتونۇش ئىدى . دىمىسىدەل ئەپەندى بۇ چۈشۈمۈ ، ئوڭۇمۇ دەپ تېڭىرقاپ قالدى .

خىلمۇخىل خىيالىي ئۆزگىرىشلەر قانداقتۇر بىر سىرتقى ئۆزگىرىشلەرنى ئەمەس ، بەلكى مەنزىرىنى كۆزىتىۋاتقان ئادەمنىڭ ئۆزىدىكى ئۆزگىرىشلەرنى كۆرسىتەتتى . باستىردا ئۈچ كۈنلۈك ھىجران ئۈچ يىللىق ۋەزىنگە توختايدىغاندەك ھېسسىيات كۆرۈلدى . باستىر بىلەن خىستىرنىڭ ئىرادىسى ۋە ئۇلار ئارىسىدىكى قىسمەت بۇ ئۆزگىرىشنى كەلتۈرۈپ چىقاردى . بازارغۇ شۇ بازار ، لېكىن ئورماندىن قايتىپ كەلگەن باستىر باشقىچە ئىدى . دىمىسىدەل ئەپەندى ئۆيگە يېتىپ كېلىشتىن ئاۋۋال ، ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى ھېلىقى ئادەم ئۇنىڭ قەلبىدىكى تەلۈكۈس ئۆزگىرىشلەرگە ئائىت پاكىتلارنى كۆرسەتتى . روشەنكى ، باستىرنىڭ قەلبىدىكى دۇنيا يېڭىلانمىغان بولسا ، بەختسىزلىك ۋە قورقۇنچنى يۈدۈپ كېلىۋاتقان ئۇنىڭ ھاياجانلىرىنى چۈشەندۈرۈش تەسكە توختىغان بولاتتى . ئۇ ھەربىر قەدىمىدە ئۇ خىل -

غەلىتە ، ئەسەبىي ، زەھەرخەندە ئىشلارنى خىيال قىلاتتى ، بۇ خىياللار ھەم ئىختىيارسىز ، ھەم ئەتەيدەك قىلاتتى . بۇ خىياللارنى بىر تەرەپتىن ، تەبىئىي كېلىپ چىقتى دېيىشكە بولاتتى ، يەنە بىر تەرەپتىن ، ھاياجانغا قارشى چوڭقۇر ئۆزلۈكتىن كېلىپ چىقتى دېيىشكە بولاتتى . ئۇ ئۆز چېركاۋىنىڭ مۇتۋەللىسىنى ئۇچراتتى ، بۇ ئاق كۆڭۈل بوۋاي ئاتىلارچە مېھرىبانلىق ۋە سالاپەت بىلەن ئۇنىڭغا سالام بەردى ، بوۋاي ھۆرمەتكە لايىق ياشقا ، پەزىلەت ۋە ئىمتىيازغا ئىگە بولۇش سۈپىتى بىلەن شۇنداق قىلغانىدى . باستېرمىمۇ ئۆزىنىڭ كەسپى ۋە پەزىلىتىگە يارىشا ، مۇناسىپ ھۆرمەتنى بىلدۈرۈشى كېرەك ئىدى . دىمىسدېل ئەپەندى ھۆرمەتكە سازاۋەر ، چاچلىرى ئاقارغان مۇتۋەللى بىلەن پاراڭلاشقان شۇ پەيتتە مۇقەددەس زىياپەتكە زىت گەپ - سۆزلىرىنى مىڭ تەسلىكتە قىسۋالدى . ئۇ جىددىيلىشىپ تىترەپ كەتتى ، چىرايى تاتاردى ، تىلىنىڭ ئۆزىگە بويسۇنماي كۆڭلىدىكى قورقۇنچلۇق گەپلەرنى چىقىرىۋېتىشىدىن ئەنسىرىدى ، قورقتى ، شۇنچە قورقۇپ تۇرسىمۇ ، كۆپۈرەنە گەپلىرى بىلەن دىيانەتلىك بوۋاينى چۆچۈتۈپ قويۇشنى ئويلىغىنىدا ئۆزىنى باسالماي كۈلۈپ تاشلايتتى .

شۇنىڭدەك يەنە بىر ئىش يۈز بەردى . دىمىسدېل ئەپەندى ئالدىراپ كېتىۋاتقىنىدا ، چېركاۋىنىڭ ياشانغان بىر ئايال ئەزاسىغا يولۇقۇپ قالدى ، ئۇ ناھايىتى تەقۋادار ، نەمۇنىلىك خانىم ئىدى . بۇ تۈل ئايالنىڭ قەلبىدە مەرھۇم ئېرى ۋە پەرزەنتلىرى ھەمدە دوستلىرىغا بولغان سېغىنىشلىق ئەسلىمىلەر خۇددى داڭدار كىشىلەرنىڭ قەبرە تاشلىرى تىزىلىپ كەتكەن قەبرىستانغا ئوخشايتتى . بۇ ئەسلىدە شۇ قەدەر ھەسرەتلىك ھايات ئىدى . ئەمما ، ئۇ ئوتتۇز يىلدىن بۇيانقى دىنىي تەسەللى ۋە «ئىنجىل»دىكى ھەقىقەتلەر بىلەن ئۆزىنى ئاۋۇندۇرۇپ ، تەقۋادار قەلبىدىكى ئاشۇ ھەسرەتلەرنى ۋەزىمىن شادلىققا ئايلاندۇرغانىدى . دىمىسدېل ئەپەندى بۇ ئايالغا مەسئۇل ئىدى . بۇ ئاق كۆڭۈل موماينىڭ بۇ دۇنيادىكى خۇشاللىقىمۇ دىمىسدېل ئەپەندى بىلەن كۆرۈشۈش ئىدى ، ئەلۋەتتە ،

بۇ دۇنيانىڭ خۇشاللىقى جەننەتنىڭ خۇشاللىقىغا ئايلىنالمىسا
 ھېچنېمىگە ھېساب بولمايتتى ، دوقۇرۇشقاندا ياكى ئۇچراشقاندا
 باستىرىنىڭ سۆيۈملۈك ئاغزىدىن جەننەتنىڭ ھىدىنى ئېلىپ
 كېلىدىغان گەپ - سۆزلەر موماينىڭ قېرىلىقتىن پۈتۈپ كەتكەن
 قۇلاقلىرىغا كىرسە ، روھى بىردىنلا جانلىنىپ كېتەتتى . بىراق ،
 بۇ قېتىم دىمىسىدېل ئەپەندى مومايغا بىرنېمىلەرنى دېمەكچى
 بولدىيۇ ، لېكىن ئىنسانلار روھىنىڭ دۈشمىنى ئارزۇ قىلغاندەك
 «ئىنجىل» دىكى بىرەر مۇبارەك سۆزىنىمۇ ئەسلىيەلمىدى .
 نەتىجىدە ، ئۇ روھنىڭ ئۆلمەيدىغانلىقىغا زىت بىرەر ئېغىز گەپنىلا
 قىلالىدى ، شۇ دەقىقىدە ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ قارىشىنى مۇقەررەر بىر
 رەۋىشتە چۈشەندى . بۇ گەپ ناۋادا ياشانغان بۇ ئايال ئەزانىڭ
 كاللىسىغا كىرگەن بولسا ، ئېغىر زەخمىلەنگەندەك جايدىلا تەن
 بەرگەن بولاتتى . باستىرى ئۆزىنىڭ نېمىلەرنى دېگەنلىكىنى زادىلا
 ئەسلىيەلمىدى . باستىرى كەينىگە بۇرۇلۇپ قارىغىنىدا گويا
 جەننەتنىڭ نۇرلىرى موماينىڭ قورۇق باسقان چىرايىدا ئەكس
 ئەتكەندەك ، ئۇنىڭ تەشەككۈرانە چىرايىنى كۆردى .
 ئۈچىنچى مىسالمۇ بار تېخى ! باستىرى بۇ قېرى مۇخلىس بىلەن
 خوشلىشىپ ياش بىر قىز مۇخلىسقا يولۇقتى . بۇ قىز دىمىسىدېل
 ئەپەندىنىڭ ھېلىقى ئۇيقۇلۇق تۈن سەيلىسىدىن كېيىنكى ۋەزىنى
 ئاڭلاپ مۇخلىس بولغان بولۇپ ، پانىي جاھاننىڭ قىسقا ھۇزۇرىنى
 جەننەت ئارزۇسىغا تېگىشمەكچى بولغانىدى . قىز گويا جەننەتتە
 ئېچىلغان گۈلسامساقكەك غۇبارسىز ئىدى . باستىرىغا مەلۇمكى ، ئۇ
 گويا قىزىنىڭ پاك قەلب ئىبادەتخانىسىدىكى مەبۇد ئىدى ، قىز ئۇنىڭ
 ئوبرازىنى قاردەك ئاپئاق قەلب پەردىسى بىلەن يېپىپ ، ئىللىق
 مۇھەببەتنى دىنىغا ، دىنىدىكى پاكلىقنى مۇھەببەتتىگە
 قوشۇۋەتكەنىدى . شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن ، شەيتان بۇ بىچارە
 قىزچاقنى ئانىسىنىڭ قېشىدىن ئېلىپ چىقىپ ئېزىقتۇرغان ،
 مۇنداقچە ئېيتقاندا ، ئازغان ۋە ئۈمىدسىزلەنگەن ئادەمنىڭ ئالدىغا
 تاشلىغان بولسا كېرەك ، قىز ئۇنىڭغا يېقىنلاپ كەلگەندە ، شەيتان

باستېرغا تۆۋەنچىلىك توغرىسىدا پىچىرلاپ ، قىزنىڭ قەلبىگە رەزىللىك ئۇرۇقىنى چېچىشنى ئۈندىدى . بۇ ئۇرۇق پىنھان چېچەك ئېچىپ ، ۋاقتى كەلگەندە قاباھەتلىك مېۋىلەرنى بېرەتتى . باستېر ئۆزىگە ئەقىدە باغلىغان بۇ قىزنىڭ قەلبىنى ئېگىز - پەس قىلالايدىغانلىقىغا ئىشەندى . يامان نىيەتلىك بىر نەزەر ئالدىدا قىزنىڭ غۇبارسىز قەلب ئېتىزى چۆللەشپ كېتەتتى ، بىر ئېغىز گەپ بىلەن قىزنىڭ غۇبارسىز كۆڭلى تەتۈرىگە ياناتتى ، ئەمما مىسلى كۆرۈلمىگەن بىردەملىك ئىچكى كۈرەشتىن كېيىن ، باستېر قارا تونىنىڭ يېڭى بىلەن يۈزىنى توسۇپ ، قىز مۇخلىسىنىڭ ئۆزىنىڭ بۇ ئىلتىپاتسىزلىقىنى قانداق چۈشىنىپ قېلىشىدىن قەتئىينەزەر ، خۇددى تونۇمىغاندەكلا ئالمان - تالمان ئۆتۈپ كەتتى . بىچارە قىز ئۆزىنىڭ ۋىجدانىنى تەكشۈرۈپ چىقىپ ، قىياسىدىكى مىڭلىغان سەۋەنلىكلەر بىلەن ئۆزىنى ئەيىبلىدى ، ئىككىنچى كۈنگە كەلگەندە ، كۆزلىرى يىغىدىن قىزىرىپ كەتكەنىدى .

«ماڭا چاپلىشىۋېلىپ ئېزىقتۇرۇۋاتقان نەرسە زادى نېمە ؟ — دېدى باستېر كوچىدا پېشانىسىگە ئۇرۇپ ، — مەن ساراڭ بولدۇممۇ ياكى ماڭا ئالۋاستى چاپلاشتىمۇ ؟ بايا ئورماندا ئالۋاستى بىلەن كېلىشىم تۈزۈپ ، قېنىم بىلەن ئىمزا قويدۇممۇ ، نېمە ؟ ئەمدى ئۇ مېنى تەسەۋۋۇرىدىكى رەزىل ئىشنى قىلدۇرماقچىمىكەن ؟ »

دىمىسىدەپ ئەپەندى ئۆز - ئۆزىگە بىرنېمىلەرنى دەپ پېشانىسىگە پاققىدە بىرنى ئۇرغاندا ، پېرىخون ھىبىنىس خانىم ئۆتۈپ قالدى . ئۇ ئېگىز شىلەپە ، كۆركەم دۇخاۋا پەلتو كىيىۋالغان بولۇپ ، داڭلىق سېرىق كراخمالدا قاتۇرۇلغان پۈرمە ياقىنى ئورنىۋالغانىدى . ئۇ باستېرنىڭ كۆڭلىدىكى بىلگەن ياكى بىلمىگەنلىكىدىن قەتئىينەزەر ، قەدىمىنى توختىتىپ باستېرغا تىكىلدى - دە ، مەككارلارچە كۈلدى ھەمدە بۇرۇندىن پاراڭلىشىپ باقمىغان باستېرغا گەپ ئاچتى :

— قەدىرلىك باستېر ئەپەندى ، ئورماننى ئايلىنىپ كەپسىز - دە ، — پېرىخون ئېگىز شىلەپلىك بېشىنى لىڭشىتىپ تۇرۇپ

ئېيتتى ، — كېلەر قېتىم ماڭا دەپ قويسىڭىز ، سىزگە ئىپتىخار بىلەن ھەمراھ بولىمەن . لاپ ئەمەسكى ، بىر ئېغىز گەپ قىلىپ قويسام ، سىز بىلىدىغان ھېلىقى ئىمتىيازلىق ئادەم ھەرقانداق ناتونۇش ئادەمگە قىزغىن بولىدۇ !

— راست دەيسىز ، خانىم ، — باستېر جاۋاب بەرگەچ تەزىم بەجا كەلتۈردى ، بۇ خانىمنىڭ ئورنى ۋە باستېرنىڭ سالاھىيىتىگە يارىشا بىر ئىش ئىدى ، — ۋىجدانىم ۋە پەزىلىتىم كېپىلكى ، ئىپتىقانلىرىڭىزنى چۈشەنەلمەي قالدىم ! ئورمانغا بىرەر نوپۇز ئىگىسىنى ئىزدەپ بارغىنىم يوق ، كېيىنمۇ ئۇنداق بولمايدۇ . ئۇ يەرگە ساداقەتمەن دوستۇم ئېلىئوتنى يوقلىغىلى ۋە يات دىندىن قايتقان مۇخلىسلارنىڭ قىممەتلىك روھىنى قۇتلاش ئۈچۈن باردىم . — ھا - ھا - ھا ! — پېرخون كۈلۈپ كەتتى ، ئۇ باستېرغا بېشىنى لىگىشتىپ تۇرۇپ دېدى ، — بولدى ، بولدى ، كۈپكۈندۈزدە شۇنداق دېمەي بولامتى ، كېچىدە ئورماندا باشقا گەپلەرنى دېيىشەرمىز .

پېرخون سالاپەت بىلەن كېتىپ قالدى ، ئۇ كەينىگە بۇرۇلۇپ كۈلەتتى ، خۇددى ھەممە سىرنى بىر قاراپلا بىلىۋالغاندەك ئىدى . «ئالۋاستىغا تۇتۇلدۇممۇ ، نېمە ؟ — دېدى باستېر كۆڭلىدە — كىشىلەرنىڭ دېگىنى راست بولسا ، پاتلانغان ياقا ئىچىگە كىرىۋالغان دۇخاۋا پەلتولۇق جادۇگەر بۇرۇنلا ھېلىقى ئالۋاستىنى پىر تۇتقانكەن - دە !»

بىچارە باستېر ! گۇناھلىق قىلمىشلارغا ئەل بولدى . ئاشۇ گۇناھنىڭ زەھىرى ئۇنىڭ پۈتكۈل ئەخلاقىغا يامراپ ، بارلىق مۇقەددەس ھاياجانلىرىنى مەسخىرە قىلىپ ، رەزىللىكلىرىنى قۇترىتىپ ، ئۇنى ئاجايىپ ھالەتكە كەلتۈرگەنىدى . ئۇنىڭ ھېبىنىس خانىمغا يولۇقۇپ قېلىشى ، دېيىشكە توغرا كەلسە ، پىسىننىڭ پىسىگە قوشۇلۇشىنى بىلدۈرەتتى .

باستېر شۇ تاپتا قەبرىستاننىڭ قېشىدىكى تۇرالغۇسىغا يېتىپ كەلگەنىدى . ئۇ ئالدىراپ - تېنەپ پەشتاققا چىقىپ ، كۈتۈپخانىسىغا

يوشۇرۇنماقچى بولدى . ئۇ ئۆزىگە تونۇش ئۆيىگە كىرىپ ئەتراپقا قارىدى ۋە كىتابلارنى ، دېرىزىنى ، تام ئوچاقنى ، تامدىكى راھەتتەخىش گىلەملەرنى كۆردى ، ئەمما ئورماندىن قايتىش جەريانىدا ئەسىر قىلىۋالغان غەلىتە خىياللار كاللىسىدا تېخى بار ئىدى . ئۇ بۇ يەردە كىتاب ئوقۇغان ۋە يازغان . ئۇ بۇ يەردە روزا تۇتۇپ ، كېچىلىك ئىبادەتلەرنى قىلىپ ، ھەتتا نىمجان بولۇپ كەتكەنىدى . ئۇ بۇ يەردە بېرىلىپ تىلاۋەت قىلغانىدى ، ئۇ بۇ يەردە تالاي قىيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بەرگەنىدى . بۇ يەردە نەپىس مۇقاۋىلانىغان «ئىنجىل» بولۇپ ، ئۇنىڭدا مۇسا قاتارلىق ئەنبيىلارنىڭ نەسىھەتلىرى قەدىمكى ئىبراي تىلىدا پۈتۈلگەنىدى . بۇلارنىڭ ھەممىسى خۇدانىڭ ۋەھىيلىرى ئىدى . شىرەدە سىياھقا چىلانغان پەي قەلەمنىڭ يېنىدا داۋامى چىقىمىغان قۇتبە تېكىستى بولۇپ ، مەلۇم بىر سۆز - جۈملە يېرىم ھالەتتە توختاپ قالغانىدى ، چۈنكى ئىككى كۈن ئاۋۋال ئۇنىڭ پىكىرلىرى قەغەز يۈزىگە كۆچمەي تۇرۇۋالغانىدى . تاتراڭغۇ ، ئورۇق باستىرىنىڭ قىلغان ئىشلىرى ، چەككەن مۇشەققەتلىرى ، سايلام تەبرىكى ھەققىدىكى قۇتبە تېكىستلىرى ئۆزىگە ئايان ئىدى . ئۇ بىر چەتتە تۇرۇپ بۇرۇنقى ئۆزىگە كەمسىتىش ، ھېسداشلىق ۋە ھەۋەس ئۆزئارا گىرەلىشىپ كەتكەن بىر كەيپىياتتا قارايتتى . بۇرۇنقى ئۆزلۈك كەلمەسكە كەتتى ، يەنە بىر ئادەم ئورماندىن قايتىپ كەلدى . ئۇ سىرلىق بىلىملەرنىڭ ئىگىسى بولمىش زېرەك كىشى ئىدى . بۇ بىلىملەرنىڭ بۇرۇنقى ئاددىي كاللىدا تۇرۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى ، بۇ بىلىملەر كىشىنى كۈلۈشنى يا يىغلاشنى بىلمەيدىغان ھالەتكە كەلتۈرۈپ قويايتتى .

باستىر خيالغا ياتقاندا ، كىتابخانا ئىشىكى چېكىلدى . باستىر ئىجازەت بەردى . ئۇ بىر ئالۋاستىنى كۆرۈشنى خيالغا كەلتۈرمىگەنمۇ ئەمەس ئىدى . دەرۋەقە ، روج چىللىڭۋورس كىرىپ كەلدى . باستىر تاتارغان ھالدا ، گەپ - سۆز قىلماي تۇراتتى ، ئۇنىڭ بىر قولى «ئىنجىل»دا ، يەنە بىر قولى مەيدىسىدە ئىدى .

— قايتىپ كەلگىنىڭىزگە مەرھابا ، قەدىرلىك باستېر ئەپەندى ، — دېدى دوختۇر ، — مۆھتەرەم ئېلىئوتنىڭ روھى ئوبدان تۇرۇپتۇمۇ ؟ تاتىرىپ كەتكىنىڭىزگە قارىغاندا ، باياۋاندىكى سەپىرىڭىزدە ھاردۇق يەتكەندەك تۇرىدۇ . سايلام تەبرىكىگە دائىر ۋەزىڭىزنىڭ ياخشى بولۇشى ئۈچۈن ، سالامەتلىكىڭىزنى ئوبدان قىلساق بولارمىكىن ؟

— ياق ، ھاجىتى يوق ، — دېدى دىمىسدىل ئەپەندى ئۇلاپلا ، — سەپەر ۋە مۇخلىسلار بىلەن ئۇچرىشىش ، ئەركىن ھاۋا ماڭا پايدا قىلىپ قالدى ، ئەسلىدە كۈتۈپخانىدا كۆپ ۋاقىتىمنى ئۆتكۈزۈۋېتىپ قاپتىمەن . دورىڭىزغا ئېھتىياجىم قالمىغاندەك تۇرىدۇ ، ئاق كۆڭۈل دوختۇر ، گەرچە ئۇ دورىلار دوستانە قولدىن چىققان شىپالىق دورا بولسىمۇ .

روح چىلىڭىڭىز بىمارلارنى كۆزىتىدىغان ئۆتكۈر نەزىرى بىلەن باستېرغا تىكىلدى . ئۇ چاندۇرمىسىمۇ ، شۇنىڭغا ئىشەندىكى ياكى ھېچبولمىغاندا شۇنداق قىياسقا كەلدىكى ، باستېر خىستېر پرون بىلەن كۆرۈشۈپتۇ ، ئەمدى ئۇ باستېرنىڭ نەزىرىدە ئىشەنچسىز دوست ، زەھەر خەندە دۈشمەنگە ئايلىنىپ بولغانىدى . ئىشلار ئاشكارا بوپتۇ ، ئەمدى چانماي قالمايدۇ . قىزىق يېرى ، ھەرقانداق بىر ئىشنىڭ پاش بولۇشى ئۈچۈن مۇئەييەن ۋاقىت كېتىدۇ ، ئىككىسى بەزى گەپلەردىن ئۆزلىرىنى قاقچۇرۇشاتتى ، ئېھتىيات بىلەن ئىلگىرىلەپ پاسىلغا كېلىپ قالغاندا ، دەرھال داجىشىپ ، چاندۇرما سىلىققا تىرىشاتتى . باستېر ئەمدى روح چىلىڭىڭىزنىڭ ئىشنى ئاشكارىلىۋېتىشىدىن ئەنسىرىمەيتتى . بىراق ، دوختۇر باشقىلارغا چانمايدىغان ۋاسىتىلەر بىلەن سىرغا قورقۇنچىلۇق ھالدا يېقىنلاپ كەلدى .

— بۈگۈن ئاخشام ، — دېدى دوختۇر ، — ئەرزىمەس ھۈنرىمنى بىر سىناپ باقامسىز ؟ دەرۋەقە ، سۆيۈملۈك ئەپەندى ، بۇ نۆۋەتلىك تەبرىك نۇتقىڭىزنىڭ جانلىق چىقىشى ئۈچۈن تىرىشمىساق بولمايدۇ ، كىشىلەرنىڭ سىزدىن كۈتىدىغىنى بەك

چوڭ! ئۇلار كېلەر يىلى ئۆزلىرىنىڭ باستىرىنىڭ يوقاپ كېتىشىدىن ئەنسىرەيدۇ .

— راست ، ئۇ يەنە بىر دۇنياغا كېتىدۇ ، — باستىر ھەممە ئىشتا تەقدىرگە بويسۇنىدىغان كەيپىياتتا دېدى ، — خۇدا خالىسا ، ئۇ ياخشىراق بىر دۇنيا . راستىنى دېگەندە ، كېلەر يىلىنى مۇخلىسلىرىم بىلەن ئۆتكۈزەلمىسەم كېرەك . لېكىن ، سۆيۈملۈك ئەپەندى ، ئەھۋالىمغا نىسبەتەن ئېيتقاندا ، دورىلىرىڭىزنىڭ ئەمدى كېرىكى قالمىدى .

— بۇنى ئاڭلاپ خۇرسەن بولدۇم ، — دېدى دوختۇر جاۋابىن ، — داۋالاشلىرىم نەچچە ۋاقىتتىن بېرى كار قىلماي ، ئۈنۈمنى ئەمدى كۆرسىتىشكە باشلىغاندەك قىلىدۇ . راستىنلا شۇنداق بولسا ، ئۆزۈمنى بەختلىك ھېس قىلىپ ، يېڭى ئىنگىلاندىنىڭ تەشەككۈرىنى قوبۇل قىلىشقا مۇناسىپ كەلگەن بولاتتىم .

— سىزدىن مىننەتدارمەن ، كۆيۈمچان دوستۇم ، — دېدى دىمىسدېل ئەپەندى كۈلۈپ ، — سىزگە تەشەككۈر ، ھەممەتلىرىڭىزنى دۇئالىرىم بىلەن قايتۇرىمەن .

— ياخشى ئادەمنىڭ دۇئاسى ئالتۇندەك ، — دېدى روج چىللىڭۋورس خوشلاشقاچ ، — ئۇ بەئەينى يېڭى يېرۇسالېمنىڭ ئالتۇن تەڭگىلىرى ، ئۇنىڭغا خۇدانىڭ باش سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن . باستىر يالغۇز قالغاندىن كېيىن ، خىزمەتكارىنى غىزا تەييارلاشقا بۇيرۇدى ، تاماق كەلگەندىن كېيىن ، ئىشتىھا بىلەن يېدى ، ئاندىن بۇرۇن يازغان تەبرىك سۆزىنى ئوچاققا تاشلاپ ، قايتا يېزىشقا باشلىدى . ئۇنىڭ پىكىر ۋە ھاياجانلىرى قەلەمنىڭ ئۈچىدىن ئاقاتتى ، ئۇ ئۆزىنى ۋەھىيگە ئېرىشكەندەك ھېس قىلدى ، لېكىن تەڭرىنىڭ ۋەھىي كۈيلىرىنى يەتكۈزۈشتە نېمىشقىدۇر ئۆزىدەك پاسىق جان ئىگىسىنى ۋاستە قىلىپ تاللىغانلىقىنى چۈشەنمەي قالدى . بەرىبىر ئۇ سىرلار بىر كۈنى-يېشىلەر ياكى مەڭگۈ يېشىلمەس ، ئۇ يازىدىغىنىنى يېزىۋەرسۇن . شۇ كېچىسى ئۇ خۇددى تۈلپارغا مىنىپ پەرۋاز قىلغاندەك بولدى . تاڭ ئاتتى ، پەردىدىن

شەپەق نۇرى كىردى ، ئاخىر تاغنىڭ ئالتۇن نۇرلىرى كۈتۈپخانغا
چۈشۈپ ، باستىرىنىڭ تورلىشىپ كەتكەن كۆزلىرىنى يورۇتتى . ئۇ
ئولتۇراتتى ، ئۇنىڭ قولىدا قەلەم ، لەرزىان يىرىك بىر ئەسەر روياپقا
چىقتى !

21. يېڭى ئىنگلاندىنىڭ بايرىمى

يېڭى گوېرناتور خەلقىتىن ۋەزىپە تاپشۇرۇۋالغان شۇ ئەتىگىنى خىستېر پرون بىلەن پېرل بازارغا كىردى. بازار كاسىپلار ۋە باشقا ئادەملەر بىلەن تولغانىدى. ئارىدا بەزى تومپاي كىشىلەرمۇ بار بولۇپ، بۇغا تېرىسىدىن كىيىم كىيىۋالغانىدى، سىياقىدىن ئۇلارنىڭ بۇ مۇستەملىكە پايتەختىنىڭ ئەتراپىدىكى ئورمانلاردا ياشايدىغان ئاھالىلەر ئىكەنلىكى مەلۇم ئىدى. بۇ ئاممىۋى بايرامدا خىستېر يەتتە يىلدىن بۇيانقى ئادىتى بويىچە كۈل رەڭ ماتا كۆڭلىكىنى كىيىۋالغانىدى. كۆڭلەكنىڭ رەڭگى، بولۇپمۇ نۇسخىسى خىستېرنىڭ قامىتىنى ئەلەڭ قىلىپ، كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى تارتىپ كەتمەيتتى، ئەمما ئۇنىڭ مەيدىسىدىكى ھېلىقى قىزىل خەت خىستېرنى تۇتۇق رەڭدىن تارتىپ چىقىرىپ، ئەخلاقىنىڭ ئالدىدا ئايان قىلاتتى. ئۇنىڭ كىشىلەرگە تونۇش چىرايىدىن مەرمەردەك سالقىنلىق چىقىپ تۇراتتى. بۇ ھالەت بىر نىقابنى ياكى ئۆلۈكنىڭ چىرايىدىكى جىمجىتلىقنى ئەسلىتەتتى. ئەمەلىيەتتە خىستېرنىڭ ھېسداشلىق تەلەپ قىلغۇدەك ھەقىقى بولۇپ، كىشىلەر ئارىسىدا يۈرگەندەك قىلغان بىلەن، گويا بۇ ئالەم بىلەن ۋىدالىشىپ بولغانىدى.

بۈگۈن ئۇنىڭ چىرايىدا بۇرۇن كۆرۈلۈپ باقمىغان بىر ئىپادە بولۇپ، بۇ ئىپادە تېخى دېگەندەك روشەن ئەمەس ئىدى. ئۇ يەتتە يىللىق ئازابىنى چىداپ باشتىن كەچۈرۈپ، كىشىلەرنىڭ تىكىلىپ قاراشلىرىنى مۇقەررەر جازا ۋە بىر خىل دىنىي تاۋلىنىش سۈپىتىدە قوبۇل قىلىپ كەلدى. مانا ئەمدى، ئۇ ئەركىن ۋە ئىختىيارىي ھالدا كىشىلەرنىڭ تىكىلىشلىرىگە ئاداققى قېتىم يۈزلىنىپ، ئۇزۇن يىللىق ئازابىنى غەلىبىگە ئايلاندۇرماقچى بولدى. «بۇ قىزىل خەتكە

ۋە قىزىل خەت تاقىۋالغان ئايالغا ئاخىرقى قېتىم قارىۋېلىڭلار ، —
دەيتتى ئاشۇ قۇربان بەرگۈچى ۋە ئاشۇ ئۆمۈرلۈك قۇل
كۆڭلىدە ، — ئازراق ئۆتسە ئۇ يىراققا كېتىدۇ ! نەچچە سائەتتىن
كېيىن چوڭقۇر دېڭىز ئۈستىدە كۆيۈۋاتقان بەلگىنى غەرق
قىلدۇ . »

ئۇ پېرىلنى گۈلدەك ياساندۇرۇپ قويغانىدى . كىشىلەر
ئاپتاپتەك نۇرانە بۇ شەيتاننىڭ ئاشۇ كۈل رەڭ كىيىملىك ئانىدىن
تۇغۇلغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلالمايتتى ياكى بالىنىڭ كىيىمىدىكى
نەپىسلىك ۋە يارىشىمنىڭمۇ خىستېرنىڭ ئاددىي سىياقىدا
گەۋدىلەنگەن ئالاھىدىلىكىنىڭمۇ ئاشۇ بىلەن بىر قولىدىن
چىققانلىقىنى پەرەز قىلالمايتتى . بۇ ئالاھىدە كۈندە خىستېرنىڭ
كەيپىياتىدا ھاياجان ۋە ئارامسىزلىق بار ئىدى . ئۇنىڭ كەيپىياتى
كىشىلەرگە دولقۇنلۇق نەپەس تۈپەيلى لەرزىگە كېلىپ مىدىرلاۋاتقان
مەيدىدىكى مارجانى ئەسلىتەتتى . بالىلار ئۆزلىرىگە ئالاقىدار
كىشىلەرنىڭ ھاياجىنىغا باغلىنىپ كېتىدۇ ، ئائىلىدە بىرەر
ئاۋارىچىلىك ياكى جىددىي ئۆزگىرىشلەر يۈز بەرگەندە تېخىمۇ
شۇنداق بولىدۇ . پېرىل تىنىمىسىز ھەرىكەتلىرى بىلەن خۇددى
ئانىسىنىڭ يۈرىكىگە ئېسىلغان جاۋاھىردەك ئۇنىڭ تاشتەك
جىمجىتلىقىدىكى ھېسسىياتىنى ئاشكارىلاپ قويدى .

ئۇ ئانىسىنىڭ يېنىدا قۇشتەك جەۋلان قىلىپ كېتىپ باراتتى .
ئۇ توۋلايتتى ، چىرقىرايتتى ، ئۇلار بازارغا كىرگەندە جانلىق بازار
كەيپىياتى پېرىلنىڭ كەپسىزلىكىنى ئەۋجىگە چىقاردى . ئادەتتىكى
كۈنلەردە ئۇ يەرنى بىر سودا مەركىزى دېگەندىن كۆرە ، كەنت
ئويۇشمىسى ئالدىدىكى كەڭ ۋە تەنھا چىملىق دېگەن تۈزۈك ئىدى .
— ئۇ نېمە ، ئاپا ؟ — دېدى ئۇ ، — خەق بۈگۈن ئىش
قىلمامدۇ ؟ بۈگۈن پۈتكۈل جاھان ئارام ئالامدۇ ؟ قارا ، ئاۋۇ
تۆمۈرچىگە ، ئۇ يۈزىدىكى قارىلارنى يۇيۇپ ، يەكشەنبىلىك
كىيىمىنى كىيىۋاپتۇ . قېرى گۈندىپايىيى بىلاكت ماڭا قاراپ
كۈلۈۋاتىدۇ . ئۇ نېمىشقا شۇنداق قىلىدۇ ، ئاپا ؟

— ئۇ سېنىڭ بوۋاقلقىڭنى بىلىدۇ ، بالام ، — دېدى خىستېر .

— چىرايى قاپقارا ، كۆزلىرى سەت ئۇ قېرى بۇنىڭلىق بىلەنلا ماڭا قاراپ كۈلۈپ يۈرمەس ، — دېدى پېرل ، — ئۇ خالىسا ساڭا سالام بەرگەن بولاتتى . چۈنكى ، سەن كۈل رەڭ كۆڭلىكىڭگە قىزىل خەت تاقىۋالغان تۇرساڭ . قارا ، ئاپا ، بۇ يەردە نۇرغۇن ناتونۇش ئادەملەر بار ئىكەن . ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئىندىئانلار بىلەن ماتروسلارمۇ بار ئىكەن ! ئۇلار بۇ بازارغا نېمىدەپ كەلگەندۇ ؟

— ئۇلار پاراتتىن ئۆتىدىغانلارنى ساقلاپ تۇرىدۇ ، — دېدى خىستېر ، — گوپېرئاتور ۋە باشقا ئەمەلدارلار بۇ يەردىن مېڭىپ ئۆتىدۇ ، يەنە باستېرلار ۋە ئېسىل ئاق كۆڭۈل ئادەملەرمۇ بار . مۇزىكانتلار ئەترىتى ۋە ئەسكەرلەر ئۇلارغا يول باشلايدۇ .

— بۇ يەردە باستېرمۇ بارمۇ ؟ — سورىدى پېرل ، — ئۇ ھېلىقى ئېرىق بويىدىكىدەك ماڭا قول ئۇزىتارمۇ ؟

— ئۇمۇ بار ، بالام ، — دېدى خىستېر ، — ئەمما ئۇ بۈگۈن ساڭا قول ئۇزىتالمايدۇ ، سەنمۇ شۇنداق قىلما .

— ئۇ ھەسرەتلىك غەلىتە ئادەم . — ھە ! — دېدى پېرل ئۆز - ئۆزىگە ، — ھېلىقى كېچىسى ئۇ ئىككىمىزنى چاقىرىپ ، قوللىرىمىزنى تۇتقىنىچە جازا سۇپىسىدا تۇردى . ئورمانلىقتا پەقەت كاداڭ دەرەخلەرلا ئاڭلىيالايدىغان يوقۇقتەك ئاسمانلا كۆرەلەيدىغان يەردە ئۇ سەن بىلەن مۇخ ئۈستىدە يانمۇيان ئولتۇرۇپ پاراڭلاشتى ، تېخى مېنىڭ پېشانىمگە سۆيۈپ قويدى ، ئۇنى ئېرىقنىڭ سۈيىدە يۇيۇپمۇ چىقىرىۋالدىم . ئەمما ، ھاۋا ئوچۇق ، ئادەم تولا بۇ يەردە ئۇ بىزنى تونۇمايدىكەن ، ئۇنى بىزمۇ تونۇماسقا سالىدىكەنمىز ! ئۇ راستتىنلا كۆڭلى يېرىم غەلىتە ئادەم ئىكەن ، ھەمىشە مەيدىسىنى تۇتۇۋالىدىكەن .

— جىم تۇر ، پېرل ! سەن بۇ ئىشلارنى چۈشەنمەيسەن ، — دېدى ئانىسى ، — باستېرنى ئويلاپ يۈرمەي ، ئەتراپىڭغا قارا ، ئادەملەر شۇنچە خۇشال ، بالىلارمۇ مەكتەپتىن قايتتى ، چوڭلارمۇ

دۇكانلىرىدىن ۋە ئېتىزلاردىن كېلىشتى . چۈنكى ، بۈگۈن يېڭى بىر ئادەم ئۇلارغا باشلىق بولىدۇ . ئىنسانلار دۆلەت قۇرغاندا ئەنە شۇنداق قىلىشىدۇ ، ئۇلار بولۇشىغا تەنتەنە قىلىشىدۇ ، خۇددى قەدىمكى ۋە نامرات دۇنيا شۇ كۈندىن باشلاپ ئالتۇن دەۋرگە كىرگەندەك .

خىستېر توغرا ئېيتقاندى . كىشىلەرنىڭ چېھرىدە ئالاھىدە كۈلكە جىلۋىسى ، بۇرۇندىن شۇنداق بولۇپ كەلگەن ، كېيىنكى ئىككى ئەسىر مابەينىدىمۇ شۇنداق بولۇپ كەلدى . پورتان مۇخلىسلىرى ئىنساننىڭ ئاجىزلىقى يول قويغان بارلىق خۇشاللىق ۋە تەنتەننى بىر يىلنىڭ ئىچىدىكى ئاشۇ كۈنگە مۇجەسسەم قىلىپ كەلگەنىدى . شۇڭا ، كىشىلەر بىر يىللىق غەشلىكلىرىنى تاشلايتتى . بۇ تېپىلغۇسىز كۈندە ، كىشىلەرنىڭ روھى باشقا جايلاردىكى نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ نەس باسقان چاغلاردىكى ئەلپازىدىن ئاز - تولا پەرق قىلاتتى .

بۇ ئەينى يىللارنىڭ كەيپىياتى ۋە ئالاھىدىلىكى بولسىمۇ ، ئۇنىڭ كۈل رەڭ تۈسىنى ئازراق مۇبالىغە قىلىۋەتكەن بولۇشىمىز مۇمكىن . بايرام كۈنلىرىدە مۇنتىزىم دىنىي پەرزلەر سۈپىتىدە قاتتىق ئەمەل قىلىنىۋاتقان ئاددىي - ساددا تۇرمۇش يوسۇنلىرىنى ئازراق بوشتىشقا بولاتتى .

بازاردىكى تۇرمۇش كارتىنلىرىدا بۈگۈن ئاساسەن دېگۈدەك ئەنگلىيە كۆچمەنلىرىنىڭ ھەسرەتلىك كۈل رەڭ ، قوڭۇر رەڭ ۋە قارا رەڭلىرى ئىپادىلەنسىمۇ ، ئۇنىڭغا باشقا رەڭلەرنىڭمۇ قوشۇلۇشى تۈپەيلى كەيپىيات جانلىق كۆرۈنگەندەك قىلاتتى . بىر توپ ئىندىئانلار ياۋايىلار كىيىدىغان غەلىتە شەكىللەر چۈشۈرۈلگەن تېرە كىيىملەرنى كىيىشىپ ، سەدەپلەرنى ئۆتكۈزۈۋالغان تاسمىلارنى باغلاپ ، باشلىرىغا قىزىل ، سېرىق كەھرىۋا ۋە پەيلەرنى تاقاپ ، ئۆشنىلىرىگە ئوقيا ۋە ساداقلىرىنى ئېسىپ ، ئۇچى تاشتىن ياسالغان ئۈزۈن نەيزىلەرنى تۇتۇپ بىر چەتتە تۇرۇشاتتى . ئۇلارنىڭ چىرايىدىكى مەردانە كەيپىيات پورتان مۇخلىسلىرىنىڭكىدىن

ھەرگىز قېلىشمايتتى . بەدىنىنى ئالا - بۆلىماچ قىلىۋالغان بۇ ياۋايىلارنى بۇ مەيداندىكى ئەڭ قوپال كىشىلەر دېگىلى بولمايتتى . لاتىن ئامېرىكىسىنىڭ شىمالىي دېڭىز رايونىدىن كەلگەن ماتروسلارنى ھەقىقىي قوپال ئادەملەر دېيىشكە بولاتتى ، ئۇلار سايلام تەنتەنىسىنى كۆرۈش ئۈچۈن يېتىپ كېلىشكەندى . ئۇلار جېنىدىن تويغان بىر توپ قوپال ئادەملەر بولۇپ ، چىرايلىرى ئاپتاپتا قارىداپ كەتكەندى . ئۇلار بومبا ساقال قويۇپ ، كالتە ئىشتان كىيىپ ، كەڭ تاسمىلارنى باغلاپ ، ئالتۇن تۈگمىلەرنى قاداپ ، يوغان پىچاق ۋە شەمشەرلەرنى ئېسىۋېلىشقاندى . پالما يوپۇرمىقىدىن توقۇلغان كەڭ چېكىلىك شىلەپنىڭ ئاستىدىكى كۆزلەر كەيپىيات ئۈستۈن پەيتلەردىمۇ ۋەھشىيەنە كۆرۈنەتتى . ئۇلار ئاممىۋى يوسۇنلارغا پىسەنتمۇ قىلماي ، چاپارمەنلەرنىڭ كۆز ئالدىدا تاماكا چېكىشەتتى ، ئەسلىدە بۇنىڭ ئۈچۈن بىر شىللىك جەرىمانە ئېلىناتتى . ئۇلار ئەيمەنمەستىن بوتۇلكىلىرىنى چىقىرىشىپ ، ۋىنو ياكى باشقا ئۆتكۈر ھاراقلىرىنى ئىچىشەتتى ھەمدە ھەيران بولۇپ قارىشىپ تۇرغان كىشىلەرگە سۇناتتى . بۇ ھال ئەينى ۋاقىتتىكى ئەخلاقىي كەمتۈكلۈكنى ئاشكارىلاپ بېرەتتى ، بۇ دېڭىزچىلارغا قىلىنغان كەڭچىلىك بولۇپ ، ئۇلارنىڭ قۇرۇقلۇقتا خالىغىنىنى قىلىشى چەكلەنمەيتتى ، ئۇلار دېڭىزدىن ئىبارەت ماكاندا جاھاننى بېشىغا كىيەتتى . ئۇ چاغلاردىكى ماتروسلار ھازىرقى دېڭىز قاراقچىلىرىدىن پەرقسىز دېگۈدەك ئىدى . كۆز ئالدىمىزدىكى پاراخوتتا تۇرۇۋاتقانلارنى ئالساق ، ئۇلار دېڭىزچىلىقتا يامان نامى ئۈنچىلىك پۇر كەتكەنلەردىن بولمىسىمۇ ، بىزنىڭچە ، ئۇلارنىڭ ئىسپانىيە سودا پاراخوتىنى بۇلىغانلىقى ئېنىق ئىدى . ھازىرقى سوتخانلاردا ئۇلارنىڭ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىش خەۋپى بار ئىدى .

ئۇ زامانلاردىكى دېڭىز قەھرىلىك بولۇپ ، ناھايىتى ئۆز بېشىمچى ئىدى ، پەقەت شىددەتلىك بوران - چاپقۇنغىلا بويسۇنۇپ ، ئىنسانلار قانۇنىنىڭ بويۇتتۇرۇقلىرىنى قوبۇل قىلمايتتى . دولقۇنلار ئارىسىدا يۈرۈپ تىرىكچىلىك قىلىدىغان دېڭىز

قاراقچىلىرى ئۆز ئىشىدىن قول ئۈزگەن ھامان نامىشەرىپى بار سەمىمىي ئادەمگە ئايلىنىپ كېتەتتى. ئۇلار باشباشتاقتا تۇرمۇشقا ھەلەك بولغان چاغلاردىمۇ، كىشىلەر ئۇلارنى ئەرزىمەس ياكى ئارىلاشقىلى بولمايدىغان چاكانا ئادەملەر دەپ قاراپ كەتمەيتتى. قارا مۇراسىم كىيىمى كىيگەن، كراخماللانغان پۈرمە ياقىنى ئورنىالغان، ئۇچلۇق شىلەپە كىيىۋالغان پورتنان ئاقساقاللىرى بۇ بىر تۈركۈم خۇشال ماتروسىلارنىڭ قىياس - سۈرەنلىرى ۋە قوپال قىلىقلىرىغا مېھرىبانلارچە كۈلۈپ قوياتتى. روج چىلىڭگۈرستەك ئابرويلۇق بىر دوختۇرنىڭ بازارغا كىرىپ، شۈبھىلىك ئاشۇ پاراخوتنىڭ كاپىتانى بىلەن بىمالال پاراڭلىشىۋاتقانلىقىمۇ ھېچكىمنى ھەيران قالدۇرمايتتى، ھېچكىمىمۇ سۆز - چۆچەك قىلمايتتى.

كاپتاننىڭ كىيىمىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇ نەدە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، كۆزگە چېلىقارلىق ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ كىيىملىرىگە ئېسىل لېنتىلار كەشتىلەنگەن، شىلەپىسى زەر جىيەك بىلەن قاپلانغانىدى، شىلەپىگە يەنە ئالتۇن زەنجىر ئېسىلىپ ئۈستىگە پەي قادالغانىدى. بېلىدە ئۇزۇن شەمشەر، پېشانىسىدە تاتۇقى، چاچ پاسونىدىن قارىغاندا، گويا تاتۇقىنى ئالاھىدە گەۋدىلەندۈرۈشكە ئۇرۇنغاندەك قىلاتتى. قۇرۇقلۇقتىكىلەر ئاشۇنداق كىيىنىپ، كۆرەڭلەپ يۈرىدىغان بولسا، ئەمەلدارلارنىڭ سوئال - سوراقلىرىغا دۇچ كېلەتتى، ھەتتا جەرىمانە تۆلەيتتى ياكى ھەپسىگە ئېلىناتتى، خالايق ئالدىدا سازايى قىلىنىشىمۇ مۇمكىن ئىدى. ئەمما، بۇ كاپتاننىڭ سالاھىيىتىگە نىسبەتەن خۇددى قاسىراق بېلىققا ياراشقاندەك ماس كەلگەنىدى.

برىستولغا بارىدىغان پاراخوتنىڭ كاپتانى دوختۇر بىلەن خوشلاشقاندىن كېيىن بازار چۆرگىلىدى. ئۇ خىستېر پرون تۇرغان يەرگە كېلىپ سالام قىلدى. ئادەتتىكىدە كلا خىستېرنىڭ يېنىدا ھېچكىم بولمايتتى، خۇددى ئالۋاستى چەمبىرىكى باردەك ھېچكىم ئۇنىڭغا يېقىن يولمايتتى. ئاشۇ چەمبىرەكنىڭ سىرتىدىكى

كىشىلەر ھەرقانچە قىستالسىمۇ ، خىستىپىرنىڭ يېنىدىكى بوشلۇققا كىرىشكە تەۋەككۈل قىلمايتتى . مانا بۇ قىزىل بەلگە كەلتۈرۈپ چىقارغان روھىي يېتىملىك ئىدى . بۇنىڭدا خىستىپىرنىڭ باشقىلاردىن ئۆزىنى تارتىشىمۇ بار ئىدى ، شۇنداقلا ئانچە چوڭ دۈشمەنلىك بولمىغاندىمۇ قېرىنداشلىرىنىڭ ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قاچۇرۇشلىرىمۇ بار ئىدى ، ئاشۇ چەمبىرەك بۇرۇن پايدىسىز بولغان بولسىمۇ ، ئەمدى پايدىلىق بولۇۋاتاتتى ، ئۇ ئەمدى كاپىتان بىلەن پاراڭلىشالايدۇ ۋە بۇنى ھېچكىم ئاڭلىمايدۇ ، خىستىپىرنىڭ باشقىلارنىڭ نەزىرىدىكى نام - ئاتىقىدىمۇ ئۆزگىرىش بولۇپ ، بازاردىكى ئەڭ مۆمىن ئايالنىڭ پارىڭىدىن كۆرە ، ئۇ ئىشەنچلىك رەك تۇيۇلاتتى .

— شۇنداق قىلىپ ، خانىم ، — دېدى كاپىتان ، — پاراخوتتىكى ئورنىڭىزنىڭ يېنىغا يەنە بىر كىشىلىك ئورۇننى قالدۇرىدىغان بولدۇق . ئەمدى سەپەردىكى قان بۇزۇلۇش ۋە كېزىكنىڭ ھەرەجلىرىدىن ئەنسىرىمەيدىغان بولدۇق ! پاراخوتتا تاشقى كېسەللىك دوختۇرى بىلەن بۇ دوختۇر بىللە بولسا ياخشى بولىدۇ ، ئەمدى دورا كەم بولمىسىلا بولاتتى . دورىغۇ يوق ئەمەس ، ئۇنى بىز بىر ئىسپانىيە پاراخوتىدىن تېگىشكەن .

— بۇ نېمە دېگىنىڭىز ؟ — دېدى خىستىپىر ھەيران بولۇپ ، — يەنە بىر خېرىدارىڭىز بارمىدى ؟

— ئەجەبا ، خەۋىرىڭىز يوقمىدى ؟ — دېدى كاپىتان يۇقىرى ئاۋازدا ، — روج چىلىڭۇۋورس دېگەن دوختۇر سىز بىلەن بىللە پاراخوتىمىزنىڭ تاماقلرىغا ئېغىز تەگمەكچى بولۇۋاتىدۇ . ئۇ سىزگە ئېيتقاندىكىن ، خەۋىرىڭىز باردۇر ، سىلەر ھەمراھلار ئىكەنسىلەر ، ئۇ سىز تىلغا ئالغان ھېلىقى ئەپەندىنىڭ يېقىن دوستىمىش . سىز ئۇ ئەپەندىنى لەنتى پورتان ھۆكۈمرانلىرىنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغان دېمىگەنمىدىڭىز ؟

— شۇنداق ، ئۇلار چۈشىنىشىدۇ ، — خىستىپىر قەلبىدە ھەيرانلىق بولسىمۇ تەمكىن ئېيتىشقا تىرىشتى .

كاپتان بىلەن خىستېر پرون ئارتۇق گەپ قىلىشىمىدى .
خىستېر روج چىللىڭشورسنىڭ بىر بۇلۇڭدا تۇرۇپ
ھىجىيۋاتقانلىقىنى كۆردى . بۇ كۈلكە كەڭرى مەيدان ، كۈلكە
سادالىرى ، ۋاراڭ - چۈرۈڭ ، ھەۋەس ۋە ئىشتىياقلاردىن ھالقىپ
ئۆتۈپ ، قورقۇنچلۇق بىر ئۇچۇرنى ئېلىپ كەلدى .

22 . نامايش

خىستېر پرون زېھنىنى يىغىپ ، كىشىنى چۆچۈتىدىغان بۇ ئىشقا قانداق چارە بىلەن تاقابىل تۇرۇشنى ئويلاۋاتقىنىدا ، ياندىكى بىر كۈچىدىن ھەربىي مۇزىكا ئاڭلاندى ، بۇ نامايش ئەترىتىنىڭ كېڭەش زالىغا قاراپ ماڭغانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى . قائىدە بويىچە باستېر دىمىسدېل سايلام ھەققىدىكى تەبرىكلەش ۋەزىنى ئاشۇ يەردە سۆزلەيتتى .

ئۇزاق ئۆتمەيلا نامايشچىلار كۆرۈندى ، ئۇلار ئاستا ھەم ھەيۋەت بىلەن ئىلگىرىلەپ ، دوقمۇشتىن بۇرۇلۇپ بازار تەرەپكە كېلىۋاتاتتى . ئەڭ ئالدىدا كېتىۋاتقان ھەربىي ئوركىستىر ھەر خىل چالغۇلارنى كۆتۈرۈۋالغانىدى ، دېگەندەك ماسلىشىپ كېتەلمىسىمۇ ھەم چېلىش ماھارىتى يۇقىرى بولمىسىمۇ ، دۇمباق ۋە سۇنايلىرىنىڭ ئاۋازى كىشىلىك تۇرمۇشنى ئەۋجىگە كۆتۈرۈپ ، يۈكسەك ۋە باتۇرانە كەيپىيات يارىتىش مەقسىتىگە تامامەن يېتەتتى . پېرل باشتا ئالقىش ياڭراتتى ، كېيىن ئۇ چۈشتىن ئاۋۋالقى مۇقىم ھاياجىنىنى يوقىتىپ ، گويا دېڭىز شاۋقۇنىدا پەرۋاز قىلىۋاتقان قۇشقا قارىغاندەك جىم تۇرۇپ كۆزەتتى . ئوركىستىرنىڭ كەينىدىن فرونت ئەسكەرلىرى يېتىپ كەلدى ، كۈن نۇرىدا يالت - يۇلت چاقناۋاتقان ساۋۇت ۋە ياراغلار پېرلنىڭ كەيپىياتىنى يەنە كۆتۈرۈۋەتتى ، سەپتە بىر مۇيالىنما ئەسكەر يوق بولۇپ ، سەپ كەم - كۈتسىز ئىدى . ئۇلار قەدىمىي شان - شەرەپنىڭ قوينىدىن چىقىپ كېلىۋاتاتتى . سەپتە بىر مۇنچە مۆتىۋەرلەر بار ئىدى . ئۇلار لەشكېرى روھنىڭ ھاياجىنىنى ھېس قىلىپ ، بىر ھەربىي ئىنستىتۇت قۇرۇشنى ، «چەۋەنداز مۆتىۋەرلەر جەمئىيىتى» دىكىدەك ھەربىي ئىلىم ئۆگىتىشنى ، ھەتتا تىنچلىق مەزگىللىرىدىمۇ مانېۋىر قىلىشنى

تەشەببۇس قىلىشاتتى . سەپتىكىلەر مەغرۇر بولۇپ ، بۇ ئەينى دەۋردىكى ئەسكىرىي ئىشلارنى چوڭ بىلىشتىن دېرەك بېرەتتى . بەزىلەر پەس دۆلەتلەر (LowCountryng) دە ھەربىي ۋەزىپە ئۆتەپ ، ئەسكەرلىك قالپىقى ۋە سالاپىتىگە ئېرىشكەندى . ئۇلارنىڭ ساۋۇتلىرى يالتىرايتتى ، كۆزنى چاقىتىدىغان قالپاقلىرىدىكى پەيلەر تىترەيتتى ، بۇنداق تەتەنلىك مەنزىرىنىڭ ئالدىدا ھازىرقىلارنىڭ پاراتلىرى ئانچە ئەمەس ئىدى .

ھەربىيلەرنىڭ كەينىدىن كېلىۋاتقىنى مەمۇرىي ئەمەلدارلار ئىدى ، بۇ سەگەك كۆزەتكۈچىلەر ئۈچۈن ئوبدان نەزەر سېلىشقا ئەرزىيتتى . ئۇلارنىڭ سۆلىتى مەغرۇر ئەسكەرلەرنى باشقىچە كۆرسەتمىگەندىمۇ چاكىنا ھالغا چۈشۈرۈپ قوياتتى . ئۇ زامانلاردا تالانتقا ھازىرقىدەك كۆڭۈل قويۇپ كەتمەيتتى ، ئەمما قەتئىيلىك ۋە مەغرۇرلۇقنى شەكىللەندۈرىدىغان ھەر تەرەپلىمە ئامىللارغا ئەھمىيەت بېرىلەتتى . ۋارىسلىق ھوقۇقى ئارقىلىق ئېرىشلىگەن ھۆرمەتلەر كېيىنكى ئەۋلادلاردا مەۋجۇت دېيىلگەندىمۇ ئەسلىدىكىدەك تولۇق بولمايتتى ، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەنسەپدارلار ھازىرقى دەۋردە ئاممىنىڭ سايلىشى ۋە باھالىشىدىن ئۆتكەچكە ، ھەيۋىسى ئاجىزلاپ كەتكەن بولاتتى . بۇنداق ئۆزگىرىش ياخشىمۇ ، يامانمۇ بولۇشى ياكى ھەر ئىككى خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولغان بولۇشى مۇمكىن . ئاشۇ يىللاردا بۇ قاقاس زېمىنغا كۆچۈپ كەلگەن ئىنگىلىز كۆچمەنلەر خان جەمەتنىڭ سۈر - ھەيۋىلىرىنى كەينىگە تاشلىۋەتكەن بولسىمۇ ، يەنىلا يۈرىكىنىڭ قېتىدا ئۇنىڭدىن ئەيمىنەتتى . شۇڭا ، ئاقارغان چاچلار ، پېشانىسىدىكى قورۇقلار ، سىناقىتىن ئۆتكەن ساداقەتلەر ، بېجىرىم پاراسەت ۋە قايغۇلۇق قىسمەتلەر ھەيۋەتلىك تۈزۈمدىكى ئىقتىدارلار (بۇ يەردىكى تۈزۈم يۈز - ئابروى دېگەن مەنىدىن كەلگەن بولۇپ ، ئەبەدىيلىك ئۇقۇم بېغىشلايتتى) غا ئېتىبار بېرىلەتتى . شۇڭا ، ئۇ زاماندا سايلانغان بىرىدستىرت ، ئەندىكوت ، دادلى ، بىللىڭخام ۋە باشقىلاردەك سىياسىيونلار ئانچە دانىشمەن بولمىسىمۇ ، بىلىم ۋە تەمكىنلىككە

ئىگە ئىدى . ئۇلارنىڭ ھالقىلىق پەيتلەردە دۆلەت ئۈچۈن خەتەرلىك قىرغاقلارغا ئۆزىنى ئۇرىدىغان غەزەپلىك دولقۇندەك قەددىنى كېرىپ چىقالايدىغانلىقىغا ئىشەنچى كامىل ئىدى . بۇنداق مىجەزلەر يېڭى مۇستەملىكە ئىجراچىلىرىنىڭ چاسا يۈزلىرىدە ۋە قامەتلىرىدە مانا مەن دەپ بىلىنىپ تۇراتتى . بۇ ھوقۇقلارلار ۋە دېموكراتىيە پېشۋالىرىنىڭ سالاپىتى ئاقسۆڭەكلەر تەبىقىسىنىڭ ئەزاسى ياكى ئاقىللار ئۇيۇشمىسىنىڭ ئەزاسى بولۇشتەك شەرەپنى قوبۇل قىلغاندىمۇ ، ئانا ۋەتىنى ئەنگىلىيىگە يۈز كېلەلمەيدىغان ئىش مەۋجۇت بولمايتتى .

ئەمەلدارلار تەبىقىسىنىڭ كەينىدە نامىشەرىپى مەشھۇر ياش باستېر كېلىۋاتاتتى ، كىشىلەر ئۇنىڭ سايلامنى تەبرىكلەپ قىلىدىغان ۋەزىنى ئاڭلاشقا تەقەززا ئىدى . ئۇ زامانلاردا باستېرلىق ئۈچۈن كېتىدىغان پاراسەت ئەمەلدارلارنىڭكىدىن زىيادە بولاتتى . ئالىجانابلىقنىڭ تۈرتكىسىنى دېمىگەندىمۇ ، بۇ كەسىپ كىشىلەرنىڭ چوقۇنۇشىنى قوزغاش جەھەتتە ئالاھىدە جەلپكار بولۇپ ، غايىلىك كىشىلەر مۇشۇ كەسىپ بىلەن شۇغۇللانسام دەيتتى ، ھەتتا ھۆكۈمەتنىڭ ھوقۇقىمۇ مۇۋەپپەقىيەت قازانغان باستېرنىڭ ئالىقىنىغا چۈشۈپ قالاتتى .

دىمىسدېل ئەپەندى يېڭى ئىنگلاندىقا كەلگەندىن بېرى ھازىرقىدەك روھلۇق بولۇپ باقمىغانىدى . كىشىلەر ئۇنىڭ سەپتە تېتىك چامداپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى . ئۇنىڭ قەدەملىرى باشقا ۋاقىتلاردىكىدەك روھسىز ، قەددى پۈكۈك ئەمەس ئىدى ، قولمۇ مەيدىسىدە ئەمەس ئىدى ، خاتالاشمىساق ، باستېرنىڭ قۇدرىتى جىسمىدا ئەمەس ، بەلكى روھىدا ئىكەنلىكى ئېنىق ئىدى . بۇ قۇدرەتنى پەرىشتىلەر دىنىي مۇراسىملار ئارقىلىق ئاتا قىلاتتى . بۇ قۇدرەت يوشۇرۇن قىزغىنلىقنىڭ ھاياجانلىق ئىپادىسى بولۇپ ، ئۇزاق مۇددەتلىك ئىخلاسنىڭ ئوچىقىدا پارلىنىپ چىققانىدى . مۇنداقچە ئېيتقاندا ، ئۇنىڭ سەزگۈر تەبىئىتى ياڭراق مۇزىكىنىڭ ئىلھامىدا يۈكسەلمەكتە ئىدى . ئۇنىڭ گىرىمىسەن كۆزلىرىگە

قاراپ ، كىشىلەر دىمىسدېل ئەپەندى مۇزىكىنى ئىشتىتىمۇ ، يوق ، دەپ ھەيران بولۇشاتتى ، ئۇنىڭ جىسمى ئالغا سىلجىماقتا ، بىراق روھى نەدە قالغاندۇ ؟ ئۇنىڭ روھى ئۆزىنىڭ زېمىنىغا چوڭقۇر چۆكۈپ ، تەبىئەتتىن ھالقىپ ، ھېلىلا تىزىلىپ چىقىدىغان بىر يۈرۈش بەھەيۋەت پىكىرلەرگە مەنبە ھازىرلاش بىلەن بەند ئىدى ، شۇڭا ئۇ كۆرمەيتتى ، ئاڭلىمايتتى ، سەزمەيتتى . ئۇنىڭ روھى زەئىپ جىسمىنى ئىتتىرەتتى ، ئېغىرلىقىنى سەزمەيلا قالاتتى ۋە ئۇنى ئۆزى سۈپەت بىر روھقا ئايلاندۇراتتى . قالتىس ئەقىل ۋە زەئىپ بەدەن ئىككىسى بولمىش بۇ ئىنسان زور تىرىشچانلىقلار بەدىلىگە مۇشۇنداق تاسادىپىي ئىقتىدارغا ئىگە بولۇپ ، نۇرغۇن كۈنلەرنى بىر ۋاقىت توچكىسىغا جەم قىلالايدۇ ، ئاندىن بۇنداق ھاياتى كۈچىنى يوقىتىپ قويدۇ .

باستىر دىمىسدېلغا تىكىلىپ تۇرغان خىستېر پرون مەيۇس بىر ئالامەتنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىغا تاراپ كەتكىنىنى ھېس قىلدى ، ئەمما بۇنىڭ نەدىن كەلگەنلىكىنى بىلمەيتتى . ئۇ بۇنىڭ ئۆزىدىن يىراقتا ئىكەنلىكىنى ، ئۇنىڭغا پەقەت يەتكىلى بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى . ئۇ مەنىلىك بىر نەزەر تاشلىۋېلىشقا بولاتتى دەپ ئويلىدى . ئۇ قاراڭغۇ ئورماننى ، جىمجىت جىلغىنى ، مۇھەببەتنى ، كۈچلۈك ھەسرەتنى ، مۇخ قاپلىغان دەرەخ غوللىرىنى ئەسلىدى . ئۇلار قول تۇتۇشۇپ ئولتۇرۇپ قىلىشقان قىزغىن پاراڭلىرىنى ئېقىننىڭ ھەسرەتلىك كۈيلىرىگە قوشۇۋەتكەندى . شۇ چاغدا ئۇلار نەقەدەر ھەممەنەپەس ئىدى - ھە ! كۆز ئالدىدىكى ئاۋۇ ئادەم شۇمۇ ؟ شۇ تاپتا ئۇ ئۇنى تونۇيالمىغاندەكلا قىلدى !

ئۇ پەس مۇزىكا ساداسىدا بەھەيۋەت پوپلار بىلەن بىللە مەغرۇر دەسسەپ كېتىپ باراتتى ، ئۇنىڭ بۇ دۇنيادىكى ئورنى شۇ قەدەر يۇقىرىكى ، خىستېر ئۇنىڭغا ئېرىشەلمەيدۇ ، يوق ، كۆزى يەتمىدى . ئۇنىڭچە ، بۇلارنىڭ ھەممىسى چۈش ، گەرچە بۇ چۈش شۇ قەدەر چىن بولسىمۇ ، باستىر بىلەن ئۇنىڭ ئارىسىدا ھەقىقىي رىشتىنىڭ بولۇشىدىن گەپ ئاچقىلى بولمايتتى . ئۇنىڭ روھى مۇشۇنداق

خياللارغا ئەگىشىپ چۈشكۈنلىشىپ كەتتى. خىستېرنىڭ ۋۇجۇدى ئاياللىق تەبىئەتكە باي ئىدى. ئۇ باستېرنى ئەپۇ قىلالمايتتى، مۇشۇ دەقىقىنىڭ ئۆزىدە تېخىمۇ شۇنداق. ئۇلار دۇچ كەلگەن تەقدىر ئىلاھنىڭ ئېغىر قەدەملىرى يېقىنلاپ كېلىۋاتقان مۇشۇ پەيتتە، باستېر ئىككىسىگە ئورتاق تەۋە بولغان دۇنيادىن ئۆزىنى تەلتۆكۈس ئېلىپ چىقىپ، خىستېرنى زۇلمەتنىڭ قوينىغا تاشلاپ قويدى. خىستېر ئۇنى شۇنچە تىمىسقىلايمۇ تاپالمىدى، پېرل بىر بولسا ئانىسىنىڭ كەيپىياتىنى سەزدى ياكى ھېس قىلدى، بىر بولسا باستېرغا يەتكىلى بولمايدىغاندەك كەيپىياتتا بولدى. نامايىشچى ئەترەت ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، پېرل قۇشتەك ئۆرلەيتتى ۋە پەسلەيتتى. نامايىشچىلار ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن، پېرل ئانىسىنىڭ چىرايىغا قارىدى.

— ئاپا، — دېدى ئۇ، — ئېرىقنىڭ بويىدا مېنى سۆيگەن ھېلىقى باستېر شۇمۇ؟

— جىم تۇر، قوزام، — دېدى ئانىسى پىچىرلاپ، — ئورماندىكى ئىشلارنى بازاردا دېمە!

— شۇمۇ، ئەمەسمۇ، ئۇقالمىدىم. بايقى ئەپتى باشقىچىلا؟ — دېدى بالا ئۇلاپلا، — بولمىسا مەن يۈگۈرۈپ بېرىپ، ئورماندىكىدەك سۆيۈپ قويۇشنى ئۆتۈنگەن بولاتتىم، باستېر نېمە دەر بولغىدى، ئاپا؟ ئۇ مەيدىسىنى تۇتۇۋېلىپ، ئالاغان ھالدا، نېرى كەت دەرمىدى؟

— ئۇ نېمە دېيەلەيتتى، پېرل؟ — دېدى خىستېر، — ئۇ بۇ پەيتى ئەمەس، بازاردا سۆيسەم بولماس دېگەن بولاتتى. ئۇنىڭغا گەپ قىلماي ياخشى قىپسەن، نادان بالا!

باستېر دىمىسىدىلغا نىسبەتەن مۇشۇنداق تۇيغۇدا بولغانلاردىن يەنە بىرى بار ئىدى. ئۇ بىمەنلىك بىلەن، توغرىسى ئەسەبىيلىك بىلەن قىزىل خەت تاقىۋالغان ئايال بىلەن كۆپچىلىكنىڭ ئالدىدا پاراڭلاشتى، ئۇ دەل ھېبىنسى خانىم ئىدى. ئۇ ئۈچ قات پۈرمە ياقا ئوراپ، كەشتىلىك پىنجىك كىيىۋالغانىدى، قولىدا زەر

تۇتقۇچلۇق ھاسا بولۇپ ، ئېسىل زادىلەرچە ياسىنىپ تاماشا كۆرگىلى چىققانىدى . پېرخونلۇق مودا بولغان شۇ دەۋردە بۇ موماي ئۆزىنىڭ ئاشۇ كەسپى بويىچە نام چىقارغانىدى ، ھەتتا ئۇ بۇ ئىشقا ئۆزىنى پەيۋەندە قىلىشىمۇ تۇرغان گەپ . خۇددى ئۇنىڭ ئېسىل كىيىملىرىنىڭ قاتلاقلاردا ۋابا باردەك ، كىشىلەر ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قاپۇراتتى . خىستېر پروغا نىسبەتەن يامان ئەمەس قاراشتا بولسىمۇ ، لېكىن ھېبىنىس خانىمنىڭ خىستېر بىلەن بىللە تۇرۇشى ، بۇ موماي ھەققىدە ۋەھىمنى ھەسسىلەپ كۈچەيتىۋەتتى ، كىشىلەر ئاخىر ئۇلار تۇرغان يەردىن نېرى كېتىشتى .

— قاراڭ ، بۇ نېمىلەر ھەرگىز تەسەۋۋۇر قىلالمايدۇ ، — دېدى ھېبىنىس خانىم خىستېرغا پىچىرلاپ ، — قاراڭ ، ئاۋۇ مۇقەددەس كىشىگە ! كىشىلەر ئۇنى ئەۋلىيا دەپ قارايدۇ ، مەنمۇ شۇنداق قارايمەن . ئۇنىڭ نامايىش سېپىدىكى تۇرقىنى تاماشا قىلغانلاردىن كىممۇ ئۇنىڭ كۈتۈپخانىسىدىن چىقىپ «ئىنجىل» ئوقۇغىنىچە ئورمانغا بېرىپ پەيزى قىلىپ كەلگەنلىكىنى بىلەلسۇن ! ۋاي - ۋۇي ! خىستېر ، بۇ ئىشلار ھەر ئىككىمىزگە ئايانغۇ ! راستىنى دېسەم ، شۇ باستېرنىڭ مۇشۇ ئىكەنلىكىگە ئىشەنگۈم كەلمەيدۇ . نامايىش ئەترىتىدىكى نۇرغۇن كىشىلەر بۇرۇن مەن بىلەن ئۇسسۇلغا سەكرەشكەن ، بەزىلىرى ئىسكىرىپكا چېلىشقان . ئۇ چاغدا بىر ئىندىئان كاھىنى ياكى لاپلانلىق ھەزرەت بىز بىلەن بىللە ئىدى . بىر ئايال دۇنيانىڭ تېگىگە يەتسە ، ئۇ ئىشلارنى تىلغا ئېلىش ئەرزىمۇ كەتمەيدۇ . لېكىن ، بۇ باستېر - دە ! خىستېر ، سىز ئۇنى ئورماندا كۆرۈشكەن ئادەمنىڭ ئۆزى شۇ دېيەلمەيسىز ؟

— خانىم ، نېمە دەۋاتقانلىقىڭىزنى بىلەلمىدىم ، — خىستېر پرون ھېبىنىس خانىم قېرىپ ئالچىپ قايتۇ دەپ قاراپ ، شۇنداق جاۋاب بەردى ، بىراق بۇ موماينىڭ ئۆزى قاتارلىق نۇرغۇن ئادەمنى ھېلىقى ئەبلەخ بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەپ كېسىپ ئېيتقىنىنى ئاڭلاپ شۈركۈنۈپ كەتتى ، — مېنىڭ دىمىسىدىل ئەپەندىدەك

بىلىملىك ۋە تەقۋادار باستىرلارنىڭ ئۈستىدىن گەپ قىلغۇدەك
سالامىتىم يوق .

— تۇفى ، ئەي خوتۇن ، تۇفى ! — موماي خىستىرغا
قوللىرىنى شىلتىپ ۋارقىرىدى ، — مەن ئورمانغا شۇنچە كۆپ
بارىدىغان تۇرسام ، ئۇ يەرگە كىمنىڭ بارغان - بارمىغانلىقىنى
بىلگۈچىلىكىم يوقمۇ ؟ ئەلۋەتتە ، بار . ئۇسسۇل ئوينىغاندا تاقىغان
گۈلچەمبىرەكنىڭ ياپراقلىرى چاچلارنىڭ ئارىسىدا قالمىغان
بولسىمۇ ، مەن سېنى بىلىمەن ، خىستىر ، مەن سېنىڭ بەلگەڭنى
كۆرگەن . كۈندۈزدە كۆرۈشىمىزغۇ ئېنىق ، كېچىدىمۇ چوغ بولۇپ
يانىدۇ ئەمەسمۇ . سەن ئۇنى ئاشكارا تاقايسەن ، شۇڭا ئۇنى
بىنۇقسان كۆرەلەيمىز . باستىرغا كەلسەك ، بۇ گەپنى قوللىقىڭغا
دەي ! ھېلىقى نېگىر ئېرنىڭ دىمىسىدېل ئەپەندىدەك ئەھدىگە قول
قويۇپ بولۇپ ، ئىقرار قىلىشنى راۋا كۆرمەيدىغان ئادەملەرگە
نەسبەتەن مۇۋاپىق چارىسى بار ، ئۇ يوشۇرۇن ئالامەتلەرنى ئاشكارا
قىلىۋېتەلەيدۇ . باستىر مەيدىسىنى تۇتۇۋېلىپ ، نېمىنى
يوشۇرماقچى ؟ ھا - ھا ، خىستىر پرون !

— ئۇ زادى نېمە ، ئوبدان ھېبىنىس خانىم ؟ — پېرل دەررۇ
سورىدى ، — سىز ئۇنى كۆرگەنمۇ ؟

— كارىڭ بولمىسۇن ، قوزام ، — دېدى ھېبىنىس خانىم
پېرلنى ئىززەتلەپ ، — ئۇنى ھامان بىر كۈنى ئۆز كۆزۈڭ بىلەن
كۆرىسەن ، بالام ، ئۇلار سېنى پەلەك شاھزادىسىنىڭ ئەۋلادى
دېيىشىدۇ ! بىر كۈنى كەچتە مەن بىلەن بۇلۇتقا مىنىپ ئۆرلەپ
داداڭنى كۆرۈشنى خالامسەن ؟ شۇنىڭدىلا سەن باستىرنىڭ
مەيدىسىنى تۇتۇۋېلىشىدىكى سەۋەبىنى چۈشىنىپ قالسىەن .
بۇ ئاجايىپ موماي ئەتراپىنى بېشىغا كىيىپ كۈلگىنىچە كېتىپ
قالدى .

مانا ئەمدى كېڭەش زالىدا تەييارلىق ئىبادىتى تامام بولۇپ ،
دىمىسىدېل ئەپەندىنىڭ ۋەزى باشلاندى . تىزگىنىسىز بىر ھېسسىيات
خىستىرنى ئالدىغىراق بېرىشقا مەجبۇر قىلدى . مۇقەددەس زال

سىرنىڭ پاش بولۇشى ! ئۇنىڭ گۇناھ ياكى ھەسرەت بولۇشىدىن قەتئىينەزەر شۇنداق ئىدى . ئۇ ھەربىر تىنقىدا ھېسداشلىق ۋە كەچۈرۈمنى ئۈمىد قىلاتتى ۋە ئۈمىدكە يارىشا ئۈنۈمگە ئېرىشەتتى . باستىر چوڭقۇر ، ئىزچىل ، پەس ئاۋاز دولقۇنىغا تايىنىپ كۈتكەن نەرسىگە ئىگە بولاتتى . بۇ جەرياندا ، خىستېر جازا سۈپىسىنىڭ يېنىدا ھەيكەلدەك قېتىپ قالدى . باستىرنىڭ سېھىرلىك ئاۋازى ئۆزىنى تۇتۇپ تۇرمىغاندىمۇ ، ئۇ مۇقەررەر ھالدا بىر كۈچنىڭ تارتىشى بىلەن خىجالەتلىك تۇنجى سائەتلەرنى ئۆتكۈزگەن ، بۇ يەردىن ئايرىلالمىغان بولاتتى . ئۇنىڭدا بىر تۇيغۇ پەيدا بولدى ، گەرچە بۇنى ئۇ ئىدىيە ھالىتىدە ئىپادىلەپ بېرەلمىسىمۇ ، ئۇنىڭ يۈرىكىنى بېسىپ تۇردى . ئۇنىڭ تۇرمۇشى مەيلى بۇرۇن ، مەيلى كېيىن بولسۇن ، مۇشۇ يەرگە باغلىنىپ كەتكەن ، ھاياتىمۇ مۇشۇ يەرگە قوشۇلۇپ كەتكەنىدى .

شۇ ۋاقىتتا ، پېرل ئانىسىنىڭ يېنىدىن كېتىپ قالغانىدى . ئۇ ئۆزىنىڭ جىلۋىگەر نۇرلىرى بىلەن ھەسرەتلىك كىشىلەرنىڭ كۆڭلىنى ئاچاتتى . ئۇ كىشىلەر ئارىسىدا رەڭدار قۇشتەك جەۋلان قىلىپ ، ھېلى پەيدا بولۇپ ، ھېلى غايىب بولاتتى ، بۇ قۇش ھەتتا ئۆزى قونغان دەرەخنىڭ يوپۇرماقلىرىنى جۇلالاندۇرۇۋېتەتتى . ئۇ كەپسىز ئىدى ، كىشى ئويلىمىغان قىلىقلارنى چىقىراتتى . ئۇ تىنىمسىز روھىي كۈچكە ئىگە ئىدى . ئانىسىنىڭ قەلبى داۋالغۇپ تۇرغان مۇشۇ پەيتتە ، ئۇ ئۆزىنى قانداقمۇ بېسىۋالالىسۇن ! پېرل ئۆزىنى غىدىقلايدىغان بىرەر نەرسىنى كۆرسىلا ئۇچۇپ بېرىپ ، شۇ ئادەم ياكى شۇ نەرسىنى ئۆزىنىڭ مۈلكىگە ئايلاندۇرۇۋالغۇسى كېلەتتى ، ئۆزىنى باسالمايلا قالاتتى . ئۇنى كۆرگەن پورتان مۇخلىسلىرى ئۇنىڭ كىچىككىنە ۋۇجۇدىدىن تەپچىپ تۇرغان ئىپادىلىگۈسىز گۈزەللىك ۋە جازىبىنىڭ جۇلالىنىشىدىن زوق ئالىسىمۇ ، يەنىلا ئۇنى ئالۋاستىنىڭ پۇشتى دەپ ھېسابلايتتى . پېرل ياۋايى ئىندىئانلارنىڭ چىرايىغا تىكىلىپ قارايتتى ، ئىندىئانلار بۇنداق قاراشتىن ئۆزلىرىدىنمۇ ياۋا بىر تەبىئەتنى بايقىشاتتى . ئۇ

خىستېرنىڭ قەتئىي ، بېجىرىم ، ئۆزگەرمەس روھى قېچىپ قۇتۇلغىلى بولمايدىغان تەقدىرنىڭ كۆلەڭگىسىنى كۆرۈپ غۇلاپ كەتكىلى تاس قالدى . ئۇ باستېر بىلەن بىللە بۇ رەھىمسىز قىسمەتنىڭ سىرلىق ئوردىسىدىن قۇتۇلاي دەپ يوللارنىمۇ تەييار قىلغاندا ، شەپقەتسىزلەرچە كۈلۈپ تۇرغان سۆرۈن بىر چىراي ئۇلارنىڭ يولىنى توسۇپ تۇراتتى .

كاپىتاننىڭ ئۇقتۇرۇشى خىستېرنى ئازابلان پەجمۇردە قىلدى . شۇ تاپتا ئۇنى يەنە بىر سىناق كۈتۈپ تۇراتتى . بازاردا ئەتراپتىكى يېزىدىن كەلگەن نۇرغۇن ئادەملەرمۇ بولۇپ ، ئۇلار قىزىل بەلگە ھەققىدىكى ئۆسەكلەرنى ئاڭلايتتى ، تالاي توقۇلما ۋە مۇبالىغىلەر قىزىل بەلگىنى ئىنتايىن قورقۇنچلۇق نەرسىگە ئايلاندۇرۇۋەتكەن بولسىمۇ ، ھېچكىم ئۇنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ باقمىغانىدى . شۇ تاپتا ئۇلار خىستېرنىڭ چۆرىسىگە ئەدەپسىزلەرچە ئولشىۋالغانىدى . ئۇلار پەرۋاسىزلارچە قىستاپ كەلگەن بولسىمۇ ، بىرنەچچە قەدەم ئارىلىق قالدۇرۇپ تۇرۇشاتتى . ئۇلار شۇ يەردە سىرلىق بەلگە پەيدا قىلغان يىرگىنچىنىڭ مەركەزىدىن قېچىش كۈچىگە زىت تۈرتكىسىدە تۇرۇپ قېلىشتى . ماتروسىلارمۇ كىشىلەر توپىغا دىققەت قىلماي تۇرالمىدى . بۇ ئاپتاپتا قارىداپ كەتكەن چىراي ئىگىلىرى قىزىل بەلگىنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىپ يېقىنلاپ كېلىشىپ توپقا قوشۇلۇپ كەتتى ، ھەتتا ئىندىئانلارمۇ ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئۇن - تىنىسىز قىزىقىشىنىڭ تەسىرىدە يىلاننىڭكىدەك قارا كۆزلىرىنى قىشىشىپ ، نەزەرلىرىنى توپتىن ھالقىتىپ خىستېرنىڭ مەيدىسىگە قاراشتى . ئۇلار بەلكىم جىلۋىگەر بۇ بەلگىنى تاقىۋالغان بۇ كىشىنى ھۆرمەتكە سازاۋەر كىشى بولسا كېرەك دەپ ئويلاپ قالغاندۇ . كەنتتىكى ئاھالىلەرمۇ يىغىلىشتى ۋە خىستېرنىڭ نومۇسلۇق بەلگىسىگە سوغۇق نەزەر بىلەن قاراشتى . بۇ تېخىمۇ ئازابلىق ئىدى . خىستېر يەتتە يىل بۇرۇن ئۇنىڭ تۈرمىدىن چىقىشىنى كۈتۈپ تۇرغان ئادەملەرنىڭ تونۇش نازارەتچى چىرايىنى كۆردى ، ئارىدا پەقەت بىر ئادەملا كەم ئىدى ، ئۇ ئۇنىڭغا

بىردىنبىر ھېسداشلىق قىلغۇچى ھېلىقى قىز بولۇپ ، كېيىن خىستېر ئۇنىڭغا ئاخىرەتلىك تىكىپ بەرگەندى . خىستېر كىشىنى ئۆرتەيدىغان بەلگىنى تاشلىۋەتمەكچى بولۇۋاتقان ئاخىرقى پەيتتە قانداقتۇر دىققەت ۋە ھاياجاننىڭ مەركىزىگە كىرىپ قالدى ، شۇڭا ئاشۇ بەلگىنى تاقىغان تۇنجى كۈنلەردىن بۇيانقى ئەڭ قاتتىق ئازابىنى تېتىدى .

خىستېر تۇراتتى ، ئۇ خۇددى ۋەھشىيانە ھۆكۈم تۈپەيلى ئۆز جايىغا مەڭگۈ بەند قىلىنغاندەكلا تۇراتتى . بۇ ۋاقىتتا ئالقىشقا سازاۋەر باستېر مۇقەددەس ۋەز سۈپىسىدا كىشىلەرنىڭ روھىنى ئۆزىگە باغلىۋالغانىدى . چېركاۋدىكى مۇقەددەس باستېر ! بازار ئوتتۇرىسىدىكى قىزىل بەلگىلىك ئايال ! ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدا كۆيدۈرگۈچ نومۇس بەلگىسىنىڭ ئوخشاشلا مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى كىممۇ پەرەز قىلالىسۇن !

23. قىزىل خەتنىڭ پاش بولۇشى

ئاڭلىغۇچىلارنىڭ كەيپىياتىنى دولقۇنلۇق پرىپىستان كەبى كۆتۈرۈۋەتكەن نۇتۇق ئاخىر تىنچىدى . جىمجىتلىق ۋەزدىن كەيىنكى سۈكۈناتنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى ئۇقتۇردى . ئارقىدىن پىچىرلاشلار ۋە چۈۋۈرلاشلار كۆتۈرۈلدى ، ئاڭلىغۇچىلار ئۆزلىرىنىڭ كەيپىياتىنى ئەۋجىگە چىقارغان يۈكسەك ئەپسۇندىن خالاس بولۇپ ، ۋەھىمىنىڭ ئېغىر يۈكلىرىنى يۈكلىگەن ھالدا قايتا ئويغىنىشقا باشلىدى . ئازراق ئۆتكەندىن كەيىن كىشىلەر چېركاۋدىن قايتىپ چىقىشتى . ۋەزدىن كەيىن ، ئۇلار باستىرنىڭ ئوتلۇق پىكىر ئىسرىقلىرىدىن يېشىلىپ ، ھاۋا ئالماشتۇرۇشى كېرەك ئىدى ، شۇنىڭدىلا ئۆزلىرىنىڭ تىرىكچىلىكىنى ھىمايىگە ئالالايتتى .

كۆپچىلىكنىڭ سەرخۇشلۇقى ئەمدى گەپكە ئايلىنىشقا باشلىدى . رەستىدە ، بازاردا ، شۇنىڭدەك ھەممىلا يەردە باستىرغا بولغان ئاپىرىن - تەھسىنلەر قايناپ كەتتى . ئۇنىڭ ئاڭلىغۇچىلىرى ئۆز تەسىراتلىرىنى ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي يەتكۈچە سۆزلىشەتتى . ئۇلار بىردەك ھالدا ھېچكىم بۇنداق ئاقىلانە ، يۈكسەك ، مۇقەددەس نۇتۇقنى سۆزلەپ باقمىغان ، ئادەتتىكى ئادەملەر بۇنداق روشەن ۋە ھىيلەرنى ئېيتىشقا قادىر بولالمايدۇ ، دېيىشەتتى . روشەنكى ، ۋەھىينىڭ قۇدرىتى ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئورۇن ئالغانىدى . ئۇ گويا ئىلاھنىڭ ۋەھىيسىگە ئېرىشكەندەك ئالدىدىكى تېزىستىن يۈكسىلىپ ئۇنىڭ ئۆزى ۋە ئاڭلىغۇچىلارغا نىسبەتەن ئاجايىپ ئېسىل ئۇقۇملار بىلەن سۆزلىرىنى بېيىتتى . ئۇنىڭ سۆز تېمىسى خۇدا بىلەن ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ مۇناسىۋىتىدىن ئىبارەت بولۇپ ، بوز يەر ئېچىپ تېرىلىۋاتقان يېڭى ئىنگلاند مۇ ئالاھىدە تىلغا ئېلىنغانىدى . ۋەز ئاخىرلىشاي دېگەندە ، قانداقتۇر بىر خىل بېشارەت روھى ئۇنىڭ

ۋۇجۇدىغا ئورناپ ، ئەينى ۋاقىتتىكى ئىسرائىللارنىڭ مۇنەججىملىرىنى ئەل قىلغاندەك ، ئۇنىمۇ ئىللىكىگە ئالدى . ئوتتۇرىدىكى پەرق شۇكى ، ئەينى ۋاقىتتىكى يەھۇدىي بېشارەتچىلىرى ئۆز دۆلىتىنىڭ بېشىغا كېلىۋاتقان كۈلپەت ۋە ھالاكەتتىن بېشارەت بەرگەن بولسا ، باستىر يېقىنقى يىللار مابەينىدە بۇ زېمىنغا كەلگەن مۆمىنلەرنىڭ يۈكسەك ۋە شەرەپلىك تەقدىرى ھەققىدە بېشارەت بەردى . ۋەزگە بىر خىل ھەسرەتلىك مېلودىيە ئارىلىشىپ كەتكەندى . كىشىلەر بۇ ۋەزنى تەبىئىي ھالدا دۇنيادىن ۋىدالىشىۋاتقان بىر بەندىنىڭ ئىستىغپارىدەك ھېس قىلدى . توۋا ! ئۇلارنىڭ بۇ سۆيۈملۈك باستىرى ئۇلاردىن نادامەتسىز ئايرىلىپ ، جەننەتكە كېتىپ قالماس - ھە ! ئۇلارنىڭ باستىرى ۋاقىتسىز ئۆلۈمنىڭ ئۇنى يىغا - زار ئىچىدە يىراققا ئېلىپ كېتىشىنى ئالدىن سەزگەندى . كىشىلەر باستىرنىڭ بۇ دۇنيادىكى كۈنلىرىنىڭ ئۇزاققا قالمايدىغانلىقىنى ئويلىغاندا ، ئۇنىڭ ۋەزىنىڭ تەسىر كۈچى ھەسسىلەپ ئاشاتتى ، گۇيا جەننەت سەپىرىدىكى پەرىشتە نۇرانە قاناتلىرىنى قاققاندا ، كۆلەڭگە ئارىلاش بىر دەستە نۇر ئالتۇندەك ھەقىقەتلەرنى چاققۇ قىلغاندەك بىر ھال روي بەردى .

شۇنداق قىلىپ ، باستىر دىمىسدېل ھاياتىدىكى مىسلىسىز شانلىق ۋە غەلىبىلىك دەقىقىلەرنى كۆردى . نۇرغۇن كىشىلەر ئۆز ساھەلىرىدە مۇشۇنداق دەقىقىلەرنى كۆرىدۇ ، لېكىن ئۇنى كېيىن ھېس قىلىپ يېتەلەيدۇ . شۇ تاپتا ، باستىر مەغرۇر ۋە مۇنەۋۋەر بىر ئورۇندا تۇراتتى . يېڭى ئىنگلاندىنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدىكى باستىرلارنىڭ ئورنى ئەسلىدىلا يۇقىرى بولۇپ ، دىمىسدېل باستىر ئېرىشكەن بۇ يۈكسەكلىك ئەمەلىيەتتە تالانت ، بىلىم ، پەۋقۇلئاددە ناتىقلىق ۋە پاك نام - ئاتاقنى تەلەپ قىلاتتى ، بىزنىڭ باستىرىمىز تەبرىك ۋەزىنى تۈگىتىپ ، مۇنبەردىكى يۆلەككە تايىنىپ ھارغىن تۇرغان ۋاقىتتا ئەنە شۇ شەرەپنىڭ ساھىبى بولدى . دەل شۇ ۋاقىتتا ، خىستېر پرون جازا سۇپىسىنىڭ يېنىدا تۇراتتى ، مەيدىسىدىكى قىزىل بەلگە يەنىلا يېنىۋاتاتتى .

شۇ مەھەل ، جەڭگىۋار مۇزىكا ئەترىتىنىڭ رەتلىك قەدەم تاۋۇشلىرى چېركاۋ دەرۋازىسى تەرەپتىن ئاڭلاندى . نامايىشچىلار ئەترىتى كېڭەش زالىغا بېرىپ ، داغدۇغىلىق زىياپەت ئارقىلىق بۈگۈنكى پائالىيەتكە خاتىمە بەرمەكچىدى .

ھەربىيلەر ۋە ئەمەلدارلار سېپى ئىلگىرىلەپ كېلىۋاتقاندا ، كىشىلەرنىڭ نەزىرى سەپتە تەمكىن كېتىۋاتقان باستېرغا چۈشتى . ئوپۇر - توپۇر بولۇشقان ئادەملەرنىڭ ئالقىش چۇقانىلىرى بارا - بارا پەسىيىپ ، بىر خىل ھەيرانلىققا ئايلاندى . باستېر زەپەر قۇچقان شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە ئاجىز ۋە تاتراڭغۇ ئىدى ، پېشانىسىدىكى قىزىل نۇر قوقاستەك سۇنۇشقا باشلىغانىدى . ئەپتى ئۆلۈكتەك ئىدى ، ئۇنىڭ جانسىز بەدىنى بىر ياقىلارغا ئېغىپ كېتەتتى . ئۇ سەنتۇرۇلگىنىچە كېتىۋاتاتتى ، ھەرھالدا يىقىلىپ قالمىدى .

كەسپىي بۇرادىرى جون ۋىلسون ئەپەندى دېمىسدىلنىڭ پاراستى ۋە ئۆتكۈرلۈكى يانغاندىن كېيىنكى ھالىتىنى كۆرۈپ ، ئالمان - تالمان يۆلۈالماقچى بولدى ، بىراق دېمىسدىل تىترىگىنىچە رەت قىلىپ ، ئالدىغا قاراپ كېتىۋەردى . ئەگەر بۇنى ماڭدى دېيىشكە توغرا كەلسە ، ئۇ ئانىسىنىڭ مەدەت بېرىشىگە تايىنىپ مېڭىۋاتقان بالىنىڭ تايىتاڭلاپ مېڭىشلىرىغا ئوخشايتتى . باستېر گاڭگىراپ ، قانداق قەدەم بېسىشنى ئۇقمايتتى ، ئۇ بوران - چاپقۇنلۇق نەچچە يىللار ئاۋۋالقى ھاقارەتلىك جازا سۇپىسىنىڭ ئالدىغا ، يەنى خىستېر پرون سازايى بولغان ئورۇنغا يېتىپ كەلدى . خىستېر پرون دەل شۇ يەردە تۇرماقتا ئىدى . خىستېر قىزى پېرلىنى يېتىلىۋالغان بولۇپ ، مەيدىسىدە يەنە شۇ قىزىل بەلگە بار ئىدى . باستېر توختىدى ، مۇزىكا ساداسى بۇرۇنقىدەكلا ياڭرىماقتا ، ئەترەت شادىيانە مارشتا ئىلگىرىلىمەكتە . مۇزىكا باستېرنى زىياپەتكە چېلىلماقتا ، باستېر ئورنىدا تۇرماقتا .

شۇ ئارىدا بىللىڭخام ئەنسىرىگەن ھالدا باستېرغا قاراپ تۇردى . ئۇ سەپتىن ئاجراپ باستېرغا يېقىنلاشتى ، دېمىسدىل ئەپەندىنىڭ ئەپتىدىن قارىغاندا ، ئۇنى يۆلۈالمىسا بولمايتتى ، بىراق

باستېرنىڭ ئەلپازىدىكى قەتئىي رەت قىلىش ئىپادىسى تۈپەيلى داۋاملىق يېقىنلاشقىلى بولمىدى. كىشىلەر توپى ھەيرانلىق ۋە تەشۋىشتە قاراپ تۇرۇشاتتى. ئۇلارچە بۇنداق جىسمانىي سولغۇنلۇق باستېرنىڭ مەنىۋى كۈچىنىڭ يەنە بىر ئىپادىسى بولۇپ، بۇنداق ئۇلۇغ ئىنسانلار كىشىلەرنىڭ كۆز ئالدىدا گاھ يېنىپ، گاھ خىرەلىشىپ، جەننەتنىڭ نۇرىدا ئېرىپ كەتسىمۇ ھەيران قالغۇچىلىكى يوق ئىدى.

ئۇ جازا سۈپىسىغا بۇرۇلۇپ، قوللىرىنى سوزدى.
— خىستېر! — توۋلىدى ئۇ، — بېرى كېلىڭ! كەلگىن، كىچىك گۆھىرىم!

باستېرنىڭ كۆزلىرى ئىنتايىن قورقۇنچلۇق ئىدى، ئەمما ئۇ تېزلا ئىللىق غەلىبە نۇرىغا ئالماشتى. بالا قۇشتەك ئۇچۇپ بېرىپ، باستېرنىڭ تىزنى قۇچاقللىۋالدى. خىستېر پرون تەقدىرنىڭ ئىتتىرىشى بىلەن، ئىرادىسىگە خىلاپ ھالدا ئالدىغا سىلجىپ، باستېرغا قولى يەتمەيدىغان يەردە توختىدى. دەل شۇ ۋاقىتتا قېرى روج چىللىڭتۇرس توپتىن چىقتى، ئۇنىڭ چىرايى شۇ قەدەر ئوسال، گاراڭ ۋە خۇنۇك بولۇپ، ھازىرلا گۆردىن چىققاندىك ئىدى. ئۇ بىرەر نەرسىدىن ۋايىم يېگەندەك، ئۆزىنىڭ ناتىۋانىنى تۇتۇۋالماقچى بولدى، بوۋاي ھېچنېمىگە قارىماستىن ئېتىلىپ بېرىپ باستېرنىڭ بىلىكىدىن تۇتۇۋالدى.

— ساراڭ، ئۆزۈڭنى بېسىۋال، نېمە قىلماقچىسەن؟ — توۋلىدى بوۋاي پەس ئاۋازدا، — ئۇ ئايالنى ۋە بالىنى قويۇۋەت! ھەممە ئىش تۈزىلىپ كېتىدۇ! نامىشەرىپىڭنى بۇلغىما، ئۆزۈڭنى بۇنداق سەت تۈگەشتۈرۈۋالما! مەن سېنى قۇتقۇزالايمەن! ئۇلۇغلۇقۇڭنى بۇلغاي دەۋاتامسەن؟

— ھۇ، ئىبلىس، ئەمدى كېچىكتىڭ! — دېدى باستېر قەتئىي، — ئەمدى بۇرۇنقىدەك ھەققىڭ قالمىدى، خۇدانىڭ ھىممىتى بىلەن قىلتىقىڭدىن قۇتۇلىدىغان ۋاقىت كەلدى.
ئۇ قىزىل بەلگە تاقىۋالغان ئايالغا قولىنى يەنە سوزدى.

— خىستېر پرون ، — ئۇ يۈرەكنى ئېزىدىغان سەمىمىيلىك بىلەن چاقىردى ، — پەرۋەردىگار بىز نەقەدەر قەھرىلىك ۋە نەقەدەر مېھرىبان ، ئۇ ئاخىر ماڭا رۇخسەت قىلدى ، ئۇ ئېغىر گۇناھىم ۋە پاجىئەلىك ئازابلىرىم تۈپەيلى ئۆزۈمنى قاچۇرغان ئىشقا ئەمدى يول قويدى . كەلگىن ، خىستېر ، ماڭا مەدەت بەرگىن ! مەدەتلىرىڭ خۇدانىڭ ئىرادىسىگە بويسۇنسۇن ! ئۇۋالچىلىققا ئۇچرىغان ئاشۇ بىچارە بوۋاي ئۆزىنىڭ ۋە ئالۋاستىنىڭ قۇتۇرتىشى بىلەن قارشىلىق قىلماقتا ! كەل ، خىستېر ، مېنى بۇ جازا سۈپىسىغا يۆلەپ چىقارغىن !

كىشىلەر ھاڭ - تاڭ بولۇشۇپ پىتىراشتى . باستېرنىڭ يېنىدىكى مەرتىۋىلىك كىشىلەرمۇ ئەندىكىشىپ ، كۆز ئالدىدىكى بۇ ئىشلاردىن ھەيران بولۇشتى . ئۇلار روشەن چۈشەنچىسىمۇ قوبۇل قىلالماي يا باشقىچە بىرەر پىكىرگە كېلەلمەي ، ياراتقۇچىنىڭ ھۆكۈمىنى سۈكۈت بىلەن ساقلاشتى . ئۇلار باستېرنىڭ خىستېرغا يۆلىنىپ ، خىستېرنىڭ يۆلىشى بىلەن جازا سۈپىسىنىڭ پەلەمپىيىدىن چىقىپ كېتىۋاتقانلىقىغا كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ قاراپ تۇرۇشتى . گۇناھتىن ئاپىرىدە بولغان بالىنىڭ قولىنى باستېر ئالغىنىدا چىڭ سىقىملىماقتا ئىدى . ئۇلارنىڭ كەينىدىكى قېرى روج چىلىڭگۈۋورس خۇددى بۇ يەردە ئوينىلىۋاتقان تىياتىرنىڭ ئايرىلماس بىر بۆلىكىدەك ئاخىرقى بىر پەردىنىڭ رولىنى ئېلىۋاتاتتى .

— يەر - جاھاننى ئاختۇرساڭمۇ ، — دېدى ئۇ باستېرغا تەلەتنى بۇزۇپ ، — بۇ جازا سۈپىسىدىن باشقا سېنى مەندىن ساقلاپ قالالايدىغان ئورۇن ئېگىزدىن ياكى پەستىن ئىزدەسەڭمۇ يوق .

— پەرۋەردىگارنىڭ مېنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەلگىنىگە شۈكۈر ، — دېدى باستېر جاۋابەن .
تەتلىگەن باستېر خىستېرغا قارىدى ، كۆزلىرىدىن تەشۋىش يېغىپ تۇراتتى ، لەۋلىرىدە جانسىز تەبەسسۇم بار ئىدى .

— بۇ ئورماندىكى چۈشلىرىمىزدىن كۆپ ياخشىغۇ ، — دېدى باستېر .

— مەن بىلمەيمەن ، بىلمەيمەن ، — دېدى خىستېر ئالمان .
ئالمان ، — راست ياخشىمۇ ؟ راست ، بىز بىرگە ئۆلىمىز ، پېرلمۇ ھەمراھ بولىدۇ .

— پېرل ئىككىڭلار تەڭرىنىڭ پەرمانىغا بويسۇنۇڭلار ، — دېدى باستېر ، — ئۇ مېھرىباندۇر . ئۇ ماڭا ئۆزىنىڭ ئىستىكىنى نامايان قىلدى ، مەن شۇ بويىچە ئىش قىلاي . خىستېر ، مەن پۈتۈم گۆرگە ساڭگىلىغان ئادەم ، نومۇسۇمنى بالدۇرراق تەن ئالاي !
باستېر دېمىسىدېل ئەپەندى خىستېر پرونىغا يۆلىنىپ ، پېرلنىڭ قولىنى تۇتۇپ ئالىي ھۆكۈمدارلارغا ، قېرىنداشلىرىغا ، ئاۋامغا قارىدى ، كىشىلەر يۈرىكى ئېچىشقان ھالدا ھېسداشلىق ياشلىرىنى تۆكۈشتى . ئۇلار گۇناھقا ياتقان كىشىلىك ھاياتنىڭ ئازاب ۋە پۇشايىمان بىلەن بىللە چاۋسى چىتقا يېيىلىش ئالدىدا تۇرۇۋاتقانلىقىغا ئېنىق ئىشەندى . ئەمدىلا قايم بولغان قۇياش باستېرنىڭ بېشىغا چۈشۈپ ، ئۇنى ئېنىق كۆرسەتتى . ئۇ ئېگىزلىكتە قەد كېرىپ تۇراتتى ، ئۇ ئىلاھىي سوتنىڭ ئەيىبلەنگۈچىسى سۈپىتىدە ئۆز گۇناھىنى بوينىغا ئېلىۋاتاتتى !
— ئى يېڭى ئىنگىلاند پۇقرالىرى ! — دېدى ئۇ ھەيۋەت

ئاۋازدا ، بۇ ئاۋاز كىشىلەرنىڭ باش ئۈستىدە پەرۋاز قىلدى ، بۇ ئاۋاز تىترەڭگۈ ۋە بەزىدە چىرقىراق ئىدى ، ئازاب ۋە پۇشايىماننىڭ تەڭسىز ھاڭلىرىدىن جان تالىشىپ چىققان ئاۋاز ئەنە شۇنداق بولسا كېرەك ، — مېنىڭ ئىخلاسمەنلىرىم ۋە ئەقىدىكارلىرىم ! قاراڭلار ، بۇ گۇناھكارلارغا قاراڭلار ! مەن بۇ يەردە يەتتە يىل بۇرۇنلا تۇرۇشقا لايىق ئىدىم . بۇ ئايال مۇشۇ قورقۇنچلۇق دەققىدە ئاجىز گەۋدىسى بىلەن مېنى يۆلەپ جازا سۈپىسىغا ئېلىپ چىقتى ! قاراڭلار ، ئۇ تاقىغان قىزىل بەلگىگە ، سىلەر بۇ بەلگىدىن ئۈركۈيتتۈڭلارغۇ ! ئۇ نەگە بارسۇن ، پاجىئە يۈكى قانچە ئېغىر بولسۇن ، ئارام ئېلىشقا قانچىلىك تەشنا بولسۇن ، بۇ قىزىل بەلگە ھەمىشە ۋەھىملىك ۋە

نەپرەتلىك شولسىنى چېچىپ تۇردى . ئۇلارنىڭ ئارىسىدا يەنە بىرى بار ئىدى ، ئۇنىڭ گۇناھى ۋە نومۇسىدىن ئۆزۈڭلارنى تارتماي كەلىڭلار !

سۆز بۇ يەرگە كەلگەندە ، ئۇ قېلىپ قالغان بىر مەخپىيەتنى چاندۇرما سىلىققا ئۇرۇنغاندەك قىلدى ، بەدىنىدىكى زەئىپلىكنى دەرھال يېڭىپ ، روھىدىكى ئاجىزلىقنى تىزگىنلىمەكچى بولدى ، بارلىق تايانچنى تاشلاپ ، كۆتۈرەڭگۈ بىر قەدەمنى ئېلىپ ئانا - بالا ئىككىسىنىڭ ئالدىغا ئۆتتى .

— داغلار ئۇنىڭ قەلبىدە ، — دېدى باستىر ھاياجاندا سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ ، ئۇ ھەممىنى ئاشكارىلاش قارارىغا كەلگەنىدى ، — پەرۋەردىگارنىڭ نەزىرى ھەمىشە ئۇنىڭدا ! پەرىشتىلەرمۇ ئۇنى كۆرۈپ تۇرۇقلۇق ! ئالۋاستىمۇ ھەممىدىن خەۋەردار ھالدا ئاتەشلىك قوللىرى بىلەن ئۇنىڭ يۈرىكىنى تۇتۇپ قىينايدۇ ! ئەمما ، ئۇ كىشىلەرنىڭ ئالدىدىكى ئۆزىنىڭ نومۇسلىق بەلگىسىنى مەككارلىق بىلەن يوشۇرۇپ كەلدى - دە ، ئاراڭلاردا روھلۇق قىياپەتتە تۇرۇۋالدى . ئۇ ئىنتايىن ئازابلاندى ، چۈنكى بۇ گۇناھلىق دۇنيادىكى كىشىلەر ئۇنى پاك دەپ ئويلاپ قالدى ! ئۇنىڭ كۆڭلى يېرىم ، ئۇ جەننەتتىكى تۇغقانلىرىنى كۆپ سېغىندى ! ئۇ ئۆلۈش ئالدىدا ئالدىڭلاردا بويىنى كۆتۈرۈپ تۇرۇۋاتىدۇ ! ئۇ سىلەرنى خىستېرنىڭ قىزىل بەلگىسىنى يەنە بىر كۆرۈشكە چاقىرىدۇ ! سىلەرگە شۇنى ئېيتىدۇكى ، خىستېرنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل خەت گەرچە سىرلىق ھەم قورقۇنچلۇق بولسىمۇ ، ئەمەلىيەتتە ئۇ ئاشۇ ئەرنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل خەتنىڭ ئەكسى ، ھەتتا ئۇ ئادەمنىڭ ئۆزىنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل بەلگىمۇ ئۇنىڭ روھىدىكى بەلگىنىڭ تەسۋىرىدۇر ، خالاس ! ئەي ، ئۆرە تۇرغانلار ، ئاراڭلاردىن كىم تەڭرىنىڭ جازاسىغا شەك كەلتۈرىدۇ ؟ قاراڭلار ، بۇ قورقۇنچلۇق دەلىلگە !

ئۇ تىترەپ تۇرۇپ ، دىنىي كىيىمنىڭ مەيدىسىنى يەشتى . ھەممە نەرسە ئاشكارا بولدى ! بۇنى تەسۋىرلەپ ئولتۇرۇش قوپاللىق

بولار . شۇ دەققىدە ، ئەندىكىپ كەتكەن كىشىلەرنىڭ كۆزلىرى بىردىنلا بۇ ۋەھىمىلىك مۆجىزىگە چۈشتى . باستېر چىرايى قىزىرىپ خۇددى دەھشەتلىك ئازاب - ئوقۇبەتتىن كېيىنكى ھالقىلىق پەيتنىڭ غالىب بەندىسىدەك ئۆرە تۇراتتى . ئۇ ئاخىر جازا سۈپىسىغا يېقىلدى ، خىستېر ئۇنى يۆلەپ ، ئۇنىڭ بېشىنى مەيدىسىگە قويدى . قېرى روج چىللىڭخۇرس باستېرنىڭ يېنىدا تىزلىنىپ ئولتۇراتتى ، چىرايى ئۆلۈكتەكلا قېتىپ قالغانىدى .

— سەن مەندىن ئاخىر قۇتۇلدۇڭ ! — تەكرارلىدى ئۇ ، — سەن ئاخىر قۇتۇلدۇڭ .

— خۇدا ساڭا مەغپىرەت قىلسۇن ، — دېدى باستېر ، — سەنمۇ بىر گۇناھكار !

ئۇ جانسىز كۆزلىرىنى بوۋايدىن ئۈزۈپ ، ئانا - بالا ئىككىسىگە يۆتكىدى .

— مېنىڭ گۆھىرىم ، — دېدى باستېر روھسىز ھالدا ، ئۇنىڭ چىرايىدا خۇددى شېرىن ئۇيقۇ ئالدىدىكىدەك تاتلىق ھەم ئىللىق تەبەسسۇم پەيدا بولدى . ئۇ گۇناھكار يۈكتىن ساقىت بولغاندىن كېيىن بالا بىلەن بىرپەس ئوينىشىدىغان قىياپەتتە كۆرۈنەتتى ، — سۆيۈملۈك قوزام ! مېنى سۆيۈپ قويارسەنمۇ ؟ قايسى كۈنى ئورماندا سۆيۈپ قويۇشنى خالىمىغانىدىڭ ، ئەمدىچۇ ؟ ئەمدىغۇ خالايدىغانسەن ؟

پېرل ئۇنى سۆيۈپ قويدى ، ئەپسۇن يېشىلدى . پېرل رول ئالغانىدى ، بۇ ئۇلۇغ تراگېدىيىلىك مەنزىرە بالىنىڭ ھېسداشلىقىنى قوزغىغانىدى ، بالىنىڭ كۆز يېشى خۇددى ۋەدە بېرىۋاتقاندەك دادىسىنىڭ يۈزىگە تېمىشقا باشلىدى : پېرل شادلىق ۋە ئازاب بىلەن تولغان بۇ جاھاندا چوڭ بولۇپ ، دۇنيادىن ھېچنېمە تالاشمايدىغان بىر ئايال بولماقچىدى . ئۇنىڭ ئانىسىغا نىسبەتەن ئېيتقاندىمۇ پېرلنىڭ ئازاب ئەلچىسى بولۇشتەك رولىمۇ تاماملانغانىدى .

— خەير - خوش ، خىستېر ! — دېدى باستېر .
— ئەمدى كۆرۈشەلمەمدۇق ؟ — خىستېر باستېرغا مەڭزىنى

يېقىپ ، پىچىرلاپ سورىدى ، — ئەجەبا ، مەڭگۈلۈك ھاياتىمىزنىمۇ دەر قەمتە ئۆتكۈزەلمەمدۇق ؟ ھەقىقەتەن بىز ئازابلىرىمىز ئارقىلىق بىر - بىرىمىزنى قۇتقۇزۇشتۇق ! سىز جان ئۇزۇش ئالدىدىكى يورۇق كۆزلىرىڭىز بىلەن باقىي دۇنياغا قاراپ نېمىلەرنى كۆرۈۋاتقانسىز ؟

— گەپ قىلماڭ ، خىستېر ، گەپ قىلماڭ ! — دېدى ئۇ تىترەڭگۈ ، ئەمما قەتئىي ئاۋازدا ، — بىز دىنىي ئەھكامنى بۇزدۇق ! بۇ گۇناھىمىزنى قورقۇنچلۇق ھالدا ئاشكارىلىدۇق ! بۇ بەك بەلەن بولدى ! قورقمەن ، مەن قورقمەن ! بەلكىم بىز بىر مەزگىل پەرۋەردىگار بىزنى ئۇنتۇپ قالغانىمىز . ئەمدى قايتا كۆرۈشۈپ ، ئەبەدىي پاكلىقتا جەم بولۇشنى ئويلاشنىڭ ئورنى يوق ، پەرۋەردىگار ھەممىنى بىلگۈچى ۋە مېھرىبان دۇر ! ئۇ ماڭا بەرگەن ئازابى ئارقىلىق مېھرىبانلىقىنى كۆرسەتتى . ئۇ مەيدەمدىكى كۆيدۈرگۈ ئازابىنى ئاتا قىلدى ! يەنە ئاۋۇ ۋەھىملىك ئىنساننى ئەۋەتىپ جاراھىتىمنى قوچۇپ تۇردى . ئۇ مېنى بۇ يەرگە كېلىپ غالىبىيەتلىك نومۇستا ئۆلۈشۈمنى بەلگىلىدى ! بۇ ئازابلارنىڭ بىرەرى كەم بولسا ، پاتاققا مەڭگۈ قالغان بولاتتىم ! ئۇنىڭ مۇقەددەسلىكىگە ئاپىرىن ! ئۇنىڭ ئىرادىسىنى ئىجرا قىلايلى ! خوش !

باستېر جان ئۆزدى . سۈكۈتتە تۇرۇۋاتقان كىشىلەر غەلىتە ھەم تۆۋەن ئاۋازدا غۇۋۇرلاشتى ، ئۇلار نېمە دېيەلەيتتى ، ئۇلار پەقەت غۇۋۇر - غۇۋۇر ئاۋازلىرى بىلەن خەيرلەشكەن روھنى ئۆزىتىپ قويدى .

24 . تۈگەنچە

بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ، كۆپچىلىك ئۆزلىرى كۆرگەن جازا سۈپىسىدىكى ۋەقە توغرىلىق ھەر خىل سۆز - چۆچەكلەرنى پەيدا قىلىشقان بولسىمۇ ، ھەرھالدا نېرى - بېرى ئىشلار ھەققىدە ئويلانغۇدەك ئىمكانلارغا ئېرىشمەكتە ئىدى .

باشتىن - ئاخىر مەيداندا بار بولغان نۇرغۇن كىشىلەر باشقىچە قاراشتا ئىدى ، ئۇلارنىڭ دېيىشىچە ، ئۇلار دىمىسدېل ئەپەندىدىن كۆزىنى ئۈزۈپەتمەش ، ئۇلار ئۇنىڭ مەيدىسىدە ھېچقانداق بەلگىنى كۆرمەپتۇ ، ئۇنىڭ كۆكرىكى بوۋاقلارنىڭ كۆكرىكىدەك بىغۇبارمىش .

ھېكايىمىزنىڭ نوپۇزلۇق ئەشپالىرى كىشىلەرنىڭ ئاغزاكى بايانلىرى ئاساسىدىكى بىر خاتىرىدىن كەلگەن ، خاتىرىدىن ئورۇن ئالغان نۇرغۇن كىشىلەر خىستېر پرونى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەنكەن ، بەزىلەر دەل شۇ ئەق مەيداننى كۆرگۈچىلەردىن ئاڭلىغانىكەن ، كىتابتىكى خاتىرىلەر باشتىكى نۇقتىئىنەزەرلەرنى تولۇق دەلىلگە ئىگە قىلالايدۇ . بىز باستىرنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىدىن نۇرغۇن ساۋاقلارغا ئېرىشىمىز ۋە بۇنى بىر جۈملىگە ئەكىلىمىز :

«سەممى بول ! سەممى بول ! چوقۇم سەممى بول ! يامان تەرىپىڭنى پۈتۈنلەي ئاشكارىلىۋەتمەسەڭمۇ ، ھېچبولمىغاندا ئازراق بېشارەت بېرىپ ، باشقىلارنىڭ ئۇنىڭدىن ئىبرەت ئېلىۋېلىشىغا ئىمكانىيەت بەر .»

كىشىنىڭ دىققىتىنى تارتىدىغىنى شۇكى ، دىمىسدېل ئەپەندى ئۆلۈپ كېتىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا ، روج چىلىڭئۆرسىنىڭ چىرايى ۋە قىلىقلىرىدا چوڭ ئۆزگىرىش يۈز بەردى . كۈچ - قۇۋۋىتى ، زېھنى ، ھاياتى كۈچى ، ئەقلى ئۇنى تەرك ئەتتى ، ئۇ سولغۇنلىشىپ كەتتى .

كۆپچىلىككە دەپ قويىدىغان يەنە بىر ئىش بار ، تېخى . بىر يىل ئۆتمەيلا روج چىلىڭئورس ئۆلۈپ كەتتى ، ئۇنىڭ ۋەسىيىتى بويىچە (گوبېرئاتور بىلىڭخام ۋە باستېر ۋىلسون ئىجرا قىلاتتى) ، ئۇنىڭ بۇ يەردىكى ۋە ئەنگلىيىدىكى بارلىق مۈلكى پېرلغا قالدۇرۇلدى .

ئالۋاستىنىڭ پۇشتى دەپ قارالغان بۇ شەيتان قىز شۇنداق قىلىپ ، يېڭى قۇرۇقلۇقتىكى ئەڭ باي مىراسخور بولۇپ قالدى . قىزىل خەت ھەققىدىكى قىسسە ئاستا - ئاستا رىۋايەتكە ئايلاندى . ئەمما ، ئۇنىڭ سېھرىي ئۈنۈمى بۇرۇنقىدەكلا مەۋجۇت ، باستېر جان ئۈزگەن جازا سۈپىسى ۋە خىستېر پرون ئولتۇرغان ساھىلدىكى كەپنى كۆرگەن كىشىلەر شۇ ھامان كەينىگە داڭماي قالمايتتى . بىر كۈنى چۈشتىن كېيىن ، بىرقانچە بالا ئاشۇ كەپنىڭ ئەتراپىدا ئويناۋاتاتتى ، ئۇلار كۈل رەڭ كۆڭلەك كىيگەن ئېگىز بىر ئايالنىڭ كەپىگە كىرىپ كېتىۋاتقىنىنى توساتتىن كۆرۈپ قالدى .

ئۇ بوسۇغا ئالدىدا تۇرۇپ ، بەدىنىنى قىسايىتتى ، بىرقانچە دەقىقىلىق مۇشۇ پەيتتە ، كۆپچىلىك ئۇنىڭ مەيدىسىدىكى قىزىل خەتنى ئېنىق كۆردى .

خىستېر پرون قايتىپ كەلگەندى . بىراق ، پېرل قېنىدۇ ؟ ئۇ ھاياتلا بولسا مەپتۇنكار بىر قىزغا ئايلانغانلىقىدا گەپ يوق . ئومۇمەن ، باشقىلارنىڭ ئىشىغا ئارىلىشىۋالدىغان شۇ دەۋرنىڭ ئىنسانلىرىمۇ يۈز يىلدىن كېيىن تاموژنا تەپتىشلىكىنى ئۈستىگە ئالغان پۇ ئەپەندىمۇ ۋە يېقىندا ئۇنىڭ ۋەزىپىسىنى ئۆتكۈزۈۋالغان ئادەممۇ پېرلنىڭ ھايات ئىكەنلىكىگە ئىشىنەتتى .

خىستېر پرون ئۈچۈن ئېيتقاندا ، يېڭى ئىنگلاندتا تۇرۇش پېرلنىڭ نامەلۇم ياقا يۇرتتىكى ئۆيىدە تۇرغىنىدىن كۆپ ياخشى ئىدى ، چۈنكى ئۇنىڭ بارلىقى مۇشۇ يەردە ئىدى . شۇڭا ، ئۇ قايتىپ كەلدى ۋە ئاشۇ قاراڭغۇ ھېكايىنىڭ سىمۋولى بولغان قىزىل خەتنى تاقىۋالدى ، بۇنى ئۆزى خالاپ قىلدى دېيىشكە بولاتتى . شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ، قىزىل خەت ئۇنىڭ مەيدىسىدىن بىرەر قېتىممۇ چۈشۈپ

باقمىدى . ئۇ بۇرۇندىنلا ھەقىقەتنى جاكارلايدىغان پەرىشتە ۋە ئەۋلىيا چوقۇم ئايال بولىدۇ ، دەپ ئىشىنىپ كەلگەنىدى .
نۇرغۇن يىللار ئۆتۈپ ، گۈمۈرۈلۈپ چۈشۈپ كەتكەن كونا قەبرىنىڭ يېنىدا يېڭى بىر قەبرە پەيدا بولدى ، بۇ قەبرە كېيىن خان جەمەتى چېركاۋى سېلىنغان ئاشۇ قەبرىستاندا ئىدى . كونا ۋە يېڭى قەبرىلەر يېقىن بولسىمۇ ، ئارىدا بىر بوشلۇق بولۇپ ، گويا بۇ ئىككى مەرھۇمنىڭ يەرنىڭ تېگىدە بىرلىشىش ھوقۇقى يوقتەك كۆرۈنەتتى . بىراق ، بۇ ئىككى قەبرىگە پەقەت بىرلا قەبرە تېشى ئورنىتىلغانىدى . ئەتراپتىكى باشقا قەبرە تاشلىرىنىڭ ھەممىسىگە جەمەت تامغىسى ئويۇلغان بولۇپ ، پەقەت مۇشۇ بىر قەبرە تېشىغىلا قالغان شەكىللىك بىر بەلگىنىڭ ئىزى چۈشۈرۈلگەنىدى . ئۇنىڭغا ئويۇلغىنى نەسەبنامە تەتقىق قىلىدىغان بىر ئادەمنىڭ بىر جۈملىسى بولۇپ ، ئۇنى ھېكايىمىزنىڭ چۈشۈرگىسىگە ماس كېلىدىغان ئەقلىيە سۆز ياكى بىر خۇلاسىە قىلىشقا بولاتتى . ھېكايە ھەقىقەتەن ئېچىنىشلىق ، پەقەت كۆلەڭگىدىنمۇ خىرە ئەبەدىيلىك نۇرى كىشىلەرگە ئاز - تولا تەسەللى بېرەتتى :
« قاپقارا بىر پارچە يەر ، قىپقىزىل A ھەرىپى . »

بۇ كىتاب خېنەن ئەدەبىيات - سەنئەت نەشرىياتىنىڭ 2007 - يىلى 1 - ئاي 1 - نەشرى، 2007 - يىلى 1 - ئاي 1 - باسمىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据河南文艺出版社2007年1月第1版，2007年7月第1次印刷本翻译出版。

قىزىل خەت

ئاپتورى: ناتانىل خاۋسورن (ئامېرىكا)

تەرجىمە قىلغۇچى: ئابدۇقادىر جالالىدىن

مەسئۇل مۇھەررىرى: دىلمۇرات ئابلىز

مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل كوررېكتورى: سەنەۋەر

تەكلىپلىك كوررېكتورى: خەلچەم ئابلىمىت

مۇقاۋىسىنى لايىھەلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

تېلېفون: 0991 - 2827472

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

پوچتا نومۇرى: 830001

باسقۇچى: بېيجىڭ شۇنچىڭ رەڭلىك مەتبەئەچىلىك چەكلىك شىركىتى

ساتقۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

فورماتى: 880 × 1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋنىقى: 6.375

نەشرى: 2014 - يىلى 9 - ئاي 2 - نەشرى

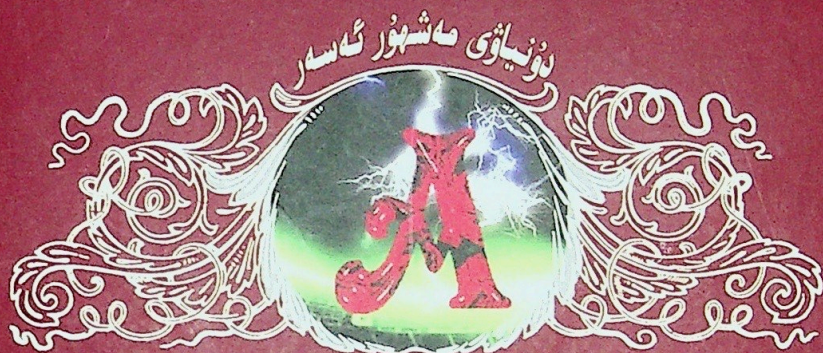
باسمىسى: 2014 - يىلى 9 - ئاي 1 - بېسىلىشى

كىتاب نومۇرى: ISBN 978 - 7 - 228 - 12433 - 6

باھاسى: 16.00 يۈەن

چەت ئەل نادىر ئەسەرلىرى تەرجىمە قۇرۇلۇشى

外国文学经典翻译工程

قىزىل خەت

ISBN 978-7-228-12433-6

9 787228 124336 >

定价: 16.00 元